

LÁSZLÓ ENDRE

Szíriusz kapitány

és Csillaglány

Fantasztikus ifjúsági regény

a szerző rádiójátéksorozatából

MÓRA FERENC KÖNYVKIADÓ

Feleségemnek,

aki elnéző, jóságos bírálóm

GÖNCZI BÉLA RAJZAIVAL

LÁSZLÓ ENDRE, 1984

ELSŐ FEJEZET

amelyből 51 ártatlan betűről esik szó

Viktor Szíriusz vastag bőrszivart kotor elő a zsebéből.

- Remek volt az ebéd, kedves Leonida. A kelbimbó különösen ízlett!

- Azt meghiszem! Saját kertünkben termett! Ilyent nem

eszik senki a Holdon!... Kövér osztrák barátjának csövön

érkező gyári kotyvalékai és az én kosztom: ég és föld!

- Nono - mosolyog a kapitány ne becsmérelje Ottó

Steff Központi Konyháját, ahol naponta tízezer embernek

sütnek főznek.

Nagyszerű intézmény az! Frissen, forrón érkeznek az adagok, ízletesek, táplálók, változatosak...

Leonida a szavába vág:

- Akkor miért nem eszi az ő ételét?

Szíriusz kapitány égszínkéek szemében megvillan az emlékezés lángocskája.

- Megszoktam a maga főztjét, Leonida. A fiatalságomra

emlékeztet. Édesanyám ugyanígy csinálta a blincsikét.

Leonida szerényen megjegyzi:

- Tőle tanultam... Mikor is? Éppen hetven éve... igen,

2410ben. Huszonegy éves voltam ... maga, Viktor Szíriusz,

harminc. Akkor nevezték ki másodosztályú orvos hadnagynak

a jó öreg Canopus úrhajóra. Emlékszik?

.- Hogy a csudába ne emlékeznek! Magának két hirtelenszőke copf fityegett a

füle mögött. Ott sündörgött mindig a

konyhánkban...

- Nagyon szerettem és tiszteltem Anna Andrejevnát...

Kis csend huppant közénk.

- Leszedem az asztalt.

Tányérok, evőeszközök csörrennek.

Szíriusz kapitány nézegeti, ropogtatja a szivarját.

- A Hold 211 kupola városának 3013 lakásában most mindenütt befejezték az ebédet, de sehol sem szedik le az asztalt.

- Tudom - replikázik mérgesen Leonida. - Nem szedik le,

mert jön a vákuumrobot. Felszippanntja a pihekönnyű műanyag edényeket.

Elröpíti a zúzdába. Mi viszont meissení porcelánból eszünk ... Na! Miért nem

gyűjt már rá arra a bűdös

szivarra?!

- Várom a prédikáció folytatását: a svéd Olaf Bergson már

2110ben felfedezte a rákbetegség kórokozóját, amely a ...

Mint felhúzott beszélőgép folytatja az asszony:

- ... amely a dohányfüstben 34 százalékos arányban van

jelen.... - Hirtelen elneveti magát. - Megátalkodott vénember! Beszéltem engem,

mint egy papagájt! Szívja csak azt az

ocsmány szivart! Tegye tönkre a tüdejét, ha százegy év alatt

nem jött meg az esze!

Művészi ezüstsobrocskát tol Szíriusz orra elé. Arasznyi

férfiaktot, mely felemelt kezében faágot tart. Leonida megnyom a talapzaton egy

kis gombot. A faág lángra lobban.

- Tessék! Kedvenc Prométheusza! Gyűjtson rá!

Szíriusz hosszan elnézegeti a tüzet lopó isten picinyke mását, aztán elfújja a lángot.,

- Köszönöm. Nem kell. Nem gyűjtök rá ... Elmegyek, dolgom van.

Leonida rosszallóan csóválja a fejét.

Leonida ugyanis nem szereti, ha a gazdájának dolga van.

A Hold Államban - 2480ban, történetünk évében - 10 ezer ember él. Ebből 9999nek valóban van dolga., Szíriusz az egyetlen, akinek nincsen. A kapitány, nyugalomba vonulásakor, kormányzói engedéllyel kedves Holdjára költözhetett.

Munkát azonban nem kapott. Tehát ha most dolga van, azt csak maga csinálhatta magának. Mint legutóbb is azt a Casteiro ügyet. Alig pár hónapja, hogy Viktor Szíriusz és ifjú barátai: Pierre, Liuna és Berci, életüket kockáztatva, csodával

határos módon visszahozták a fagyhalálból a kis Pintont és édesanyját, Conchita Ibanezt. Hősi tettükért ünnepelte őket az egész Világállam - de Leonida néni ebből nem kér még egyszer! Most csend van, és nyugalom, és békesség, és ez olyan jó ... Tehát meg kell kérdeznie:

- Mi dolga lehet magának, Viktor Szíriusz?

A kapitány úgy olvas Leonida gondolataiban, mintha a Luna Magazint lapozgatná. Ezt válaszolja:

- Nem kötöm az orrára.

- Ügy?... Vegye tudomásul, nem is vagyok rá kíváncsi!

Tartsa meg magának! - vág vissza az öregasszony, és sértett méltósággal indul a konyha felé.

Szíriusz békítően megállítja.

- Ne haragudjék. Csak tréfáltam .. Szívesen megmondom, hová készülök. Roberto Namora kért valami szakmai tanácsfélét. A Központi Híradástechnikai Intézetbe megyünk ...

Leonida rácsap a többes számra.

- Aha! Megyünk! Szóval nem egyedül megy, hanem a gyerekekkel! Már megint veszedelembe sodorja őket!

- Rémeket lát, kedves Leonida. Roberto egy mikrohullámú közlést fogott, de nem érti a szövegét. Azt szeretné megmutatni. Ötvenegy ártatlan betű...

Pierre a lila huzatú, krómacél forgószék támláján lovagol, Berci a berregő, kattogó, sípoló, csengető, kopogó, temérdek hírt hozó és hírt vivő masinát nézegeti, Liuna azokat a tánclépéseket próbálgatja, amelyeket tegnap este látott a Borneói macska című filmben .. tarám ... taratam ... tarám ... taratam ... Lábával ügyesen figurázik a dúdolt ritmusra, piros haján megmegCsillan a mennyezet hideg műfénye.

- Nem értem, miért jöttél ide, ha nem érdekel a probléma?!

Ezt Pierre mondta, ingerülten, gorombán. Liuna ránevet a fiúra.

- Azért .jöttem, mert Roberto meghívott. Nem a probléma hívott meg.

- Roberto nem azért hívott, hogy billegesd magad. A probléma miatt...

- Jó, jó, csillapodj. A problémát majd megoldjátok. Úgyis jön Szíriusz bácsi, és segít. Tudod jól, hogy Roberto kiment eléje a minifurgonállomásra...

Ebben a pillanatban Berci felüvölt:

- Hahóóóó! Jönnek! Látom őket!

A kontrollkamera képernyőjén valóban feltűnik Szíriusz kapitány és kísérelője. Átmennek az előcsarnokon, belépnek a liftbe. Néhány másodperc múlva halkan csusszan a terem ajtaja... és előttük magaslik Viktor Szíriusz nyugállományú úrhajóskapitány.

- Jóhóholdat, gyerekek!

- Jóhóholdat, Szíriusz bácsi! - köszönnek vissza.

- Rég nem találkoztunk. Mi újság a Négy és Fél Cimboraháza táján?

Pierre játékosan előlép.

- Tisztelettel jelentem, hogy a Négy és Fél Cimborafeloszlott. Megszűnt. Minusz egy: Leonida néni nem járt az összejöveteleinkre. Minusz fél: Csibészt Pintonnak ajándékoztam. Maradtunk mi hárman. Ügy érezzük, hogy felnőttünk. Nem illik már hozzánk az ilyen kisiskolás játék.

Szíriusz gyanúsán bólogat.

- Persze, persze ... felnőttetek, értem. Már majdnem tizenhat évesek vagytok, ugye?

- Én tavasszal leszek - mondja Pierre.

4 - Én csak ősszel - ez Berci megjegyzése.

Liuna bolondozva megrázza a fejét.

- Nekem azt mondta az anyukám: Kislányom, nagylány lettél. Igazi hölgy. A hölgyek korát pedig nem illik firtatni. Ezen nevetnek.

- Bölcs előrelátás. Lenhajú Aino okos asszony... No de lássuk a medvét!

- Milyen medvét szeretne látni Szíriusz bácsi? - kíváncsiskodik Berci.

Liuna kész a válasszal:

- Oktondi fiúcska! Lássuk a medvét: ókori szólásmondás. Azt jelenti: térjünk a tárgyra. Először Horatiusnál olvashatjuk ... Persze ti nem tudjátok, ki volt Horatius. Régi római költő ...

Pierre kötekedve közbeszól:

- Légy szíves, azt is magyarázd majd meg, hogy mi volt a medve!

Szíriusz kapitány védelmébe veszi a kislányt:

- Hagyjátok, hadd mondja el, mit írt Horatius.

Liuna szertartásosan bókol a híres ember előtt.

- Köszönöm, uram. Önnek mondom egyedül. Barbár fülek pe hallják ... A Bella Itália című olasz képeslapban olvastam és láttam, hogy nemrégiben egy eddig ismeretlen horatiusi disztichon került elő a toszkánai Sextusvilla kőfalába vésve. Világnyelvre én fordítottam le - persze anyukám segítségével, így hangzik: Unja az ünnepi szép szöveget, meg a verset a köznép, Medvéket követel! Vért, s tépett beleket!

Pierre tapsol.

- Nem rossz! A műveletlen tömeg selejtes szórakoztatása! Célba talál!

Liuna kedvesen rámosolyog a fiúra.

- Ó! Hát megértetted? ...

- Képzeld!...

Szíriusz kapitány összeráncolja a homlokát.

- Fegyverszünetet hirdetek! Liuna és Pierre, ássátok el a harci bárdot!

- A harci bárd a háborút jelképezte Amerika őslakossága...

- Csend! - csattan a kapitány hangja. - Az ingerkedésnek vége! Megvonom a szót! Tudomásul vettétek ?

Liuna és Pierre összenevet.

- Igen.

- Igen.

- És átadom Róbertének.

- Halljuk!

Ezt Berci kiáltotta.

Ettől az egyetlen indulatszótól lecsendesedett minden háborgás. Roberto Namorára tapadnak a szemek. Vajon mit fog mondani? ...

Kicsit köhint, azután elkezd:

- Hát... tulajdonképpen azért hívtam meg a társaságot ... azaz titeket és a kapitányt... mert különös szöveg került a birtokomba. Nevezhetném dokumentumnak vagy üzenetnek is... bevallom, nem tudom ... illetve zavarban vagyok a jelentésével...

- Túl körülményesen kezded, fiam. Térj talán a tárgyra.

. - Azaz: lássuk a medvét! - szellemeskedik Berci.

Roberto fehér papírcsíkot húz elő a zsebéből, amelyen hosszú sor írás látszik.

- Nos, a medve itt van. Ezen a rotaszalagon:

Lélegzetvételnél szünet után záporoznak a kérdések.

- Távirat? Tudósítás?

- Egyik sem.

- Úrtelelex vagy videofonszöveg?

Nem, nem.

- Ki küldte? Ki a feladó?

- Nem tudom.

A kérdezők csodálkoznak. Elmúlik pár másodperc, míg Liu na megszólal:

- Az illető talán nem írta alá? Nem közölte a nevét?

- Nem tudom.

Berci nem érti a dolgot.

. .

- Nem tudod? Nem tudsz olvasni?

Szíriusz kapitány helyére teszi a kérdést.

- Roberto tud olvasni. Elolvasni nem tudja a szöveget, mert rejtjeles.

Az érdeklődés egyszerre megnövekszik. Izgalom ül az arcokra. Liuna így fogalmazza meg mindannyiuk elégedetlenségét:

- Kérlek, Roberto, légy egy kicsit közlékenyebb. Minden szót úgy kell kihúzni belőled. Tájékoztass részletesen.

- A kapitány úrnak videfonon már elmondtam, hogy pontosan ma tizedik napja, Sol320kor, az MM025ös csatornán

szokatlan módon, bejelentkezés nélkül vettem ezt az írott, rövid üzenetet vagy közlést, vagy micsodát... amit itt tartok a kezemben. Tessék, nézzétek. Ötvenegy közönséges földi, úgynevezett latin betű ... és semmi értelme nincs.

Mohón nyúltak a papírszalagért. Ezt látták rajta:

GRKÁEISKDTTAAÓMRTRAAÁBLHEOAKSTÉCEBPLK

AZNKÖÜKVSADENÜ

- Ezt tehát tíz nappal ezelőtt fogtad? - kérdezi Pierre egész fölöslegesen.

- Igen. És azóta mindennap, rendszeresen ugyanabban az időben újra és újra jelentkezik, ugyanezzel a szöveggel.

- Kicsoda?

Nem tudom.

- A jelentkezések közötti idő is azonos? Mondjuk 24 óra?

- Igen, azonos. Pontosán 23 óra, 56 perc, 4 másodperc.

Berci felrikkant:

A Föld forgási ideje!

Valóban - erősíti meg Roberto. - És ennek megfelelően a mai, tizedik adás Sol104 után 36 perccel érkezett.

Most Liuna érdeklődik:

- Mondd, kedves Roberto, a közlemények időtartama változó vagy azonos?

- Hajszálpontosan azonos. Többször lemértem. Az 51 leütés mindig 5,1 másodpercig tart. A betűsor hossza a rotaesíkon 51 centiméter.

Pierre okos arcot vág, és tanárosan magyarázni kezd:

- Azt hiszem, a rejtély megfejtéséhez máris közeledünk:

Először: a betűk földi eredetűek. Aki leadta, ismeri az írásunkat, tehát földi ember. Másodszor: az adás a Föld forgásához igazodik, tehát a Földről kell jönnie. Harmadszor: a vételi

idők és a betűsor állandó hossza azt bizonyítja, hogy előre felvett szöveget ismételtet a titokzatos adó. Most már csak a betűket kell megfelelően

csoportosítanunk, ami nem látszik túl

nehéznek. Igazam van, Szíriusz bácsi?

A kapitány hümmög egy kicsit, aztán csak kimondja:

- Tetszetős az okoskodásod, de nem tudsz bizonyítani

semmit. Nézzük csak először a földinek minősített latin betűket ... Jloberto fiam, ismertesd velünk a beérkező adások

pontos útvonalát.

- Igenis. Óriási antennarendszerünk mindenfajta, adó, mindenfajta sugárzását először a központi elosztóba továbbítja, onnan kerül a megfelelő átültetőbe. Ez azonnal lefordítja világnyelvre, és leírja latin betűkkel.

- Hoppá! - nevetgél Liuna. - A latin betű mint bizonyíték kimúlt. Szövegünk nem világnyelven érkezett.

Roberto helyesbít:

- Érkezhetett világnyelven is, vagy bármilyen földi, esetleg nem földi nyelven.

- Azt szeretném tudni - veszi vissza a szót Szíriusz kapitány, hogy az eredeti

szöveget feljegyzie, memorizáljajae
a fordítógép.

- Sajnos semmiféle rögzítés nem történik.. Ez eddig nem látszott szükségesnek.

Liuna váratlanul felugrik.

- Bocsánatot kérek.., Szíriusz bácsi! Az előbb elhangzott egy mondat! Hagyjuk elszállani a semmibe?

- Gondoltam, hogy te nem fogod hagyni, kislányom.

- Nem is! Roberto, azt mondtad: érkezhettek bármilyen földi vagy nem földi nyelven! Mit értesz azon, hogy nem földi?

- Úgy gondolom, hogy esetleg.77 Földön kívüli állomás...

- Úrhajó?

- Talán ... talán egy másik bolygó ...:

Liuna csak nem tágít.

- Úgy yéled: idegen bolygó idegen lényei? .

- Ezt... bocsánat, ezt ilyen határozottan nem állítottam . 71 nem is valószínű...

- De lehetséges?

Erre már Szíriusz kapitány válaszol!

- Igen, lehetséges. De vizsgáljuk csak tovább Pierre bizonyítékait. Második állításod az volt: ha az adás a Föld forgásához igazodik, akkor a Földről is kell jönnie. Mit szólss hozzá, Roberto?

- A rejtjeles szöveget az MM025ösön vettem. Ezt a csatornát a Világállam már tizenöt éve a világűrre tartalékolta. Sem a nagy állami adók, sem az amatőrök nem használhatják ...

- És ha mégis? - erősködik Pierre. - Lehet kalózkodó is!

- Nem Jehet. Megmértem a sugárzás energiáját. Tízszerezese minden földi adónak.

Megkockáztatom azt az állítást, hogy ekkora energiával földi adóállomás nem rendelkezik.

. - Akkor... akkor mivel magyarázod, kedves Roberto, a Föld forgásához alkalmazkodó adásisméltléseket?

Ezt már Berci kérdezte.

- Elképzelhető ... most csak hangosan gondolkozom 7 7 7szerénykedik Roberto - elképzelhető, hogy az ismétlődő azonos üzenetet... valahonnan ... azért irányítják minden alkalommal a Föld azonos földrajzi tájára, mert így valószínűbb, hogy előbbutóbb venni fogja valaki.

- De hiszen te a Holdon vetted!

- Erre is van magyarázat: az adósugár szóródása. De természetesen vehettem volna a Föld felénk eső oldalán is.

Liunának kipirul az arca.

- Ez borzasztóan érdekes! És te borzasztó okos vagy, Roberto!

Viktor Szíriusz tovább boncolgatja a problémát:

- Ami a titokzatos szöveg könnyű megfejtését illeti, abban sem bízom.

Robertónak tanult szakmája a rejtjelezés.

Alaposan ismeri a titkosírások és jelrendszerek egész irodalmát. Mégis tíz napja birkózik ezzel az 51 betűvel, eredménytelenül.

- Való igaz, kapitány. Kipróbáltam sok száz variációt. Sajnos nem vagyok borzasztó okos.

- Ehhez nem is leszel sohasem. 51 tagnak a teljes variációja, figyelembe véve a betűk ismétlődését, még mindig billiós nagyságrendű szám!

Most ismét Berci veszi át a szót:

- Talán nem is ezeket a betűket kell helyes sorrendbe rakni, hanem az ábécé szerinti előttük vagy utánuk követkes zőket..Aztán az sincs kizárva, hogy kódolva van a szöveg.

Láttunk a plasztikinóban elég sok ósdi kémfilmet. Netán egy bizonyos könyv meghatározott oldala szükséges a megfejtéshez ... vagy egy rács ... esetleg ...

- Ne folytasd, Kocsis Berci! - Liuna Steff állítja meg a kémromantikába gabalyodott fiút. - Szíriusz bácsi, kérem, én nem sokat értek a rejtjelezéshez, de a józan eszem azt diktálja, hogy ez a szöveg nem, lehet titkosírás.

Szíriusz kapitánynak tetszik a bevezető.

- Folytasd csak. kislányom.

- Folytatom. Rejtjelezni olyan szöveget szoktak, amelyet csak a beavatott személynek szabad elolvasnia, másnak nem. Ezzel ellentétben ez a mi szövegünk feltehetően valamilyen közlés, azért hangzik el naponta, immár tizedszer, hogy valaki minél hamarabb elolvassa és válaszoljon. Tehát az olvashatóságát nyilván nem nehezítették meg rejtjelezéssel. A maguk módján egyszerűen leírták, és nekünk egyszerűen el kellene olvasnunk.

- Li! Rajta! Csak így tovább!

, Ezt az önkéntelen, lelkes buzdítást Pierre Harsogta. Liuna elragadó mosollyal nyugtázza.

- Köszönöm, ez jólesett.

Viktor Szíriusz gyönyörködve hallgatja a piros hajú kislány hibátlan okfejtését.

- Amit mondasz: logikus. De használtál egy érdekes kifejezést: a maguk módján. Ezt úgy gondolod, hogy ... no, inkább mondd el te.

Liuna rácsodálkozik a kapitányra.

- Szíriusz bácsi már tudja?

- Csak sejtem ... De folytasd. Te titted le a garast.

Berci megjátszott rémülettel közbekiabál:.

- Liuna! Most nehogy azt kezd magyarázni, honnan ered a letette a garast szólásmondás! Megígérjük, hogy később meghallgatjuk. A titkosírásról beszélj!

- Ejnye, Berci, hát nem figyelsz? Épp az előbb bizonyítottam, hogy nem titkosírás. Azt hiszem, hogy valaki a maga nyelvén és a maga módján leírt egy üzenetet...

- Megállj! Már harmadszor hallom, hogy a maga módján. Lennél szíves felvilágosítani, mit értesz ez alatt?

- örömmel... Mint tudjátok, kiskorom óta bejárok a Központi Könyvtárba, ahol édesanyám sok érdekes könyvritkaságot mutatott.

- Tudjuk! - zengik duettben a fiúk.

- A legtöbb európai nyelven balról jobbra és előlről hátrafelé írnak és olvasnak. Ehhez alkalmazkodik a mai világnyelv is. De láttam például héber bibliát, amelyet ugyan vízszintesen, de jobbról balra és hátulról előre kell olvasni. Kínai könyveket, amelyek felülről lefelé olvasandók. Láttam aj inkák zsinórirását: hurkolt csomók a betűi... no és az irokéz indiánoknál kagylófüzerek tartalmazták a közlést. Láttam botokra faragott rovásírást és még sok mindent... Tehát az olvasási irány sokféle lehet. Feltételezhetjük, hogy a mi ismeretlen üzenőnk egyszerűen a maga módján, vagyis a náluk

szokásos alakzatban, irányban, sorrendben írta le a mondókáját. Ezt azután a mi fordítógépünk áttette világnyelvre, s nem kapván ellentétes utasítást, a szokásos európai latin módon, azaz vízszintesen, balról jobbra, előlről hátrafelé csoportosította a betűket...

Berci felsóhajt.

- Hajaj ... alaposan összekeverhette! Einstein bajuszára!

Mikor fogjuk ezt az 51 betűt helyes sorrendbe rakni!

Szíriusz kapitány azonnal válaszol:

- Semmikor. Mert ezek a betűk nincsenek összekeverve.

Liuna, ugye, így gondolod te is?

- Igen, így. A betűk jelenlegi sorrendjét nem szabad megváltoztatni.

Csoportok, részletek, alakzatok eltávolodhattak egymástól, más és más síkformát vehettek fel, de valamilyen törvényszerű összetartozás jellemzi őket. Ezt a jellemzőt kell megtalálnunk.

Roberto Namora figyelmesen hallgatta a kislány fejtegetéseit.

- Azt hiszem, Liuna kitapogatta az igazságot. Mondjuk, hogy az eredeti betűsor tíz darabra szakadt, s ezek a töredékek találomra ismét összeálltak. Ilyenformán a billiószámú feladat jelentősen összezsugorodott. Most már csak tízszerkilencszázharminchatszorhatszoröttszörnégyezerháromszorkétszeregy, azaz 3 millió 628 ezer, 800 variánst kell megvizsgálnunk.

- Nagyszerű! Kezdjük el! - humorizál Berci.

Szíriusz kapitány komolyan bólint.

- Bizony elkezdjük. Azonnal elmondom, hogyan.

Az arcokra feszült figyelem ül.

Viktor Szíriusz kényelmesen elhelyezkedik, és mondja:

- Tegnap meglátogattam kitűnő barátomat, Perez Casteirót. Náluk vacsoráztam.

Apukád ez Liunának szólt igazán

remek menüt küldött: rakott spárga előételt, párolt borjúcombot vörös boros mártással, köretekkel és gesztenyés tekerccset. Mondtam is Leonidának, hogy semmi értelme az otthoni

főzőcskézésnek. Öregségére kimélhetné magát... No, amit ezért kaptam!

Pierre bátortalanul közbeszól:

- Szíriusz bácsi, ezt máskor.., illetve azt tetszett ígérni, hogy a variációkról...

- Arról beszélek. Legyetek türelemmel... Na, szóval pompás vacsora volt. Perez barátom és filmsztár felesége jól érzi magát, üdvözlnek benneteket. A kis Pinton szépen fejlődik, és testilegszellemileg káprázatos gyorsasággal pótolja a hibernált állapotban töltött kimaradt éveket. Okos, udvarias fiú lett. Nem mondom, kicsit sápadt, szobaszínű, azonban egészséges.

- Örülünk neki, de ...

- Igen, ez a de! Éppen erről van szó! Conchita panaszkodott, hogy a gyerek nem boldog. Nem vidám, nem játszik

semmivel, senkivel, nincsenek korához illő barátai, hallgatag.

Azt kérdezte, nem fogadnátok be magatok közé.

Pierre azonnal válaszol:

- Szíriusz bácsi, kérem, mi kedveljük Pintont, és igazán örömmel teljesítjük Conchita néni óhaját. Az elmúlt hónapokban csak azért viselkedtünk tartózkodóbban, mert nem akartunk tolakodónak látszani. Ne gondolják, hogy a hálájukra spekulálunk. Berci veszi át a szót:

- Természetesen bevesszük Pintont a bandába! Tessék nekik megmondani, hogy... - Hirtelen elhallgat. - BocsáVat... De nem tudom, miért beszélünk erről, miért nem a hárommillió variációról?

Liuna agyában világosság gyúl.

- Hiszen arról beszélünk! Szamarak vagyunk, hogy nem vettük észre! Szíriusz bácsi már kezdettől fogva arról beszél! Mert ha Pinton közénk jön, akkor jön Csibész is! És Csibész ezt a hárommillió variációt három perc alatt feldolgozza.

- Hurrá! Éljen! - lelkesedik a kéttagú kórus.

- Jól van, jól van... - csitítja őket a kapitány. - Valóban erre gondoltam. Csupán egyetlen dolog aggaszt. Ottilétem alatt nem láttam Csibészt. Pedig neki azelőtt szokása volt a lábak között bujkálni, az ölekbe felkéredzkedni.

Nem kérdeztem rá, vártam, hogy szóba hozzák. De senki eem említette.

Liuna hangjában félelem lapul:

.- Talán Pinton túl kicsi hozzá, nem értékeli eléggé. .. talán meguntta ... vagy szétszerelte, elrontotta, kidobta . . . Szegény Csibész!...

- Nem kell mindjárt a legrosszabbra gondolni - nyugtatgat. Berci. - Lehet, hogy Casteiro bácsi használja a gyarában számítógépnek.

- Sok minden lehetséges. Majd tapintatosan kiderítjük.

Most határozati javaslatot teszek: holnap délután látogassuk meg a Casteiro családot...

onchita néni friss narancslevet tölt a poharakba.

- Kóstoljátok meg, nagyon finom.

Pierre büszkén hozzáteszi:

- A narancs itt, a Holdon, a 16os kupola városban, édesanyám melegházában termett.

A gyerekek Pinton toronyszobájában uzsonnáznak. Conchita az automata lépcsőre lép, mely azonnal elindul vele, lei szállítja a földszinti kisszalomba, ahol a felnőttek beszélgetnek.

Berci odasúgja Pierrenek:

- Szíriusz bácsinak igaza volt. Csibész valóban nincs sehol. Már elő kellett volna kerülnie... Kérdezd meg!

- Nem tehetem ... nem illik. Azt hihetné: sajnálom, hogy neki adtam.

Pinton közben átveszi a házigazda szerepét. Jókedvűen sűrögforog. Tányért, evőeszközt vált, poharakat cserél, ügyesen kínál. Liuna megdicséri:

- Kész nagyfiú vagy! Ha kedved tartja, találkozzunk gyakrabban.

Pinton arca felragyog.

- Igazán?!... Én nagyon szívesen barátkoznék veletek. 7 7

- Hirtelen támadt aggodalommal folytatja. - Vagy nem úgy gondolod?

- De! Nagyon is úgy!

- Ti olyan okosak vagytok, és olyan érdekesek. Az életek izgalom izgalom hátán. Én meg időnként úgy unom magamat ...

- Unod magadat?... Nem jársz iskolába? Nincsenek osztálytársaid?

- De vannak. Túl sokan is! - kesereg Pinton. - Tudod, csodabogár vagyok a szemükben. Bámulnak, bambaságokat kérdeznek, mert öt évig hibernáltan, azaz mélyhűtött állapotban

éltem... - Egyszerre észbe kap. - Bocsássatok meg! Nem tudom, mi van velem, éppen nektek magyarázom, akiknek az életemet köszönhetem!

Pierre erre a szóra várt.

- Nem nekünk, hanem Csibésznek. Mert ha Csibész annak idején nem támadja meg Perez bácsit, nem hasítja végig a nadrágját, akkor mi nem kezdünk nyomozni... és te még ma is ott kuporognál édesanyád ölében a graviplán kabinjában, jéggé fagyva a mínusz 50 fokos hidegben. Tehát Csibészé az érdem!

Liuna azonnal kapcsol.

- Az ám, Csibész! Nem látom. Hol van Csibész?

Pinton elszontyolodik.

- Ó ... Csibész

- Csak nem történt baja - kérdezi riadtan Berci, csak uem romlott el?!

- Sokkal rosszabb.

Pierre türelmetlenülógatja:

- Micsoda sokkal rosszabb? Mondd már!

- Elmondom ... Nektek elmondhatom :: Amikor hazajöttünk Olaszországból, még minden rendben volt. Csibésszel nagyszerűen lehetett játszani, bújócskázni, versenyt futni, kitaláltunk mindenféle bolondságot... csodálatos hetek voltak! Egész addig, amíg egyszer édesanyámmal a kertben ültünk... és Csibész megjelent a toronyszoba ablakában.

Meglátott, és mert beszédre volt kapcsolva, lekiabált nekem:

,Pinton, lemenjek? Gyere, Csibész! - hívtam. Erre

leugrott a tízméteres magasságból.

- összetört?!

- Nem. Dehogy. Semmi baja nem esett.: de anyu elkobozta! Majdnem pontosan ugyanazt mondta, amit. az előbb te,

Pierre. Hogy tulajdonképpen neki köszönhetjük az életünket.

Ha ő nem hasítja fel apa nadrágját satöbbi...

- És most hol van?

- Édesanyám házi múzeumában, vitrinben. Nem szabad hozzányúlnom. Nélküle pedig halálunalom minden. Ti ezt fel sem tudjátok fogni, mert veletek mindig történik valami érdekes.

Berci bedobja a fölcsalizott horgot.

- Hát, ami azt illeti, valami érdekes most is éppen készülóban van.

- Micsoda? - kíváncsiskodik a kisfiú. - Ügy szeretném tudni!

Berci sokat sejtetően lehalkítja a hangját:

- Titkosírás ... nem szabad róla beszélünk.

Pinton elszontyolodik.

- De hiszen Liuna éppen most mondta, hogy barátkozhatunk.

- Természetesen barátkozhatunk, de ez még nem jelenti

azt, hogy legbizalmasabb értesüléseinket kibeszélhetjük. Amit a Hármak Tanácsa tud, az államtitok!

Pinton tisztelettel megkérdezi - Ki a Hármak Tanácsa?

Berci büszkén válaszol.

- Természetesen Pierre, Liuna és csekélységem.

A kisfiú reménykedve szól.

- Mondjátok ... esetleg ... nem lehetnék én is tagja a Hármak Tanácsának?

Pierre kategorikusan kijelentir

- Nem. A Hármak Tanácsának nem! - Nevetés bujkál a szemében. - De a Négyek Tanácsának igen!

Pinton néhány pillanatig fel sem fogja a közlés értelmét

Aztán kirobban belőle az öröm.

- Igazán?!... Bevesztek?!... Mit kell tennem?!

Pierre komolyan válaszol:

- Először is vérszerződést kötünk.

- Vérszerződést? ... Az micsoda?

- A vérszerződés... a vérszerződés: 7. Majd Berci megmagyarázza.

. - Igen... én valóban tanultam az iskolában... de már

nem emlékszem pontosan. Talán Liuna ...

A kislány természetesen tudja.

- Annak idején Berci ősei, a népvándorlás korabeli magyar vezérek, mikor Árpádot fejedelemmé választották, vérszerződést kötöttek. Késsel belevágtak a karjukba, a kicsordult vért aranykupába gyűjtötték, és abból minden vezér ivott egy kortyot...

- Brrrrr... - iszonyodik Pinton. - Ne haragudjatok, én

nem vágom el a karomat!

- Légy nyugodt, én sem!

- Én sem!

Pierre és Berci csatlakozott ily módon Pinton tiltakozásához.

- Természetesen én sem - jelenti ki Liuna, de elvégezhetjük jelképesen.

Mindenki egy kevés paradicsomlevet tölt

ebbe a kehelybe, aztán iszunk belőle egyegy kortyot. Megfogadjuk, hogy egymásért és az igazságért, ha kell, vérünket

hullatjuk!...

übörögve szalad le a mozgólépcsőn a kis Pinton,

- Édesanyám! Tagja lettem a Négyek Tanácsának! És vérszerződést is kötöttünk!

És ... véletlenül kiömlött egy kis paradicsomlé az abroszra. Nem baj ?

Conchita alig hisz a szemének. Ez a csupa élet legényke

az ő kisleánya lenne?

- Boldog vagy, gyermekem?

- Nagyon boldog, anyukám!... A paradicsomlé nem baj ?

Szíriusz kapitány nyugtatja meg az izgatott tanácstagot:

- Leonida néni majd megmondja, mivel lehet eltüntetni.

Hívd őt fel.

- Köszönöm. És tudod, édesanyám, beavattak a Nagy Titokba! Roberto állítólag valami úrből érkezett üzenetet csipett nyakon. Lehet, hogy idegen lények küldték. Elhatároztuk, hogy Csibész segítségével próbáljuk megfejteni... ha megengeded. A barátaim szerint Csibész percek alatt megoldja. Tudod, apu, arról van szó - fordul Casteiro felé, hogy

51 betűből álló ...

Casteiro megsimogatja

Pinton kócos fejét.

- Tudom, kicsi fiam. Szíriusz bácsi nekünk is elmondott mindent.

- Apu ... szeretném Csibészt visszaadni Pierrenek . . . óvatosan hozzáteszi - anyu engedelmével.

- Édesanyád biztosan beleegyezik, hiszen Csibész a tiéd ... én azonban azt tanácsolom, hogy mondj le erről a tervedről. Ajándékot visszaadni: sértés.

- De apu, értsd meg, én csak haszontalan, ostoba játékokat játszottam

Csibésszel, amíg szabad volt... azóta pedig

kikapcsolva, mozdulatlanul, magatehetetlenül fekszik ... holott ő nagy

jelentőségű feladatok elvégzésére alkalmas! Létezésének, jelenlegi

formájában, nincs semmi értelme! Nincs

igazam, Szíriusz bácsi?

Viktor Szíriusz komolyan válaszol:

- Igazad van, Pinton. De igaza van édesapádnak is...:

Hm!... Holott ő nagy jelentőségű feladatok elvégzésére alkalmas ... létezésének, jelenlegi formájában, nincs semmi értelme ... Túl szépen hangzik. Kitől hallottad?

- Tőlem - mondja mosolyogva Casteiro. - Volt egy kis nézeteltérés közöttünk ... úgy értem, hogy Conchita és közöttem. Nem helyeseltem Csibész múzeumi száműzetését. Akkor mondtam e szavakat. De a feleségem meggyőzött.

Conchita összehúzza szép ívű szemöldökét, és szemrehányóan néz a fiára.
, Hallgatóztál?

Pinton önérzetesen válaszol:

- Nem szoktam hallgatózni!

- Akkor honnan tudod, hogy mit beszéltünk apáddal?

- Csibész mondta.

Az asszony szemében csodálkozás és félelem.

- Csibész? ...

- Igen, anyu. Tudod, az úgy volt, hogy egyszer, amikor a Földön filmeztél, és apu a gyárban dolgozott, nagyon egyedül éreztem magam ... akkor bementem a múzeumba Csibészhez. Neked ugyan megfogadtam, hogy többé nem játszom veled, de a beszélgetést nem tiltottad meg. Csak beszélgetni akartam ... De amikor bekapcsoltam őt, ti szólaltatok meg a hangszórójából, te meg apu. Azt hiszem, hogy éppen magnóvételre volt állítva, amikor... amikor elvetted tőlem ... és nem kapcsoltd ki. Rögzítette a kettőtök vitáját...

- Végighallgattad?

- Igen ... akkor én végighallgattam ... és soha többé nem mentem be Csibészhez ...

Conchita megrendülve nézi a gyermekét.

- Kicsi fiam ... bocsáss meg nekem ...

Pinton az anyjához rohan. Átöleli.

- Te bocsáss meg nekem, édesanyám!

Viktor Szíriusz köhögni kezd. Tán a szivarfüst csípi a torkát.

- Na ... szóval arról beszéltünk, hogy mindkettőtöknek igaza van. Vagyis Csibészt nem illik visszaadni, de a képességeire igenis szükségünk lenne. Ezt a kérdést, szerintem, úgy kellene megoldani, hogy a kecske is jóllakjék, és a káposzta is megmaradjon. Pinton rácsodálkozik a kapitányra.

- A káposztát ismerem ... de mi a kecske?

Közben a többiek is lejöttek a toronyszobából. Hallották

Viktor Szíriusz javaslatát és Pinton kérdését. Pierre gyorsan válaszol:

- Ezt majd később megmagyarázza neked házi zoológusunk: Liuna Steff. Viszont ami a lényegét illeti: Szíriusz bácsi azt ajánlotta, hogy Csibészt ne add vissza, maradjon a te tulajdonod, de add kölcsön a Négyek Tanácsának. A gazdája te maradsz, a munkaadói mi leszünk.

- Nagyszerű! - lelkesedik Pinton.

- Hol rejtőzködik az az eb? - kérdezi Berci.

A kérdésre Conchita válaszol:

- Kísérd el, kisfiam, a barátaidat házi múzeumunkba, Hozzátok ide Csibészt...

.Házi múzeumában Conchita fényes pályájának fényes emlékeit őrizte. Aranytól, ezüsttől, drágakövektől csillogó kosztümök, parókaköltemények, óriási fotók: Conchita előlről, Conchita alulról, felülről, hátulról. Üvegszekrényekben díszletmakettek, egy polc tele bőrbe kötött szerepeivel. Conchita hangja szalagon és lemezen. Rengeteg képesújság, hangos magazin, kinagyított magasztaló kritikák. Halk zene szól: Conchita énekel! Képernyők egymás mellett. Érintésre játszani kezdik a sztár híres régebbi filmjeit... Conchita, Conchita és Conchita ... És a terem közepén, kis, fekete ébenfa asztalkán, kristályüveg harang alatt, bársonypárnán fekszik a kikapcsolt Csibész.

- Ampere apánkra! Ez itt .lustálkodik! Piszok jól megy a sora! - álmélkodik Berci.

- Vigyük ki így - javasolja Liuna , hadd lássa Szíriusz bácsi is!

A javaslatot tett követi.

- Csibészt te hozod, Pinton!

Leemelik az üvegharagot, a kisfiú felmarkolja a párnát kutyástul, a Négyek Tanácsa libasorba igazodik, úgy követik a párnavivőt, s közben Hold Állam ünnepi indulóját éneklik.

Peregnek a dobok,
szívem büszkén dobog,
nincs boldogabb nálam,
hazám a Hold Állam!

Pinton megáll a kapitány előtt, térdet hajt ahogy a Luna plasztikinóban látta, és fennkölt hangon jelenti:

- Ezennel átnyújtom Csibész műpultit a Négyek Tanácsa patrónusának: használatra!

A kutyát Szíriusz bácsi ölébe fekteti és bekapcsolja.

Csibésznek először a szőre mozdul, mintha szél borzólná, azután a szempillái kezdenek reszketni... nyílik a szeme, feláll, megrázza magát, leugrik, körülszimatozza a jelenlevőket, s miután személyazonosságukat megállapította, szétvetett lábakkal sebesen csóválni kezdi a farkát. Erre aztán kitör a lárma.

- Csibész! Csibészkém! - lelkendeznek a gyerekek.

A kutya hangos csaholással jelzi: tudomásul vette, hogy szeretik.

- Beszédre van kapcsolva? - kérdezi Berci.

- Igen. Próbáld ki.

A fiú ölbe veszi a műpultit. Háromszor megcsavarja a farkát.

- Hogy vagy, Csibész?

A kutya tisztán, érthetően, kissé tagoltan válaszol:

- Köszönöm jól.

- Volna egy feladatunk számodra: matematika. Segítesz megoldani?

- Égek a vágytói.

- Akkor ugorj vissza Szíriusz bácsi ölébe, ő tájékoztat.

Csibész nekirugaszkodik, és egyetlen lendülettel átíveli a közel ötméteres távolságot.

- Itt vagyok.

A kapitány némi zavarral bevallja:

: - Gyerekek, elfelejtettem . . . hogyan is kell bekapcsolni a számítógépegységét?

Pinton készségesen válaszol:

- Tessék meghúzni a jobb fülét, és benyomni az orrát.

- Persze!... Tehát fül. . .orr . . .

- Auuuu! Kapitánynak erős a keze!

Conchita ijedten dédelgeti:

- Szegény Csibész! . . . Fáj az orrocskád ?

Szíriusz és a Négyek Tanácsa jóízűen nevet.

- Ne tessék felülni neki. - Ezt Berci magyarázza. - Csibésznek semmi sem fáj, hiszen gép! A vonítás és a panaszos

mondat: édesapám humora! ő alkotta ezt a csodamasinát, az ő jókedve programozta bele, hogy minden orrnyomásra siránkozzék !

- Ez nem szép tőled, Csibész! - dorgálja meg a műkutyust a ház világhírű úrnője.

- Nem szép tőlem.

Szíriusz kapitány átveszi a parancsnokságot.

- Liuna, kislányom, ugye, nálad van a rotaszalag?

- Igenis. Tessék ...

- Csibész, figyelj! Jegyezd meg a betűsort!... Olvasd, kislányom, lassan, tisztán, tagoltan.

Liuna olvasni kezdi:

GRKÁEISK...- sorban mind az

ötvenegyed.

- Csibész! Ismételd meg!

- Megismétlem GRKÁE... - végigmondja hibátlanul.

- A sorrenden nem változtathatsz.

- A sorrenden nem változtathatok.

- De a sort széttördelheted. Töredékeiből alkothatsz bármilyen új formát: négyzetet, kört, hasábot, keresztet, csillagot, kúpot, bármit. Az oldalak hosszát megváltoztathatod. Érted?

- Értem.

- Néhány millió variáns adódhat. Ezek közül csak egynek van értelme. Azt keresd meg.

- Azt keresem meg.

Alighogy kimondta, mozdulatlaná merevedik. Műszőrének minden szála az égnek áll. Szeme elizzik ... Zümmögő

duruzsolás hallatszik a testéből ...

Feszült csend ... Mindenki a kis fekete műpulira mered ...

Elmúlik egy perc ... kettő ... három ...

Ekkor hirtelen megszűnik a varázs. A kutya megmozdul, nyújtózkodik, feláll... és beszélni kezd:

- Megfejtettem.

- Hurrá! - üvölti teli torokból a Négyek Tanácsa.

Szíriusz kapitány előbb csendet teremt, majd utasítja Csibészt:

- Közlöd részletesen!

- Közlöm részletesen. Háromszor tizenhét az ötvenegy. Három függőleges sor. A betűk hármásával egymás alá irandók,

Pierre lázas sietséggel jegyezni kezd.

- Kialakul három függőleges sor, egyenként tizenhét betű...

- Megvan! - jelenti izgatottan Pierre. - Tessék! Nézzétek!

Rácsodálkoznak.

- De hiszen ennek sincs semmi értelme ...

- A jobb alsó saroktól elindulva, alulról fölfelé olvasandó.

Pierre betűzni kezdi:

- Üdvözlöt- a harmadiknak.

Liuna felsóhajt.

- Ha jaj... milyen egyszerű!

Üdvözlöt a harmadiknak. Kapcsolatot keresünk. Béke, barátság.

Döbönt némaság burkol be mindent.

Kusza gondolatok, halovány sejtések kavarnak.

Talán most valósult meg az emberiség ősrégi álma.

Talán hírt adott magáról az első idegen élőlény.

Pinton halk suttogása töri meg a csendet:

- Ki az a harmadik?

Szíriusz kapitány válaszol:

- Harmadik a Föld. A Naptól kiindulva: első bolygó a Merkúr, második a Vénusz, harmadik a Föld...

Berci már nem tudja türtóztatni az indulatát. Nagyot rikkant:.

- Ampere nagypapárai Ez csuda könnyen ment!.: Vajon hol élnek ezek? A Naprendszerben?

Pierre hangosan töpreng:

- Nem... aligha. A Vénuszon, a Merkúron és a Marson

közel száz éve tevékenykednek kis létszámú földi kutatócsoportok. Tudjuk, hogy e három bolygón magasabb rendű élet

nincs ... A többin pedig nem lehet...

Berci csak nem nyugszik.

- Szinusz bácsi! Tessék megmondani, honnan küldték ezt

az üzenetet! Netán egy közeli csillagrendszerrel, mint az

Alfa Centauri, az Athair vagy a Vega?

Szíriusz kapitány mosolyog.

- Túl sokat kérdezel, fiam. Ezekre ma senki sem tud válaszolni. Esetleg holnap ...

Berci kerekre nyílt szemmel mered a kapitányra.

- Mi lesz holnap? Szíriusz bácsi tudni fogja?... Meg
tetszik mondani nekünk, hogy ezek hol élnek?

- Én aligha. De talán ők ...

MÁSODIK FEJEZET

amelyben az AX52es fordítógép a főszereplő
fi intőn a fényes fehér lap fölé hajol, és valami fémpálcikával számokat
körmöl egymás alá. Időnként megszólal. Azt
mondja: kék! Kicsit később: piros! Majd: fekete! Azután ismét: kék!... És a
pálcika, parancsa szerint, azonnal megváltoztatja írófestéke színét.

Berci nézegeti, nézegeti, végül szóra bírja a kíváncsiság:

- Te mit művelsz?

- Láthatod, számolok.

- Mivel?

- Hogyhogy mivel?

- Úgy értem, hogy az a furcsa szerszám a kezében . 7:
ami olyan készségesen engedelmeskedik ...

- Ez... Ó, ez semmi. Colocolo a neve, édesanyám hozta
Madridból. A múlt héten ott filmeztek. Spanyol játék.- Roszszul számoló és
csúnyán író gyermekeknek kedvet csinál a
gyakorláshoz. Tessék, nézd meg ...

Berci átveszi, forgatja az ügyes kis jószágot.

- Hm ... colocolo... A felső végébe parányi mikrofont

építettek, az érzékeli a parancsolt színt. A hangképet továbbítja a keresőbe.

- Tizenkétféle festéktarfály van benne! Ahogy kimondod,
hogy melyikkel akarsz írni vagy rajzolni, a colocolo azonnal szót fogad,
átvált. Próbáld ki.

- Mutasd ...

Berci kört rajzola lapra, de nem látszik semmi.

- Elromlott.

Pinton nevet.

- Nem mondtál színt!... Mondj egyet! - Piros! - parancsolja Berci.

A colocolo tüzes cinóberpiros vonalakat húz.

- Zöld!

Egyszerre haragos krómoxidzöldre változik a színe.

- Narancssárga ...

E pillanatban Liuna lép hozzájuk.

- Mit csináltok?

Berci lelkes magasztalásba kezd:

- Nézd, milyen csodatolla van Pintonnak! Parancsszóra
változtatja a színét!

Liuna elhúzza a száját.

- Ismerem. Colocolónak hívják. Édesanyám is használja
a könyvtárban. Nem sokat ér. Vacak ... Ha kifogy belőle a
festék, nem lehet újratölteni. Eldobhatod.

Pinton arcát rosszkedv fátyolozza.

- Sajnálom, hogy ezt mondd... Ugyanis éppen most
akartam Bercinek ajándékozni. De ha szerinted vacak, akkor
ugye nem sérthetem meg vele.

Berci felcsattan:

- Liuna! Te nagyokos mindentudó! Ezt alaposan elfuseráltad! ... Kérlek, kedves
Pinton, ne hallgass erre a hebrencs

leányzóra! Azt hiszi, ő a legokosabb a világon, és közben összevevicsina gabalyít
és elront mindent!... Igenis, pompás kis

szerkezet ez a colocolo, én boldogan elfogadom, és majd bebizonyítom, hogy
Liuna alaposan tévedett, mert ha kifogy

belőle a festékanyag, és valóban nem lehet újratölteni, én
szétszedem és átalakítom, és igenis újra lehet majd tölteni! ..

Tehát nekem adhatod.

Liuna elszégyelli magát.

- Bocsásatok meg, valóban ostobán viselkedtem. Pintonkám, Bercinek igaza van
... 6 valóban meg fogja csinálni,

mert nagyon ügyes, és minden bizonyal újra lehet majd tölteni ... és ajándékozod
neki nyugodtan... és még egyszer kérem, hogy ne haragudjatok...

Pinton áhítattal néz rájuk.

- Ti olyan nagyszerű emberek vagytok! Kimondjátok, amit gondoltok, egyenesen, becsületesen ...

- Hebehurgyán - morogja Berci.

- Jó, hebehurgyán. De tudtok bocsánatot kérni... és tudtok megbocsátani! Berci belepirul a dicséretbe.

- Na jól van, jól van, azért nem kell túlzásba vinni a dolgot. Liuna valóban sokkal okosabb nálunk ... nálam ... talán még azt is tudja, hogy mi a kecske.

Pinton nevetve dicsekszik:

- Már én is tudom! Megkérdeztem otthon a lexikontól! Liuna magához vonja a kisfiút. Megsimogatja szőke, kócos buksiját.

- örülök, hogy szent a béke. Mit számolgattál a colocoj lóval?

- Azt próbáltam kiokoskodni, hogy ha tegnap Sol104 óra után 36 perccel jött az idegenek üzenete, mikor érkezik ma.

- Tőlem ne kérdezd - nevet Liuna, én a matekhoz meg a fizikához nem értek. Ez Berci szakmája, ő lesz holdmérnök. Nos, mérnök úr, mikor érkezik a mai üzenet?

- Természetesen három perccel és 56 másodperccel korábban, mint tegnap.

Jtt voltak már valamennyien. Izgatottan figyelték az adó: terem mennyezetén függő hatalmas időmérő szerkezetet mely az egységese holdidőt mutatta, órát, percet, másodpercet, tized- és századmásodpercet. Vajon jelentkezik-e ma újra az idegen üzenő? ...

- Még három perc... - tájékoztat Pierre. - Eddig minden alkalommal kényszerítően pontos volt. Századmásodpercre pontos. Azt hiszem, hogy ilyen pontos ember nem is létezik. Valószínű, hogy a Föld forgási idejére beprogramozott automata ismételteti naponta az üzenetet.

- Kettő harminc.

Ezt a házigazda, Roberto Namora mondta.

- Reméljük, ma is pontos lesz.

Pinton lázas izgalommal kérdezi:

- És akkor mi válaszolni fogunk?

- Szíriusz bácsi megkísérli.

Szíriusz bólint.

- Helyesen mondtad, megkísérlem. A mi adóenergiánk mennyisége ugyanis csak töredéke az övékének... ők tudják, hogy mi hol vagyunk, mi nem tudjuk, merre keressük őket, ezért sugárzásunkat nem tudjuk irányítani... bárhol lehetnek a gömb kiterjedésű világűrben ...

Berci a kapitány szavába vág:

- Szíriusz bácsi, kérem, azt hiszem ... illetve úgy vélem, hogy két eset lehetséges: ezek az idegen fickók, ha venni tudják a felhívásunkat, vagy válaszolnak, vagy nem. :

Liuna csöndesen megjegyzi:

- Ezt pompásan kiokoskodtad!

Bercit nem zavarja a közbeszólás.

- Szerintem kevés a valószínűsége annak, hogy válaszolnak ,

,

- Szerintem so7c. - Ez Pierre véleménye.- Feliétélezhető, hogy nemcsak az adásuk, de a figyelőszolgálatuk is kitűnő. Várják a jelentkezésünket, és biztosan fognak válaszolni. .. ám ki tudja, mikor!

Bercit nem lehet letorkolni.

- Bátorkodtam egy kis számítást végezni. Az elektromágneses hullámok fénysebességgel terjednek ...

- Tudjuk - jegyezte meg Pierre.

Igen... tudjuk. Nos, üzenetünkre a válasz az Alfa Centauriról körülbelül 8 év múlva, a Vega-ról 54 év múlva érkehet... - No akkor én hazamegyek - mókázik Liuna.

Berci nem enged a negyvennyolcból.

- Várj, kérlek. Lehetséges, hogy- hamarabb jön a felelet.
Mondjuk, 10 perc múlva. Akkor az adóállomásuk mindössze
80 millió kilométernyire települt a Holdtól. Ez kevesebb, mint
a FöldMars középtávolság.

Szíriusz kapitány erélyesen leinti őket:

- Elég volt a találgatásból! Figyeljete a fordítógépre!

Ekkor Pierre számolni kezd:

- Tíz ... kilenc ... nyolc ... hét... hat... öt... négy ...:
három ... kettő ... egy.....

Most kellene jelentkeznie.

Jelentkezik is!

Az AX52es fordítógépben kék és piros fények villannak,
halk zümmögés kezdődik.

Pierre újra számol:

Egy ... kettő ... három ... négy... öt..

Az ötre hang és fény megszűnik, megmerevedik, kialszik.

Csend.

Majd Pierre nevetése lazít a feszültségen.

- Az egytized másodpercről alaposan lemaradtam! De
nyilván annyi volt: öt egész egy tized ... és itt látható az 51
centiméteres rotaszalag is:

Kiveszi a gép tárójából az üzenetet tartalmazó papírcsíkot:

GRKAEISKDTT... Pontosan, szépen, hibátlanul mind az 51
betű!

Pinion arcán a Nagy Élmény elragadtatása tündököl.

- Ők üzentek!...

Szíriusz erélyes hangja visszaállítja a felbillenni készülő
gyermeklélek egyensúlyát.

- Munkára, Roberto! Indíts!

Roberto a nagy adó kapcsolótáblája előtt áll. Biztos kézzel
benyom néhány billentyűt, lehúzza két kart... apró fénysemecskék gyulladnak
ki a falon. Szíriusz kapitány a mikrofon

felé hajol, és beszélni kezd:

- Üzenetüket megfejtettük, megértettük. Nevünk Hold, a
harmadik bolygó kísérője vagyunk- Kapcsolatot szívesen teremtenénk mi is.
Válaszoljanak. Béke, barátság!

Tagoltan, tisztán ejtette a szavakat. Szépen zengett érces
baritonja.

Utána hosszú csend... mélyen hallgat mindenki. Roberto
a fordítógépet lesi, Szíriusz és a fiatalok öblös karosszékekbe
merülnek, Csibész a kis Pinton ölébe bújik... és senki sem
mozdul

Várnak...

Aztán Liuna halk sóhaja Hallatszik. Kismadár szárnya ha
rebben.

- Én ... olyan izgatott vagyok ...

Pinton nagyfiúsan súgja:

, - Érdekes, a lányok mindig izgatottak.

- Te is izgatott lennél, ha tudnád, miről van szó!

- Mért ne tudnám! A Galaktikán kívül élő bácsikkal
nénikkal szeretnénk beszélgetni...

- Pszt!...

ismét csend.

jók, hogy mi hol vagyunk, mi nem tudjuk, merre keressük
őket, ezért sugárzásunkat nem tudjuk irányítani... bárhol
lehetnek a gömb kiterjedésű világűrben ...

Berci a kapitány szavába vág:

- Szinusz bácsi, kérem, azt hiszem ... illetve úgy vélen..

hogy két eset lehetséges: ezek az idegen fickók, ha venni tudják a
felhívásunkatvagy válaszolnak, vagy nem.

Liuna csöndesen megjegyzi:

- Ezt pompásan kiokoskodtad!

Bercit nem zavarja a közbeszólás.

- Szerintem kevés a valószínűsége annak, hogy válaszolnak ...
- Szerintem sok. - Ez Pierre véleménye. - Feltételezhető, hogy nemcsak az adásuk, de a figyelőszolgálatuk is kitűnő.
Várják a jelentkezésünket, és biztosan fognak válaszolni...
ém ki tudja, mikor!
Bercit nem lehet letorkolni.
- Bátorkodtam egy kis számítást végezni. Az elektromágneses hullámok fénysebességgel terjednek ...
- Tudjuk,- jegyezte meg Pierre.
- Igen ... tudjuk. Nos, üzenetünkre a válasz az Alfa Centauriról körülbelül 8 év múlva, a Vegáról 54 év múlva érkezik - No akkor én hazamegyek - mókázik Liuna.
Berci nem enged a negyvennyolcból,
- Várj, kérlek. Lehetséges, hogy hamarabb jön a felelet.
Mondjuk, 10 perc múlva. Akkor az adóállomásuk mindössze, 80 millió kilométernyire települt a Holdtól, Ez kevesebb, mint a FöldMars közép távolság.
Szíriusz kapitány erélyesen leinti őket:
- Elég volt a találgatásból! Figyeljétek a fordítógépre!
Ekkor Pierre számolni kezd:
- Tíz ... kilenc ... nyolc ... hét... hat... öt... négy ...
három ... kettő ... egy.....
Most kellene jelentkeznie.
Jelentkezik Is!
Az AX52-es fordítógépben kék és piros fények villannak, halk zümmögés kezdődik.
Pierre újra számol:
- Egy ... kettő ... három ... négy ... öt...
Az ötre hang és fény megszűnik, megmerevedik, kialszik.
Csend.
Majd Pierre nevetése lazít a feszültségen.
- Az egytized másodpercről alaposan lemaradtam! De nyilván annyi volt: öt egész egy tized ... és itt látható az 51 centiméteres rotaszalag is:
Kiveszi a gép tárójából az üzenetet tartalmazó papírcsíkot:
GRKÁEISKD TT ... Pontosan, szépen, hibátlanul mind az 51 betű!
Pinton arcán a Nagy Élmény elragadtatása tündököl
- Ők üzentek!...
Szíriusz erélyes hangja visszaállítja a felbillenni készülő gyermeklélek egyensúlyát.
- Munkára, Roberto! Indíts!
Roberto a nagy adó kapcsolótáblája előtt áll. Biztos kézzel benyom néhány billentyűt,- lehúzza két kart... apró fényzemecskék gyulladnak ki a falon. Szíriusz kapitány a mikrofon felé hajol, és beszélni kezd:
- Üzenetüket megfejtettük, megértettük. Nevünk Hold, a harmadik bolygó kísérője vagyunk: Kapcsolatot szívesen teremtenénk mi is. Válaszoljanak. Béke, barátság!
Tagoltan, tisztán ejtette a szavakat Szépen zengett érces baritonja.
Utána hosszú csend ... mélyen hallgat mindenki. Roberto a fordítógépet lesi, Szíriusz és a fiatalok öblös karosszékekbe merülnek, Csibész a kis Pinton ölébe bújik... és senki sem mozdul.
yárnak...
Aztán Liuna halk sóhaja Hallatszik. Kismadár szárnya ha rebben.
- Iln ... olyan izgatott vagyok ...
Pinton nagyfiúsan súgja:
, - Érdekes, a lányok mindig izgatottak.
- Te is izgatott lennél, ha tudnád, miről van szó!
- Mért ne tudnám! A Galaktikán kívül élő bácsikkal és nénikkel szeretnénk beszélgetni...
- Pszt!...

Ismét csend.

csak utána magyarázd meg, miért vak a szerencse, és ki volt az a Cicero!

Szívesen. Tehát a válasz: Üdvözlés a Holdnak! Idegen csillagvilágból érkeztek, hozzátok nagyon hasonló élőlények vagyunk. Külsőtöket és nyelveteket a bolygókra irányított visszatérítő kép- és hangsugárzó révén ismerjük. MertékegyBégetek szerint ötszáz fényévnyi távolságban van a hazánk.

Béke, barátság! Az írásjegyeket én helyeztem el találomra.

Ami pedig Cicerót illeti... .

- Stop! Megvonom a szót! - Pierre dönt így. - A Négyek

Tanácsa ünnepélyesen megígéri, hogy Ciceróról szóló kiselőadásodat megtarthatod, mielőtt ráérünk. Most azonban rendkívül fontos egyéb kérdéseket kell tisztáznunk! Mondhatom,

Szinusz bácsi?

- Halljuk, mire gondolsz?

- Elsősorban az ismeretlen adóállomás hollétét kellene meghatároznunk. Roberto mérése szerint 2 perc 25 másodperc telt el, amíg a mi közlésünk őket, az ő válaszuk minket

elért. Ezt a 145 másodpercet meg kell szoroznunk secundum fénysebességgel. Az ...

. Pinton halkan érdeklődik:

- Mi az a secundum?

Berci válasza:

- Pszt!Ne zavarj Pierret. Különböző secundum latinul másodpercet jelent.

Secundumfénysebesség a fény egy másodperc alatt megtett útja: 299 millió 792 ezer 459 méter.

Pierre közben kiszámította a maga feladatát.

- Az annyi mint 43 millió 469 ezer 906 kilométer és 555 méter. Természetesen odavissza. Vagyis idegen vendégünk adóállomása Holdunktól hozzávetőleg 21 millió kilométer távolságban keresendő. Berci véleményét nyilvánít:

- Ott pedig nem találsz semmit, csak a világűr. Legközelebbi szomszédunk, a Vénusz bolygó, tőlünk 80100 millió kilométer távolságban kerülgeti a jó öreg Napot.

- Ebben igazad van. Égitestet nem találok... de űrállomást esetleg igen.

- Persze, persze... erre nem gondoltam. Nos, akkor jó lenne ennek az űrállomásnak a helyét pontosabban meghatározni. 21 millió kilométer szerintem túlsok. Mert ezek a kedves idegen lények nem válaszolhattak azonnal. Időbe telt, amíg üzenetünket megfejtették, válaszukat megfogalmazták...

Pintonnak is van a dolgokról véleménye:

- Igen ... és minden másodperc, amit erre a tevékenységre fordítottak, 300 ezer kilométerrel rövidíti a 21 milliót.

Bravó, csöppség! Helyesen következtetsz! - dicséri a gyereket Berci. - Ügy gondolom, közelebb járunk az igazsághoz, ha csak 1015 millió kilométerről beszélünk.

Pierre kifogástalan vitapartner. Elismeri az ellenfél igazát

- Figyelemre méltó az észrevételed, Bercikém. De... de nem szabad őket gyatra emberi mértékkel mérnünk. Valószínű, hogy mindent tökéletesebben és gyorsabban csinálnak, mint mi.

Viktor Szíriusz buzgón helyesel:

- Bizony gyorsabban. Mert jól beszélnek a nyelvüket

Rácsodálkoznak a kapitányra.

- Miből tetszik ezt következtetni, Szíriusz bácsi?

- Nem következtetem. Egyszerűen elhiszem nekik, ők mondták ... Ejnye, úgy látszik, elkerülte a figyelmeteket. Liuna kedves, olvasd csak fel még egyszer azt a részt...

- Igenis. Tudom, melyiket Leiszik gondolni!... Ez lesz az: h... külsőtöket és nyelveteket... ismerjük.

Most Róberton van a sor, hogy vallomást tegyen.

- Resteltem... nagyon resteltem, hogy mindeddig nem vettem észre...

- Mit nem vettél észre, Roberto bácsi? - kíváncsiskodik

Pinton. - Hogy fordítógépünk egyáltalában nem is fordított sem mit. Mert nem volt mit fordítania. A közlés Földünk világnyelvén érkezett az elosztójába. Innen szabályszerűen továbbkocsizott ... de hiába kereste a megfelelő idegen nyelvű szektort, nem találta. Mivel az AX52es az esetleges hibák kiküszöbölésére négyyszeresen van biztosítva, a szöveg négyszer odavissza fut a cellasor előtt... A NagymédvéreJ A hibakereső menetek harmadolással jelzik a beavatkozást. Három szór harmadolt a gép, és negyedszerre a végével előre dobta ki az alaposan megkevert közlést...

Pierre levonja a következtetést:

- Tehát a fordítógép hibás konstrukció.
- Dehogy! Nagyszerű találmány! Arra van beprogramozva, hogy az űrből bármilyen közlésmódon, bármilyen nyelven érkező szöveget értelmezze, és földi világnyelvre lefordítsa.

Sajnos tervezői azzal nem számoltak, hogy az első Galaktikán kívüli üzenetet a mi nyelvünkön fogalmazzák ...

Derú és megnyugvás sugárzik az arcokról. Szíriusz kapitány azonnal kifejti:

- Ebből a kalamajkából kétféle hasznot húzunk. Az egyik: kiderült, hogy ennek a titokzatos adóállomásnak mégis megközelítően 20 millió kilométernyire kell lennie. A másik: Roberto szabadságolja drága AX52esét, és űrbarátainkkal a jövőben ultrarövid hullámon, az MM025ös csatornán, közvetlenül, világnyelven fogunk társalogni...

ITlindenki figyelmesen hallgatja Szíriusz kapitány és ifjú barátai beszélgetését. A kormányzó palota kis tanácstermében ülnek, egy lilásan szolarizáló tárgyalóasztal mellett. Mártim Gomes kormányzó a főhelyen, tőle jobbra Viktor Szíriusz, majd sorjában Roberto, Pierre, Liuna, Berci és Pinton. Velük szemben a Hold Állam három kitűnő személyisége: Adam Renard Pierre édesapja, Perez Casteiro Pinton apukája és Ikeno Toyama, a Minifurgon Közlekedési Központ japán származású, kis termetű, de nagyon bölcs igazgatója.

Félórása kezdődött a tanácskozás. Először Roberto Namora tájékoztatta a jelenlevőket az első űrbéli távirat érkezésének körülményeiről, annak csökönys ismétlődéseiről s végül a rejtjelesnek vélt szöveg megfejtéséről. Ekkor Pierre felolvasta az első üzenetet.

Most Szíriusz vette át a szót.

Elmondta, hogyan és mit válaszoltak. Beszámolt a 2 perc 25 másodperces várakozásról ami az utódok történelemkönyveiben talán mint a Nagy Várakozás fog szerepelni és az újabb, most már 240 betűs üzenetről. Ezt Liuna ismertette. Ismét Roberto következett. Beszélt az AX52es fordítógép kiiktatásáról...

Toyama ekkor megjegyzi:

- Végtelenül örvendek, hogy fiatal tudós barátom ilyen gyorsan és helyesen felismerte a tolmácsolás szükségtelenségét. Kíváncsian várom, hogy az űrbéli vendégek valóban beszélke nyelvünket.

Szíriusz jelentkezik szólásra.

- Igen, valószínűleg beszélnek... de nem szeretném, ha tanácskozásunk mellékvágányra futna. Ezért erre a részletre most nem térnék ki.

Toyama mélyen meghajol.

- Mindenben alkalmazkodom tiszteletre méltó volt parancsnokom tárgyalásvezetéséhez.
- Köszönöm. Úgy vélem - folytatja a kapitány, helyesebb, ha előbb elmondunk mindent, amit tudunk. Azután megvitátjuk a részleteket.

Gomes kormányzó jóváhagyja:

- Rendben van. Folytasd.
- Tehát... néhány perc múlva mikrofonba mondtam a következő szöveget: Köszöntjük önöket! örülünk, hogy nyelvünkön beszélgethetünk. Tudjuk, hogy itt tartózkodnak vala- .

hol, kozmikus közelségben. Érdeklődünk: mennyi ideig élnek, hogy 500 fényévnnyi távolságból fel tudtak keresni bennünket? Béke! Barátság!

Roberto folytatja:

- Ekkor azt mondta a kapitány, hogy most derül ki, valóban beszélke nyelvünket. Válaszokat ugyanis hallanunk kellett. Vételre álltam, és azonnal elindítottam a hangrögzítőt is. Nem kellett sokáig várakoznunk. Megszóltak!... Tesék, itt van, elhoztam ebben a kis lejátzóban. Azonnal hallani fogjuk... Egészen kicsi, ezüstösen fénylő fémdoboz fekszik előtte. Megérint rajta egy piros pontot. A gép beszélni kezd. Színtelen, érzelem nélküli hangon: Válaszolunk, kérdéseikre, bár tudjuk, hogy sok mindent nem értenek meg. Az önök civilizációja tízezer évvel mögöttünk kullog. Csillaghajónk valóban a Hold mellett tartózkodik, 20 millió kilométer közelségben, és követi a Holdat Föld körüli útján. Ne keressenek minket. A földi ember műszerei számára anyagtalank és láthatatlanok vagyunk. Életünk tartama nem hosszabb, mint az önké, de más a mértékegységünk. Fotonhajtású csillaghajónkkal egy földi év alatt tettük meg az 500 fényévnek nevezett távolságot. Célunk: testvéri, baráti kapcsolat teremtése. Döbönt csend követi az elhangzott szavakat. Azután azok, akik most hallották először, csak nem tudják megállni véleményilvánítás nélkül. .

Adam Renard merengve a semmibe néz,

- Albert Einstein, mit szólsz hozzá? ...

A kormányzó összevonja szemöldökét.

- Fotonhajtás? ... Mondd, Viktor, nincs ebben valami szélhámosság?

Ikeno Toyama magában mormog:

- Legalább azt ne mondta volna, hogy kullogunk!

Roberto figyelmezteti a jelenlevőket:

- Bocsánatot kérek... még nincs vége. Szíriusz kapitány

válaszolt. Pierre felolvassa a szövegét.

- Máris ... Párbeszédünket jelenteni fogom Hold Allara kormányzójának. Szorosabb kapcsolat teremtése Világállamunk vezetőire tartozik. Személyes találkozás önökkel lehetséges?

- Erre a kérdésre is érkezett válasz. Ugyancsak rögzítettük. Tessék figyelni...

A kis lejátzó ismét megszólal: Megbízottunkkal személyesen találkozhatnak. Ennek módozatait időszámításuk szerint holnap beszélhetjük meg. Adásunkat most be kell fejeznünk. Béke! Barátság!

Szíriusz kapitány felemelkedik.

- Nincs több ... Most már ti is annyit tudtok, mint nii.

Tíz ember ül magába roskadva. Arcukra enyhe lilás fényt vet a szolarizáló asztallap ... Űgy érzi mindenki, mintha nehéz súlyt raktak volna a hátára ...

Nagy sokára megszólal a kormányzó:

- Nem mondom, van min töprengenünk ... Érdekes, hogy te, öreg barátom és ifjú csapatod mindig rábukkantok valamire. És feladjátok a leckét. Azt javasolom, hogy most tartsunk szünetet, gyűjtsünk erőt...

11 egyedóra múlva újra a tanácskozással körül ülnek. A kormányzó szólásra emelkedik.

- Arra kérek minden jelenlevőt, sorjában, egymás után foglalja össze véleményét a hallottakról. Kezdje a legfiatalabb, azaz Pinton. Nos, fiacskám, halljuk, mit gondolsz?

Pinton arca kipirul.

- Én... én azt hiszem, hogy az a bácsi, aki beszélt, nem rossz ember... Nem akar nekünk rosszat... Olyan ember lehet ...

Mariim Gomes közbekérdez:

- Azt mondd: ember. Űgy gondolod, hog,, olyan ember, mint mi vagyunk ?

Pinton egy pillanatig sem habozik:

- Természetesen. Amikor hallgattuk az üzenetét, Csibész az ölemben ült. Bekapcsoltam a bioáramérzékelőjét. Csibésznek tetszett az idegen bácsi beszéde. Ebből logikusan következik, hogy az idegen bácsi tisztességes ember.

- Ez meggyőző érvelés volt, köszönöm.

A kormányzó Berci felé fordul.

- Te következel.

- Igen ... Akkor én azonnal vitába szállok Pintonnal. Csibész barátságos viselkedése nem bizonyít semmit. Érzékelője az üzenő személy bioáramát húszmillió kilométer távolságból nem vehette. Géphangra különben sincs beállítva. Ezt

még édesapámtól tudom. Persze az a lény vagy ember ettől még lehet tisztességes. Én hiszem, hogy idegen bolygón élő testvéreinkkel teremtettünk kapcsolatot.

- Köszönöm, fiam. Liuna, rajtad a sor!

A kislány szerényen kezdi:

- Kapcsolatot teremteni Földön kívül élő értelmes lényekkel: az emberiség több mint fél évezredes álma. Tegnap este belekukkantottam egyik könyvbe, és megtudtam, hogy több mint ötszáz éve volt egy CETIprogram. CETI az angol Communication with ExtraTerrestrial Intelligence elnevezés rövidítése: beszélgetés Földön kívüli értelmes lényekkel. Az akkori ember megpróbált mindent, rádióval, lézerrel, űrszondával, képtovábbítással... és azóta is teszi, de nem ment semmire. Félezer éve hisszük, hogy a világmindenségben léteznek rajtunk kívül más értelmes lények is, de nem találjuk őket. Most valószínűleg ők találtak meg minket. A valószínűleg szót Szíriusz bácsitól kölcsönöztem. Így hangzott Toyama bácsi kérdése: Kíváncsian várom, hogy az űrbéli vendégek valóban beszélke nyelvünket? Szíriusz válasza: .j.Igen, valószínűleg beszélnek. Nos, Szíriusz bácsi hallotta, hogy a rejtélyes üzenő használta a nyelvünket, folyékonyan beszélt. Kérdezem, miért mondta mégis, hogy valószínűleg? Szíriusz kapitány érdeklődéssel figyelte Liuna fejtegetéseit. Jószívvvel biztatja:

- Ne csak kérdezd, mondd is meg!

A lány bátran válaszol:

- Azért, mert az ,,űrbéli vendég biztosan a mi nyelvünkön beszélt, de nem biztos, hogy űrbéli vendég volt. Csak valószínűleg ...

A kis japán elismerőleg bólogat.

- Szellemes, szellemes ... és még a CETIt is tudja.

Liuna azonnal tiltakozik:

- Nem tudtam, Ikeno bácsi, soha életemben nem hallottam róla. Csak azt tudtam, hogy hol kell keresni a megfelelő szakirodalmat.

- Nagy tudomány. Bőven elegendői

A kormányzó Liunához fordul

- Tehát kételkedsz az üzenők szavában?

- Nem, nem. Ez így túl erős. Azt mondanám, hogy űrbéli voltukra nincs még döntő bizonyítékunk. De nagyon szeretném, ha lenne.

- No, Pierre, ehhez mit szólsz? - kérdezi Mártim Gomes.

- Gondolkodom rajta... Az MM025ös tartalék csatorna használata nem bizonyít semmit. Adóállomásuk mérhetően szokatlanul nagy energiája már figyelmet érdemel, de nem döntő. Az üzenők fantasztikus állításai: fotonhajtású űrhajó, ötszázszoros fénysebesség, képtelen hazugságoknak tetszenek ... de talán éppen ezért igazak. Csaló, szélhámos nem mer ekkorát hazudni! Bennünk lehet a hiba: nem érzük fel ésszel! Véleményem tehát az, hogy bőven van. kinyomozni valónk.

A kormányzó Roberto Namorához fordul.

- A fiatalok elmondták figyelemre méltó észrevételeiket.

,Most te következel, fiam. Jó szakember vagy, és nyakig benne ültél a cselekményben. Kíváncsiak vagyunk, mit gondolsz róla.

Roberto megfontoltan válaszol:

- Nagyjából ugyanazt, mint Pierre. Ez természetes, hiszen

Pierre jól ismeri a munkánkat, Hírköz technikumba jár, és a köztünk levő korkülönbség ellenére nagyra becsült barátom ... Beszélgettünk, vitatkoztunk a rejtélyes üzenetekről eleget, és nem jutottunk mindenben azonos véleményre. Ezért mondtam, hogy nagyjából. Meggyőződésem,

hogy ezeket az űrbéli beszélgetéseket egy tőlünk 1525 millió kilométerre állomásozó kozmikus objektummal folytatjuk ...

- Érdekes, merész állítás - szól közbe Casteiro.

- Megpróbálom bizonyítani kizárásos alapon. Honnan jöhetnek az adások? Először is: a Földről nem. Ilyen óriási energiával rendelkező adóállomás ismeretlenül, titokban nem működhet a Földön. Honnan venné vagy lopná az üzemeléséhez szükséges erőmennyiséget úgy, hogy arról a Világállam Energetikai Központjában ne tudnának! És miért pazarolna aprócska üzenetekre tízszeres energiát, amikor azokat egytizednyi hatóerő ráfordításával megkapná a közeli címzett, a Hold ... Másodszor: nem jöhetnek szóba a közeli bolygók sem. Ott működő kutatóintézeteink ilyen óriási kalózdóról tudnának. Kizárja a három közeli bolygót még az a tény is, hogy sokkal messzebb keringenek a mért távolságnál. Az üzenetek 20 millió kilométerről érkeztek mértük mi, és állították ők is. Marad tehát mint lehetséges feltételezés: egy hatalmas űrhajó, mely a húszmillió kilométeres távközt betartva, makacsul cmmog a FöldHoldkettős után. Ez műszakilag és elméletileg lehetséges. De természetesen eza,,jármű földi eredetű nem lehet. Miért kísérgetné a Holdat egy

földi űrhajó? Tréfából, ugratásból? Miért űzne velünk ilyen haszontalan, ostoba játékot? Létezik olyan örült hatalom a Földön, amely ebben örömet leli?... Ugye nem! Kizárhatjuk! Marad tehát az egyetlen lehetőség: az üzeneteket idegen űrállomás sugározza.

Némi töprengés után Casteiro megkérdezi:

- Mit gondol, kedves Roberto, ezt az idegen űrállomást, mely ide merészkedett közvetlen közelünkbe, miért nem fedezte fel mindmáig buzgó űrfigyelő szolgálatunk? Hiszen még egy hulladékos zsákot is megtalálnak!

Nem tudom, főmérnök úr. Legfeljebb arra a fantasztikus állításukra tudok hivatkozni, hogy ne keressük őket, mert földi ember műszeréi számára anyagtalanok és láthatatlanok. Ikeno Toyama Szíriusz kapitányhoz fordul.

- Tisztelettel bocsánatért esedezem, hogy bár nem szakmám a csillagászat, mégis felteszem a kérdést: netán antianyag vagy fekete lyuk?

Szíriusz nem válaszol azonnal. Gondolkodik egy sort...

- Nem hiszem, Ikeno fiam. Antianyag biztosan nem.

Ilyen közelségben csúnya bonyodalmat okozott volna. Te is, én is már régen gyűszűnyi kemény masszák lennénk Fekete lyuk? Ki tudja...

A fekete lyuk valóban elnyel minden sugárzást, ezért gyakorlatilag láthatatlan ... de átlátni sem lehet rajta! Könnyen felfedezhető, ha eltakar valami láthatót... Ezen nem érdemes most töprengeni. Befejezted, Roberto?

- Igen.

Mielőtt a kormányzó megszólalhatott volna, Szíriusz kapitány javaslatot tesz:

- Azt hiszem, Mártim, nincs sok értelme a további szószaporításnak. Ezek a gyerekek ... bocsánat, a Négyek Tanácsa és Roberto után mi, idősebbek újat már nemigen mondhatunk.

Mártim Gomes helyesel:

- Egyetérték veled, öreg barátom. Es ezennel átadom neked a parancsnokságot. Azt csinálsz, amit akarsz.

Ezennel átadom néked a parancsnokságot. Azt csinálsz, amit akarsz... Viktor Szíriusz bal oldali nagyagyának sűrű tekervényeiben mocorogni kezdtek a szürke agysejtek... és emlékezett. Hatvan éve... akkor a Hélios nevű egészségügyi csillaghajón szolgált. Dávid Samuelson első osztályú kapitány volt a parancsnok, 5 a helyettese. Azzal az utasítással küldték őket a Phaetonövezetbe, hogy a szerencsétlenül

járt Pollux szállítóhajót kutassák fel, és utasait mentsék meg.

Negyven emberről volt szó, 28 férfiról és 12 nőről, akik a .Marsfelepeken dolgoztak öt. évig, és most voltak hazatérőben. Az öreg Pollux - hajdan büszke űrcirkáló - már régen

megérett a, kiselejtezésre. Nagy hiba volt ezt az útját engedélyezni.

Zavartalanul elindult ugyan, de a tizedik napon

elektronikus számítógépe csődöt mondott, nem sikerült megjavítani, és a hajó

kormányozhatatlanná vált. Tavasodródott a kisbolygók öve- be. Több százezerre becsülik azokat a szabálytalan forn sziklatömböket - a valaha létezett Phaeton bolygó da ia.it , amelyek a Mars és a Jupiter pályája között mint ...bolygók keringenek. Akadnak közöttük 200 kilométeres átmérőűóriások, de 5010Q méteres kicsinyek is. Ezek egyikéhez rögzítették a magatehetetlen, öreg úrjárművet, amelynek szerencsére üzemképes maradt a rá dióadója ... Segélykérésüket a Héliosz is vette, bár a Pollux a hatodik hónapban már csak automatikus SOS jeleket sugárzott. A hetedik hó végén akadtak rá. Keramit borítású teste kopott és töredezett volt, napelgmernyől hiányosak . . . A csillogó, ezüsttesíű Héliosz odasimult a rücskös, mocskosbárna Polluxhoz. Dávid Samuelson első kapitány Popov segédtsíjtje kíséretében .sietősen kizsilipelt, hogy személyesen szemrevételezze a helyzetet. A két úrhajó között, melyek egymáshoz viszonyítva állni látszóttak, nem volt egy méter sem a távolság. A zsilipkapuk szemben helyezkedtek el. Később az Úradmiralitás fegyelmi tárgyalásán ezzel magyarázták Samuelson megbocsáthatatlan könnyelműségét. A parancsnok, akinek ez volt a 22lik kozmikus bevetése, nem biztosította magát rögzítőhuzallal, nem vette fel az úrsétákra kötelező steeringkompresszort - természetesen a segédtiszt is ugyanezt tette , hanem szabadon, kecsesen átlíbbent a Héliosz fcsilipkapújától a Pollux zsilipkapujához. Megragadta az ismerős ajtózáár fogantyúját, csavart egyet rajta ... és a fogantyúa kezében maradt! Meglepetésében bosszús mozdulatot tett: mi. re az eltörött zár élesfém felülete benyomódott a szkafanderzubbony bal ujjának könyöktáji részébe, és ott parányi lyukat szakított. A belső túlnyomás nagy erővel lövellt ki rajta ! Az automatikus hónaljszorító ebben a pillanatban működni kezdett, és megóvta a kapitány testét a teljes robbanástól. Samuelson jobb tenyerét rászorította a sérült helyre, ezért életben maradt, de megborzongva érzékelte, hogy teste hirtelén lehűlt. Tudta, hogy azonnal vissza kell jutnia a Hélioszba! Elrugaszkodott a Polluxtól, vesztére helytelen irányba! Súlytalan teste úszni kezdett az űrben... és Samuelson tehetetlen volt. Popov zászlós rémületében valósággal megbénult. Az ujját sem tudta mozdítani. Meredten bámult az űrben egyre távolodó parancsnoka után... Viktor Szíriusz az ellenőrzőtévékamera ernyőjén figyelte Samuelson szemleútját. A baleset láttán pillanatok alatt intézkedett. Legfontosabb volt, hogy a szerencsétlen embert ne veszítsék szem elől. Radarkísérőt állított rá, de nagy teljesítményű jelző fényszóróval is megvilágította. Ez legalább tíz kilométerig láthatóvá tette a lassan távolodó, fehér ruhás testet. Azután sebesen öltözni kezdett, öt perc alatt rásegítették a szkafanderét, derekára kapcsolták a steeringkompresszort, vállára a mentődobozt, újabb öt perc kellett a zsilipeléshez. Amikor kinyílt a Héliosz kapuja, kötelet dobott a még mindig mozdulatlan Popovnak. öt behúzták a zsilipkamrába... Az ajtó bezárult, Szíriusz körülnézett... Messze, nagyon messze babszemnyi fehér pont a bársonyfekete égen... az Dávid Samuelson első kapitány. Szíriuszt a steering néhány jól irányzott lökése nagy sebességgel a távolodó test után indította. Közben rádión próbált kapcsolatot teremteni parancsnokával - sikertelenül. Alig tíz perc alatt utolérte. A szerencsétlen ember a sisakablakon keresztül eszméletlennek látszott. De jobb kezével még mindig görcsösen szorította a bal könyökénél a halálos szakadást. Szíriusz legelső feladata ennek az életmentő mozdulatnak a rögzítése volt. Tapadószalaggal keményen körülcsavarta ... Most már nyugodtan lefékezhetette mindkettőjük haladását... Megtörtént. A Hélioszhoz viszonyítva egy helyben álltak ... Tőlük mintegy 45 kilométer távolságban ragyogott úrhajójuk biztonságot sugárzó fényszórószeme .. 2

Negyedóra múltán Dávid Samuelson a műtőasztalon feküdt. Alaposan beinjekciózva, eszméletlenül. Szervezetének általános lehűlése nem volt életveszélyes. Lassan, óvatosan melegítették. Szíve már működött, lélegzése megindult, belső szerveit ártalom nem érte... csak a bal karja pusztult el. Felfűvődött régi térfogatának kétszeresére, sötétlilára színeződött, erei kicsattantak ... Amikor később magához tért, hosszasan, komoran szemlélte hajdan erős balját. Szíriusz ott állt mellette. Viktor fiam - suttogetta, ez a nyavalyás végtagom, ha elüszkösödik, általános szépszist okozhat... Le kellene vágni. Szíriusz hűvös tenyerét ráhelyezte a lázasan forró karra. Nem vágom le. Meggyógyítom. Samuelson ezt már nem hallotta. Forgott körülötte a világ... pillái lecsukódtak, jótékony álmot kerülgette... Aztán még egyszer magához tért, ránézett a helyettesére, és alig hallhatóan mondta: Ezennel átadom a parancsnokságot. Azt csinálsz, amit akarsz...

Akkor azt csinálta, hogy átrakodott negyven félhólt, megfagyott és kiéhezett embert a Polluxról a Héliosra. Meggyógyította és hazavitte őket a Földre... És meggyógyította Dávid Samuelson első kapitányt, is, akinek a bal karja ugyan két centiméterrel vékonyabb lett, de ezért nem haragudott...

Most azt mondja Gomes kormányzó is, hogy: Azt csinálsz, amit akarsz! Könnyű mondani... De mit tegyen?

Aztán egyszerre felderül az arca.

- Gyerekek! Tudom már, hogy mit csinálunk! Eljösztök.

hozzám ebédelni! Szoljankaleves, saslik és almás bulocski a menü!

A Négyek Tanácsa

megfelelnek a hely méltóságáról

Kormányzói palota ide, kormányzói palota oda: lelkes hurrá tör elő a torkokból.

Leonida már másodszor melegíti az ebédet, Viktor Szíriusz csak nem jön. Végre sípola videfon! A készülékből rávigyorog gazdájának szakállas arca.

- Leonida. Örömhírem van! Meghívtam ebédre a gyerekeket! ... Tehát öten leszünk, magával együtt hatan. Ugye, van bőven étel?... De finom legyen, mert éhesek vagyunk!

- Szent Leonida! - kezdi közismert lamentálását az öregasszony, de nem jut tovább, mert Szíriusz feje eltűnik a képernyőről, és beugrik helyébe egy vörös hajú, szeplős arcú ördögleányka.

- Hamarosan ott leszünk. Csók, Leonida néni!...

öten jönnek!...- Mit tegyek? Mit tegyek?... Lássuk csak... A szoljankalevest kicsit föleresztem, akkor elég lesz. ... almás bulocskit jókora tállal csináltam, az el se fogy ... de saslikot még sütni kell! Állj neki, Leonida, különben szégyenben marad a konyhád!

éke felé járnak már az ebédnek. A háziasszony meg kínálgat:

.

- Vegyenek abból a süteményből, tessék! Hiszen alig ettek valamit.

- Leonida néni! Az én hasam úgy tele van, de úgy te van - bohóckodik Pinton, és kidülleszti kis pocakját, hogy ha még egy falást lenyelek, menten meg is repedek! Liuna befogja a fülét.

- Segítség! Fűzfapoéta!

Ám Berci sem hagyja elsikkadni a kínálkozó csattanót.

- Pinton, vigyázz! Hasad a hasad!

Most már harsog a hahota. Szíriusz kapitánynak a könnye is kicsordul.

Leonida néni mérgesen dohog:

- Neveessenek csak, neveessenek. Sok nevetésnek sírás a vége!

Aztán hirtelen a kapitányhoz fordul.

- Viktor Szíriusz! Nem csapnak ám be. Tudom, hogy ismét

valami rosszban sántikálnak. Titkos összejöveteleket tartanak, fondorkodnak, cselet szönek! Tudom, amit tudok!... Ma délelőtt a kormányzónál voltak!

Elámulnak Leonida néni jólétesültségén, és nem is próbálják tagadni.

- Honnan tetszik tudni? - kérdezi Liuna.

- Onnan videfonáltak!... Igaz?

Igaz...

- Na ugye! És ha ezt a díszes társaságot Hold Állam kormányzója fogadta, és közben megfélekedtek az ebédről, akkor ott valami veszedelmesen fontos dologról esett szó!

Szíriusz kapitány nem kerülgeti tovább az igazságot.

- Valóban, amiről tárgyaltunk, fontos, de nem veszedelmes. Legalábbis egyelőre nem veszedelmes. Hanem ... mondja csak kedves Leonida, ki árulta el magának, hogy a kormányzónál jártunk?

- Senki... senki.emberfia!

- Talán megsúgta egy kisangyal ?

- Nem kisangyal, hanem egy kis gép.

- Kis gép? ...- csodálkozik Szíriusz kapitány.

Ebben a pillanatban. Berci múltjából előfurakodik egy alig kétéves emlék. Felkiált:

- Én tudom! Az a kis gép a videfon! A kormányzó bácsi videfonja! Igaz, Leonida néni?

- Bizony igaz.

Liuna csodálkozik:

- Videfon?...Mi van azzal a videfonnal? Hiszen olyan, mint a többi tízezer a Holdon.

- Nem egészen. A többi tízezer teljesen egyforma gyári készítmény. A kormányzó bácsi videfonja díszes egyedi darab, kézi munka.

Édesapám ajándéka Mártim bácsinak ... Ez két éve történt Párizsban. Én ij bütyköltem rajta egy keveset. Akkor kiderült, hogy apa nem ismeri pontosan a hívójelet. A szabvány hívójel egy kis moll dallam. így hangzik, elfütyülöm:

Édesapám azonban rosszul emlékezett, és véletlenül dúrban hangolta a sípokat. Így:

Persze a különbséget csak jó hallású ember veszi észre.

Szíriusz kapitány nagyot nevet.

- Leonidának pedig kitűnő a hallása! Fiatal korában híres karénekes volt. Igaz?

Leonida néni mosolyog.

- Igaz, ami igaz... A kormányzói palota videfonhívásái már a fütyüléséből felismerem.

- Szíriusz bácsi! - Liuna jelentkezik szólásra. - Legokosabb lenne, ha színt vallanánk.

- Igazad van. De most nincs rá időnk. Egy óra múlva Sol84. Hamarosan eltelik a beígért 20 óra! Jelentkezni fognak a lények. Indulnunk kell Robertóhoz. Hanem ... kedves Leonida! Szeretettel meghívjuk, tartson velünk. Útközben majd tájékoztatjuk. Mire odaérynok, érteni és tudni fog mindent ... és beszélgethet majd egy idegen bolygóról jött titokzatos lényvel!

Leonida rémülődik:

- Valami ocsmány szörnyszülöttel?! Talán békafejű tehénnel vagy egyszemű bikával?!... Szent Leonida! Mibe keveredtek! És mibe akarnak engem is belekeverni!

- Ha nem, hát nem. Senki sem kényszeríti. Itthon maradhat...

- Itthon maradni?! Hogyisne! Bizony megismerkedem azzal a pokolbéli szörnnyel, ha addig élek is!...

111. ár csak öt perc hiányzik az ígért időből. Valamennyien a nagy központi órát lesik, kivéve Leonida nénit, aki mozdulatlanul ül abban a hatalmas fotelban, ahová húsz perce leültették. Most szusszan egyet, és megkérdezi:

- Viktor Szíriusz, mire várunk?

- Négy perc múlva jelentkezni fognak űrbéli barátaink.

Bízom benne, hogy megtartják az ígéretüket.

- Eddig gépiesen pontosak voltak mindig.: 7 - ez Liuna

megjegyzése. És hozzáteszi még: - Édesanyám azt szokta volt mondani, hogy a kínosan pontos emberek nem adni, hanem kapni szeretnének. Pierre kegyesen helyesel:

- így igaz a Földön. Kérdés, hogy ami nálunk igaz, náluk micsoda?

- Az igazság mindenütt igazság! - állapítja meg Leonida néni.

- A kérdés eldöntését halasszuk későbbre - szól közbe Szíriusz kapitány. - Most maradjatok csöndben ... Kedves Leonida, még egy perc, és felizzik a kapcsolótáblán az a kis fehér négyzet. Akkor Roberto elindítja a hangrögztítőt, vételre áll, és megszólalnak a világűrből érkezett vendégek. Leonida merfedten nézi a kis fehér négyzetet... és az csakugyan fényesedni, izzani kezd!

- Világít! Ég ...Kigyulladt!

- Halkan, Leonida néni!... Figyeljen!... Azonnal hallani fogjuk őt...

És ő, a monoton hangú férfi már beszél is.

- Üdvözljük a Hold tiszteletre méltó lakóit. Ígéretünkhöz híven jelentkezünk. Kérjük a Holdat, válaszoljon ... Kérjük a Holdat, válaszoljon...

Pillanatai csend, majd Leonida zúgolódni kezd. - Miért nem válaszolnak?!... És elkezd kiabálni:

- Itt vagyunk, lélkem! Itt vagyunk a Holdon!

A gyerekek kinevetik.

. Leonida néni! Ezt így nem hallják! Abba a mikrofonba kell beszélni, ahogyan Szíriusz bácsi teszi...

- Köszönjük a jelentkezést. Ismételten felteszem a kérdést: találkozhatnánke személyesen? Hol és mikor?

Leonida szigorúan ránéz a kapitányra.

- Viktor Szíriusz! Maga találkozni akar ezekkel?! Na majd én is ott leszek!

Szíriusz kapitány nevet. - Kötve hiszem, kedves Leonida ..., Roberto csendre int. Érkezik a válasz!

- Meghízottunkkal találkozhatnak a Hold északi pólusa fölött, pontosan tízezer kilométer magasságban.

- Ejha! - rikkant Berci - Randevú a világűrben! Nagyszerű!

Pierre izgatottan csatlakozik az előtte szólóhoz:

- Fogadjuk el, Szíriusz hácsi!... És tessék megkérdezni, hogy mikor.

A kapitány máris folytatja a párbeszédet:

- A kijelölt hely megfelel. Kérjük, határozzák meg a találkozás időpontját.

Leonida néni gyanakodni kezd. Furcsállja, hogy úgy beszélgetnek az űrből érkezettel, mint ő Viktor Szinusszal házi videfonon a konyhából a szobába.

- Maguk engem becsapnak, halljáke! Ez a hang nem az űrből jön, hanem innen valahonnan a szomszédból! Csalás ez...

Pinton hevesen tiltakozik:

- Nem csalás, Leonida néni! Igazi űrbéli lényel beszélünk! Becsszavamra, tessék elhinni! ...

- Neked, kis ártatlanom, elhiszem ... Figyeljük hát!

- Javasoljuk, hogy találkozzunk pontosan egyszáz óra múlva. Ha megfelel, beállítjuk időmérőnket az önökéhez.

Szíriusz azonnal válaszol:

- Az időpontot elfogadjuk. A következő sípszóra mi külön időmérő szerkezetet indítunk, mely 100 óra múlva jelez. Ezt tegyék önök is. Figyelem: sípszó! Időmérés indult!

A most következő 2 perc 25 másodperc alatt mindenki csöndben maradt. Aztán megszólalt a gép:

- Az időmérés nálunk is elindult. Megbízottunk a meghatelt helyen és időben megjelenik. Béke! Barátság!

Szíriusz gyorsan a szavába vág:

- Még egyetlen kérdésre válaszoljanak! Mi graviplánal

Utazunk a találkozóra. Az önök megbízottja milyen űrjárművel közeledik?

Pár másodperc süket csönd után Roberto úgy véli, hogy tttolsó kérdésekre aligha érkezik felelet.

- Ezek ördögi gyorsasággal szoktak kikapcsolni.:

De nem! Felizzik a kis fehér négyzet! Halkan búgni kezd a hangszóró, majd a gépiesen unott hang tisztán, világosan közli:

- Megbízottunk úrjármű nélkül közlekedni .. 1

HARMADIK FEJEZET

amelyben két hölgy szerepel: Aphrodité és Pénelopé

lasteiro nagyon figyelmesen hallgatja Szíriusz kapitány fejtegetéseit

- A kormányzó kijelentette: azt csinálhatok, amit akarok.

Nos, én találkozni akarok ezzel a rejtélyes valakivel Természetesen egyedül megyek, egy G80 típusú új graviplánai

Holdunkon most kettő is van belőlük. A XHes dokkban nemrég végeztek a Pénelopé és az Aphrodité teljes átvizsgátósár

val. Megkapom bármelyiket. Nagyszerű masinák. Ily módon

védett körülmények között tárgyalhatok... Különbem nem

hiszem, hogy ezek az idegenek gonosz szándékúak lennének ...

Kis szünetet tart, töpreng, aztán- nekidurálja magát.

- Kimondok valamit, Perez barátom. Még abban sél vagyok egészen biztos, hogy valóban idegenek! Ne érts félre,

nem arra gondolok, hogy közülünk valók ... nem. De Galilei

apánkra esküszöm: nem azok, akiknek mondják magukat!

A szemébe kell nézнем annak a megbízott fickónak, aki

állítólag úrjármű nélkül.közlekedik! Látnom kell őt!...

Casteiro gyümölcslevet tölt a poharakba.

- Mandarinbanánanász keverék, jegelve. Parancsolsz?

Szíriusz kapitány rácsodálkozik a barátjára.

- Perez fiam, te nem figyeltél ram.?

- De ... figyeltem. Nagyon figyeltetni Úgy vélem: ha pár csepp vodkát keverek ebbe az édes lötytybe, akkor koccinthatunk közös vállalkozásunk sikerére.

Szíriusz nem érti, miről beszél a másik.

- Közös vállalkozás ?

- No várj csak ... mégis elkészítem ezt a Holdkóktélt...:

így... Szóval azt mondtad, hogy két graviplánunk van, a

Pénelopé és az Aphrodité. Én inkább a Pénelopét választom,

mert a másik hölgy a szépség és a szerelem istennője, és

Conchita féltékeny természetű. Jó lesz nekem Odüsszeusz

öregedő felesége. Te viszont nőtlen létedre vígan enyeleghetsz a szép Aphroditéval!

Szinusz kapitány kezdi érteni az ógörög asszonyok szerepét.

- Te arról beszélsz, hogy ...

- Arról! - mondja keményen Perez Casteiro. - Két géppel

megyünk az úrrandevúra! Természetesen te haladsz elöl,

mert téged illet a dicsőség, hogy idegen bolygóról érkezett értelmes lényekkel elsőnek találkozsz. Én szorosán követlek, lézerfegyverrel biztosítalak ... No erre iszunk?

összekoccan a két pohár.

- Ezt nem kérhettem tőled ... de hogy önként vállalod: elfogadom. Ilyenformán minden rendben lesz.

Casteiro elmosolyodik.

- Nem biztos, Viktor. Megfeledeztünk valamiről.

- Miről?

- A Négyek Tanácsáról..

JnL riégyek Tanácsa rendkívüli értekezletet tart. Színhely:

Pierre szobája. A házigazda tanulóasztala tetején trónol, Bérci

és Liuna az egész padlót beborító fehér, bolyhos szőnyegre

telepedett, Pinton - Csibészt átölelve - Pierre kényelmes kerevetén hever. A szót természetesen Pierre viszi:

- Tisztelt Tanács! Miután meghallgattuk Pinton tanácstag

jelentését, amelyből kiderült, hogy Viktor Szíriusz és Perez

Casteiro rútul elárult minket, megállapodtunk abban, hogy

panasszal élünk nevezettek jogtalan túlkapása ellen. Nem

tűrhetjük, hogy szerzett jogainkat csorbítsák! Mellőzzenek, úgy kezeljenek minket, mintha pelenkás csecsemők lennénk!

- Úgy van! - zúgják a tagok.
- Tiltakozni fogunk írásban!
- Helyes! Tiltakozzunk!
- A tiltakozás szövegét, amelyben felsoroljuk a minket ért Bérélmeket, és azonnali orvoslást kérünk, nyomban megfogalmazzuk!
- Egyetértünk!

- En írom! Diktáljátok! - ajánlkozik lelkesen Liuna. Pierre megköszörüli a torkát.

- Khm ... tehát... Tiltakozó felirat... igen, ez jó lesz.
- Kinek címezzem? - érdeklődik a lány.

A kérdés némi zavart okoz. Berci úgy véli, hogy Szíriusz kapitánynak. Érdekelt fél! Lehurrogják. Liuna Adam Renardt ajánlja, vagy Pierre Casteirót, de egyik sem tetszik a többségnek. Pinton a soros.

- Én a kormányzó bácsinak címezném. Elvégre Hold Államban ő a rend és a törvény őre.
- Igazad van! Elfogadjuk!... Tehát:... Tiltakozó felirat. Tisztelt Mártim Gomes kormányzó bácsi! Mi, alulírott Négyek Tanácsa, önérzetünkben mélységesen megsértve, tisztelettel tiltakozunk Kormányzó bácsinál.. .

artim Gomes barátságosan tessékeli dolgozószobájába a vendégeit: Szíriusz kapitányt és Perez Casteirót.

- Gyertek! Gyertek! Üljetek le. Panasz van rátok. íme...: Mai postámban ez a Tiltakozó felirat érkezett. Szíriusz és Casteiro nem értik a dolgot. Amit a kormányzó mond: számonkérés. Ahogyan mondja: tréfálgos, ugratás.
- Nem hiszitek? No majd felolvasom ... innen: ... tiltakozunk Kormányzó Bácsinál az általunk végtelenül tisztelt Viktor Szíriusz nyugállományú úrhajóskapitány, valamint a nagyra becsült Pinton kívánságára ideírom, hogy szeretett Perez Casteiro főmérnök gyárigazgató bennünket sértő fondorlatos terve és elhatározása ellen. Felderítő egységünk Pinton ismételt kívánságára nem írom ide, hogy ő hallgatózott jelentette, miszerint nevezettek úgy döntöttek, hogy az idegen lényekkel való találkozást nélkülünk eszközlik, kizárólag ők ketten bonyolítják le. Ez a döntés sérti szerzett jogainkat! A kapcsolatteremtésben, Szíriusz panaszolttal egyidejűleg, mi isrészt vettünk, Casteiro panaszolt pedig a történelmi jelentőségű eseményt éppenséggel tőlünk tudta meg! Most mégis ki akarnak túrni minket megérdemelt helyünkről! Felkérjük Kormányzó Bácsit, tegyen igazságot! Azt belátjuk, hogy Liuna Steff gyenge nő létére nem is igaz! nem

vagyok gyenge!, valamint a kiskorú Pinton Casteiro nem vehet részt az úrrandevún. De Pierre Renard és Kocsis Berci tagtársaink bajokban, kalandokban edzett, érett ifjak, ott van a helyük a Pénelopén és az Aphroditén! Éljen az igazság! Tisztelettel a Négyek Tanácsa. Kézit csókolja Liuna. És négy aláírás ... Nos, Szíriusz panaszolt és Casteiro panaszolt, mit hoznak fel védelmükre?

A két bűnös egymásra néz. Nevetnek.

- Mondtam, ugye, hogy megfélemedtünk róluk!

- Mondtad. És ők jelentkeztek.

A kormányzó komolyra fordítja a szót:

- Tudom, hogy azért hagytátok ki őket a tervezett úrrandevúból, mert az egyáltalában nem veszélytelen. Talán nagyon is veszélyes ...

- Valahogy így van ... nem lehet tudni előre ... - dörmögi

Viktor Szíriusz. - Nem venném a lelkemre, ha bajuk esne.

- Igazad van, barátom, de ...

- De? ... Azt mondod, Mártim, hogy de?!

- Igen. Akárhogyan is forgatom a kérdést, azt látom, hogy a tisztelt Négyek Tanácsának igaza van. Szerzett joguk,

hogy részt vegyenek az űrcselekmény folytatásában.

- Tehát mint kormányzó utasítasz, hogy vigyük magunkkal őket!

- Azt nem. Nem áll hatalmamban! De te, Viktor, beszélj

a. Renard szülőkkel: engedjék meg... én vállalom Kocsis professzort.

- Könnyű dolog lesz. Kocsis János azonnal beleegyezik

menjen a fiú! De mit mondjak én Pierre édesanyjának?

- Mondd azt, hogy felnőnek a gyerekek. Múlik az idő. Nem

foghatja egy életen át a kezét. A fiókák kiröppennek a fészekből

- Mártim! Még egy ilyen közhely, és dühbe gurulok!

A kormányzó nevet.

- Viktor, öreg cimborám, egy utolsót szeretnék mondani.

- Jó. Mondd!

- Ha itt lenne az a piros. hajú, bölcs leányka, fogadjunk,

hogy így szólna: Édesanyámtól tudom, a XX. században sűrűn emlegették azt a metaforát: az acélt megedzik.

érkezett a 98ik óra. Nox339et mutatnak az időmérők.

Eltűnt a kegyetlen Nap a Hold egéről, csak a szelíd felhőfátyolba burkolt

keskeny Földsarló sugározza alig érzékelhető,

kékes fényét

A 49es űrkikötő ikertornyában a Pénélopé és az Aphrodité

várja a startot. Már eldöntötték, hogy az Aphroditében Szíriusz kapitánnyal

Berci utazik, őket követi a Pénélopében

Casteiro és Pierre. E percben még valamennyien a várócsarnokban tartózkodnak.

Ott van Szíriusz kapitány, Perez Casteiro, Gomes kormányzó, Pierre szülei,

Toyoma, Roberto, a

teljes Négyek Tanácsa és természetesen Leonida néni is.

Megbeszélték, hogy a graviplánok állandó rádiókapcsolatot

tartanak a Központi Híradástechnikai Intézeten keresztül a

kormányzói palotával.

- Mindenkit szívesen látok az otthonomban - jelenti be

Mártim Gomes. - Együtt fogunk szurkolni a sikerért?... Leonida néni is

okvetlenül jöjjön el.

- Megyek, lelkem kormányzóm, hogyne mennék!

Jelzőfények gyulladnak ki, és udvariasán tájékoztat egy

hangszóró :

- Kérjük a pilótákat és utasaikat, foglalják el helyüket a

graviplánokban.

Leonida néni titokban fohászkodik egyet:

Szent Leonida, segíts! Ne bántsa őket a bestia ...

Derűsen lép a hatalmas acélajtóhoz a két férfi és a két fiú.

Mosolyogva integetnek. Liuna utánuk kiált:

- Nézzétek meg jól azt a szörnyet! Számoljátok meg, hány

szeme és hány füle van!...

Az ajtók bezáródnak utánuk. Leonida néni fájdalmasan felsóhajt. Liuna azonnal

ott terem mellette, szeretettel átöleli.

- Ne tessék aggódni. Semmi bajuk nem eshet! Szíriusz

bácsi olyan okos, olyan erős ...

- Már én csak akkor vagyok nyugodt, kislányom, ha magam vigyázhatok rá ...

Ismét a hangszóró tudósít:

- Az Aphrodité egy perc múlva indul.

Mély hangú dübörgés rázza meg az egész épületet. Leonida

néni elsápad a félélemtől.

E

- Pokolbéli hang!..

- Bejáratják a hajtóműveket - mondja Roberto. - Azonnal

indul az első gép ... még húsz másodperc ... még tíz ... még

öt... most!

Süvöltés hatol át a vastag betonfalakon.

- Startolt a kapitány graviplánja!

Újra a hangszóró:

- A Pénélopé egy perc múlva indul.

Mindenki a nagy faliórát lesi. Zöttyenve ugrál a másodpercmutató ...

- Még harminc... még húsz ... tíz... Ö - négy - három

- kettő - egy - zéró!

Pinton számolt, és a zéróra ismét felhangzik a rémséges hang. Startolt a Pénelopé is ...

Ocsmányan vonítariak, mint a haldokló állatok.

Ez Leonida néni véleménye.

erei jelenti katonásan:

- 99 óra 40 perc. Húsz perc múlva kell találkozunk velük.

Szíriusz kapitány csodálkozik:

- Honnan veszed a pontos időt? Roberto mondta be?

- Nem. Nem is fogja bemondani, mert nem tudja. Ugyanis azt az időmérő szerkezetet, amelyen a 100 órát beállítottuk, elhoztam.

- Elhoztad? ... Hogyan? Elkérted?

- Nem. Megfeledkeztünk róla, mi is, Roberto is. Nekem később eszembe jutott, hogy inkább a graviplánon legyen, mint a Híradástechnikán. Visszamentem érte... és magamhoz vettem. Most itt van. Mutatja az időt. 99 óra 42 perc.

- Hm ... célszerű cselekedet volt...

A két graviplán, mint két óriásira nőtt, csökevényes szárnyú, csillogó fémszöcske, alig egy kilométerre egymástól falja percenként a 141,6 kilométereket. Ez a szökési sebesség a

Holdon. Már régóta napfényes régióban repülnek. Ráálltak a Holdtengely képzeletbeli északi meghosszabbítására, és nem járnak messze a tízezer kilométeres távolságtól.

Berci bekapcsolja az ultrarövid hullámú adóvevőt.

- Itt Aphrodité,

- itt Aphrodité ... itt Aphrodité: . . Szinusz parancsnok keresi a Pénelopét... keresi a Központi Híradástechnikát... keresi a kormányzói palotát...

Pierre azonnal jelentkezik:

- Itt Pénelopé.

Itt Pénelopé.

Roberto is megszólal:

- Központi Híradástechnika. Kapcsolom a kormányzót

- Itt Gomes. Vane valami újság, Viktor?

- Egyelőre semmi. Keresem Casteiro parancsnokot.

- Itt Casteiro. Mi a csuda? Parancsnokok lettünk? Ki nevezett ki?

- A Bérei gyerek.

Közbeszól a kormányzó hangja:

- Majd én megerősítem a kinevezésteket.

- Köszönjük!... Minden rendben van, Perez?

- Rendszerben. Mérésünk szerint már csak ötszáz kilométer hiányzik a tízezerből. Figyelembe véve a szükséges fékezést, ez nagyjából 6 perc. A kijelölt találkahelyen ugyanis át kell állnunk a Hold Föld körüli keringési sebességére.

Berci tudja a számot büszkén kivágja:

. Óránként 3673 kilométer!

- Túl korán érkezünk a színhelyre ?

- Korán. A századik óráig még 14 percünk van.

- Azt javaslom, hogy 6 perc múlva a helyszínen teremtsünk újra kapcsolatot.

Elfogadod, Szíriusz parancsnok?

- Elfogadom, . Casteiro parancsnok!... Akkor hát rövid

időre búcsúzunk mindenkitől! Vége ...

lat perc múlva a helyszínen :::

- Itt Aphrodité ... itt Aphrodité ... keresem Pénelopét., ?

keresem Pénelopét...

- Itt Pénelopé... itt Pénelopé... keresem Aphrodité..

keresem Aphrodité...

- Aphrodité parancsnoka keresi Pénelopé parancsnokát...

- Itt Pénelopé... Azonnal jelentem Pénelopé parancsnokának, hogy Aphrodité...

Szíriusz kapitány mérgesen rájuk szól:

- Elment a sütnivalótok?! Mit fecsegték itt összevissza?!

Egyebet se hallok: Aphrodité, Pénelopé, Pénelopé, Aphrodité!... Micsoda gyalázatos ötlet graviplánokat női nevekre keresztelni ! ... Aphrodité ... Pénelopé ... Ennek a miénknek

azelőtt GXX499 volt a becsületes neve!

Berci kihúzza magát, és bohóckodva tiszteleg.

- Jelentem, nekem az Aphrodité jobban tetszik. Aszépség istennője!... Különben sem tehetünk ellene semmit. Kormányintézkedés!

- Az úrközlékedési miniszter éppen szerelmes lehetett .

Na . . . hívd azt az öreg asszonyságot!

- Jelentem, már hívtam. Itt Aphrodité.... Gasteiro parancsnokot keressük.

- Itt Casteiro ... Követtünk titeket. Háromezer méter köztes távolságban, a Holdhoz viszonyítva, állunk. Nulla egésztizenöt ezred ívperc hibaszázalékkal a helyszínen vagyunk.

Mint tudod, helymeghatározásunk nem abszolút pontos. Észleltetek valamit?

- A küldöttnek még semmi nyoma. Igaz, csak 7 perc múlva kell megjelennie.

- Addig éppen bejárhatnánk egy 50 kilométer sugarú felderítő körpályát.

Ellentétes irányban. Kicsit körülnéznénk, nem lapulnake ezek valahol itt a közelünkben ...

- Okos indítvány, elfogadom. Hét perc múlva találkozunk.

Berci fiam, induláshoz felkészülni!

Ml ét perc múlva a helyszínen ...

Szíriusz kapitány érdeklődik:

- Pénelopé!... Pénelopé!... Mi újság?

- Nálunk semmi. Nálatok?

- Szintén semmi...

Berci a kapitány szavába vág:

- De azonnal történnie kell valaminek, mert jelentem: száz óra nulla perc!

Pierre az URHn keresztül humorizál:

- Most kellene kopogtatnia a kormányfülke ablakán: Jóholdat kívánok. A

Nemtudomhogyhíyják bolygó megbízottja

vagyok. Szabad belépnem?

- Azt lesheted, komám! Ezek felültettek minket! Tettünk egy egészségügyi kirándulást a világűrben! - Mindezt Berci kiabálja a mikrofonba. - Már itt kellene lenniük! Száz óra az. száz óra! Egyszerre indítottuk az időmérőket!...

- Nem! - szólal meg váratlanul Szíriusz kapitány. - Az ő időmérőjük 1 perc 12,5 másodperccel később indult.

- Hogyan?Egy perc tizen ... Nahát - világosodik meg Bérei tudatában , erre nem gondoltam! Amíg az időmérést indító sípszó az elektromágneses hullám hátán megtette a hozzájuk vezető húszmillió kilométernyi utat... De Szíriusz bácsi! Elmúltmár ez az idő is! Száz óta két perc! . . És a küldött nincs sehol!

- Tévedsz ... azt hiszem, iit van.

Bercixiadtan körülnéz.

- Hol?

- A tízes radarernyőn keresd. Az 127es mezőben, a képernyő szélén. Ott valamit látok ... Várj, élesebbre állítom ... Látod már?

- Azt a kis sötét pontot?

- Azt.

- Valami kis piszok . :. maszat

- Mégis ... mi lehet?

- Jelentem, parancsnok, fogalmam sincs róla.

- Szép kis rádiós tiszt vagy, mondhatom. Nem ismered fel?

- Jelentem: nem. Szíriusz bácsi felismeri?

- Természetesen... én sem. Kérdezzük meg a Pénelopéi, látják-e ők is.

Berci buzgólkodik:

- Hívom Pénelopét. .. hívom Pénelopét...

- Itt Pénelopé...

- Láttok-e a 10es radarernyő 127es mezejében egy sötét kis pontot?

A válasz pár másodperc múlva érkezik:

- Igen, látunk.

- Köszönjük ... vége.

Szíriusz bácsi felé fordul, és komoran így szól

- Akkor nem ernyőhiba.

- Bizony, nem ernyőhiba. Akkor most előbb tájékoztatjuk barátainkat, majd szép nyugodtan megközelítjük azt a kis piszkos maszatot... Kapcsoldasd az URhláncot.

Néhány másodperc múlva mindenki tudott mindent.

- Pénelopé!... A távolságot megtartva kövess minket, önálló akciót nem kezdeményezhetsz. Fegyvert nem használhatsz.

- Értettük. - Ez Casteiro katonás válasza.

- Berci! Lassan indulunk!... Diagonálist 17 fokkal balra!... Két fokkal emeld!...

- Megtörtént.

- Sebességet

csökkentsd!... Hetes... hatos.. ötös.:
négyesen maradsz!

- Négyesen cammogunk. Óránként tíz kilométeres sebességgel ...

A gyönyörű ezüst testű Aphrodité a fordulóban megbillent, kissé felemelte az orrát. A vezetőfülkében elmozdultak a súlytalanul lebegő tárgyak. Egy pohár megdőlt, a benne levő narancslé kimászott a levegőbe, lustán elterpeszkedett, nyúlványai nőttek, majd vándorútra indult. Berci ügyesen utánatornászta magát, és felszippanthotta.

- Éppen szomjas voltam ...

A kis maszat közben a képernyő középpontjába került

- Pénelopé!... Casteiro!... Közeledünk hozzá ... de még

mindig nem tudom, mi lehet...

- Talán csak egy nagybacska meteor, egy kőszikla...

- Nem hiszem. Berci fiam, méréseket végzünk. Először radarral a távolságát.

- Igenis!

De utána süket csend. Berci hallgat.

- Mi van veled?... Elfelejtetted, hogyan kell a radart használni? ...

- Jelentem, nem felejtettem el Tudom kezelni. De az impulzusok nem térnek vissza! A távolságmérő bedöglött.. azaz nem működik.

Furcsa - gondolja a kapitány, tegnap átvizsgáltam a két graviplán valamennyi műszerét. Kifogástalan állapotban voltak...

- Kapcsold be a BGC analizátort

S4

- Megtörtént.

- Állapítsd meg, mennyi az ismeretlen tárgy sűrűsége!

Kis szünet, aztán Berci szorongó hangját halljuk:

- A sűrűsége ... jelentem: semmi,

A kapitány felkapja a fejét. Semmi?... De hiszen az nem lehet... vagy ha mégis, akkor talán összefügg azzal, hogy nem téríti vissza a radarsugarakat. Tehát olyan test... ami nem test. Hohó. Veszélyes útra tértünk... Csak óvatosan. Jól meggondolandó minden további lépés ...

- Berci. Mérd meg a tömegét.

- Igenis ... Jelentem: tömege sincs?

- Gondoltam ...

- Tetszett gondolni? - ámuldozik a fiú.

- Igen. Színképe se lesz.

- Színképe? ... Azonnal mérem!... Szíriusz bácsi.- Valóban! Az ellenőrző rács üres.... Miféle anyag, miféle massa

az, aminek nincs tömege, nincs sűrűsége, nincs színképe? És mégis létezik! Itt libeg az orrunk előtt az űrben! És lassan közelít.

Határozottan közelít... illetve mi közelítünk őhozá, ami egyre megy! Lényeg az, hogy anyag, amely felé közelíteni lehet.... De miféle anyag, Szíriusz bácsi?.

- Nem miféle, hanem kiféle. Ő az idegen lények megbízottja. És bebizonyosodott, hogy valóban űrjármű nélkül köz, lekedik...

omes kormányzó hívja Szíriusz kapitányt

- Itt Mártim Gomes... Viktor, mindent hallunk. Szerintem veszélyben forogtok.

Az a titokzatos lény, aki megmérhető test nélkül közelít hozzátok, félelmetes erők birtokosa lehet. Ez Toyama és Renard véleménye is. Jobb lenne kitérni az útjából.

- Vagyis futamodjunk meg! - válaszol azonnal a kapitány.

- Nem, Mártim, azt nem tesszük... de már nem is tehetjük.

Pontosan nem tudjuk megmérni, mennyire van tőlünk, de szemmel már csak kéthárromezer méterre becsülöm. Ha ez a valaki húszmillió kilométerről ide szállt vagy úszott, vagy sétált úrjármű nélkül, nyilván játszi könnyedséggel utolérne menekülésünk közben . . . Egyébként változatlanul az az érzésem, hogy nem rosszindulatú, nem akar ártani.

Ikeno Toyama jelentkezik.

- Bocsánatot kérek... tisztelettel visszavonom előbb hangoztatott véleményemet. Ha Sziriusz kapitány úgy érzi, hogy nem forognak veszélyben, abban bízni lehet. Sziriusz kapitány megérzései a múltban is mindig beváltak. 2457ben történt, együtt hajóztunk jóval túl a Pluto nagybolygón

Toyama hirtelen megakad,

- Bocsánatot kérek, rájöttem, hogy ezt most nem mesélhetem el... majd legközelebb ...

Leonida néni egész picire összehúzza magát egy mély fotelban. Egyfolytában sápítózik, halkán, csak úgy magának ...

- Szent Leonida, segíts! Vigyázz arra az együgyű konok öregemberre!... És a két gyerekre ... és Pinton apukájára! ... Hozd őket vissza épségben!

Liuna megsímogatja az ezüsthó borította kedves fejet.

- Ejnye, Leonida néni, ne hagyja el magát! Ügy jajgat, mintha Sziriusz bácsiékat baj érte volna, mintha vissza se jönnének

Leonida könnyben ázó öreg szemét ráemeli a kislányra.

- Hát visszajönnek, azt mondd?

- Hajuk szála se görbül! No hagyja abba a pityergést. Jöjjön a mikrofonhoz, mondjon pár biztató, vidám szót nekik.

És cipeli is már az URHkészülékhez.

- Mosolyogjon!... Beszéljen!

. Leonida keservesen kezdi:

- Itt vagyok én, Leonida. Hall engem, lelkem Viktor Sziriusz?

- Hallom - hangzik a hangszóróból.

- Na ... nagyon jó kedvem van ám! És büszke vagyok nagára és a gyerekekre! ...

És nem félek . . . látja nem fé . . . clek semmitől... Bátran, előre . . . mondom . . . Blincsiki lesz vacsorára ...

Bravó, Leonida! így helyes! így kell viselkedni!

.Gomes kormányzó szeretettel átöleli, és a helyére vezeti Sziriusz kapitány öreg védőangyalát.

Berci jelentkezik a hangszóróban:

- Itt Pénelopé . . . itt Pénelopé . . . Rövid időre megszakítjuk a kapcsolatot. Szükségünk van valamennyi kezünkre.

A kis piszkos maszatra ráállítjuk az optikai automatát.

- Mit mondott, lelkem, mit csinálnak?

Liuna nevet bár szívesebben sírna.

- Alaposan a szemébe néznek annak a maszatnak.

illz optikai automata tulajdonképpen bonyolult látcsőrendszer. A vizsgált tárgyat közel hozza, és ötszöröstől százszorosig felnagyítja. Az élességét önmaga korrigálja. Két okulárján át egyszerre ketten figyelhetik, de a képet természetesen ki 3 vetíti.

Sziriusz kapitány és Berci szemüket a gumigyűrűhöz szorítják, és alig tudnak betelni a látvánnyal.

- Százszoros... - állapítja meg a kapitány. - Szép tiszta a kép.

- Sziriusz bácsi! Ez valami formátlan tárgy... nyúlványokkal, dudorokkal. Olyan, mint egy óriási krumpli. Sima, sárgás felülete erősen csillog a napfényben. Aligha nagyobb,

mint egy emberi test... Gagarinra!. Kapitány? Emberi test!.. . Egy szerencsétlenül járt űrpilóta felfúvódott holttestére bukkantunk!... Talán évszázadok óta kering a maga halálellipsziséen ...

- Berci, Berci - csóválja a fejét Viktor Szíriusz , a megfagyott emberi testnek van tömege, van sűrűsége, van színe!?

- Persze... bocsánat. De akkor ez itt... Parancsnok, ne cirógassam meg egy kis lézerrel ?

- Nem. Hátha élőlény. Megölnéd.

- Ezt az ormótlan kolosszust?. Ez élőlény lenne?... Inkább két mázsa élettelen anyag... sár!

- Berci! Tömeg, sűrűség, színkép!

- Jó, jó... nem élőlény, nem holt lény... de akkor micsoda ?... Megvan! Gép!

- Sűrűség, tömeg...

- Ne tessék tovább mondani! Nem gép! Nem gép!... De hát akkor mi a csuda?!... Kapitány! Ez volna az a valaki vagy valami, akit ide küldtek, hogy tárgyaljon velünk ? Szíriusz kapitány komolyan bólint.

- Az első okos mondatod.

- De ha tárgyalni tud, akkor él... ha él, akkor mozognia kellene... - Ijedten felkiált. - Szíriusz bácsi! Mozgott!... Láttam! Lapjával felénk fordult!... Még most is mozog! A felső része hajladozik!... Tetszik látni?

- Látom.

- Tehát mégis élőlény... jó, tudom, ne tessék mondani: sűrűség, tömeg... Ha jól belegondolok, ebben az ormótlan vízilótestben nem lehet annyi erő és értelem, hogy 500 fényévnyi távolságból megtalálja minket, megtanulja nyelvünket, szokásainkat... Szíriusz bácsi! Ez nem magától jött! Ezt távolról irányítja valaki!

- Bravó, Berci! Második okos mondatod!

- És akik irányítják, nem lehetnek támadó szándékúak. Nem akarnak bántani minket. Hiszen már bánthattak volna! Szíriusz helyesel.

- Ez vaslogikájú következtetés. Ez a számunkra szokatlan formájú, mondhatnám, csúnya lény nem kezdeményez semmit. Olyan mereven, mozdulatlanul áll, mintha várna valamire.

- Talán arra, hogy köszöntsük! - szellemeskedik kínjában a fiú.

- Igazad lehet. Nos, köszönts. Beszélj vele.

Berci rámered a kapitányra.

- Én? ... Hogyan? Mivel?

- Rádióon keresztül!

- Tetszik gondolni, hogy ennek a formátlan, csupa dudor szuperkrumplinak van rádió adóvevője?

- Aki millió és millió kilométereken át meg tudott érkezni a randevúra, annak lehet adóvevője is. Azon a sávon hívjad, amelyiken az üzeneteiket küldték. Világnyelvünket értik ... Rajta, Berci! Ne mafláskodj! Kapcsold az adót!

Berci fordít egyet a főkapcsolón. Élet áramlik a készülékbe. Izgalomtól rekedt hangon kezdi:

- Aphrodité graviplán hívja az űrben,előtte lebegő furcsa valamit... Aphrodité graviplán hívja az űrben előtte lebegő furcsa valamit...

Csend. Semmi válasz.

Berci dühösködve szidalmazza a vendéget.

- Pokolba veled, te idétlen, ocsmány, imbolygó agyagdarab! Szólalj meg!... Szíriusz bácsi! Észre tetszett venni, hogy ez a monstrum időközben valósággal ránk mászott! Itt éktelenkedik alig öt méterre mellettünk!

- Természetesen észrevettem. Azt is, hogy milyen pontosan kísér minket. A legkisebb kitérésünket is követi. És átvette a sebességünket, azaz ... no mennyit is?

- Óránként 3673 kilométert... Ejha! Nem mondom: ügyesen navigál!

- Hívd még egyszer. Hátha megszólal.

- Igenis ... Aphrodité graviplán hívja az öt kísérő szuperburgonyát! ...
Aphrodité graviplán hívja az öt kísérő szuperburgonyát ...
E pillanatban a hangszóró recsegniropogni kezd, soha nem hallott füttyentések és sikkánások szakadnak a torkából...
aztán minden kitisztul, és fiatal, csengő leányhang szól belőle:
- Bocsánatot kérünk válaszuk késéséért. Fogtuk és értettük már első hívásukat is, de időbe telt, amíg átálltunk ócska hírközlésükre.
Berci felcsattan:
- A mi hírközlésünk nem ócska! Kikérjük ma ...
- Ne heveskedj, fiam. Bizony, hozzájuk képest ósdiak vagyunk. Nem látod, hogy ez a lény, ez az élőlény, akinek nincs mérhető tömege, sűrűsége, színe, kint tartózkodik az űrben minden védőöltözet nélkül!... Engedj csak engem a mikrofonhoz ... Kedves ismeretlen! Én Szíriusz kapitány vagyok.
Önt hogy hívják? Minek nevezhetem?
A friss leányhang hamarosan válaszolt:
- Mi beszéljük ugyan az önök nyelvét, de nem ismerjük eléggé a szokásaikat, társadalmuk törvényeit, szabályait. Ha jól értettem, önnek Szíriusz a neve, és kérdezte az én nevemet. Nálunk nincsenek nevek. A személyiségeket más különbözteti meg. De hogy önnek ne okozzon gondot a megszólítás, nevezzen, mondjuk ... Csillaglálynak.
- Csillaglánya... szép név. Rendben van, köszönöm. Szaba³ megkérdeztem, mit kíván tőlünk? Mert nyilván kíván valamit, azért kért randevút. - Randevút? Mi az? Köszönöm, már eszembe jutott! Előre megbeszélt találkozás. Ez valami nagyon régi szavuk lehet... ritkán használják. Nos, igen ... azért kértem randevút... de nem... mégse! Jobban szeretném ezt odabenn elmondani, furcsa, rozoga masinájuk kabinjában.
Berci rácsodálkozik Szíriusz kapitányra, aki úgy társalog ezzel az óriásira dagadt, ijesztő lényel, mint Conchita nénivel szokott a lila szalonban. Most is azt mondja, hogy Kedves Csillaglánya,! Ez neki kedves és Csillaglánya Berci egészen másmilyennek képzei a csillaglányokat!
- Kedves Csillaglánya - mondja Szíriusz kapitány, sajnos nem tiltakozhatom derék Aphroditénkat ócsárló jelzői ellen. Az ön szemében mi valóban furcsák, rozogák lehetünk.
Berci hevesen közberikkant:
- Kislány! Maga se valami vadonatúj! Olyan formátlan, olyan idétlen ...
- Elhallgass, Berci! A vendéget nem illik sértegetni! Különösen akkor nem, ha ezerszer vagy milliószor erősebb nálunk! ... Csillaglánya! Rendben van, bejöhét a graviplánba, de meg kell várnia, amíg szakfandert öltünk, kizsilipelünk és besegítjük. A Csillaglánya nevet. Igen, egészen emberi módon nevet.
- Ő, fölösleges fáradniuk. Egy pillanat alatt be tudok menni... Már rég megtehettem volna, csak nem akartam megijeszteni magukat. Szíriusz megdöbbenve méregeti a hatalmas, formátlan testet.
- Azt állítja, hogy bejöhétett volna? ... Hiszen, ha jól megnézem, talán be sem fér.
- Azon könnyen segítek. Majd összehúszom magam egy kicsit - mondja, és abban a minutumban majdnem felére összszezsugorodik.
- Így jó lesz? ... Akkor talán bemegyek ...
És eltűnik!
Majd három másodperc múlva megjelenik, bent a graviplánban, Szíriusz kapitány mellett.
- Tessék! Bent vagyok!
- Ka ... kapitány ... ez ... ez bejött! - dadogja Berci.
- Fölszemes kommentálnod. Látom.
Berci nem tud uralkodni magán.
- Szíriusz bácsi! Ez a lény szörnyűséges! Csúnya, formátlan! Olyan, mint egy elfuserált vízilóbébi. Ez nekik Csillaglánya!

A vendég felső dudora, melyet fejnek is nevezhetünk, most formásodni kezd. Határozott emberfej lesz belőle. Sima, fényes, kopasz. Mintha szobrász mintázta volna gyurmából, elől közepesen széles vízszintes vágással. És ez a vágás most gúnyosan mosolyogni kezd.

- Fiatalember, úgy látom, maga megrögzött szokások rabja. Vegye tudomásul, hogy a szép sokféle lehet. Nem egyforma mindenütt. Engem például otthon a hazámban feltűnően szépnek tartanak.

Berci már régen elfelejtette, hogy félelmetes idegen lényvel vitatkozik. Fűti az igazság kíméletlen kimondásának a vágya.

- Magát?! Feltűnően szépnek?! Ezekkel a dudorokkal, daganatokkal, ezzel a mázsás testtel?!... Hiszen mozdulni is alig tud!... No mutatok én magának valamit! Nézze, ez egy földi magazin, tele szép nők képével!... Hé! Csillaglány. Merre van a szeme? Egyáltalán van szeme?

- Nyugodjék meg, kisfiú, van. És igen jól látok.

- Akkor nézze ezt a képet! Nálunk ilyen egy szép lány!

Ilyen karcsú, formás, elegáns. Nézze ezeket a hosszú, gyönyörű combokat, ezt a puha vállat, ezt a lágyan ívelt kart...

A haját. A szemét! A száját!...

Szíriusz kapitány udvariasan szabadkozik:

- Bocsásson meg neki, Csillaglány. Csak egyféle szépséget ismer.

- Nem lep meg. Fejletlen ... Bár az a szépség, amit mutatott, nekem is tetszik. És természetesen én is tudok pont olyan lenni.

- Pont ilyen? - kételkedik Berci. - Ne nevetessen! Fecsegni könnyű!

- Bebizonyítom. Kisfiú, figyeljen!...

A formátlan krumplitest semmivé foszlik, mint a füst.

- A Lajka kutyára! Ez már megint eltűnt!... Vajon hová megy ilyenkor?

Szíriuszt láthatóan nem nagyon izgatja a vendég gyakori kámforrá válása.

- Kérdezd meg tőle, ha visszajön.

- Itt vagyok! - jelentkezik az üde női hang.

Egy szépséges szép fiatal földi lány áll előttük. Kurta, alul rojtozott, kobaltkék szoknyácskában, rövid ujjú ezüstszürke blúzban, mely rafináltan kihangsúlyozza aranybarna bőrét. Harisnya nélküli, tökéletes lábán csöpp kis szandált visel. Hollófekete, fényes haja dús hullámokban omlik a vállára.

- Nos, ifjú ember, így már tetszem?

Berci alig tud megszólalni,

- Na ... nagyon ... bor... borzasztóan ... gyö ... gyö ... nyö ... nyörű ...

Aztán összeszedi magát, és magasztaló jelzők zuhataga ömlik belőle:

- Szíriusz bácsi! Ez csoda! Ez igazi csoda! Ilyen szépséget a Föld még nem hordott a hátán! A világ összes nője elbújhat mögöttem! Nem festett szebbet festő! Nem mintázott szebbet szobrász! Szíriusz bácsi, mit tetszik hozzá szólni?

- Te heves vérű magyar! Látom, belehabarodtál. Hm..

nem mondom, csinos.

Azután hirtelen hangot vált. Kemény lesz és parancsoló:

- Elég volt a szemfényvesztésből, Csillaglány!

Ürcsizmás lábát gyors mozdulattal mélyen beledugja a nő hasába!

Berci halálra rémülten felkiált

- Mit csinál, Szíriusz bácsi?!... Szíriusz bácsi!!!

A Csillaglány azonban csak kacag ... kacag ...

- Ne ijedezzek, kisfiú. Nem történik semmi bajom. Azí hiszem, Szíriusz kapitánnyal jól meg fogjuk egymást érteni!

ő ugyanis már tudja, hogy mi vagyok!

- Mi... micsoda?

- Mondja meg neki, kapitány.

- Tökéletes technikával ide sugárzott, háromdimenziós, mozgó, beszélő, színes térfotó ,. 1
jfjfosszú ideje semmi hír a graviplánokról. A kormányzó idegesen hívja videfonon Róbertot.

- Aggódunk, fiam. Legalább húszhuszonöt perce nem jelentkeztek. Tudsz róluk valamit ?

- A vonal élj a graviplánok tehát sértetlenek. De hívni én sem tudom őket, mert Szíriusz kapitány az URHláncoi kiiktatta.

Ikeno Toyama szerényen megjegyzi :

- Talán a Pénelopét, Casteiro igazgató úr gépét be lehetne hozni a tartalék sávon.

Azonnal megpróbálom.. .

A

Pénelopé vészjelzője élesen berreg, kis vörös izzója sűrűn felvillan. Pierre gyorsan átkapcsolt a tartalék sávra.

- Itt Pénelopé ... itt Pénelopé...

- Itt Központi Híradástechnika ,.,

- Baj van, Roberto?

- Ne ijedj meg, nincs semmi baj. A kormányzó úr utasított, hogy ezen a sávon hívjalak. Szíriusz kapitány közel félórája nem ad életjelt magáról. Az URHláncoi kiiktatta. Mit

tudsz róluk ?

- Csak annyit, mint ti. Utolsó utasítása az volt, hogy önálló akciót nem kezdeményezhetünk, fegyvert nem használhatunk. Azt hiszem, azóta a megbízottal tárgyalnak, egyfolytában. Ennek legalább félórája.

- Nem tudnátok velük mégis valamilyen kapcsolatot létesíteni?

- Megkérdezem a parancsnokot.

Casteiro töpreng egy keveset.

- Van itt egy kis kézi URHkészülék. A testvére odaát.

Ezt a kis távolságot vígan befogja. Te, Pierre, felhívhatod Bercit. A tiltó parancsot én kaptam, neked nem kell róla fejrj tétlenül tudnod. Aggódhatsz, érdeklődhatsz ...

erei már megemésztette a térfotó okozta meglepetést

Most bölcs felnőttarcot ölt, és férfifölénnyel tárgyal Csillaglánnyal, mint aki már mindent ért, mindent tud.

- Igen ... térfotó ... Ezért nem volt tömege, sűrűsége, színe ... Térfotó ... Ezért tudott átmenni a graviplán acéltestén, ezért tudott átváltozni csúnyából széppé!... Térfotó ... Roppant érdekes.

De ha van egy térfotó, akkor kell lennie valahol egy ugyanolyan élőlénynek, helyesebben élő lánynak, akiről a térfotót ide sugározzák. Világos?

Csillaglány elismeri.

- Van is. Vagyok is.

Szíriusz kapitány lecsap a kérdéssel:

- Hol? Azonnal mondja meg!

- E pillanatban nem messze innen, egy úrállomás akciócellájában. Ott pontosan úgy érzem magam, mintha itt lennék. Hallok és látok mindent, mozgok, beszélek.

- De itt fizikai cselekvésre képtelen. Például nem tud egy ajtót becsukni, egy poharat felemelni.

- Itt természetesen nem. De ott, az akciócellában igen.

Ekkor szólalt meg a kézi URHkészülék sípoló hívőjele.

Pierre jelentkezett:

- Itt Pénelopé ... Pierre Renard ..

- Itt Aphrodité ... Kocsis Berci...

- Csak hogy hallom a hangodat, Bercikém! Aggódtunk, mert nem jelentkeztek. Beszélhetnének Szíriusz kapitánnyal?

- Megkérdezem. - Lehalkítja a hangját: - Szíriusz bácsi, Pierre van a minikészüléknél.

- A Nagy medvére! Ezekről teljesen megfeledkeztünk!

Lesz nemulass! Mit kapunk a kormányzótól!

- És Leonida nénitől!

- Rossz rá gondolni! ... Berci fiam, most mutasd meg, milyen ügyes vagy.

Találj ki valami mentséget.

- Mentséget... mentséget... megpróbálom. - Hangosan folytatja a mikrofonba: - Pierre komám, az igazság az, hogy megismerkedtünk az idegen lények küldöttével. Becsalogattuk az Aphroditéba, és e pillanatban is még baráti eszmecserét folytatunk. Az ő kikötése volt hogy rajtunk kívül senki

nem láthatja, senki nem hallhatja. Ezért sajnós ...

- Értem, jelenteni fogom... De mondd, milyen az a lény ?

Nem félelmetes, nem veszélyes ?

- Nem, nem. Szelíd, barátságos.

- És a külalakja? ... Ügy értem: ember formájú?

- Kecsesen ember formájú. Ilyen kecses emberformát életemben nem láttam!

- Mit zagyválsz össze? Mi az, hogy kecses emberforma?

- De nehezen fogod fel, öregem! A küldött: leány! Fialal

leány! Rendkívül szép leány!

ásnap kora délelőtt Mártim Gomes kormányzó fogadta

Szíriusz kapitányt. Már túl vannak a részletes beszámolón.

A kormányzó most rendszerezi agyában a hihetőt és a hihetlent.

- Azt mondd, hogy térfotó... mozgó, test nélküli látvány, három dimenzióban...

- Igen. És színes, és beszél, és nem átlátszó! Tömörnek véled.

- De hiszen ez képtelenség! Ilyen térfotó nem létezik!

Nincs!

Szíriusz hangsúlyt helyez minden szavára:

- Eddig nem létezett, de mostantól fogva van!...

- És te is látni fogod, és találkozni fogsz vele, ha aláírod ezt a papírt.

Letesz a kormányzó íróasztalára egy kitöltött hivatalos iratot.

- Mi ez, Viktor? - kérdezi csodálkozva Mártim Gomes.

- Látogatási és tartózkodási engedély Csillaglánya számára, aki szeretné a Holdat és a rajta élő embereket közelről tanulmányozni.

- Tanulmányozni?... Gondolod, hogy aláírhatom? Nem

lesz belőle bonyodalom ?

- Becsületesen kijelentem, hogy... nem tudom. Ez Csillag

lánya küldőinek kívánsága. Szeretnék megismerni a földi

embert. Szerintük a Holdon ez egyszerűbb és könnyebb, mint

a Földön, ahol milliók kíváncsiságuk akadályozná a tudományos kutatómunkát.

Csillaglánya kellemes, okos hölgy. Jobb,

ha ártalmatlan térfotója a szemünk előtt tevékenykedik engedéllyel, mintha a

hátunk mögött konspirálna engedély nélkül! ... Én és ifjú barátaim majd

szeretettel fogadjuk, kalauzoljuk ... és résen leszünk! Holnapra jelezte érkezését.

NEGYEDIK FEJEZET

amelyben Leonida néni híres húslevese is bekapcsolódik a cselekménybe

kj zírriusz kapitány hatalmas íróasztala mellett ül. Mozdulatlanul. Már jó negyedórája csak a falat bámulja. Látszólag

nem csinál semmit, de közben gomolyognak, örvénylenek,

hömpölyögnek a gondolatai. Ugyanis Csillaglánya ma megjelenik a Holdon! Itt, az ő házában!...

Tegnap megkérdezte tőle:

Hogy fogja megtalálni az otthonomat?

- Maga megmutatja, hogy melyik félgömbben lakik.

Es ebben a pillanatban a graviplán vezérlőfülkéjében felsugárzott egy óriási

Holdtérkép: Hold Állam túéles úrfotója,

rajta valamennyi kupolaváros, légikikötő, de még a talajszint

alatt kanyargó minifurgon járatok alagútjai is!

- Ejha! - rikkantott Berci. - Tessék nézni, Szinusz bácsi!

Ez aztán felvétel a javából!. Maguk tudnák fényképezni,

szépségem!

- Köszönöm az elismerést - nyugtázta a dicséretet Csillaglánya. - Nos, kapitány, melyik félgömbben lakik?

Berci rögtön helyreigazította:

- Nem félgömbben, hanem kupolavárosban. Mi így neyezzük.
Csillaglány rámosolygott a fiúra, és kedvesen megbiccentette gyönyörű fejét.
- Tudomásul vettem. Megtanultam.
Szíriusz kapitány rábökött a megfelelő pontra.
- Itt van a házam. A Luna 28as kupolavárosban.
Es beledugta hüvelykujját a térképbe.
Ez tegnap történt. Most várja Csillaglányt. És úgy érzi,
hogy kezdődik valami...
Merev méhlázása hirtelen megszűnik. Megmozdul, cseleke
szik: házi videfonvonalon hívja Leonidát.
- Leonida, kérem ...
A kis képernyőn megjelenik háziasszonya kerek arca.
- Mit parancsol, Viktor Szíriusz?
- Nem parancsolok, csak kérek - mondja türelmesen életében talán húszezredszer
a kapitány. - Ha ideje engedi,
kérem, jöjjön be. Szeretnék megbeszélru valamit...
- Azonnal, csak felteszem főni a levest.
Leonida néni híres húslevese háromféle húsból, velős csontból, sok zöldségből
készül, sáfránnyal és szerecsendióval fű.
szerezve. Ilyenformán a levesfeltevés szertartása húszhuszonöt percig tart.
Tudja ezt Szíriusz kapitány, tehát zokszó nélkül várakozik ... Huszonhárom perc
múlva zajtalanul csúszik tokjába a
dolgozószoba ajtaja.
- Itt vagyok... pa... - Leonida hirtelen elnyeli a parancsoljon folytatását. -
Tessék ... kérjen!
- Foglaljon helyet.
Ajjaj! Ha úgy kezdi, hogy foglaljon helyet, akkor valami
rossz fát tett a tűzre! Leonida mindenesetre leül: szoborra
merevedve.
- Arról van szó, kedves Leonida, hogy vendéget várok.
Az asszony megkönnyebbülten szusszan egyet. Rosszabbra
számított. Szoborból háziasszonnyá változik.
- Ebédre jön?
- Aligha - mosolyog Szíriusz, az illető soha nem eszik.
Nem tud enni.
- Szent Leonida! Miféle szerzet lehet, aki nem tud enni!
Talán súlyos gyomorbeteg?
- Tudomásom szerint makkegészséges. i. de nincsenek
emésztőszervei.
Leonidát megsuhintja a sejtés: felforrósodik benne az indulat.
- Csak nem azt a fehérnépet hozza ide, akit a Berci fiúval
az úrben szedtek fel?! Azt a szellemet?!
A kapitány elnézően mosolyog.
- Nem szellem, hanem térfotó.
- Szellem vagy térfotó, egykutya! Bebújik a kulcslyukon,
átsétál a falon! Igazi kísértet! Én itthagynom ezt a házat! Elmegyek!
Viktor Szíriusz komolyra fordítja a szót:
- Nem megy sehová, hanem mint jó háziasszonyhoz illik,
szívélyesen fogadja a vendéget. Jelentős személyiség ő, akire
évszázadok óta vár az emberiség! Távoli, idegen csillagvilág
küldötte ... a neve Csillaglány.
Leonida magába száll.
- Jól van, Viktor Szíriusz, szót fogadok magának. Csillaglány ... Nem mondom,
szép neve van. De... nem haragszik, ha bevallom ... félek. Borsószik tőle a
hátam.
- Leonida, Leonida! öregasszony létére fél egy mozgóképtől?!... No, figyeljen
ide. Tizenöt perc múlva, pontosan 12
órákor semmi más nem fog történni, csak egy kedves, fiatal
lány belép az ajtón, és azt mondja: Bocsánatot kérek, nem
tudom, jó helyen járok. Csillaglány vagyok... Ebben a
házban lakik Viktor Szíriusz kapitány?.
öreg ingaóra - múzeumi ritkaság - éppen elütötte a tizenkettőt. Leonida néni
a konyhában habot ver. Nehogy
szégyenben maradjon: hátha mégis eszik az a szellem! Legalább egy kis

süteménnyel megkínálja! A villanytűzhelyen az ebéd rotyog: hatalmas fazékban a híres húsleves. Ekkor fényesedni, sugározni kezd a tűzhely környéke! És a levesesfazék fölött... igen, a levesesfazék fölött teljes életnagyságban megjelenik egy nő! Egy lány! Egy igazi, élő, hollófekete

hajú lány! Rámosolyog Leonida néniére, és beszélni kezd:

- Bocsánatot kérek, nem tudom, jó helyen jároke...

Csillaglány vagyok... Ebben a házban lakik Viktor Szíriusz kapitány?

Leonida néni rémülten felsikolt.

- Minden jótét lélek dicséri az Urat!... Kisasszony!

A lába belelóg a forró levesbe! Azonnal ugorjon le a tűzhelyről! Összeégeti magát!

Csillaglány nem jön zavarba. Nyugodtan cseveg:

- Elnézést, nem égek meg, és a levesnek sem történik

semmi baja. Ugyanis nincs igazi lábam, igazi testem sincs.

Nem is vagyok itt, csak úgy nézek ki, mintha itt lennék. Térfotó vagyok.

Aztán kecses mozdulattal mégisleugrik.

- Hoppá!... Itt jó helyen állok?

A jó szándékú, segítőkész Leonida rohanna a lányhoz, támogatná ... de fél tőle. így csak formátlan szavakat nyögdécsel:

- Nem égette ... nem égette .. meg... meg a lábfejét? ...

Mu ... mutassa ... be ... be ... bekenem vajjal...

Csillaglány egy lépést tesz feléje.

- Igazán semmi bajom.

És nyújtja a lábát.

Leonida összeszedi minden kurázsiját.

- Nézzük csak... - Aztán ijedten felkiált: - Gagarinrai

Nincs mit megfogni! Magának, kedvesem, nyúlkálni lehet az üres testében!

Csillaglány kacag egy skálányit.

- Mondtam, hogy térfotó vagyok, és azt is, hogy Csillaglány a nevem.

- Igenis, lelkem, igenis. Tudom. Magát várja Viktor Szíriusz.

- Akkor hát jó helyre sugároztak.

- Sugározták ... értem ...

Dehogyan érti. 91 éves öreg lelkében összezavarodik a mese

és a valóság. A XXV. század galaktikákat ostromló tudománya az elmúlt évezredek babonáival keveredik.

Aztán hősiezen erőt vesz a félelmén, kiprésel magából egy udvarias mosolyt, és az ajtóra mutat.

- Viktor Szíriusz a dolgozószobájában van. Menjen csak be hozzá.

Most furcsa kérdést tesz fel a lány:

- Hány méter távolságot kell megtennem?

- Hogyhogy hány métert?... Itt van közel, mellettünk.

A lány magyarázni kezdi:

- Nekem ugyanis a középponttól számítva mindössze

öt méter az akciórádiuszom. Vagyis egy tízméteres átmérőjű körön belül...

Leonida néni a szavába vág:

- Nem tudom, mit beszél, kedves, de nem baj. Hívom a

gazdát - és bekapcsolja a házi videfont. - Viktor Szíriusz!

Itt van a vendége ... itt, a konyhában. Jöjjön azonnal..

Nyílik az ajtó. Széles mosollyal lép be a kapitány.

- Kedves Csillaglány! Jöjjön! Jöjjön!

Leonida néni közbekotyog:

- Nem tud menni, mert csak öt méter az akácrádiója.

- Micsodája? - csodálkozik Szíriusz.

Csillaglány tapintatosan helyesbíti Leonida akácrádióját:

- Félreértett a néni. Az akciórádiuszomat említettem,

hogy az mindössze öt méter. Tízméteres átmérőjű kör az akciócellám. Csak azon belül tudok közlekedni.

- Sebaj - nyugtatja meg a házigazda, az íróasztalom

mellett álló karosszék ide mindössze négy méter. Előremegyek, kérem, kövessen. Bevonulnak a dolgozósobába.

- Foglaljon helyet. Ez a fotel kényelmes.. Ó! Bocsásson meg! Egyáltalában, le tud ülni?

Csillaglánya elhelyezkedik a karosszékben, keresztbe veti formás lábát, és nevet. Gyakran nevet. Szeret nevetni.

- Amint látja, igen.

Szíriusz kapitány azonnal megállapítja:

- Vagyis minden egyszerű mozgást el tud végezni, ami akciócellája területére esik. Ha távolabbi helyen kell megjelennie, akkor előbb eltűnik, mondjuk hazamegy, majd kisugározzák az új helyszínre.

- Tökéletesen fogalmazta meg, kapitány.

Viktor Szíriusz gyönyörködve nézegeti szép vendégét. Ma banánsárga köntöskét visel, mely nem sokat takar izmos, formás, aranybarna testéből.

- Csillaglánya! Elárulná nekem ennek a csodálatos találmánynak, ennek az idesugárzásnak az elvi lényegét?

- Ön túl sokat kíván tőlem. Ha akarnám se tudnám megmondani. Ez meghaladja a tudásomat. Én csak egyszerű üzenetvivő küldött vagyok. De ha küldetésem sikerrel jár, ha népem megismeri az ön népének életét, s ezt viszonzva: bolygónkon vendégül láthatjuk önt, erre a kérdésre is megkapja a választ.

Szíriusz, elismerése jeléül, mélyen meghajol.

- Szép körmondatot hozott össze, Csillaglánya. Remekül beszél a nyelvünket.

A banánsárga ruhás vendég újból nevet egy sort.

- En egy árva szót sem ismerek a maguk nyelvéből. Van egy rendszerünk, mely szemvillanás alatt lefordítja, odavissza, amit beszélgetünk. Maga, kapitány, a gép hangját hallja. Ez a fémes zengésű orgánus nem az enyém...

Ugyanez a rendszer irányítja az engem kivetítő projektorokat is.

- Ez a rendszer az akciócellában dolgozik ?

- Természetesen. De erről nem szívesen beszélek. Tulajdonképpen nem tiltották meg, nem titok... mondjuk úgy:

nem lesz titok, ha népeink barátságot kötnek, de én nem sokat értek műszaki dolgokhoz. Nem szeretném tévesen informálni. Majd a tudósaink ...

A kapitány bólogat. Aztán hirtelen az utolsó szóból formálja következő kérdését:

- Van egy főtudósuk, mondjuk egy főfő tudósuk, aki parancsol?

- Igen. Van valaki, akinek mindannyian engedelmeskedünk.

- Ügy... Köszönöm, Csillaglánya. És most arról beszéljünk, hogy maga mit szeretne látni a Holdon?

A vendég egészen földi módon felujjong.

- Nem is tudom!... Mindent? Mindent!... Szeretném azt

a bolondos fiút viszontlátni, tudja, azt, akinek alapformában nem tetszettem, később azonban lelkesedett értem.

- Hamarosan találkozik vele. Kocsis Bercinek hívják, tizenhat éves, holdmérnöki középiskolába jár. Az apja híres tudós a Földön.

Csillaglánya kóstolgatja az információt

- Érdekes ... csak tizenhat éves ... szinte hihetetlen ?

önök, úgy látszik, sokkal gyorsabban élnek, mint mi. Ugyebár a Földön azt az időt nevezik évnak, amíg bolygójuk egyszer megteszi ellipszis alakú útját a Nagy Sárga körül.

- Jól tudja.

- Tanultam - vallja be Csillaglánya. - Mi ugyanis régóta készülünk erre a látogatásra, és az iskoláinkban tanítjuk a Harmadik Bolygót... Nos, én húszéves vagyok, de a mi bolygónk keringési ideje szerint. Ami 111szer lassúbb, mint a Földé.

Viktor Szíriuszt ez a közlés alaposan meglepi.

- Ezek szerint maga... ami számításunk szerint kétezerkétszázhusz éves!

- Sokallja? Csak nem tart öregnek?

Csillaglánya válaszából kitűnik, hogy a női hiúság a világmindenség valamennyi

galaktikájában tökéleteseri egyforma.

- Relatív dolog - válaszol a kapitány. - A maguk bolygóján biztosan fiatal... Csillaglány! Még meg sem kérdeztem, mi a bolygójuk neve?

A válasz késik. A küldött zavarban van.

- A neve... a neve ... No, most megfogott. Természetesen van a bolygónknak neve, én gondolom is, de a rendszer nem tudja lefordítani, mert ennek a szónak nincs megfelelője a földi nyelvben. Várjon, megpróbálom körülírni: aranylóbíborgömb.

- Ez a meghatározás bizonyára illik bolygójukra.

- Nagyon. A mi központi csillagunk fénye mélyebb sárga, mint a maguké. Növényeink, fáink, erdeink, bokraink bíborszínűek.

- Akkor hát adjunk nevet annak a szép égitestnek. Le, gyen: Bíbor bolygó ...

Bt

erei lelkesedik.

- Bíbor bolygó! Gyönyörű!

- Csillaglánynak is tetszett - mondja Szíriusz kapitány.

Most a kis piros hajú könyörög:

- Meséljen még tovább, Szíriusz bácsi!

Együtt ül a Négyek Tanácsa Viktor Szíriusz dolgozószobájában. Körülveszik Nagy Pártfogójukat, mint pihés csibék a

kotlóst. Ez a hasonlat Liunától származik. Szerinte a kép a

XIX. századra utal. A huszadikban már szelvébenhosszában

használták a költőgépet. Korunkban - a XXV. században a kakastyúktojáscsirke folyamat abszolút gépesítve zajlik.

Szíriusz bácsi mesél:

- Többet az ő világáról nem mondott. De a Holdról mindent akar tudni. Alaposan megtekintette a 28as kupolává.

rost. Érdekelte a kupola fesztávolsága, építőanyaga. Kifaggatott levegő- és vízellátásáról, állandó hőmérsékletéről. A Holdon lakó emberek életmódjáról. Aztán kijelentette, hogy szeretne benneteket egyenként és alaposan megismerni.

A kis Pinton azonnal jelentkezik: - Engem is?

- Téged különösen. Fejlődésében kívánja tanulmányozni

a földi embert. A legfiatalabbtól a legöregebbig.

Most. a jövőendő holdmérnök tesz fel egy műszaki kérdést:

- Tessék mondani, Szíriusz bácsi, miközben ideoda járkáltak, ő hogyan oldotta meg akcióátmérője viszonylag rövid voltát? A tíz métert?... Hiszen valószínűleg sokszor át kellett lépnie ezt a határt.

- Valóban sokszor, de egyszerű a megoldás. Átmentünk a 2es kupolavárosba. Én minifurgonnal, őt átsugározták. Csillaglány rámutatott a Központi Könyvtár épületére: Az ott mi? Megmondtam. Nézzük meg! Én előre megyek! És már el is tűnt. Mire bejutottam Liuna édesanyjához, már javában beszélgettek.

Liuna átveszi a szót:

- Anyukámat nagyon meglepte Csillaglány. Rendkívül eszesnek tartja. Pillanatok alatt felfogta, hogy mi az írás, a nyomtatás, a könyv és a könyvtár. Náluk már régesrégén nincs ilyesmi. A tudást kártya nagyságú kis fémlapokon őrzik. Egy ilyen lapon valamiféle mikromódszerrel ezer oldalnak megfelelő tudomány van feljegyezve. Megvásárolni nem

lehet. Amikor egy növendék egy bizonyos fokozatot elér, megkapja ajándékba az összes tudományok fémlapocskáit...

Még azt is mondta anyukám, hogy Csillaglány szerint a Bíbor bolygón nem ismerik a szépirodalmat, és nem tudják, mi a költemény.

- Akkor ott mese sincs! - Ez Pinton véleménye. - A bíboranyukák lefekvéskor nem mesélnek a bíborgyerekeknek ... Szegény kis bíborkák ...

Pierre sürgeti a kapitányt:

- Tessék tovább mondani. Hol jártak még?

Szíriusz készségesen tudósít:

- Ezután átugrottunk az ötös kupolavárosba. A Holdmúzeumot kerestük fel.

Csillaglánya éppen a Holdra lépett
első ember, Neil Armstrong kipreparált lábnyomait nézegette,
atikor ismeretlen eredetű piros fény villant fel. Bocsánat
mondta, ez a jelzés nekem szólt. Elérkezett az időm.
Mennem kell. Holnap délben újból eljövök ... és nagyon fogok vigyázni Leonida
néni levesére ... Ezzel eltűnt.

Berci kíváncsiskodik:

- Köszönés nélkül?
- Valóban, nem köszönt - állapítja meg a kapitány.

A fiú kakaskodni kezd:

- Illemre kell szoktatni a hölgyet! No majd én ...

Szíriusz tiltakozik:

- Nem szoktatod semmire, hanem végtelenül Udvariasan,
kedvesen, ellenkezés nélkül kíséred őt déltől estig.

- Mikor?

- Holnap. Te leszel a soros idegenvezető, Berci fiam ..

vísillaglánya soros idegenvezetőjének lenni szívdobogtató feladat! Ma rövid
sötétkék selymnadrágot visel, világoskék

blúzzal! Nagyszerű! Általában kevés ruhát hord, válla, karja,

gyakran még a háta is fedetlen, lábának észbontó vonalait.

sem takarja ormóttan szoknya vagy földig érő pantalló! Pompás!

Vajon abban a világban, ahonnan jött, mind ilyen kábítóan szépek a nők? ... Meg
kell kérdezni!

Nekidurálja magát:

- Szeretnék va ... valamit... magától... ön ... öntől. ..

azt, hogy ... - Hirtelen dühbe gurul. - Pokolba a magázódással! Csillaglánya,
tegeződjünk!

- Mi az a tegeződés?

- Bizalmas földi társalgási forma. Akik jóbarátok, vagy
akik szeretik egymást, azok tegeződnek. Azt mondják a másoknak: te.
Csillaglánya térfotójának enyhén sugárzó arca mosolyra
derül.

- Én szívesen mondom, hogy te, mert jóbarát akarok lenni, és szeretni akarok
mindenkit... Te - te - te - te ...

Szerző figyelmezteti az olvasót, hogy ebben a néhány sorban nem
a saját véleményét írta le, hanem Kocsis Bertalan holdmérnöki tanuló
gondolatait

Berci örömeiben tácol.

- Nagyszerű! Te nagyszerű vagy!

Csillaglánya csodálkozva nézi a fiút.

Te mit csináltál? Miért ugráltál nagyokat?

- Nem ugráltam, hanem táncoltam! ...

- Táncoltam ... táncoltál... tánc... az micsoda ?

- Canopusra! Te nem tudod, mi a tánc?

- Nálunk tánc nincsen.

Berci kimondja, amit gondol:

- Ocsmány, szomorú világban élhetsz. Se mese, se vers, sa
színdarab, se regény, se tánc... - Gyanú éled benne. - Te
Csillaglánya, azon a Bíbor bolygón netán a zenét sem ismeritek?

- Zene?... Zenét? ... Nem, nem ismerjük ... - Hirtelen

hozzáteszi: - De én tudom, mi a zene! Láttam és hallottam

egy földi VLSUképet... Persze, te meg azt nem tudod, mi

a VTSU... Visszatérített Sugárzás. A célba vett tárgy vagy

esemény visszaveri a VLSUt, az a kibocsátó helyen összeáll képpé és hanggá,
és a távoli helyszínt eléd hozza. Láttam

egyszer, sok földi ember ült együtt, mindegyikük kezében

volt valami szerszám, azt fújták, húzták, ütötték. Furcsa, értelmetlen hangok
keletkeztek. Zagyva összevisszaság... Várj

csak! Egy kicsi részére emlékszem ...

És dúdolni kezdi ezt:

- Hallod, ugye?... A VISU kezelője azt mondta, ez

nálatok a zene. Semmi összefüggés nincs benne, semmi értelme.

Berci fohászodik:

- Beethoven atyám, bocsáss meg neki. Nem tudja, mit beszél ... - Hirtelen hangot

vált. Keményen parancsolni kezd:

- Csillaglány Ma egész nap te dirigáltál! Most én mondom meg, hová megyünk. - Karjával mutatja az irányt. - Erre.. a szomszéd kupolavárosba. Az uszoda mellett van egy kis zenés klub, ahol táncolni szoktunk. Az ilyenkor üres. Annak a

kapujában várj meg!... Ott majd megtanulod, hogy mS a zene és mi a tánc!... Megtanítalak!... No, mozgás. Sugározd át magad, te - te - te - te ...

Csillaglánynak nagyon tetszik a program. Kacag egy csillogó sort, és lelkesen ismétli:

- Te - te - te - te ...

ége a táncórának. Elhallgattak a zenegépek. Berci egy fotelba veti magát.

Alaposan kifáradt. Csillaglány még mindig

a tanult táncfigurákat gyakorolja, és dudorászik hozzá:

- Lala ... la ... lala ... la ...

Milyen egyformák a lányok! Nemrég Liuna ugyanezt csinálta!

- Úgy rémlik, megváltozott a véleményed a zenéről meg

a táncról. Nem zagyva zenebona, nem haszontalan ugrálás.

Csillaglány nem válaszol. Kis ideig még taktusra lépked,

aztán megáll, szembefordul Bercivel, és komolyan azt

mondja:

- Vétettem a törvényeink ellen.

- Nocsak! - döbben meg a fiú. - Ezt komolyan mondtad?

- Nagyon komolyan. A mi bolygónkon tilos a zene, a tánc, az ének, a szavalás, a színjátszás ... tilos minden haszontalan dolog. Mi életünk minden percét hasznos munkával töltjük.

A tudósok irányítanak, uralkodnak, a dolgozóknak pedig megvan a maguk feladata. Az én feladatomban az, hogy megismerjem alaposan a harmadik bolygón élő ember életét.

Berci felrikkant:

- Csak logikusan, Csillagocskám, csak logikusan! A harmadik bolygón élő ember életének jelentős része a derű, az öxöm. A szép könyv, a szárnyaló zene, a vidám tánc, a mese, a játék, sokféle művészet. Logikusan ebből az következik, hogy életünk alapos megismeréséhez hozzátartozik mindaz, ami nálatok tilos.

Vagyis nem vétkeztél. Akkor vétkeznél, ha nem ismernél meg alaposan mindent. Javasolom: feladatod tökéletes elvégzése érdekében táncoljunk még egyet!

Csillaglány bólint.

ocsis Berci leltárt készít.

- Eddig hol. is jártunk? Reggel kezdtük a Napenergia Központban, azután a Levegőgyárban, a Vízyárban ... elmagyaráztam a meteorok ellen létesített védőövetet, megtanítottalak táncolni...

- Nagyon kellemes volt. Vidám vagyok. Te nagyszerű ember vagy.

- Te is nagyszerű ember vagy!

Csillaglány egy pillanatra elkomorul. Mintha szürke fátyol

hullana térfotójára, - Nem vagyok ember ... sajnos ...

De máris tovaröppen a rosszkedve. Megrázza a fejét, kislányosan könnyörögni kezd:

- Te Berci ember! A vörös fényjelig, amivel hazahívnak, van még két földi óránk... Szeretnék megnézni egy úrkikötőt, ahol a nagy úrhajókat fogadjátok ... Kérem szépen ...

összeteszi a kezét, mintha imádkozna. Vajon ki tanította

erre a mozdulatra? Hol látta? ...

Berci udvariaskodik:

- Kívánságod parancs, Csillaglány. Meglátogatunk egy

úrkikötőt. Azonnal felhívom Ayam Kiti barátomat.

A hívott jelentkezik:

- Nyolcas úrkikötő, irányítótorony, Ayam Kiti kadét.

- Szervusz, Ayam! örülök, hogy ilyen hamar megtaláltalak. Kérni szeretnék valamit.

- Szervusz, Bercikém! Mivel szolgálhatok?

- Figyelj, kedves Ayam!... Ma én vagyok a vezetője az idegen bolygóról érkezett Csillaglánynak, aki a kormányzó bácsi engedélyével tanulmányozhatja a Holdat.

- Tudunk róla. Mi is megkaptuk a kormányzó úr írásbeli utasítását.

- Ne haragudj, hogy téged terhellek a kérdéssel: melyik kikötőbe érkezik legközelebb űrhajó?

- Szerencsés vagy, fiú, épp a miénkbe. A Vénuszról hazatérőben van egy kutatócsoport. Közepes méretű expresszhajó kétszáz utassal. Egy óra múlva itt lesznek.

- Kérlek, jelentsd a parancsnokodnak, hogy hamarosan meglátogatjuk.

- örömmel. De aztán engem is mutass be annak a Csillagmicsodának! ...

11 egyvennyolc űrkikötő félkaréjban veszi körül akupolavárosokat. Negyvennyolc épületóriás. Tulajdonképpen kupolavárosok ezek is, de szorosan hozzájuk tapadva 300500

méter magas betontorony mered a fekete égnek. A tornyok belül hengeresek és üresek. Ezüstacél fedelük hétágú csillag alakban nyitható és csukható. Amikor űrhajó közeleg, kinyílik a csillagtető mint egy óriási virág, és a hajótest méltóságteljesen beleereszkedik a fogadótérbe. Ezután becsukódnak a hatalmas ezüst szirmok, és működni kezdenek a légkompresszorok, öt perc múlva szkakafander nélkül léphetnek ki űrhajójukból az utasok. Remek ózondús levegő veszi körül őket.

Mindezt Félix Bruck úr, az űrállomás idős parancsnoka meséli el érdekes vendégének, miközben tessékeli őt befelé hivatali helyiségébe. - Foglaljon helyet... maga is, fiatal barátom. Hogyan is hívják?

- Kocsis Bertalan vagyok.

Bruck úr arca protokollmosolyra nyílik.

- Persze, persze. Van szerencsém ismerni édesapádat, a híres tudóst. Ha megengeded, tegezni foglak

- Csak tessék, parancsnok bácsi. A barátainak Berci vagyok.

Csillaglány frissen szerzett tudását fitogtatja:

. Megtanultam, hogy a Holdon azok tegeződnek, akik barátok, és szeretik egymást. Tehát a parancsnok bácsi és Berci barátok, és szeretik egymást. Igaz?

- Hát igen... igen... így is lehet mondani - nyögdécsel Félix Bruck.

- Csillaglánynak beretvaéles a logikája - szól közbe Berci.

- Tessék vigyázni! Inkább az űrállomásról beszéljessenek.

- Köszönöm .. hiszen azt magyaráztam.

Ekkor lép be a szobába Ayam Kiti. Feszesen tiszteleg.

- Gyere, gyere, Ayam fiam! Bemutatom legfiatalabb munkatársunkat: Ayam Kiti űrhajóskadétot. Megkérlek, légy házigazda egy kicsit. Kínáld meg a csillaghölgyet és Kocsis professzor kedves fiát is egy kis süteménnyel, húsíróval... vagy konyakkal...

- Nem, nem - tiltakozik Berci, nem kérünk- semmit. Én nem vagyok se szomjas, se éhes ... Csillaglány pedig nem tud se enni, se inni.

- Hogyhogy nem tud? - döbben meg Bruck úr, aztán észbe kap: - Tehát igaz? ...

Igaz, hogy nincs teste? Csak szellemkép? De hiszen itt ül előttem, a maga valóságában! Ha akarnám, megfoghatnám ...

- Bajosan, parancsnok bácsi... Csillaglány, légy szíves, bizonyítsd be, hogy anyagtalán térfotó vagy. Csinálj valami mutatványt.. Mondjuk... sétálj keresztül Ayam Kiti testén.

A kadét csodálkozva kérdezi:

- Mit javasoltál, Berci? Sétáljon keresztül a testemen?,

- Ne izgulj, Ayam. Semmit nem fogsz érezni. Abszolút veszélytelen játék.

- Maguk... azaz ti, Ayam és Kocsis Bertalan ... ti ismeritek egymást ?
Ayam Kiti kihúzza magát.

- Jelentem: Berci a legjobb barátom.

Csillaglálynak felragyog az arca.

- Ha ti legjobb barátok vagytok, és szeretitek egymást, akkor neked, Ayam, én is mondom: te.

A kadét elpirul örömeiben.

- Megtiszteltél, Csillaglálynak... és parancsolj, sétálj keresztül rajtam.
Csillaglálynak három lépést tesz Ayam Kiti felé, megáll közvetlenül előtte ...

- Most beléd megyek ...

Centiméterről centiméterre elmerül a kadétban.

- Most benned vagyok. Ugye, nem érzel semmit ?

- Nem... nem érzek semmit - válaszolja a fiú engedelmesen.

- Most kilépek a testedből...

És sugárzó szépségében megjelenik előttük.

- Nahát! - lelkenedik Bruck úr. - Azt gondoltam, hogy

hírlapi kacsa. De hinnem kell a szememnek!.. Történelmi

jelentőségű ez a látogatás!... Kedves Csillaglálynak! Jómagam

és valamennyi munkatársam szívvel-lellekkel rendelkezésére

állunk. Megmutatunk mindent, amire kíváncsi, megmagyarázunk mindent, amit ismerni akar.

- Köszönöm, parancsnok úr, nagyon kedves. Azt szeretném, ha Ayam Kiti vezetne végig az úrállomáson.

Félix Bruck készségesen beleegyeznek.

- Magam is éppen erre gondoltam. Tetszik tudni, nekem

már terhes a mászkálás. Hiába, benne járok a nyolcvanban ...

A kadét feszesen jelent:

- Parancsnok úr! Toronyszolgálatot teljesítek.

- Nem baj, Ayam fiam, majd én felmegyek helyetted. Te

csak törődj a vendégeinkkel. Előbb nézzetek meg mindent

idelent, a toronyba ráértek feljönni. A Melinda csak 18.20kor

érkezik...

- A parancsot megértettem.

- No hát akkor induljatok. Jó szórakozást! A viszontlátásra, Csillaglálynak...

- Mi az a Melinda? - kérdezi Csillaglálynak, amikor elhagyják Félix Bruck szobáját.

- Melindának hívják a Vénuszról érkező űrhajót, amit

majd látni fogunk - válaszol Ayam Kiti

- Te Ayam - puhatolózik Berci, milyen ember az

őreg? ... Mármint a parancsnokod.

- Kicsit régimódi, és korán megrokkant. Még csak nyolcvan éves, de idő előtt nyugdíjba kívánczik. Kár, mert sokat

tud, és talpig becsületes.

Nem mondott igazat Száz évvel később, 2580ban jelent meg

Ayam Kiti nyugalmazott úradmirális Ember a Galaktikában című

önéletrajza. Ebben a könyvben így vall: Amikor Csillaglálynak térfotója

elmerült a testemben, olyan lelki boldogságot éreztem, amilyent sem

azelőtt, sem azután soha. És ezt még ma - száz év múlva is - érzem

kelem, szinte tapintani tudom.

2

Keresztülkaszálják a nagy földszinti termeket, a várócsarnokokat, a minden luxussal felszerelt Átutazó Szállót.

Ayam elmagyarázza, hogy a Holdon majdnem valamennyi

gépnek, így az űrhajók és úrállomások eszközeinek hajtására,

üzemelésére a Nap energiáját használják fel. Valóságos kiselőadást tart a

fotoelektromos generátorok hasznos hatásfokáról. Félézer éve már annak, hogy az ember igába fogta a

Napot. A XX. században a napelemek 8590 százalékos veszteséggel működtek. A ma embere a XXV. században a beeső

sugárzási energiának mintegy 95 százalékát hasznosítja.

- Te ezt szépen, lelkesen magyarázod. Tetszik nekem dicséri Csillaglálynak az

űrkadétot. Majd így folytatja: - A mi

bolygónkon nem hasznosítják a napenergiát. Központi csillagunk sokkal öregebb,

mint a tiétek, kevesebb meleget sugároz. Létezésünk alapja a foton. Ez hajtja

az életben maradásunkat biztosító gépeket, űrhajóinkat, közel fénysebességgel.

Berci áhítattal hallgatta a beszélgetést. Most szerényen megszólalt:

- A fotonról mint energiáról mi is tudunk. Nálunk ez egyelőre csak merész tudományos elmélet.

- De gyakorlati valósággá válik majd, ha népem átadja tudását a te népednek!

Berci elhúzza egy kicsit a száját.

- Te küldött vagy. Neked ezt kell mondani.

Csillaglány a fiú szemébe néz.

- Nem tagadom. De ismerem saját népemet, és most már a ti segítségetekkel kezdem ismerni a földi embert is. Hiszem, hogy békében és barátságban fogunk élni.

Ayam Kiti már nyitja a száját, hogy rámondja: úgy legyen, amikor a feje fölött felbődul egy hangszóró:

- Ayam Kiti kadét azonnal hívja fel a toronyszolgálatot.

Megismétlem. Ayam Kiti kadét azonnal hívja fel a toronyszolgálatot.

Nem nehéz teljesíteni a parancsot. Éppen egy videfonkészülék előtt állnak.

- Ayam Kiti jelentkezem.

Félix Bruck fátyolos baritonja válaszol:

- Már öt perce állandó kép- és hangkapcsolatban vagyunk a Melindával. Kérdezd meg, fiam, a vendégünket, nem kíváne velük beszélgetni.

Csillaglány izgatottan válaszol:

- De, de! Menjünk fel a toronyba!... Szépen kérem ...

menjünk fel a toronyba!

- Természetesen felmegyünk - ígéri Ayam Kiti , de hogyan? .

Berci rácsodálkozik a barátjára:

- Hogy érted ezt, Ayam?

- Kérlek, Berci, amióta együtt sétálunk, megfigyeltem, hogy Csillaglány egyhuzamban, megszakítás nélkül, tíz méternél nagyobb távolságot nem tud megtenni. Ha a cél ennél távolabb esett, egy pillanatra eltűnt, aztán mire mi célba értünk, ő többnyire már ott várt minket.

- Jó megfigyelő vagy, Ayam. Csillaglány akciócellájának átmérője valóban tíz méter. Ha térfotójának nagyobb utat kell megtennie, megszakítják a sugárzást, majd kivetítik az új helyszínre. Ezt ügyesen és gyorsan eszközlik a munkatársai. Most mi a problémád?

- Tulajdonképpen semmi. Mindent értek. Egyik helyiségből a másik helyiségbe... ez egyszerű dolog. De a torony irányítóterme a fejünk fölött 280 méter magasan van. Csillaglány hogy talál oda?

Berci nevet.

- Te kicsinyhitű űrkadét! Roppant egyszerű a megoldás! Elmondod neki is, amit nekem mondtál. A többit bízd rá .. .

Szépséges Csillagom! Jöjj csak ide!

- Mit kívánsz, te kedves Berci?

- Kettőnket... azaz Ayam Kitit és engem felvisz a lift a toronyszobába. Te utánunk jössz a magad módján. Rendben?

Csillaglány beleegyezése jeléül biccentett, aztán megkérdezte :

- Ayam, hol van az a toronyszoba?

- Pontosan a fejünk fölött, 280 méter magasan.

- Rendben ...nevet a térfotó, és eltűnik.

Kocsis Berci rákacsint a barátjára.

- No, komám, most aztán igyekezzünk mi is, különben a hölgy hamarabb felér!...

izony, sokkal hamarabb felért.

Mire beléptek az acélüveg falú, acélüveg tetős terembe, Csillagocska már Félix Bruckkal és a mosolygós arcú, kerek fejű, szemüveges híradós hadnaggyal beszélget. A parancsnok bemutatja Bercinek a fiatal híradóstisztet:

- Burián Oszkár, a hírközlés nagymestere, ő a mi büszkeségünk. Még egy száraz fadarabot is megszólaltat!

A hadnagy elpirul.

- Me ... megtisztel a pa ... parancsnok úr, de erős túlzás, amit mond. Vannak nálam sokkal kiválóbb híradósok. Nem szeretném, ha Csillaglánya úrhölgy nagyképűnek tartana.
- Ettől ne félj, Őszi! Csillaglánya maga alkot véleményt mirőlünk, emberekről. Alaposan beléd lát. Ha nem vigyázol, beléd is sétál!

Ezt természetesen Ayam Kiti mondta.

- Őszi... Őszi... . - játszik a frissen tanult névvel Csillaglánya. - Ne féljen, Őszi, nem nézek és nem sétálok magába.

Csak kérdezek valamit.

- Tessék parancsolni.

- Láthatjuk a Melinda úrhajót?

A híradós hadnagy gyakorlott tájékoztató. Elmondja, hogy a Melinda e pillanatban még ötezer kilométernyire van a Holdtól. Radarképét ilyenkor még nem lehet befogni. De a kapitányával videfonon beszélgethetnek, ha a parancsnok úr megengedi.

- Kedves vendégünknek mindent!.... Hívja őket, hadnagy.

Burián pár másodperc alatt megteremti a kapcsolatot.

A hangszóróból máris zeng egy borízű basszus:

- Itt Melinda ... itt Melinda ...

- Itt Félix Bruck. Kapcsolj képre, Habib, öreg cimbora!

A kis képernyőn feltűnik a Melinda kapitányának ráncos

rezes arca. A házigazda tájékoztatja vendégeit.

- Ő Habib el Farim kapitány. Hetven éve áll az admirális szolgálatában.

Mindenütt járt már, ahová ember eljuthatott.

Most a készülék felé fordul.

- Jóhódot, Habib!.. Minden rendben van nálatok?

- Rendben. Simán utaztunk. Mind a kettőszáz... nem,

mind a kettőszázegy utasom egészséges.

Bruck elcsodálkozik:

- Mi történt veled, öreg cimbora? Nem tudsz számolni?

Hány utasod van? Kétszáz vagy kétszázegy?

Farim kapitány böffenve nevetgél.

- Hö . . . hö ... Számolni még tudok. De majdnem elfelejtettem, hogy útközben

megszaporodtunk. Egy kismamának

egészséges leánygyermekét született. Melinda névre anyakönyveztem ...

- A híradós hadnagy hangja elvágja a társalgást:

- Távolság 4500 kilométer.

A parancsnok észbe kap.

- Ezer pulzár és üstökös!.. A szolgálat!.. Vedd át,

Ayam Kiti.

- Igenis. A szolgálatot átvettem. Sebesség?

Őszi jelenti:

- 3000 méter per secundum.

- Figyelje a Melindát, kedves Csillagocska! Ilyenkor javában működnek a

fékezőrakéták. Az úrhajó már csak cammog ...

Szavak pattognak:

- Irányjelző lézer?

- Pontosan ül.

- Sebességet csökkenteni!

- Igenis!... 25Q... 2900

- Ezt tartjuk.

- Tartom.

Csillagocska csak suttogva mer kérdezősködni:

- Nyitva van már a csillagtető?

Bruck parancsnok halkán válaszol:

- Még nincs. Ott az asztalon az a hét kis sárga lámpa fog

felvillanni, amikor az ezüst szirmok kinyílnak.

Ayam Kiti utasít:

- Vissza kétezerig!

Őszi azonnal továbbítja a parancsot. Pár másodperc elteltével jelenti:

- Kétezer.

- Fogadóteret kiüríteni

- Kiürítem.

A vezérlőasztalon felvillan egy kék lámpa. Félix Bruck magyaráz:

- A fogadótérbe, abba a háromszáz méter magas és ötvea méter átmérőjű, henger alakú óriás csőbe már húsz perce nem engednek be senkit. Ez a figyelmeztetés a fokozott biztonságot szolgálja. Csillaglánya telhetetlen, mindent tudni akar.

- Parancsnok úri Ezen a függőleges skálán vibráló piros fénycsík micsoda ?

A parancsnok éppen Ayam Kiti-nek mond valamit Helyette

Berci válaszol:

- Azt jelzi, hogy a biztosító lézer működik. A piros fénycsíkon felvillanó kis fehér pontok a Melinda mindenkori helyzetét mutatják. Habib atya hajszálpontosan tartja az irányt, egy centire sem tér le róla.

- Te ezt honnan tudod, Berci? - csodálkozik Csillaglánya.

Amam Kiti felvilágosítja a lányt:

- Berci holdmérnök lesz. Mire végez, Hold Állam minden négyzetcentiméterét ismernie kell. Gyakran jár nálunk.

- Irigyellek téged, te Berci! - és kacag egy cikornyás moll futamot a világűrből jött vendég.

Amam Kiti ismét a szolgálatot vezeti:

- Sebességet tovább csökkenteni!

Őszi katonásan válaszol:

- Igenis! .. 1900 1800 ... 1700 ...

Csillaglánya Bruck parancsnokhoz fordul

- Hogy bírják ki az utasok ezzel a nagy fékezéssel járó iszonyú erőhatást?

- Majd megkérdezheti tőlük, hogy mit éreztek. A Melindán most erős degravitor működik.

- Látom, hogy maguk itt a Holdon meg a harmadik bolygón is léptennyomon a gravitációba ütköznek. Alig tudnak mozdulni tőle.

Berci ki nem maradna egy ilyen beszélgetésből

. - Nálatok talán nincs gravitáció?

- De van, helyesebben volt. Azonban munkára kényszerít.

tettük. Bolygónk fennmaradását, életét, fejlődését két nagy

energiahordozó biztosítja: a foton és a gravitáció. Majd megismeritek.

Közben Őszi monoton hangon jelenti a sebesség csökkenését:

- 1400...1300...1200...

Berci bizonyítani igyekszik űrkikötői jártasságát.

- A Melindát körülbelül 15 perc múlva köszönheted.

- Annál valamivel később - igazítja helyre a tájékoztatást Félix Bruck. - A fékezést ugyanis még fokozzuk, egészen nulla sebességig...

Ebben a pillanatban hangzott el Ayam Kiti parancsa:

- Csillagtetőt nyitni!

- Csillagtetőt nyitom! - visszhangozta Őszi.

Berci odasúgta Csillaglánynak:

- Most figyelj a hét kis sárga izzót!

Csillaglánya a jelzőlámpákra mered. Nem történik semmi.

- Bercikém ... nem gyulladtak ki.

A fiú szórakozottan megkérdezi:

- Mit mondasz?

- Azt, hogy a kis sárga izzók nem gyulladtak ki.

Berci ijedten fordul a barátjához.

- Ayam! A csillagtető jelzőlámpái nem gyulladtak ki!

Az űrkadét nagy nyugalommal válaszol.

- Látom, Bercikém.

Megnyom egy kapcsológombot, és a mikrofonba beszél:

- Gépház! Nem jelzett vissza a tető. Jelentsen!

Hangszóróból érkezik a félelmetesen következetes válasz:

- Jelentem, mert nem nyílt ki.

- Mi van vele?

- Jelentem, már vizsgáljuk ...

Izgalom feszíti a másodperceket.

- Jelentem: nincs bejövő áram. Egyik fázis nem él.
- Kapcsoljon tartalékra!
- Tartalékra kapcsolok ... a tartalék sernél.
Ayam Kiti most először kicsit felemeli a hangját:
- Őszi! Melindát azonnal megállítani!
Félelem lapul a szemekben.
- Igenis. Melindát hívom ... Melindát hívom ...
Karóié, a tipegőt fi- Talán zSriata
a döglött! Sí SM - Lel egy kapcsolókart - S
Végre, ez jó! kiáu ,, lovagoltat a térdén
Ayam Kiti int neki.
, Hagyd, ne erőlködj A vi,
kep van, hang nincs . . Vldefonk is rossz. Süket. Csak
Csillaglány közli a legújabb hírt
úr?Apiroslé.erfényfőiet.
- Riad! Parancsnok
fC megfeP5 Bruck, és betört
e történik semmi
AJ Kiti jelenti halkaniASfaTútfaIlrtlkSt6bedenki! Néhány percen hl, ? Uraim!
We figyeljen munk- Mintegy S regySf11- esenJanúiT
nyi távolsága fe, és egyseit
- yt.tei Közepes nvrpfY . ldSsaI es harmine fő
formájú acélát .Inetu, am, azt , , , 1 iQ szeszéle, mG mmdössze
182 méJr . gy Szöcske
eies. Meg szerencse Gertii, hosszú és 32 méfp,em szerint, percenként ml
eTnagybb is! Be 1
nieg, azaz ,liient mar csak 50fin irn 1 becsiéő, azaz 1312 perc múlva
érkezik barV, lometert tesz
Zik baratl körünkbe. Becsapódásái a Hold túlsó oldalán felállított
földrengésjelző állomások is észlelni fogják. Mi nem. Sem a hajón utazók, sem a
8as úrkikötőben dolgozók. Nem lesz rá időnk. Biológiai törvény, hogy egyszer
minden élőlény meghal. Ki korábban, ki
később. Tisztelt hölgyek és urak! Mi önöket fájdalom nélkül, egy szemvillanás
alatt átröpítjük Halál Államba ...
- Elhallgass azonnal! - kiált a felhevült fiúra Félix
Bruck. - Átvettem a parancsnokságot!... MeneküljeteK! Ki
az épületből! Mindenki!... Megparancsolom! ... Mozduljatok
már!... Én itt maradok ... Még van talán tizenöt perccetek!
Eljuthattok a minifurgon alagútjába ... Mért nem mozdultok?!
Ayam Kiti nagy nyugalommal mondja:
- Én nem megyek, parancsnok úr.
r. Én sem - csatlakozik Burián Oszkár.
- Azt hiszem, én is maradok - jelenti ki egyszerűen
Berci. - Persze nem vagyok hős. Elhatározásomat az a tény
befolyásolja, hogy nem jutnánk messzire. Hiszen a liftek sem
működnek.
Félix Bruck kezdeti lendületét lefékezi ez az új közlés.
- Persze... a liftek... Igazad lehet. De ne veszítsétek el
a fejeteket! Bátorság!... Az áramszünetet minden bizonnal
észrevették már, és percek alatt megszüntethetik ...
Őszi, a hírközlés nagymestere, aki ebben a drámában eddig
csak epizódszerepet játszott, most hirtelen előlép főszereplővé. Felemelkedik
helyéről, és halálraszánt nyugalommal prédikálni kezd:
- Testvéreim Galileiben és Einsteinben! Nyissátok ki füleiteket az igazságnak!
Az úrhajó könnyörtelenül közeledik a
lezárt tetőhöz. Mert senki nem mondja neki az ígét: állj meg!
Állj meg, Melindácska, és várd meg szépen, amíg kijavítják a
hibát!... Nézzétek, testvéreim, a videdfont! Habib testvérünk
vidáman mosolyog, mert nem tud semmit! Nem tudja, hogy
már csak nyolc perc az élete!... Szép színjáték lesz, hatalmas
finálé, aztán legördül a függöny... Ayam, emlékszel, a színjátszó körben mit
szavaltunk? ... Komisz halál te, jónak
ellensége s kinnak ősanja még, te nehéz ítélet, féllebbezhetetlen...
Ayam csengő tenorja folytatta a verset:

- .. .ki bút marasztalsz bánatos szívekben...

Bruck eszelősen fölcsattan:

- Megőrültek? Elvette a félelem az eszüket?. Mit gajdolnak itt?

Őszi szomorúan mondja:

- Nem gajdolunk, parancsnok úr. Danteszonettet szavalunk. Dante Alighieri, a legnagyobb olasz költő, élt 1265től...

- Örület! Veszett örület! Nekem ne szavaljanak! Ordítsanak félelmükben, nyüszítsenek, vagy verjék fejüket a falbal

Viselkedjenek úgy, ahogy szokás! Értik?! Ahogy szokás!...

Édes Berci fiám és Csillagocska... legalább ti fussatok! Fiatalok, fürgék vagytok!... Fussatok! Fussatok!

- Nem futunk, parancsnok bácsi. Nekem jelesen volt matekból. Száz emelet ez a torony, az háromezer lépcsőfok egy szűk, kanyargós vaslépcsőn. Másodpercenként 3 fokot számítva ezer másodperc, mire leérünk. Valahol a harmincadik emelet tóján érne minket a halál... Akkor már inkább itt maradunk, és szép verseket hallgatunk ...

- Legalább Csillaglány ne lenne itt!... Mit mondok a kormányzónak?...

Őszi komoran közbeszól:

- Semmit, parancsnokom. A halottak nem beszélnek.

Ekkor csoda történik! Berci ugrálni és kiabálni kezd:

- Csillaglány!... Csillaglány!...

Csillaglány rámosolyog a fiúra.

- Temit csinálsz, Berci? Táncolsz?... Táncoljunk?

- Ném táncolunk. Figyelj rám, Csillaglány! Tudod, mi a halál?

- Persze hogy tudom. Nálunk otthon, ha valaki nagyon öreg, akkor nem él tovább. Meghal

- Fiatal nem hal meg nálatok... mondjuk, betegségben?

- Fiatal nem hal meg. Minden beteget meggyógyítunk.

- Balesetben sem hal meg senki?

- Nem. Baleset nálunk nem történik.

Berci szemei tüzelnek, amikor mondja:

- Csillaglány! Tudod, hogy itt most ötszáz ember meg fog

Babits Mihály fordítása

halni? Ayam Kiti, Őszi, en, a parancsnok, mindenki... csak te nem?

- Nem ... nem tudom. Miért halnak meg?

- Mert a Melinda ránk zuhan. Nem lehet irányítani, kormányozni, tájékoztatni. Az úrkikötőből eltűnt az elektromos energia.

A lány arcára mintha árnyék ereszkedne.

- Érttem ... eltűnt az energia. Mit lehetne tenni?

- Ha téged felsugároznának a Melindára... és figyelmeztetné a kapitányt...

Csillaglány gondolkozik.

- Engem felsugároznának a Melindára ... Igen ... Talán ... És mit mondjak a kapitánynak?

- Hogy a biztos halálba rohan! Álljon megK ha tud, vagy kerülje ki a Holdat!

- Álljon meg, vagy kerülje ki... Megjegyeztem. Hol van a Melinda?

- Pontosán fölöttünk, talán ezer kilométernyire.

- Jó ... neked megteszem, te Berci, mert barátom vagy, és szeretlek. Megteszem... - szomorkásán elmosolyodik legalábbis megpróbálom ... tálán megengedi...

Csillaglány eltűnik.

Félix Bruck, aki figyelte őket, és hallgatta a beszélgetésüket nem sokat értett belőle, most megdöbbenve kérdezi:

- Hová lett a vendég? Mit csináltál velem?

- Mindjárt- megtudja, parancsnok bácsi. Figyelje a videfont. És ha hisz valakiben vagy valamiben, juttasson el hozzá egy fohászt. Erre a célra rendkívül alkalmas Szent Leonida...

Bruck megdöbbenve bámulja a fiút: szegény... megörült ...

A videfon képernyőjén a Melinda kapitányi fülkéjében nagyokat ásít Habib el Farim.

Berci rosszallóan motyog magában:

- Mégiscsak túlzás ennyire megbízni az automatikában ...
Késik...

Persze lehet, hogy nem engedik meg neki... ez az útja nem tartozik feladatkörébe ... Ezért késik ...

- Ki késik, hol késik? - kérdezi élesen a parancsnok.

- Jobb, ha nem tetszik tudni, parancsnok bácsi. Könnyebben elviseli majd az utolsó másodperceket...

De most... Habib el Farim mögött feltűnik Csillagocska!

Berci teli torokból felüvölt:

- Csillagocskaaaaa!!!... Éljen Csillagocskaaaaa!!!... Sir került!... Csillagocskaaaaa! !...

- Édes fiam ... Mi történt?

- Nézze a képernyőt! Ayam, Őszi! Nézzétek a képernyőt!

Csillagocska a Melindán!... Ott áll Habib atyus mellett!

Az bámul rá, mint borjú az új kapura!... Ez egy ősrégi magyar szólásmondás... majd Liuna elmagyarázza... Nézd!

Nézd! Csillaglány beszélni kezd, most mondja meg neki, hogy zárva a csillagtető, nem működik az automatika, nincs holdi vezérlés... hogy a megsemmisülésbe zuhannak! No lássuk,

mit csinál a derék kapitány! Elhiszi vagy nem?... Nagyszerű! Hisz neki!

Cselekszik, mint a villám! Jól van, Habib! Derék fiú vagy, Habib!... Átkapcsol saját vezérlésre! Beindítja

a fékező rendszert! Tővig benyomja!... Valósággal reszket

az űrhajó! Szinte izzik a parancsnoki fülke!... Bravó, Habib! ... Talán sikerül megállniuk!...

Bruckot is elkapja az izgalom.

- Ezer pulzár és üstökös! De kár, hogy most nem tudunk mérni!

- Tudunk! Parancsnok úr! Tudunk!... Van áramunk! kiabál az örömtől ragyogó Őszi. - Távolság 300 kilométer.

Sebesség 80 ... 70 ... 60 ... 50 ...

- Megáll! - Berci ugrál, mint a bakkecske. - Megáll!... Habib atyus megáll!...

Őszi számai most az életet jelentik:

- ...30... 20... 10... zéró... ZÉRÓ!!!... Megálltak!!! ... Megálltak!!!!...

Berci valósággal rátapad a videfonra.

- Működik ez is!... Melindát hívom! ...Csillaglányt hívom! ... Csillaglányt hívom!...

- Itt Csillaglány.

- Bravó, Csillagocska! Hurrá, Csillagocska! Csodálatos vagy, Csillagocska!... Azonnal gyere haza, Csillagocska!

- Jó, megyek. Hirtelen üres lesz a képernyő. Majd lassan beoldalog Habib el Farim kapitány. Rezes arcán bódult zavar,

- Nyolcas kikötőt keresem... Nyolcas kikötőt keresem... Félix Bruck áll a készülék elé.

- Nyolcas vagyok.

- Félix, öreg cimborám! Mondd, igaz volt, amit az a hölgy mondott, vagy csúnyán felültetett?

- Igaz volt. Csoda, hogy élünk.

Habib arcán a ráncok valóságos kérdőjeltengerré változnak.

- Nem értem... nem értem... Ki volt az a nő, és hogy került ide? És most hol van? - kérdezi döbbenten.

Csillagocska Bruck parancsnok mellé áll, és a képernyőről válaszol:

Itt vagyok, Habib bácsi, az űrkikötő irányítótoronyában.

- Galvani békacombjára! Valóban ott van! Látom!...

- Bemutatom neked Hold Állam vendégét, az idegen

bolygóról érkezett Csillaglányt. Szerencse, hogy azonnal szót fogadtál neki.

Habib el Farim széles mosolyra húzza a száját.

- Én mindig szót fogadok a nőknek!...

ÖTÖDIK FEJEZET

amelyben felüti fejét a kételkedés ördöge
artira Gomes kormányzó felemeli a pezsgőspoharát
- Barátaim!...

A kormányzói palota díszes fogadótermében elhallgat mindenki. Pedig a dúsan
megrakott, terített asztalok mellett pár
másodperce még falatoztak, sétáltak, beszélgettek. Legalább
százan vannak jelen.

Most püsszenés sem hallatszik.

- Barátaim! Emelem poharam Hold Államunk legkedvesebb vendégére, a Bíbor bolygó
küldöttére, az életmentő, hős
Csillaglányra!

Rivalgó éljen tör elő a jól meglocsolt torkokból. A vendégek az úrból érkezett
küldött felé nyomakodnak, akit

Szíriusz kapitány és a Négyek Tanácsa oltalmazó gyűrűje
vesz körül. Csillaglány ijedten kérdezi:

- Most mit kell tennem?

Viktor Szíriusz aggodalmaskodik:

- Persze nem tud felemelni egy tárgyat, nem tud koccintani, nem tud inni. Az
akciócellájában nincs kéznél valami
pohárféle?

- Erre sajnos nem számítottunk.

- Nem baj. Majd én helyettesítem. Maga szóljon pár szót
a vendégékhez.

A kapitány koccint, mosolyog, fogadja a jókívánságokat,
majd magasba emeli a kezét.

- A küldött beszélni óhajt!

- Halljuk! Halljuk! - kiáltja az ünneplő sokaság.

Liuna csendesesen megjegyzi:

- Édesanyám mondotta volt, hogy a kiművelődött XXV.
századi ember tömegbe verődve alig különbözik az őskori
hordáktól.

- Te most ne bölcselkedj - inti őt Pierre, inkább figyelj
Csillaglányra...

Aki halkán így szól:

- Köszönöm... de meg kell mondanom, hogy semmi hősi
tettet nem hajtottam végre. Rettenetesen féltem a közeledő
szerencsétlenségtől, valósággal megbénultam, eszembe se jutott, hogy
segíthetnék. Csak akkor jöttem rá, amikor te, Berci,
azt mondtad, hogy én vagyok az egyetlen, aki onnan bármikor el tud menni. El
tudok menni! Igen!... Hát elmentem.

Ennyi az egész...

A kipirult arcú, csillogó szemű Pínton erélyesen tiltakozik:

- Ne szerénykedj, Csillagocska! Rettenetesen nagy hős
vagy, Csillagocska!

- Csillagocska!... Ezt Berci is mondta már! - ujjong
Csillaglány. - Kedves nevet adtatok nekem! Szíriusz kapitány! Kormányzó úr! Hadd
legyek ezután Csillagocska!

- Mától fogva Csillagocska vagy - válaszol ünnepélyesen
Viktor Szíriusz. - Testvérünké fogadunk!

- Mától kezdve a Hold leánya, Hold Állam teljes jogú
díszpolgára vagy!

Ez utóbbi kijelentést Mártim Gomes kormányzó tette. Felharsan rá újból az éljen.
Most Leonida néni furakodik az ünnepektől közelébe.

- Jöjjön, lelkem, jöjjön! Hadd csókoljam meg!

- Leonida néni! Hát maga is eljött?... Nagyon köszönöm ... de engem sajnos
nem lehet megcsókolni.

- Nem lehet?... Valaki megtiltotta? - Szíriusz kapitány
örzöngyala hirtelen észbe kap. - Bolondokat beszélek!

Látja, kedvesem, milyen az öreg. Hát nem elfelejtettem,
hogy maga nem ember, hanem kísértet!

Pínton azonnal síkraszáll kedves Csillagocskája védelmében:

- Leonida néni! Tessék végre megtanulni, hogy Csillagocska nem kísértet,

hanem térfotó!

- Térfotó., térfotó! Micsoda világot élünk! Pici gyerek tanítja az öreget!... Azt mondja térfotó ... Hát ide figyelj, kis prücsök! Ha mindent tudsz, mondd meg nekem, hogyan lehet az, hogy ez a ti Csillagocskátok egyik pillanatban itt Tan, a következőben meg ott. Na?

Pinton fontoskodó arcot vág.

- Szívesem megmagyarázom, ha ide tetszik adni a táskájában lévő kis kerek tükröt.

Leonida morgolódik egy darabig:

- A kistükröt? A táskámból? Honnan tudod te, hogy mi van a táskámban?

Aztán csak odaadja.

- Nesze. De vigyázz rá! Ha eltöröd, hét évig nem lesa szerencséd ...

Liuna azonnal közbeszól:

- Hohó! Babona! Babona!... Földünkön a XXIII. század óta nincs írástudatlan ember... és senki sem babonás. Ugye Leonida néni se gondolta komolyan?

Leonida elszégyelli magát.

- Nem, persze hogy nem. Csak gyerekkorom óta rájár a szám... De hagyjuk ezt most, kislányom. Pinton magyarázni akar.

A Négyek Tanácsának legfiatalabb tagja az érdeklődés középpontjába kerül.

- Igen. Megmagyarázom, milyen technikával röpítik idr oda Csillagocskát.

Leonida nénit egy erős fényt árasztó világítótesthez vezet.

A tükröt - ferde síkban - egészen közel tartja hozzá.

A visszaverődő fény a mennyezetre kis fénykört rajzol

- Tessék nézni! Mondjuk, az a kis fénykör a mi Csillagocskánk.

- Mondjuk... - egyezik bele Leonida.

Pinton most egy egészen kicsit mozdít a tükrön. A fényfolt odább ugrik vagy tíz méterrel

- Látta, Leonida néni?

- Láttam.

- Hát így ugrál Csillagocska egyik kupolavárosbő a mártikba.

Szíriusz kapitány lelkesen tapsol

- Bravó, Pinton! Fénytani előadásod kitűnő volt! Magam sem tudtam volna világosabban megmagyarázni.

A Négyek Tanácsának három idősebb tagja Pierre, Liuna és Berci kórusban zengik:

- Jól van, prücsök! Jól van, prücsök! Jól van, prücsök!

Leonidát azonban nehéz meggyőzni.

- Mondhattok, amit akartok... fénytant, tükröt és sugarat. Én azt állítom, hogy kísértetdolog van ebben.

Aztán elmosolyodik, de mintha a szeme sarkában egy könnycsepp lapulna.

- Hej, Viktor Szíriusz, sose hittem volna, hogy öregségemre megszeretek egy kísértetet!

Berci felüvölt:

- Éljen Leonida néni és az ő kísértete!

A tömeg rázúgja az ismétlést... de ebben a pillanatban piros fény villan.

Pierre izgatottan súgja Szíriusz kapitány fülébe:

- Tetszett látni? Most azt fogja mondani: Bocsánatot kérek ...

Nem tudja befejezni a mondatot. Csillagocska kedvesen meghajol, és azt mondja:

Bocsánatot kérek, eljött az időm, mennem kell. .

JT ierre percek óta töpreng, majd ki is mondja azt, ami az oldalát fúrja:

- Miért kell ennek a lánynak minden este elmennie?

Berci pontosabbá igazítja a kérdést:

- Minden földi este.

Liuna még pontosabbá :

Helyesebben, minden földi nappal elteltekor...

A tanácskozást Viktor Szíriusz dolgozószobájában tartják.

A kapitány hatalmas íróasztala mellett ül, Pierre és Berci éayegy faragott faszéken lovagol, Liuna - ölében Csibészszel - puhán süppedő fotelban hever, Pinton felam járkál, ablaktól ajtóig, ajtótól ablakig.

- így nem lehet összpontosítani! - méltatlankodik Pierre.

Pinton, légy szíves, ülj le!

- Kérlek... - udvariaskodik a kisfiú, és leül a szoba köepét borító vastag szőnyegre.

Szíriusz kapitány rosszállóan csóválja a fejét

- Gyerekek, gyerekek! Tanácskozunk vagy civakodunk?

- Bocsánatot kérek - ugrik fel Pinton, természetesen tanácskozunk!

Illedelmesen leül egy székre.

Szíriusz körülnéz elcsendesedett népén.

- Jól van. Akkor hát vizsgáljuk meg az első kérdést, mely így hangzik: mit szoktak az emberek esté csinálni?

Berci rávágja:

- Esznek, vacsoráznak!

- Haspók! - replikázik Liuna. - Vannak olyanok is, akik színházba, hangversenyre járnak.

Pierre kiegészíti:

- Vagy plasztikinót néznek.

Szíriusz kapitány Pinton felé fordul.

- Te mit mondasz?

A gyerek okos, kerek körmondatot formál:

- Úgy vélem, hogy mindenki mindennap nem vacsorázik, mert van, aki fogyókúrát tart, van, aki orvosi rendeletre koplal, arról nem is beszélve, hogy az úrben utazó sok ezer uta3, függetlenül a földi napszakoktól, négyóránként kap táplálékot. Színházba, hangversenyre sem jár mindenki, a plasztikinót sem bámulják örökké... de pihennie, aludnia mindenkinek kell. Ezt csinálják az emberek minden este.

Szíriusz kapitány bólogat.

- Pinton válasza a helyes. Valóban, mint minden élőlénynek, Csillagocskának is pihennie kell naponta. Ezért esténként hazamegy aludni.

Leonida nénit is meghívták a tanácskozásra. De mert ebédnek is el kell készülnie, ő a konyhában hallgatja a vitát ... a házi videfonon keresztül. Most - hangszórón át közbeszól:

- Itt aludhatna szegényke nálunk. Megvetném neki ax ágyat a zöld szobában. Megtakaríthatná azt az irdatlan hosszú utat az úiben, mindennap odavissza. Amióta az új rendelkezés szerint a kéthetes Solidószakban 12 óránként elsötétítik a kupola városokat, a Holdon remekül lehet aludni.

A Négyek Tanácsából kitör a tiszteletlen nevetés. Ennek okát Liuna fogalmazza meg:

- - Drága Leonida néni! Nem a térfotónak kell aludnia, hanem élő alaplényérik. .. aki nem a Holdon tartózkodik, hanem valahol máshol.

Berci megerősíti:

- Az alaplény szunyái, tetszik érteni, az alaplény!

- Értem, édes fiam, hogyne érteném. De akkor mondd meg nekem: hol van az az alaplény?

- Ez a kérdés! - zengik kórusban a jelenlevők.

Viktor Szíriusz helyesel:

- Bizony, ez a kérdés... és még sok minden. Csillagoeskával én töltöttem az első napot. Másnap Berci kalauzolta, akkor zajlott le az úrkikötői kaland. Tegnap Pierre volt a soros ...

A fiú röviden összegez:

- Édesapámnál jártunk az Urándúsítóban, majd a Központi Konyhában Ottó bácsinál. Ezután édesanyám pálmakertjeit néztük meg, végül a kormányzó bácsi fogadásán vettünk részt, ahonnan Csillagocska 19 óra 30 perckor elköszönt és eltűnt.

Berci tudatában kattant valami. Mintha kinyitnának egy kis ajtót.

- 19.30at mondasz? Biztos vagy benne?
- Csak másodpercnyi eltérések lehetségesek.
Berci agyában a kattogás felgyorsul.
- Akkor már van egy icikepicike támaszpontunk. Mert tegnapelőtt tőlem 18.37kor búcsúzott.
Szíriusz kapitány élénken közbeszól:
- Gyerekek! Erre a támaszpontra én is rá teszek egy lapáttal! Csillagocska az első napon, amikor velem járta a Holdat, 17.44kor távozott.
Liuna kételkedik.
- Ezt honnan tetszik ilyen pontosan tudni? Hiszen Szíriusz bácsinak akkor nem volt semmi oka az idő rögzítésére...
- Nagyon is- volt! - válaszol nevetve Viktor Szíriusz.
- Az okot úgy hívják, hogy Leonida! Emlékszem, hogy abban a pillanatban, amikor Csillagocska a múzeumban elköszönt, eszembe jutott, hogy Leonida vár meleg vacsorával.
Megnéztem az órát. Megnyugodva láttam, hogy még nincs ill egészen háromnegyed hat, nem késem el, nem kapok ki Leoni dá tói... Szól jankaleves volt!
Liuna nem hagyja ki az alkalmat:
- Édesanyám mesélte, hogy élt a XIX. században egy híres olasz zeneszerző: Rossini. Legalább olyan jól tudott főzni, mint komponálni. Ő mondotta volt: szellemünket a hasunkon keresztül tápláljuk ...
Pierre félbeszakítja:
- Kérlek, kedves Li, jól táplált szellemedet parancsold vissza az üvegbe! Most komolyabb dolgokról van szó, Pinton felfigyel.
- Micsoda szellemet, micsoda üvegbe?
Pierre vezéri szóval rendet teremt:
- Liuna majd elmeséli később... Most én kérek szót! Javaslatot teszek. Javasolom, hogy ezután mindenki, minden este rögzítse Csillagocska eltűnésének idejét. A piros fény mint tudjuk, jeladás a távozásra, aminek ő azonnal engedelmeskedik. Még akkor sem marad tovább, amikor minden oka megvolna rá. Például tegnap a kormányzó fogadásán.
Pinton csendesen megjegyzi:
- Biztosan nem tud tovább maradni.
- Hogy gondolod, kisfiam? - kérdezi Szíriusz bácsi.
- Úgy hgy azok a bácsik, akik őt ide vetítik, valahová elmennek. És ha nincs vetítő bácsi, akkor nincsen Csillagocska sem.
- Érdekes, hogy Pinton mindig ráakad az igazságra!
- mondja Viktor Szíriusz nem kis elismeréssel
Liuna magyarázni kezdi:
- Tetszik tudni, ez azért van, mert mi minden problémát agyafúrt kacskaringóval közelítünk meg, Pinton pedig a legegyszerűbb megoldást választja. Az igazság mindig a legegyszerűbb.
- Hm ...: igen ...: valahogy így van ::: Tehát Pinton úgy gondolja, hogy a vetítő bácsik elmennek. De miért mennének el naponta szabályosan emelkedő időpontban? Mint egy gép ... Nem valószínű.
A kisfiú készen van a válasszal
- Akkor a vetítógép megy el, amivel Csillagocskát csinálják!
Berci gondolatai már fénysebességgel száguldanak.
- Igaz! Nagyon igaz!... Tegyük fel, hogy a sugárzó projektorok egy olyan úrállomáson vannak, mely 24 óránál valamivel rövidebb idő alatt kerüli meg a Holdat. Csillagocskát csak akkor tudják ide vetíteni, amikor a Holdnak azon a felén haladnak, ahol mi élünk!
- Hm... helyesnek tetszik az elgondolás - ez a kapitány véleménye, ámbár ittott sántikál. Robertóék ugyanis minden rendelkezésükre álló eszközzel keresik, kutatják a rejtélyes úrállomást, amely ha van, nem lehet messze, de nyomát sem lelik.

Most Pierre kezd okoskodni:

- Nyilván azért tetszik gondolni, hogy nem lehet messze, mert kérdéseink és Csillagocska válaszai között nem telik el füllel mérhető idő. A rádióhullám sebessége 299,796 kmsec. Ez egytized másodpercre áttéve: 29,79 kilométer. Ha a keret sett űrállomás, mely a képet és hangot sugározza felénk, ilyen közel lenne, a hang útja odavissza kéttized másodpercet venne igénybe. Vagyis a társalgásunk folyamatosan gördülne...

- Mint ahogy gördül is - jegyzi meg Liuna.

- Igen ám - békétlenkedik Pierre, de Roberto esküszik, hogy a Hold körül 30 ezer kilométeren belül nem egy űrállomást, de egy narancsot is megtalálna!

Berci vonja le a tanulságot:

- Ebből az következik, hogy Csillagocska akcióközpontja távolabb van. Esetleg sokkal távolabb.

Pierre vitatkozik:

- Akkor nem egyezik a kéttized másodperc alatti út. Nagy szünetek lennének a kérdések és válaszok között, másodpercek, esetleg percek.

Berci erre is tud választ.

- Hacsak megtévesztésünkre fel nem gyorsítják a rádióhullámok terjedési sebességét

- Ilyen nincs!

- Tudom, hogy a mi fizikánk szerint nincs. De olyan sincs, amit Csillagocska állított: hogy űrhajójuk fotonmeghajtással egy év alatt tette meg az 500 fényévnnyi utat! Ha ez igaz, akkor igaz lehet a rádióhullámok felgyorsítása isi

Szíriusz kapitány, minden szótagot keményen megnyomva, csak ennyit mond:

- Ha ... édes fiam: ha!

Liuna tudatában ekkor felütötte fejét a kételkedés ördöge!

- Úgy tetszik gondolni, hogy Csillagocska nem mond igaiát?

- Úgy gondolom, hogy nem mindig mond igazat. Rendkívül keveset beszél hazájáról, a Bíbor bolygóról, és amit mond, az általában naivan eltorzított földi valóság. Például hogy a fák, bokrok, növények mindmind bíborak.

Pinton közbekotyog:

- De hiszen a földi növények nem bíborak!

- Valóban nem bíborak, de szerinte a Bíbor bolygón fák, bokrok, növények vannak. Pontosan úgy, mint a Földön! Csillagocska testének körvonalai, mondjuk így: a térfotó látszólagos felülete, pontosan olyan, mint a mai földi emberé. Még

annyi különbség sincs közte és köztünk, mint a XXV. századi ember és a Neandervölgyi ősember között. De folytatom! Csillagocska ruhái soha nem látott, különleges anyagokból készülnek, de ...

Liuna felpattan.

- Majd én! Majd én!... De szoknyát, blúzt, harisnyát és cipőt visel, akárcsak én!...

És most kimondja a szörnyű szót:

- Ezek szerint Szíriusz bácsi azt állítja, hogy Csillagocska csaló, szélhámos?

A kapitány tiltakozik:

- Egy szóval se mondtam! Hiszen lehet, hogy a Bíbor bolygó tudósai megfigyelték és lemásolták a földi nők ruházatát, ugyanígy átformálhatták Csillagocska testi arányait is, hogy izámunkra megnyerőbbé tegyék.

Kis szünetet tart, aztán így fejezi be:

- Ugyanakkor mindennap tanúi vagyunk egy tálán nem földi eredetű, fantasztikusan tökéletes hírközlési eszköz működésének.

Berci fölrikkant:

- Ujjé! Szíriusz bácsi hírközlési eszköznek tartja Csillagocskát!

Pierre megfontoltan mondja:

- Az is, E hírközlési eszköz révén valakinek valahonnan a Holdig ér a szeme és a füle!

Liuna próbál ellentmondani:

- De Szíriusz bácsi! Csillagocska a nyolcas úrkikötőben megmentette ezernél több ember életét!

- Ez igaz... - ismeri el a kapitány, de ... de beszélgettem a Hold elektromosentráléjának a főmérnökével. Tegnapelőtt a kritikus időben a Hold egész területén nem volt

áramszünet! A nyolcas úrkikötő áramhiányát nem észlelték.

Következésképpen ők nem is javíthatták meg. Pedig tény, hogy ott minden elektromos meghajtású gép egy pillanat alatt, egyszerre felmondta a szolgálatot, majd egyszerre újra működni kezdett!

Berci méregeti az új helyzetet.

- Ezek szerint arra tetszik gondolni, hogy a nyolcasból ők, Csillagocska urai lopták el az áramot. Leblokkolták, elvezették, semlegesítették, vagy ki tudja, hogyan csinálták!...,

De miért?

Liuna kicsit szomorúan mondja:

- Hogy Csillagocskának alkalma legyen megmenteni sok sok ember életét. Hogy megszeressük, ünnepeljük, hálásak legyünk neki... és hogy ne gyanakodjunk rá.

Viktor Szíriusz tökéletesen egyetért az okos, piros hajú kislánnyal.

- Liuna, ezt hibátlanul megfogalmaztad. Gratulálok!

Liuna nevetve válaszol... de sírni volna kedve. - Nem volt nehéz.

Csak egy kis női fífika kellett hozzá ..,

Jj eonida néni kapcsolja a videofelhívást.

- Viktor Szíriusz, az a kedves Roberto gyerek keresi. Vegye át a vonalat. ..

A kapitány jelentkezik

- Itt Szíriusz.

Roberto Namora köszön a képernyőről:

- Jóhódat, kapitány úr!

Kérem, adjon tanácsot, mit tegyek. Odaát a Földön megőrültek az emberek!...

- Nocsak, mi történt?

- Rémhírek keringenek. Percenként hívnak minket földi szerkesztőségek, tévéállomások, plasztikinóvállalatok. Azt kérdezik, igaze, hogy a Holdat úrból jött lények támadták meg. Igaze, hogy leromboltak nyolc úrkikötőt? Igaze, hogy több mint ezer emberünk elpusztult? ... Nem tudom, ki terjesztheti ezeket a képtelen híreket!... Csillaglány látogatásáról rajtunk keresztül egyetlen mondat át nem jutott!

Szíriusz kapitány igyekszik megnyugtani az izgatott híradóstisztet:

- Nincs semmi baj, Roberto fiam. Csillagocska jelenlétét

Bokáig már nem titkolhatjuk. Beszélek a kormányzóval. Javasolni fogom, hogy tájékoztassuk a hírközlő irodákat: ismeretlen bolygó üzenetét vettük. Csak ennyit. Ennyi történt, semmi több ... Különben sejtem, ki fecsegett.

- Kire gyanakszik, kapitány úr?

- A Melinda parancsnokára, Habib atyusra. Úgy látszik, hogy jól megérdemelt földi pihenőjét pletykálással tölti.

- Ez bizony lehetséges. De kapitány úr! Ha az igazságnak akármilyen parányi részét közhírré tesszük, eláraszt minket a Föld valamennyi riportere, plasztikinósa, tévése! Külön lunabuszokat bérelnek majd, és ezrével ömlenek a nyakunkba!

- Kibírjuk, Roberto fiam. Pár napig hangos lesz tőlük a Hold, keresni, kurkászni fognak, de nem találnak semmit. Erre szépen hazamennek... - Viktor Szíriusz ravaszkan mosolyog. - Csillagocskát ugyanis nem mutatjuk meg nekik ...

sillagocskát ezen a napon Liuna kalauzolja. Szíriusz bácsi lakásában randevúzik a két lány. Leonida néni lelkendezve újságolja:

- Megjött! Pontosan tizenkettőkor! A tűzhelyem tetején a levesesfazék fölött! Odakészítetek egy kis vizet, az felforr, gőzölög, Csillagocska lába belelóg a gőzbe... ilyenkor olyan,

mint régi szentképeken a felhőkön trónoló angyalok.

- Tiziano és Murillo festett sok ilyen kis angyalt.

, Azok kik voltak, lelkem?

Jó lesz, kedvespm

egyik sem lehet... LLL ZJn Csillagocskámnál Szebb

odakészítem azt a kis vizet aaSShZd: Tudod ndennT

Most hol lra

.. női van?

- Viktor Szinusszal beszélget. Azonnal szólok neki.

Csillagocska ebben a pillanatban megjelenik a szobában.

- Szervusz, te szép kicsi Liuna! - mondja.

Csillagocskára úgy ragadnak a holdi társadalmi szokások, beszédmodor, öltözködés, viselkedés, mint mézes papírra a legyek ... Ezt Liuna gondolja, aki - igaz, ami igaz - életében

nem látott eleven legyet.- A Holdon semmiféle élő állat nincsen. Szigorúan tilos betelepíteni. Egyetlen kivétel a földigiliszta. Még a tudományos nevére is emlékszik: Lambricus terrestris. Édesanyja mesélte, hogy húsz évvel ezelőtt, amikor

kiderült, hogy Helga néni üvegházaiban a steril talaj sovány

termést hoz, ezerszámra költöztettek bele földigilisztaikat...

Elnézi Csillagocskát, aki közben leült, és keresztbe vetette

formás lábait olyan, mintha Párizsban nevelkedett volna....

Lám felüti fejét ismét a kételkedés ördöge!

Gondolatai gomolygásából a küldött kérdése hozza vissza a

jelenbe:

- Liuna drágám, ma kit látogatunk meg?

Persze ... Csillagocska tovább tanulmányozza az emberiséget. Gyűjti a tapasztalatokat! Vajon kinek és miért?...

- Pinton édesanyját, Conchita nénit.

- Nagyszerű! Hallottam már róla. Conchita Ibanez, a híres filmsztár, Perez Casteiro felesége. Ugye?

Ugyan honnan tudja ilyen jól? Közülünk valaki mesélte, vagy máshonnan is szerez információkat?

- Helyesek az értesüléseid, Csillagocska.

- Természetes, hogy helyesek, hiszen Szíriusz bácsitól

származnak. Még azt is tudom, hogy nagyon szép nő, és nagyon kedves. Azonkívül ő és én egy kicsit kolléganők is vagyunk.

Ez a merész állítás végképp magához téríti Liunát.

- Kolléganők? Hogy gondold?

Csillagocska nevet egy rövidke futamnyit.

- Ügy, hogy időnként ő is vetített kép, meg én is.

Liunának tetszik a meghatározás. Szokása szerint azonnal rendszerezi a tényeket.

- A két kép között jelentős különbség van. Conchita néni

alakja és hangja mágnesszalagra van rögzítve. Változtathatatlan, végleges. Te viszont szabadon cselekedhetsz és mondatsz, amit akarsz. Conchita néni bármikor megnézheti kivetített képét, te sohasem láthatod saját térfotódat.

Csillagocska rádupláz:

- Mert, ha ide jönnék valóságos testemmel, hogy megtekintsem magam, akkor nem lenne kit megtekintennem!

Ezen aztán mindkét lány vidáman nevet.

- No, ezt jól kianalizáltuk - mondja Csillagocska.

Liuna csodálkozik egy kicsit.

- Honnan ismered ezt a szót, hogy kianalizáltuk?

A másik azonnal kész a válasszal:

- Sehonnan. Egyáltalában nem ismerem. A fordítórendszerünk ismeri. Talán nem jól használtam?

- De, kitűnően.

- Nos, akkor induljunk. Conchitáék, ha jól tudom, a 27es

kupolavárosban laknak. Te minifurgonra szállsz, engem átvetítenek.

Liuna hosszan elnézi Csillagocska enyhén sugárzó, tiszta

tekintetű arcát. Nem! Nem lehet csaló, hazug, becstelen!...

Hiszen olyan szép, és én annyira szeretem!

Aztán halkán csak ennyit mond:

- Lassan olyan jól megismered a Holdat, mintha itt születnél volna... 20 év múlva, államelnök korában, Liuna arról lesz híres, hogy minden- feljegyzés nélkül egyszerre tíz emberrel is tud tárgyalni iszonyú láng csap ki a graviplán utasfülkéjéből! Robbanás robbanást követ, s az égő gépmadár - hosszú füstfátylat húzva maga után - belezuhan a tengerbe. A gonoszok elpusztulnak... Fönn az égen úszó báránnyelűk alatt hófehér ikerejtőernyő nyílik ki.

A lány és a fiú - egymást átölelve - lassan ereszkedik a kék víztükör felé, ahol várja őket egy. mentőcsónak... várja őket a boldogság... VÉGE... A zene magasra szárnyal, egy fényes akkord lezárja a filmet.

Conchita háziévetítőjének csupa bársony nézőterén négyen ülnek: Csillagocska, Liuna, Pinton és a ház híres úrnője.

- Hogy tetszett? - kérdezi a sztár úrból jött vendégtől.

Csillagocskamegrendülve keresi a szavakat.

- Megbabonázott... együtt sírtam, együtt örültem magával ... azaz veled! Én ilyesmit még sohasem láttam ... A mi

bolygónkon ez ismeretlen dolog. Megengedhetetlen cselekedet lenne olyasmit mutogatni, ami kitalálás, ami nem igaz!

Pintont nyugtalanítja ez a válasz.

- Nem akartam elhinni Bercinek... Azt állította, hogy nálatok nincs regény, vers, színdarab, tánc és zene. Most mondod, hogy film sincs ... Akkor hát mi van?

Csillagocska összevonja a szemöldökét, mint egy szigorú tanár néni.

- Rend, pontosság és munka. És mindenki nagyon szorgalmas, és becsületes, és okos.

- Jó, jó, értem... de mese is kell. Mese nélkül nem lehet élni. Igazán nincs mese?

- Nincs.

- Miért nincs ? A mese sem igaz ?

- A mese sem igaz.

- Tiltakozom! Tiltakozom. - szónokol Liuna. - A mese, mint műfaj, örök igazságok hordozója, a rossz ember megbűnhődik, a jó megdicsőül...

Csillagocska szerényen megjegyzi:

- Nálunk nincs sem jó, sem rossz. Mindenki egyforma. Az én népem nagyon komoly és nagyon egyszerű. Ti úgy mondjátok: puritán. Egyforma szürke köntöst viselünk, nem alkalmazunk semmi díszet.

Pinton csodálkozik.

- De hiszen te nagyon csinos, divatos, színes ruhákban jársz! Ez hogyan lehetséges?

- Tudósaink hosszú időn át figyelték a harmadik bolygón élő ember szokásait, öltözködését, külsejét. Ilyen ruhát, mint a tiétek, egyedül én hordok. Nekem varrták, a küldöttnek, hogy hasonló legyek hozzátok.

- Mondd, Csillagocska, tetszenek neked a mi ruháink?

Ezt Conchita kérdezi.

Mintha megmerevednemegnémulna az eddig mozgóbeszélő térfotó.

Másodpercek múlnak el, mire megérkezik a válasz ... megszűnik... ki tudja, honnan ...

- Tetszenek . . . nagyon ...

- Jobban, mint a ti szürke köntöseitek?

Csillagocska viaskodik. Kivel? Magávale vagy mással? ...

Aztán egyszerre, mint az áradat, ömlik a vallomása:

- Tudom, hogy nem szabadna ezt mondanom, de... de

sokkal jobban tetszenek! Ebben a filmben, melyet az előbb

láttunk, volt egy nagyestélyi toaletted ... Helyesen használtam a szót, ugye?

Szóval volt egy nagyestélyi toaletted, az az

ultramarinéké ezüsttel, az... az csodálatos! Gyönyörű!

- Szeretnéd látni? Megmutassam?

- Itt van a Holdon?

- Nemrégiben hazahoztam. Várjatok, azonnal előkeresem ...

Kiröppen a szobából, mint egy díszes madár.

- Mit szólsz hozzá? - lelkesedik Liuna. - Ugye milyen nagyszerű nő!
Csillagocska bogárfekete szeme az ajtóra tapad, ahol majd be fog lépni... Suttogva mondja:
- Igen ... nagyszerű! Nálunk ilyenek nincsenek.
Már jön is vissza.
- Tessék, itt van.
Csillagocska megbabonázva nézi a ruharemeket. Alig bír megszólalni:
- Csodás... csodás!...
Liuna elragadtatva zengi dicshimnuszait:
- Ilyen kék lehet a Földközítenger Nápolynál... sajnos még nem láttam... a beleszótt ezüst csíkok, mint a holdsugár! Tessék felvenni, Conchita néni!
A színésznő nevetve tiltakozik:
- Nem, nem! Itthon sohasem hordom ezeket a kosztümöket. Kényelmetlenek. Éppen eleget kínlódom velük munka közben. De neked, Csillagocska, biztosan jól állna. Próbáld fel!
Pinton kacagva helyreigazít:
- Mire, anyu? A semmire?.., Elfelejtetted, hogy Csillagocska térfotó?
Conchita nem jön zavarba.
- Okos kisfiam, bizony elfelejtettem, hiszen úgy viselkedik, mint aki valóban jelen van... De várjatok csak! Csillagocska, jöjj ide a nagytükörhöz ... úgy ... én eléd tartom a ruhát... Most olyan, mintha rajtad lenne!
- Liuna felkiált örömeiben:
- Pompás! Tüneményes! Csillagocska, szép vagy, mint egy királynő!...
Mesebeli királynő!... Igazi királynő!...
Táncolni, forogni kezd, közben dalolva ismétli:
- Csillagocska királynő! Traiála! Csillagocska királynői...
Rápillant alkalmi királynőjére ... és megrémül!
- Csillagocska!... Csillagocska!... Mi van veled?!
Csillagocska helyesebben: a térfotója előbb lángvörösre színeződik, aztán reszketni kezd keze, lába, feje... közben torz gurgulázást hallat... majd alig érthetően rikácsolja:
- Vi... vidd el!... Ki... királynő!... Nem!... Ki... ki... királynő!... Nem!...
Hirtelen két feje, négy karja, négy lába nő... a keze eltűnik ... a fejét mintha levágták volna ...
Conchita felsikolt:
- Madonna mia! Mi történik ezzel a szegény gyerekekkel?!... Mindjárt széthull!
Most igazi sírás, jajgatás hallatszik az összekuszált, megcsonkított térfotó belsejéből:
- Neee... apaaa... apáám ... jaj neee... segítsééég... segítsééég!...
- Borzasztó ezt nézni! - szörnyülködik Conchita. - Mit tegyünk? Hogyan segítsünk?
Pinton az egyetlen, akinek a rémület perceiben logikus sorrendbe rendeződnek a gondolatai.
- Nem tehetünk semmit. Amit látunk, az egyszerű adáshiba. Rosszul dolgoznak a vetítő bácsik.
Liunát ezek a szavak némileg megnyugtadják.
- Igazad lehet, Pintonkám, adáshiba ... Nézzétek! Visszanő a karjai
Valóban visszánőtt a karja ... a feje is elhelyezkedik a nyakán ... a négy láb már csak három ... már csak kettő ...
Pinton örömeiben kiabálni kezd:
- Hé! Csillagocska, hallasz engem?! Összerakódik a térfotód! Hallasz engem? ...
Hogy vagy, Csillagocska?
A kérdézet válaszol. Kicsit akadozva, de értelmesen, tisztán:
- Kö ... köszönöm, jobban ... jól...

Conchita még mindig sápadt.

- Kislányom! Mi volt ez? Megijesztettél!

Csillaglány ekkorra már tökéletesen rendbe jön. Színe, formája, hangja a régi.

- Bocsánatot kérek ... sajnálom a történeteket. Úgy látszik, az akciócellámban vagy a rendszerben valami zavar támadt ... vagy a sugártechnikusok, akik ide vetítenek, hibáztak. Sajnálom... A hibát kijavították, minden rendben van.

Ne haragudjatok ... bocsánatot kérek ...

Conchita kíváncsiskodik:

- Mintha a ruha okozta volna.

Csillaglány készségesen elismeri:

- Lehetséges ... Tessék eltenni.

Pinton is érdeklődik:

- Azt kiabáltad, hogy apa, segítség ...

- Pár másodpercig eszméletlen lehettem. Rosszul irányították a sugarakat...

De azt, hogy apa, aligha mondhattam.

Nálunk ugyanis nincs senkinek apja... illetve nem tudja

senki, hogy ki az apja. Az egész bolygó egyetlen nagy család ... apánk az állam ...

kapitány figyelmesen hallgatja Liuna beszámolóját

- Szíriusz bácsi! A Nagymedve bocsaira esküszöm, hogy úgy történt minden, ahogy előadtam. Pinton is igazolhatja.

- Igazolom - jelenti katonásan a kisfiú. - Szóról szóra így történt!

Viktor Szíriusz hangosan gondolkodik:

- Tehát segítségért kiáltozott, és így könyörgött: ne, apám, ne! Később kijelentette, hogy nincs is apja, apja az állam.

Liuna megerősíti:

- Igen. Pontosan így volt.

- Akkor Csillagocska egyik állítása téves vagy tudatos félrevezetés.

Mikor hazudik az ember? Amikor halálfélelmében könyörög, vagy amikor viszonylag nyugodt idegállapotban tagadja egy elszólását?

Pinton összevágja a bokáját.

- Jelentem, inkább az utóbbi esetben!

- Én is így gondolom - ez Liuna véleménye. - Szétesett állapotban minden érthető szava nagyon őszintének tetszett.

A kapitány töpreng egy keveset.

- Azt mondjátok, hogy akkor esett szét a térfotó, amikor a ruhát eléje tartották. Lehet, hogy az anyagba szőtt fémszálak zavarták a sugárzást.

- Nem valószínű, Szíriusz bácsi. Azok a fémszálak alumíniumból vagy valamilyen más, nem oxidálódó ötvözetből készültek. Csillagocska látogatásai során számtalanszor jártunk ilyen fémek közvetlen közelében, ártalmatlanok voltak.

- Liuna, kislányom, vissza tudnál emlékezni, miről beszélgettetek az adáshiba kezdetekor?

- Igen. Tetszik tudni, pont akkor kezdődött, amikor azt mondtam: olyan vagy, mint egy királynő! Mint egy igazi királynő !... Pedig nem is tudom, milyen volt egy igazi királynő.,

Pinton azonnal érdeklődik:

- Szíriusz bácsi látott életében igazi királynőt?

- Nem láttam, fiacskám. Királynők a valóságban már több száz éve nincsenek.

- De a mesékben még vannak, ugye?

- A mesékben még volna Liuna számtalan királynős mesét ismer. Ha megkéred, majd mesél neked.

- Mesélsz, Li?

- Majd mesélek.

A piros hajú, okos fejecskében e pillanatban gyökeret

ereszt egy gondolatpalánta. Furcsa, elképesztő, semmi alapja... mégis kimondja:

- Talán Csillagocska a királynő szótól rémült meg. Ki tudja, mire emlékeztette, mit jelent ez náluk?... Tudom, butát

beszélek, ne is tessék rám hallgatni...

Szíriusz válaszát soha nem tudjuk meg, mert csattanva nyílik az ajtó, és a két fiú - Pierre és Berci - valósággal berobban a szobába.

- Jóholdat!

- Jóholdat!

- Bocsánatot kérünk, hogy elkéstünk ...

- ... de együtt voltunk, amikor a videofonhívás érkezett...

- ... apukám hívott. Azt mondta, hogy mindenféle vad hírek keringenek a Földön, a szükséztű hivatalos közlemény ezt még fokozta...

- ... azt tudakolta, nincse valami bajunk. Berci mégnyugtatta, hogy minden rendben van ...

- Ezért késtünk!.

Szíriusz kapitány vigasztalja őket:

- Nem mulasztottatok semmit. Lássatok neki Leonida kakaójának és kalácsának. Uzsonnázzatok csak, én addig tájékoztatom a tisztelt Négyek Tanácsát, mi a célja mai összejövetelünknek. ...

- Halljuk! Halíjuk! - kiabál tele szájjal a két fiú.

Berci félrenyel, fuldokol, belezöldüld

Liuna, miközben veregeti a hátát, így inti:

- Vagy eszel, vagy beszélsz. Egy nyereggel egyszerre csak egy lovon lehet lovagolni!

Berci lenyeli a falatot, aztán fölényes hangon utasítja vissza a kioktatást:

- Most alaposan felsültél, kedves Li! Senki nem kérdezte meg, mi a ló, mi a lovaglás és mi a nyereg. Mert mindenki tudja. Nálunk otthon még léteznek lovak és lovasversenjek!

Pierre rendet teremt.

- Marad játék csendben!... Szinusz bácsi, bocsánatot kérünk egyetlen viselkedésünkért. Tessék ismertetni összejövetelünk célját.

A kapitány bölcs mosollyal legelteti szemét időnként heveskedő ifjú barátain. Mert tudja, hogy a vibráló felszín alatt betonszilárdságú erényekből: hűségből, barátságból, becsületből épült az egyéniségük alapja.

- No jó... ha elástátok a harci bárdot, akkor figyeljete.

Nem először tesszük szóvá, hogy a Bíbor bolygó állítólagos sugárzó centrumát, azt az űrállomást vagy micsodát, ahonnan Csillagocskát vetítik, nem vagyunk képesek bemérni - Nem tudjuk meghatározni még. hozzávetőlegesen sem a távolságát, holott ez pofonegyszerű dolog: azt az időt kellene csak ismernünk, amíg kérdésünkre a térfotó válaszol. Ilyen idő... szívesen nevezném időházagnak ... gyakorlatilag nincs. Elhangr

zik a kérdés, és Csillaglány azonnal megadja a választ. Olyan gyorsan, mintha a rádióhullámok csak innen a szomszédból, 1020 ezer kilométerről szállítanák hozzánk a szavait.

- Ott pedig nyomát se találjuk semmiféle sugárt kibocsátó szerkezetnek vagy űrállomásnak - jegyzi meg Pierre.- Pedig valahol lennie kell!

Most Berci lép sorompóba.

- Tegyük fel, hogy jóval messzebb van. Olyan messze, ahol már nem könnyű megtalálni. Igen ám, de akkor a párbeszédben nagy szüneteknek kellene jelentkezniük. Mondjuk: ha a Sugárzó centrum távolsága egymillió kilométer, akkor a hangot hordozó sugár útja odavissza 6,66 másodpercig tartana.

Játsszuk csak ezt el, kedves Liuna! Mondjuk, te leszel Csillagocska. Én kérdezek valamit, és te csak 6,66 másodperc múlva válaszolsz. Pontosan mérd az időt!

Liuna rááll a bemutatóra.

- Jó.

- Akkor kérdezek ... Kedves Csillagocska, mennyi kétszer kettő?

Liuna stopperrel méri az időt: egy ... kettő ... három négy... öt... hat... és mielőtt a hetet kimondaná, csengő hangon kiáltja:

- Négy!

- Lehetetlenül hosszú a szünet! - állapítja meg Pierre. Csillagoeska akciócellája nincs ilyen messze! Hiszen válaszai általában azonnal elhangzanak. Az űrállomásuknak itt kell lennie holdközeiben!

Szíriusz kapitány azt mondja, hogy: vagy... és felemeli a mutatóujját:

- Vagy,,, ha mégis távolabb volna, akkor a Bíbor bolygó tudósai fel tudják gyorsítani az elektromágneses hullámok terjedési sebességét!... Itt hagytuk abba múltkori beszélgetésünket.

- Mert megállt a tudományunk - vallja be Pierre.

- A miénk igen, de Berci fantáziája tovább működött. Mit mondtál, Berci fiam?

- Valami olyasmit, hogy ha valaki fotonenergiával ötszázszor gyorsabban tud utazni az űrben, mint a fénysebesség, akkor miért ne tudná az elektromos hullámokat is akár ölszázszorosára felgyorsítani!

Nagy csend száll köréjük. Liuna szólal meg elsőnek, aprócska, sírós hangon :

- Jaaaj... úgy érzem magam, mint Isaac Newton úr, amikor fejére esett az alma ...

Szíriusz kapitány azonnal megésti.

- Vagyis azt akarod mondani, kislányom, hogy ez legalább akkora felfedezés lenne, mint a gravitáció. Forradalmasítaná a klasszikus fizikát... - Kis hatásszünetet tart. - Tisztelt barátaim! Elérkeztünk tanácskozásunk sarkpontjához. Maga

Csillagoeska állította megismerkedésünk napján, hogy a Bíbor bolygó tudósai ötszázszoros fénysebességgel utaznak. Én

tisztelem Einstein apánk fizikáját, ezért ezt képtelenségnek tartom, de... de most azt mondom, hogy kísérletezés céljából fogadjuk el. Tétélezzük fel, hogy a térfotó válaszai is ötszázszoros sebességgel érkeznek hozzánk. Ugye, leegyszerűsödik a probléma! Mert lehetségessé válik a lehetetlen! Nagyon messze van az adóállomás, mégis a pillanat törtrésze alatt megteszi az utat az elektromos hullám ...

Berci okoskodva megjegyzi:

- Mely ez esetben már nem is elektromos hullám, hanem kitudjamicsoda hullám!

Pierre nem adja be könnyen a derekát.

- Igen ám, Szíriusz bácsi, de ha az egymillió kilométer nyire levő adóállomásról kibocsátott sugár 500szor gyorsabb ban teszi meg az utat, akkor az idő ... 6,66 osztva 500zal, az annyi mint... .. durván számolva 13 ezredmásodperc! Ki tud ezredmásodperceket mérni? Hol van az az ember?

Szíriusz nagy nyugalommal válaszol:

- Ember nincs, de gép van. A másodperc milliomod részét is meg lehet mérni.

- Jó, tudom. Fizikai intézetekben, laboratóriumokban, de nem a Holdon, és nem mi. Hol van nekünk ilyen gépünk?

Viktor Szíriusz elmosolyintja magát

- Kint van a konyhában...

Rábámulnak ... nem hisznek a fülüknek. I. példaképük, a Nagy Ember ilyen silány tréfát űzne velük... Ekkor Pinton felüvölt:

- Tudom!!!... Értem!!!... Csibész!!!... Azért parancsolta Szíriusz bácsi, hogy hozzam magammal!

Liuna felugrik, kézzelábról hadonászik.

- Nem,ér a nevem! Becsapás! Csalás! Óvást jelentek be!...

Szíriusz bácsi és Csibész előre összebeszéltek, felkészültek, betanulták szerepeiket!

A kapitány harsogva nevet, még a könnye is kicsordul.

- Nemcsak betanultuk, de Csibész miniszámítógépét már

be is programoztam. Csibész egész nap veletek fog mászkálni

Semmi feltűnést nem kelt. Pontosan fel tudja jegyezni Csillagoeska minden válaszában a kérdéstől eltelt idejét.

Persze csak megközelítően leszünk pontosak, mert hiszen a válaszok nemcsak a távolság, hanem egyéb okok miatt is késhetnek. Liuna szót kér.

- Én ugyan gyenge matekos vagyok, de a józan eszem azt súgja, hogy alkalmazhatunk valamiféle kizárásos valószínűségszámítást, és az már pontos lesz.

- Hogy érted? - érdeklődik Pierre.

- Ügy, hogy... mondjuk Csibész egy nap alatt feljegyez néhány száz kérdésfelelet időhézagot. Azok között lesznek egészen rövidek, hosszabbak és nagyon hosszúak. Aszerint, hogy Csillagocska azonnal válaszolt, vagy gondolkozott a válaszon. Azt hiszem, világos, hogy nekünk csak a legkisebb Szinusz kapitány lezárja a vitát:

Pierre jelentkezik.

- Csekélységem ...és Csibész.

Sí2és mert beszédre van

Vau! Vau!... Idegenve2ető lettem!

HATODIK FEJEZET

amelyben tízezred másodpercek méretnek meg ásnap délben Szíriusz kapitány dolgozószobájában találkozik Pierre és Csillagocska.

- Ha nincs ellene kifogásod, Csibész is velünk tart - mondja a fiú.

Csibész ott bujkál a lábaik között.

- Jó! Jöjjön! Szeretem Csibészt... Ő ugyebár Pinton kiskutyája ... élőlény. Ti úgy nevezitek: állat.

Pierre meghökken. Ez a kérdés váratlanul éri. Most jó lenne tudni, tisztában vane Csillagocska a műpuli állagával.

Élőlénynek tartja-e, vagy robotnak? Ha nem válaszol helyesen, a lány gyanút foghat. A fiú tétovázik, végre kinyögi:

- Igen ... állat.

- Nálunk, a Bíbor bolygón nincsenek állatok. Ott csak mi élünk: lények és a dús bíbor növényzet. Pinton mesélte, hogy Csibészt Bercitől kapta ajándékba.

Pierre buzgón magyarázni kezdi:

. - Berci ugyanis magyar... ez egy kis nép Európában ...:

és Csibész is magyar... úgy értem, hogy magyar kutya fajta.

A Földön nagyon sokféle állat él.

Csillagocska most úgy felel, mint egy diáklány:

- Tudom. Tanultuk, és láttam a VLSÜban... Valamikor régen, sok százezer éve, a mi bolygónkon is éltek állatok. De létezésük nem volt hasznos és célszerű. Ezért elődeink kipusztították valamennyit. Most csak mi élünk ott, mi, lények, és a bíbor növényzet szolgál minket...

Liuna bizonykodik.

- Szíriusz bácsi! Einstein nagyapóra esküszöm, azt mondta, hogy az állatok létezése nem volt célszerű! Mit tetszik szólni hozzá?!... Ezért kiirtották őket!... És hogy most a bíbor fák meg a bíbor bokrok meg ők ... - méltatlankodásában nem bírja folytatni. - Szíriusz bácsi! Lehetséges ez?!

A kapitány bölcsen mosolyog.

- Nálunk, a Földön nem. Náluk ... ki tudja ...

Liuna erélyesen közbeszól:

- Azt hiszem, nekünk tökéletesen mindegy, hogy mit csinálnak a Bíbor bolygón az ott élő növények és élőlények!

Térjünk a lényegre: ma délután hol jártatok, és Csibész mcrtee a kérdésfeleletek között eltelt időrészcsekéket?

Pierre megadja magát.

- Rendben van. Térjünk a tárgyra. Először megtekintettük

Perez Casteiro szkafandergyárát. Folytattuk utunkat a meteorveszélyt elhárító övezet vezérlőtermébe. Majd leereszkedtünk a lítécium- és terbiumbányákba. A napot a 64es kupolavárosban fejeztük be, ahol az uszodákat próbáltuk ki.

Pinton kíváncsiskodik:

- Mind a hárman?

- Természetesen csak én egyedül. Csillaglány ugyan. mókából megmártózott a medence vizében, de száraz maradt.

Csibész a parton heverészett.

Megszólal a beszédre programozott műkutya:

- Vau! Vau!... Én egész nap mértem az időt! Mondhatom, nagyon érdekesnek bizonyult...

- Várj, Csibész! - inti türelemre a túlbuzgó műebet Szíriusz kapitány. - Majd rád is sor kerül... Nos, Pierre, történt még valami fontos ?

- Nem, semmi. Húsz óra huszonhárom perckor felvillant a vörös fény, Csillaglány elköszönt és eltűnt.

- No, akkor te következel, Csibész!

A műkutya kiáll a szoba közepére. Kihúzza magát, és jelent.

- A nap folyamán 552 mérést eszközöltem. Az észlelt időközöket három csoportra osztottam. Az elsőbe kerültek a 2 másodpercnél hosszabbak. Ilyenkor

M1

Csillaglány gondolkozott, vagy otthon érdeklődött, tehát nem válaszolt azonnal. Ez 212szer fordult elő.

A közbűlső csoportba helyeztem az 12 másodperc alatt érkezett válaszokat. Ezekből adódott a legtöbb: pontosan 300. Végül 40 kérdésre viszonylag gyorsan, azonnal érkezett a felelet.

Berci sűrűn közbeszól:

- Csibészkém! Derekasan dolgoztál, de mindaz, amit ez ideig közöltél: lényegtelen. A harmadik csoportban mi volt a legrövidebb mérés? Ez a fontos! Ezt mondd!

Csibészt nem zavarja a türelmetlen számonkérés. Engedelmeskedik.

- Mondom. A legrövidebb mérés 0 egész 48 tizedred másodperc volt. Három ízben.

- Na végre!... Nulla egész 48 tizedred másodperc... az annyi mint... az annyi mint...

Viktor Szíriusz felemeli a kezét.

- Megállj! Ne fáraszd magad, Berci. Ez az egyetlen adat magában semmit sem ér. Majd a harmincadik mérés után számolunk. Persze az eredmény akkor is csak valószínű lesz...

VJCsibész jelenti:

- Ma, a mérések hetedik napján, a legrövidebb időköz 52 tizedred másodperc volt. Nyolc esetben.

IJsibész jelenti:

- Ma, a mérések tizennegyedik napján, a legrövidebb időköz 55 tizedred másodperc volt. Tíz esetben.

sibész jelenti
eseiben.

ez red masodperc volt. Hat

c.

sibész jelenti:

- Juciin:

- Ma, a mérések huszonnyolcadik napján, a legrövidebb időköz újólag 48 tizedred másodperc volt. Kilenc esetben.

- Köszönöm, Csibész. Köszönöm, gyerekek. Remek munkát végeztetek!

Csibész hálásan vakkant:

- Vau! Vau!

- Ugatnék én is - szellemeskedik Berci, ha biztosan tudnám, hogy nem hiába mértük meg az Idő végtelen szalagján

ezt a több mint tizenkétezer lyukat!... Szíriusz bácsi! Huszonnyolc napig futkározott Csibész körülöttünk. Fülelt és

mért. Kérdésem: érneke valamit ezek a számok? Mert én

alaposan meguntam az idegenvezetést. Csillaglány térfotója

fáradhatatlan! Minden érdeklő, mindent látni akar. Betéve

tudja már az egész Holdat. Jobban ismeri, mint mi együttvéve. Könnyű neki, őt ideoda vetítik, én meg a saját végtagjaimat használom! Nem mondom, ha igazi élő lány lenne...

de így!

A kapitány megfontoltán, komolyan válaszol:

- Ne panaszkodj, Berci. Ezek a számok nagyon is értékesek lehetnek. S ha igaz, a kísérgetéseknek nemsokára vége. Különb... tegnap felhívtam videofonon édesapádat. Elmeséltem neki mindent. Holnap érkezik a Holdra. A váratlan bejelentést osztatlan lelkesedés fogadja. Zeng a hurrá!

- Ránk fér egy kis segítség!

Ez Pierre véleménye.

- Tagadhatatlanul ránk fér - ismeri el Liuna, de azért magunk is tehetnénk valamit. Itt vannak ezek a legkisebb időközök. Írjuk csak fel egy papírra! 28 nappal ezelőtt 48 tizedperc volt... aztán növekedni kezdett... 7 nappal később 52 tizedperc... még mind növekedett... a 14. napon 55 tizedperc... most újra fogyott az időköz... a 21. napon 52 tizedperc... újabb 7 nap múlva 48 tizedperc... Szinusz bácsi! Tessék csak figyelni ezeket a számokat!

A kapitány bólogat.

- Figyelem, nagyon is figyelem. 48 - 52 - 55 - 52 - 48 - 52

- 55 - 52 - 48 ... és így tovább.

Berci is törli a fejét.

- En itt valami törvényszerűséget látok... persze nem tudom, hogy mit.

- Gondolkozzunk, Berci fiam. Kezdjük csak a legelején!

Feltételeztük, hogy a Bóris bolygó tudósai ötszázszoros fénysebességgel sugározzák a képet és a hangot. Ha a 48 tizedperc másodpercet megszorozom 500-zal, megtudom, hogy a mi fizikai törvényeink szerint mennyi idő alatt tenné meg ezt az ismeretlen távolságot az elektromágneses hullám. Nos, 48 tizedperc szorozva ötszázal...

- 2 egész 4 tized másodperc - válaszol azonnal a fiú.

- Helyes. Mivel ez odavissza számít, felezzük meg.

- 1 egész 2 tized másodperc.

- Igen. Halljam hát: a fény ennyi idő alatt mekkora utat tesz meg?

Berci zsebében lapul egy alig bélyeg nagyságú számológép. Vékony hangocskáján már mondja is az eredményt:

359 ezer 755 kilométer, megközelítő pontossággal, vákuumban.

- Okos kis masinád van. Most vizsgáljuk meg a 14. napon mért 55 tizedpercet.

Pierre mindenkit megelőzve jelentkezik.

- Ezt közben már kiszámítottam... bevallom, Csibész segítségével. A megtett út 412 ezer 219 kilométer, ez is megközelítő pontossággal, és ugyancsak vákuumban. Szíriusz helyes!

- Megközelítő pontossággal... és Csillagocská vetítősugara nem is halad tökéletes vákuumban... meg aztán Csibész is tévedhet 12 tizedpercet.

- Vau! Vau!... Egy kiskutya tévedhet 12 tizedpercet.

- Ezek után úgy vélem - jelenti ki Szíriusz kapitány megengedhetünk magunknak némi igazítást. Mondjuk, a rövidebb utat megtoldom egy kicsivel, legyen 356 ezer, a hosszabbikból elveszek egy keveset, legyen 406 ezer kilométer...

Ejnye? de ismerősek ezek a számok! Ki tudná megmondani, hogy honnan?

Csibész élesen vakkant. Berci rászól:

- Te csak hallgass! Számológéppel könnyű legénykedni!

Pinion felugrik.

- Szíriusz bácsi! Én tudom! Tanultuk az iskolában! Ezek a számok a HoldFöld távolság! 356 ezer 400 kilométer földközben, 406 ezer 700 kilométer földtávolban!

- Bravó, Pinton!

Mindenki ünnepli a legkisebbet, csak Berci morog magában: - Biztosan Csibész súgta.

- Nem! Nem! Igazán tudom!

- Jól van, kis prűcsök, ne izgulj - nevet a másik, csak

tréfáltam. Okos vagy, elismerem.

Szíriusz kapitány csendet kér.

- Pinton helyesen válaszolt. De lássuk, tudtoked felelni a következő kérdésekre is ... Honnan sugározzák Csillaglány tér fotó ját a Holdra?

Liuna azonnal jelentkezik.

- Tudom, hogy Szíriusz bácsi azt a választ várja, hogy a Földről. Én ezt nem látom még bizonyítottnak. Méréseink csak hozzávetőlegesek voltak, majd addig javígtattuk, elvettünk, hozzáadtunk, míg valóban megközelítették az igazi HoldFöld távolságokat. Ez azonban lehet véletlen is. Tehát további bizonyítékot kérek!

- Bizonyítékot! Bizonyítékot! - lázadozik Pierre. - Honnan a csudából?!

Liuna kedvesen mosolyog.

- A holdnaptárból, ifjú barátom. Ha 28 nappal ezelőtt, amikor Csibész a 48 tizedred másodpercet mérte, a Hold valóban földközelen járt, akkor lehetséges, hogy Csillaglányt a Földről sugározzák.

- Telibe találtál, kislányom! - örvendezik a kapitány. Azonnal megtudjuk, hol kószált a mi kedves Holdunk azon

a napon ... Nos, Csibész, a holdnaptárad mit mond?

- Huszonnyolc nappal ezelőtt és természetesen ma is földközelen voltunk.

Pierre feláll, és ünnepélyesen kinyilatkoztat:

- Ezek szerint bizonyítottnak látszik, hogy Csillaglány sugározható centrumát azért nem találtuk a világűrben, mert a Földön van.

Ám a piros hajú kislány még nem tette le a fegyvert.

- Lehetséges, kedves Pierre, lehetséges! De nem biztos.

Vagy talán szó nélkül elfogadod, hogy van a Földön egy.

olyan, minden eddig talán százszorosán felülmúló erejű adóállomás, amelyről senki sem tud! Talán azt is elfogadod, hogy az einsteini fizika, összes elméletével, többé nem érvényes, lomtárba dobható?! A fény sebessége határtalan?!... Végül meg tudod magyarázni, hogy Csillagocska urai miért választották küldöttük utaztatására ezt az elképesztően energiaigényes ideoda sugározhatóást, miért nem váltottak számára havibérletet a lunabuszra?...

ásnap délelőtt megérkezett Berci édesapja, Kocsis János

professzor. Az úrállomáson Szinusz kapitány és a Négyek Tanácsa várta a híres vendéget.

Magas, karcsú, napsütötte férfi lép ki a fogadótér ajtaján, ölelő karok ejtik foglyul.

- Édesapám!

- János bácsi!

- A Canopusra! János, te megfiatalodtál!

- Nápoly környékén dolgozik a feleségem, öreg csontok

után turkál a tengerparti homokban. Nála töltöttem a szabadságomat. Ott szedtem magamra ezt a barna színt... De látom, ti is jól vagytok. A fiam nőtt és vállasabb lett, Pierre

kész férfi, és ez a kislány nyíló rózsabimbó!

Liuna arcán kipirulnak a szeplők, játékosan megrázza piros

haját, kecsesen meghajol, és szavalni kezd:

- Nyíl a fehér szekiú, nyíl már az esőbe szerelmes nárcisz, nyílnak már a hegyi liliumok. Nyílik már a leány, rózsák rózsája.. .

Babits Mihály fordítása

Nevetésbe vész az utolsó sor.

- Mi volt ez, te ördögfióka ?

- János bácsinak tisztelettel jelentem: Meleagrosz ógörög költő. Tegnap este olvastam. Anyukám hozta a könyvtárból.

Pierre sietve tájékoztat:

- Ne tessék vele törődni, János bácsi. Ez a lány félig a múltban él. Mindent tud arról, ami volt. Az anyukája a Hold

főkönyvtárosa: Aino néni. Ő tömi bele a tudományt.
Kocsis János mintha nem is hallaná a hosszú, szőke fiú szavait... Aino... köd tisztul... emlék parázslik... lenhajú

Aino...

Harminc éve ... bizony, már harminc éve.. A párizsi diáknegyedben, a Külföldiek Kollégiumában - KKnak rövidítették - lakott egy virágszárkarcsú, rózsabimbóarcú finn leányka, kibontott platinaszőke haja a derekáig ért, lenhajú Ainónak hívták... És lakott egy csinos, vidám osztrák fiú, biológusvendéglátó szakos. Harmonikája volt, és mindig énekelt. A neve Ottó Steff... A harmadik ő volt, Kocsis János, kicsit zárkózott, mogorva, senkivel sem barátkozó fizikus, nagy álmokat álmódó magyar. Minden vizsgája kitűnően sikerült. Kitüntetéssel diplomázott, megkapta a Világállam aranygyűrűjét., Lenhajú Aino pedig férjhez ment Ottó Steffhez...

- János!... Nem figyelsz, János?

- Bocsánat, elméláztam. De már figyelek.

- Mondom: Csillaglány érkezéséig alig egy óránk van. Jó lenne, ha máris tájékoztatnálak. Le kellene valahol ülnünk ... Pierre jól ismeri az úrkikötőt.

- Van itt egy Kék Szalon nevű teázó.

- Rendben van - dönt Kocsis János , akkor gyerünk a Kék Szalonba. Ott elmondhattok mindent.

Imondtak mindent.

Figyelmes szemek kutatják Kocsis professzor arcát, arról olvasnák le a gondolatait. Ez az arc azonban mozdulatlan, nyugodt, nem árul el semmit... Eltelik 45 perc is, míg megszólal:

- Megértettem. Elfogadom a bizonyítékokat. Hajlok arra, hogy a sugárzó állomás esetleg valahol a Földön rejtőzik. De tudjátok, mi következik ebből?

Berci azonnal jelentkezik.

- Sejtjük. Először is az, hogy nem létezik semmiféle Bíbor bolygó, és hogy Csillaglány szélhámos! Vagy ha mégis létezik ...

- Hebehurgya vagy, fiam. Ha elfogadjuk, hogy Csillaglány adóállomása valahol a Földön van, akkor bármilyen hihetetlen, mégis bizonyítottnak kell tekintenünk Liuna feltételezését, vagyis azt, hogy valaki vagy valakik fel tudják gyorsítani az elektromágneses hullám terjedési sebességét.

- Húha!... Édesapámnak is ez a véleménye?!

- Nem. Ez a te véleményed. Ezek a valakik, szerinted, lehetnének földi emberek is ... elméletileg. Gyakorlatilag: nem.

Ez viszont az én véleményem. Ekkora jelentőségű találmányt, mely megváltoztatná az egész világ arculatát, nem lehet egy távoli rejtekhely eldugott pincéjében vagy padlásán egyetlen embernek magánosan kibütykölni. Ehhez hatalmas laboratóriumok szükségesek, és száz meg száz jól képzett fizikus közös munkája. Ilyesmi pedig az ellenőrzésünk alatt álló Világállamban, vagyis az egész Földön nem létezik! Maradnak tehát a Bíbor bolygó lakói, akik feltalálták mindenféle sugárzás terjedési sebességének gyorsítását... és minden bizonynyal lassítását is. Ügy képezed, hogy áttelepültek Földünk valamely lakatlan pontjára akad még ilyen, és onnan sugározzák a Holdra a ti Csillagocskátokat!

Berci alaposan megzavarodott. .

- Nem... ezt így természetesen nem képzelem... nem állítom ... azaz úgy gondolom, hogy visszavonom, amit mondtam.

Liuna emelkedik szólásra.

- Kérdeznék valamit, professzor úr .

Kocsis János tiltakozik:

- Ejnye, kislány ... eddig János bácsi voltam. Szívesebben megtartanám ezt a rangomat.

- Igenis, pro ... János bácsi. Szóval: elfogadva az előttem szólók feltételezéseit, felmerül két rendkívül fontos probléma ...

- 7: . igen tisztelt kongresszus!
Pinton csodálkozik.

- Berci! Ezt miért mondta apukád?
- Csúfoltok. Liuna olyan nagyképen kezdett szónokolni, mintha a Világállam Kongresszusán beszélne.

- Bocsánatot kérek. Elismerem ... Egyszerű leszek. Függetlenül attól, hogy kik sugároznak, honnan sugároznak és mekkora sebességgel, azt kérdezem János bácsitól, mit tetszik gondolni, valóban azért járkal Csillagocska már több mint egy hónapja a Holdra, hogy a két bolygó népeinek testvéri egyesülését szolgálja, vagy valami másért? ... Második kérdésem: mi legyen legelső teendők?
- Nagyszerű kérdések! - bolondozik Kocsis János. - Az elsőre ugyan nem tudok válaszolni, de bízunk benne, hogy majd kiderítjük. A másodikra viszont nagyon is tudok! Mi legyen legelső teendők? Mivel közeleg a dél, mindenki hazamegy ebédelni. Én mint Viktor Szíriusz barátom vendége megkóstolom Leonida néni híres töltött káposztáját, iszom öreg barátom tüzes grúziai borából, majd belekukkantok Csibésszámítógépébe.

- Vau! Vau!... Alkotóm! Parancsolj! Rendelkezésedre állok!
- Ebéd után, Csibész. Kedves Négyek Tanácsa! Tizenkettőkor bocsánat! Hány óra lesz tizenkettőkor a Holdon?
Berci mindig tudja a pontos időt.

- Soll157.
- Tehát Soll157kor találkozunk Szíriusz bácsi lakásán!. :
Ju eonida néni széles mosollyal és kedves erőszakkal kínálgatja valóban remek főztjét:

- Lelkem professzorom! Tessék.. egyék még!
- Köszönöm, kedves Leonida, de egy falat sem fér már belém. Maga a szakácsnők királynője. Mit királynő! A szakácsnők központi napja! Maga körül forog a Galaktika heteLiuna Stefi mint Hold Állam küldötte 2519. március 7én tartotta bemutatkozó beszédét a Világállam kongresszusán rotróf asszimilációs anyagcseréjű élőlényeknek kellemes átsaj játítása!

- Jólesik a dicsérete, lelkem professzor, különösen ez az átsajjátítás, ez nagyon igaz ... persze mondhatta volna egyszerűbben úgy is, hogy ízlett a töltött káposztám. A főzéshez valóban értek valamicskét... Tudjae, mi szükséges ahhoz hogy az ember főztje igazán jó legyen?
Kocsis János belemegy a játékba. Szívesen találgat.

- Gondolom: elsőrangú nyersanyag.
- Nem, nem. .
- Akkor talán a jó recept.
- Víz! Víz!... Az sem.
- Nohát akkor mi? Árulja el!
Leonida szerénykedve lesimítja virágmintás kötétyét.

- Hát... egy messziről jött, éhes vendég! - és kuncog a jól sikerült beugratáson.
- Az ám, a vendég! - jut eszébe a professzornak. - Hol van a várva várt vendég? Hol van Csillagocska?
Leonida zavartan mentegeti kedvencét:

- Késik egy kicsit nagyon messziről jön ..., a gyerekek odakint várják a konyhában ...
- A konyhában? ... Viktor, te a Bíbor bolygó küldöttét a konyhában fogadod?
Szíriusz nevetgél.
- Mit tehetek? Odaszokott. Igaz, Leonida?
Az asszony rábólint.

- Igaz bizony! Tudja, lelkem professzor, az úgy volt, hogy amikor először sugározták ide, a küldői nem céloztak pontosan. Képzelve! A konyhában, a tűzhelyem fölött jelent meg, és a lába belelógott a forró húslevesbe! Én rémülten sikoltoztam, de ő csak nevetett, tudja, mert nem égett meg a lába, merthogy nem igazi ember, csak szellem... kísértet! De

olyan szépségesen csilingelt a kacagása, mint mesében a kis ezüstcsengettyűk az eltévedt báránycsók nyakán. Hát ez a kislány azóta is mindennap az űrből egyenesen a konyhába száll alá, pontosan ugyanoda, a tűzhely fölé ... és én minden alkalomra odakészítek neki egy nagy levesesfazekat, teli forró vízzel, hogy abba lógassa a lábát, és én megijedek és sikongatok ... és Csillagocská gyönyörű kacskaringósakat nevet!

Mert gyereklány ez még, szeret játszani... De megyek, most már minden pillanatban megérkezhet!

Szíriusz kapitány biztatja :

- Igyekezzék csak, kedves Leonida. Mi is követjük hamarosan, csak felhajtjuk ezt a maradék borocskát...

Amikor a házvezetőnő után halkán becsukódik az automata ajtó, Viktor Szíriusz a vendégéhez fordul

- Végre magunkra maradtunk. Említetted, hogy találtál valamit...

- Igen. Csak futólag kukkantottam bele Csibész számítógységébe, de azon a szalagon, amelyre kivetíti az eredményeket, szabálytalan távolságokban beégési foltokat észleltem. Várj csak, nézd meg te is! Csibész!...

A műpuli, alkotója ura, teremtője szavára, azonnal jelentkezik.

Vau! Vau!

- Ide hozzám! Az ölembe!

Csibész villámgyorsan ott terem.

- Ne haragudj, rövid időre kikapcsollak.

A kutya panaszosan nyüszít, aztán csak ennyit mond:

- Ha muszáj ...

- Muszáj!

Már mozdulatlan kis szörkupac.

- Nézd csak, Viktor! Itt van! Mint filmnegatívon a beégések... Elmosódó szélekkel... És itt egy másik... itt egy harmadik...

Szíriusz kapitány alaposan megvizsgálja a fekete csíkokat.

- Ha jól tudom, ez az emulzió nem fényérzékeny.

- Jól tudod. A látható színekben belül valóban nem ... No de itt az ideje, hogy kikérdezzük Csibészt.

És bekapcsolja a műpulist.

- Kiskutyám! Nagyon figyelj!

- Nagyon figyelek, teremtóm.

- A kivetítőszalagodon beégett fekete csíkok vannak.

Tudsz erről?

- Természetesen tudok.

- Amikor ezek keletkeztek, érzékeltél valamit?

- Igen, érzékelttem. Nagyobb feszültséget és áramimpulzust.

Szíriusz kapitány is bekapcsolódik a vallatásba

- Fényt nem láttál?

- De, láttam ... nagy fényt.

- Hogyan lehetséges, hogy azt rajtad kívül senki sem látta?

- Úgy, hogy ezt a fényt ti nem látjátok.

- Milyen fényről beszélsz?

- Infravörös fényről.

- Úgy?... Infravörös fényről?.: Akkor talán hőszugárzást is észleltél?

- Igenis észleltem.

- De hiszen ezen a szalagon kívül nem égett meg semmi!

- Mert nem volt túl erős a hő, és rövid ideig tartott

- Mennyi az a rövid idő?

- Nem mértem.

- A te kivetítőszalagodat mégis megégette.

- Azt bizony megégette.

Kocsis János türelmetlenül szól teremtményéhez:

- Belőled minden információt külön harapófogóval kell kihúzni!... Miért nem beszélsz folyamatosan?!

- Te vagy érte felelős, uram, ilyennek álkottál.

A kapitány nevet.

- János barátom, úgy is, mint alkotó, ezt megkaptad!

- Mi tagadás. De Csibésznek igaza van... Teremtényem, tovább kérdezlek.. Hol és mikor villantak fel ezek a fények?

- öszszeviszsza, uram. Néha itt, néha ott.

A professzor pontosabb meghatározást szeretne hallani.

- Például hol nem?

- Például az uszodában soha. A kapitány lakásában sem. De az Urándúsítóban meg a Levegőgyárban

igen. Most elég folyamatos voltam?

Kocsis János megcibálja Csibész fülét.

- Lám csak: tudsz te folyamatosan is beszélni! Mi?

- Te teremtettél, uram ...

Szíriusz kapitány az előbb hangzott válaszon töpreng.

. - Urándúsító... Levegőgyár... A Hold legfontosabb létesítményei! ... Mondd, Csibész, van valami kimutatásod arról,

hogyan eddig mit szemrevételezett Csillaglány?

- Természetesen van, de heIyesebb lenne, ha ismét fordítanánk egyet a dolgon, úgy, mint az előbb, és azt kérdeznéd, uram, hogy hol nem járt.

- Rendben van. Azt kérdezem.

- Öt kupolavárosban még nem járt.

- Melyek azok ?

A múpuli készségeskedik.

- Azonnal... egy pillanat, megkeresem ... Megvan,

Má először a Központi Hírközlési Állomást tekintjük meg, majd ...

Kocsis János közbeszól:

- Kitűnő! Más nem is kell! Tehát a Hírköz, ahogy ti hívjátok. Mi is ott leszünk!

Megsimogatja az ölében lapuló kiskutya selymes szőrét.

- Jól figyelj, Csibész! Ha újra érzed azt a nagyfeszültségű impulzust, és látod az infravörös fényt, kérlek jelezd nekünk.

Mondjuk: háromszor csóváld meg a farkadat.

- Igenis, megcsóválom!

Kocsis professzor megelégedetten szedelőzködik.

- Viktor barátom, azt hiszem, mehetünk üdvözölni a Bíbor bolygó csinos küldöttét!

- Mehetünk, János!...

lloberto Namora nagy tisztelettel hajlong szép és híres vendége előtt.

- Üdvözöllek, Csillagocska!

Csillaglány ma szemkápráztatóan szép. Mélylila köntöst visel, aranybarna bőre valóságos világot, szemében mintha tűz

lángolna, éjfékete haja lágyan omlik a vállára . . .

Viktor Szíriusz kapitány, Kocsis János professzor és a teljes számú Négyek Tanácsa állja körül a Bíbor bolygó küldöttét.

Csillaglány sugárzó arcán mosoly nyílik.

- Ó... te vagy az a hírközlési fiú! Pierre barátja! Roberto

Az ohasó már tudja, hogy most újból Kocsis Berci költői gondolataiból idéztünk Namora!.: Roberto Namora? szépen muzsikál a neved! Bercitől megtanultam, mi a zene, mi a dal, mi a tánc!..:

Ezek szép dolgok ... szép a Hold, és szép a Föld, és minden olyan szép nálatok!... Látod, ma díszkísérettel jöttem!

Szinusz kapitány végre szóhoz jut, üdvözölheti a házigazdát.

- Jóholdat, Roberto fiam! A professzor úr ismerkedik

Csillaglánnyal.

- Nagy megtiszteltetés ez nekem és népemnek! - bókol a küldött.

Kocsis János kedvesen tiltakozik:

- Ne higgy neki, Roberto. Túlértékeli a személyemet. Hízeleg. Ez a kislány kész diplomata.

Csillagocska csodálkozva kérdezi:

- Nem ismerem ezt a szót: hízeleg, és azt sem, hogy diploimata. Mit jelentenek?

Pinton ügybuzgó:

- Majd Liuna megmagyarázza.

A piros hajú kislány azonnal rááll a dologra.- Az úgy van, hogy nálunk a Földön most egyetlen nagy

közösségben él minden ember. Ez a Világállam. Pár száz évvel ezelőtt még sokok kis ország létezett. Ezek folyton marakodtak ...

Nem mondhatja tovább, mert Szíriusz kapitány leintí:

- Liuna! Ezt majd egyszer elmesélheted Csillagocskának.

Most nem. Azért látogatott ide, hogy a Hírközlési Állomást megtekintse.

Kérlek, Roberto, vedd át a szót és a vezetést.

Csillaglány érdeklődése azonnal a fiú felé fordul.

- Igen, igen!... Kedves Roberto, vezessen minket! Mutasson meg mindent!

Roberto Namora udvariasan meghajol.

- Kérése parancs. Kérem, kövessenek!

agy gépterem legfelső erkélyén állnak. Alattuk, százméteres mélységben, párás kékes világításban, mint óriási zümmögő, vibráló őslények, gépszörnyek termelik az energiát.

- Minden erőnk forrása anyánk, a Nap! - hangzik Roberto kellemes tenorján a XXV. század jelmondata.

Szíriusz kapitány Kocsis János mellé húzódik.

- János ... - súgja - Csibész csóválja a farkát! Egyszer..., kétszer... háromszor...

- Látom... és éreztem is valamit. Mintha erőter nehezedne rám. Persze lehet, hogy csak képzelődöm ...

JL ift viszi őket a mélybe.

Végtelen folyosókon kábelek ezrei kígyóznak. Hatalmas, átlátszó gömbökben félelmetes kisülések cikáznak. Majd hirtelen felizzik egy magas fényrács, és sejtelmesen duruzsol...

- Kérem, ne érintsenek meg semmit! Ez a rendszer intézetünk szíve és vérkeringése. Innen indulnak a láthatatlan erek, és a végtelenbe nyúlnak ... az egész világot átölelik ...

A kapitány halkán figyelmezteti a professzort.

- Pszt! Csibész ismét...

- Látom. És érzek is valami furcsát.

- Én is! De most elmúlt!

- Igen, elmúlt. De ketten éreztük, tehát nem lehet képzelődés!...

yorslifttel repülnek a toronyba. Különös formájú, kattogó, percegő, kopogó, sípoló, villogó gépek sokasága. Elvértve egyikét ember, ezüstszálból szőtt fémköntösben. Veszik és továbbítják a híreket, üzeneteket...

- Ide érkezik minden közlés a Földről. Itt vesszük a Mars

a Vénusz és a Merkúr településeinek adását. Jelentkezik néha

a Szaturnusz térségében keringő megfigyelő űrhajó, kapcsolatot tartunk fenn az idegen galaktikák felé száguldó gravrtonokkal... és szórakoztató zenét

sugárzunk az atomhajtású,

lomha lunabuszoknak

Csibész csóválja a farkát.

A kapitány megérinti a professzor karját. Csak a szemével

jelzi, hogy most! Kocsis János rábólint...

!özel másfél órát töltöttek a Hírközlő Intézetben. Most az

előcsarnokban búcsúzkodnak. Bercit és Csibészt minifurgon

röpíti már percek óta a 100as számú kupolaváros felé. Csillaglányt majd utánuk sugározzák.

- Megbeszéltük, hogy az amfiteátrum főbejárata előtt találkozunk - mondja Csillagocska. - Egy nagy zenekar fog

hangversenyezni, és énekelni is fognak százan és százan. Nagyon régen élt az a zeneszerző... tudom a nevét: Beethoven ... akinek a művét játsszák ...

Kilencedik szimfónia . . .

Jól mondom?

Szíriusz kapitány megnyugtatója: - Nagyon jól.

Kocsis professzor ott áll a közelükben. Hallja a beszélgetést, és csodálkozik.

- A Prokionra! Ez meglepetés a javából!... Kislány, maga

úgy társalog itt Beethovenről, a Kilencedik szimfóniára, mint egy tapasztalt európai koncertlátogató hölgy! Ezt kitől

tanulta, és hol?

- Itt a Holdon ... és a maga fiától.

Szíriusz kapitány még évekkal később is azt állította, hogy ebben a pillanatban fölényes gúny villant Csillaglány szemében. Ettől fogva bizonyosra vette, hogy a küldött nem az, akinek mondja magát.

- Úgyesen visszavágott - nyugtázza a választ Kocsis János, mégsem hiszem, hogy a Kilencedik szimfónia tetszeni fog.

- Ó, egyszer már nem. tetszett! Még otthon a Földtanfolyamon hallgattuk VISUN keresztül. Meséltem Bercinek

mindjárt a második napon ... mondtam, hogy értelmetlen

zagyaságnak tartom. Nagyon kikaptam tőle. Azt mondta,

hogy majd ha jobban megismerem az embert, más lesz a véleményem. Ez már régen

volt. Egy teljes Sol és Nox eltelt

azóta ... és én jobban megismertem az embert.

Most meg mintha szomorúság fátyolozná a homlokát...

Megrázza a fejét, és mosolyogva jelenti ki:

, - Indulnom kellene. Berci bizonyosan odaért már.

- Akkor ugorjon át hozzá!

- Igen ... átugrom. Vizontlátásra, Szíriusz bácsi! Vizontlátásra, professzor úr!...

Eltűnik.

Kocsis János nézi a semmit, ahol egy pillanattal előbb még Csillagocska állt.

- Nem mondom, praktikus közlekedés... és kedvesen

mondta a Szíriusz bácsit ...

Hallgatnak egy keveset, aztán a kapitány szól:

- Szeretetre méltó gyermek ...

Kár, hogy olyan sötét dolgok gomolyognak körülötte..,

Nagy kár.

Most ismét csend borul rájuk.

Egy távoli videfon hívójele csilingel.

Viktor Szíriusz nagyot szusszan.

- No... menjünk el hozzám. Kiszerelem Csibészből a tekercset. Vizsgáljuk meg ...

fJeonida néni magában morog:

- Ezek már megint törnek valamiben a fejüket!... Késő délután van, mire hazajönnek, de nem ülnek le uzsonnázni, hanem beveszik magukat abba a bűdös kis szobába, amit szellőztetni se szabad, és ott fabrikálnak, méricskélnek, dugdosnak valami pertlit!... Hej, Viktor Szíriusz, rossz vége lesz ennek!...

Odabenn a laboratórium félhomályában a két férfi szorgalmasan dolgozik.

Felnagyítják százszorosára és kivetítik a szalagot. Öt beégést találnak rajta.

- Ezek a csíkok szemmel láthatóan nem egyfpmák. Az első kettő mintha

szélesebb volna, a többi keskenyebb - állapítja meg a professzor.

- Azonnal megmértem pontosan... - serénykedik a kapitány. - Nézzük csak ...

az első kettő ... igen ... 0 egész 4

tized milliméter... a többi... éppen a fele! Kéttized milliméter. Namármost:

a szalag másodpercenként 50 milliméteres sebességgel csévélődik ...

Kocsis János már mondja is az eredményt:

- Az emulziót az első két esetben 1125öd másodpercig

érte megvilágítás, a továbbiakban pedig 1250ed másodpercig.

- Hohó! - örvendezik Viktor Szíriusz. - Emulzió, megvilágítás, 1125öd másodperc,

1250ed másodperc! Netán egy

öreg fotólaborba tévedtünk?

- Helyesen következtetsz, Viktor barátom! Exponálás,

fényképezés ez a javából! A fotózásnak sok száz éves hagyományai vannak, a többi

között a megvilágítási idők. Úgy látszik, Csillaglány akkumulálni tud bizonyos

mennyiségű energiát, azt a kívánt pillanatban infravörös fény formájában

kisüti... az exponálási időt a lefotózandó tárgy nagysága határozza meg.

Emlékszel? Az első farkcsóválást a hatalmas

gépteremben, a másodikat a folyosórendszerben észleltük

Szíriusz kapitány átveszi és folytatja a logikai építkezést:

- Így igaz! Az exponált képet valamilyen sugár az adó központjába juttatja, ott egy kamera rögzíti. Csillagocska ezek szerint látogatása során nemcsak tapasztalatokat szerzett, de szorgalmasan fotózott is. Ismeretlen főnökének szép- gyűjteménye lehet a Hold legfontosabb intézményeinek, gyárainak, bányáinak, űrkikötőinek, kupolavárosainak fényképeiből!

Kocsis.János mondja ki az igazságot:

- A ti Csillaglányotok tehát kémkedik!..: Kém a XXV. században! Ilyet se hallottam még. A legutolsó kémpert talán háromszáz éve tárgyalták. Amióta a Világállam megalakult, nincs miért és nincs kinek kémkedni. Azt hiszem, a büntetőtörvénykönyvben nincs is rá paragrafus.

Szíriusz kapitány hosszan elgondolkozik. Aztán megnyomva, hangsúlyozva különkülön minden szót, kimondja a legfontosabb kérdést:

- Vajon miért teszik? És kik teszik?

ége a hangversenynek.

A közönség már eltávozott. A zenészeket és az énekeseket is elvitte néhány minifurgon különjárat a 18as űrkikötőbe.

Ők még ma hazarepülnek a Földre saját lunabuszokkal.

A 100as kupolaváros tulajdonképpen óriási park. Egész területét gyepszőnyeg borítja, virágok illatoznak, díszbokrok és dús lombú fák idézik a távoli Föld szépségét, hangulatát. Itt épült fel több mint száz éve a barokk stílusú színház és az ókori Rómát utánozó amfiteátrum.

Most üres és csendes minden. Rajtuk kívül senki sehol.

Cirmos levelű juharfa tövében piros pad virít. Azon üldögél Berci. Fejét mélyen lehajtja. Csibész a lába mellett, a hűvös gyepen nyújtózik. Csillaglány. a lombsátor alatt áll, némán, mozdulatlanul.

Végre Berci felnéz.

- Csillagocska...

De nem folytatja. Megijed. A lány arcát furcsa fény ragyogja körül. Aztán barna árnyék fátyolozza. Majd újra a fény...

Most váratlanul megszólal:

- Megértettem Beethovent... megértettem ...

Berci válaszolni készül, de Csillaglány szomorúan int:

- Ne ... ne szólj semmit... majd én elmondok mindent...

el kell mondanom mindent, mert...

A barna árnyék újból megjelenik. Csillaglány hangja ebben a pillanatban természetellenesen élessé torzul:

- A lunabuszok utazósebessége lényegesen kisebb. Azt mondod, Berci...

Az árnyék eltűnik. Ismét a fény ragyog.

Berci dadog:

- Kívánod, ho ...: hogy... a lu ... lunabuszhoz ...

A lány a szavába vág. Idegesen, riadtan kapkodva:

- Nem kívánok semmit!... Engem ... engem figyelnek otthon!... Lehallgatnak!

Berciben felderengvalami sejtés ... talán az igazság. Azonnal határoz. Ölbe kapja Csibészt, megnyomja az orrát auuu!, megcsavarja a fülét, és belesúgja:

- Rögzítsd a szöveget!

- Igenis. Rögzítem a szöveget.

Az árnyék visszatér.

- Szeretném a lunabuszok javítócsarnokát látni! - rikoltozza Csillagocska.

- Igenis, intézkedem. - Berci is kiabál. - Felhívom a műhelyfőnököt ...

Az árnyék eltűnik.

- Bérei, te kedves - suttozza a rémült lány, meg kell tudnod, hogy nagyon szeretlek titeket! Szeretek mindenkit a Holdon!...

Az árnyék ismét ráborul Csillagocska arcára. De Berci már tudja a leckét. Üvöltözni kezd:

- Halló! Műhelyfőnök?... Várjon minket. Hamarosan ott leszünk. A kormányzó parancsa ...
Felragyog a fény.
- Berci!... Bercikém!... Iszonyú veszély fenyeget titeket! ... Berci kedves, Szíriusz kapitánynak azonnal mondd meg... Jön az árnyék.
- ... mondd meg - hangoskodik a lány , hogy legközelebb megtessük az üzemanyagraktárt is!...
Fény.
Csillagocska kétségbeesetten könyörög:
- Szíriusz bácsi segítsen!... .Találjon ki valamit! Segítsen!.. ..
Elpusztultok valamennyien! Megsemmisül a Hold!...
Árnyék.
De Csillagocska nem veszi észre!
- Berci!... Nem érted? ... Merénylet készül ellenetek! És én is részese voltam! ... , De nem csinálom tovább!... Nem akarom!.. Nem akarom!...
Hirtelen három feje, négy karja lesz. Szétesik a kép.
- Jaaaaaj!... Jaaaaaj!... Segítség!...
Sípól, recseg a hang. De még érteni:
- Segítség, Berci! ... Szíriusz bá ...
Durván megcsuklik a szöveg, és eltűnik a térfotó.
Berci, mint akit fejbe vertek, bambán maga elé mered. Aztán hirtelen felüvölt:
- Segítség! Segítség!
Majd eszeveszetten rohan a minifurgon állomása felé. Csibész utána...

JL alán már tizedszer ismétli eszelősen:
- Szíriusz bácsi! Csillagocska életét veszély fenyegeti! Meg kell mentenünk Csillaglányt! Nem tetszik megérteni ? !s
- Értem, fiam - válaszol erőszakolt nyugalommal a kapitány , csillapodjál. És jó lenne, ha meg tudnád ismételni, mit mondott a magnófelvétel előtt Csillagocska. Pontosan, lehetőleg szóról szóra.
- Azt mondotta, hogy megértette Beethovent... és megértette az embert. És szomorú volt... és hogy el akar mondani mindent... és hogy figyelik őt, és lehallgatják ... és akkor az arca valami belső fénytől ragyogott... aztán ráborult
az az ocsmány, barna árnyék... ilyenkor összevissza beszélt, hogy félrevezesse a lehallgatóját... erre hamar rájöttem én is, és segítettem neki. Majd gyorsan bekapcsoltam Csibészt
A többi fel van véve!
Elindítja a magnót.
Szeretném a lunabuszok javítócsarnokát látni!
- Ez hamis szöveg volt, a barna árnyéknak szólt. De most hallgassátok!
Szíriusz bácsi segítsen!... Találjon ki valamit! Segítsen! ... Elpusztultok valamennyien! Megsemmisül a Hold!
- És a vége! Édesapám, a vége szörnyűséges volt!
Nem akarom!... Nem akarom!... Jaaaaaj!... Jaaaaaj!...
Segítség!... Segítség, Berci!... Segítség, Szíriusz bá ...
Már másodszor hallották, mégis megrendítette őket. Pinton csendesen sírdogált. Liunának is megremegett a hangja.
- A Bíbor bolygó parancsolói... vagyis azok, akiket eddig így nevezünk, félelmetes hatalmat birtokolnak. A szemükben Csillagocska áruló.
Félek ... nagyon félek ...
Pinton felzokog.
- Liuna! Ne folytasd! - parancsolja Pierre.
- Édesapám ...
Ezt Berci nyöszörgi.
Kocsis János próbál rendet, teremteni az érzelmek zűrzavarában.
- Azt hiszem, Viktor, hogy ez az erőszakkal megszakított Szíriusz bá ... kötelez.
Berciből kitör az aggodalom:
- Szíriusz bácsi! Mit tehetünk? Hol lehet? Hol keressük?

Pveménytelen! Teljesen reménytelen!... Érzem, hogy elpusztul Csillagocska!

Kocsis János emelt hangon folytatja:

- Es az egész emberiség!

Mit bánom én az emberiséget!

- Fiam!

- Bocsánat - tér észre a fiú, nem úgy gondoltam. Természetesen elsősorban az egyetemes veszéllyel kell törődnünk, de azt hiszem, hogy a két feladat összefügg. Ha megmentjük Csillagocskát, megmentjük az emberiséget is!

Szíriusz ráteszi az áment:

- Most nagy igazságot mondtál, fiam.

HETEDIK FEJEZET

amelyben Roberto Namora fején találja a szöveget

MJ lmúlt egy földi nap. Délben - a szokott időben - valamenynyien Leonida konyhájában szoronganak. Várják Csillaglányt

De Csillaglány nem jelentkezik ...

Egymás után múlnak a percek ...

Eltelik félóra ... egy óra ... másfél óra ::

Nem szól senki egy szót sem, csak a hűtőszekrény felől hallani valami fájó nyöszörgést. Ott Pinton kuporog.

Végre Liuna szomorúan szavalni kezd. Erősen skandalja a szavakat:

- Már az idő kerekét soha többé vissza ne forgasd! Végtelen ösfeketén hullócsillag a lány ...

Berci gorombán rászól: ,

- Kegyeskedj elhallgatni! Te vészmadár!

Kocsis professzor védelmébe veszi kedvencét:

- Liuna sejtésével számolnunk kell... sajnos. Lehetséges, hogy Csillagocskát soha többé nem látjuk. Hullócsillag a lány... hm... ógörög versforma, ha jól emlékszem: disztichon. Bizonyára anyukád, lenhajú Aino adta ezt a könyvet is, és tegnap este olvastad ...

- Nem - válaszol Liuna. - Tegnap este Csillagocskára gondoltam, elszorult a szívem ... és ezt a verset írtam.

Pinton áhítattal rácsodálkozik a piros hajú kislányra.

- Li! Igazán te írtad? ... Mondd el még egyszer, szeretném megtanulni!

- Szívesen elmondanám, de Berci megharagszik.

Nem haragszom meg. Ha te írtad ... az más! Akkor...

Liuna Steff Androméda című első verseskötete 2493ban jelent meg színes, hangos videó kiadásban

akkor ez azt jelenti, hogy te is szereted őt, és sajnálsz, és látni akarsz ...

- Igen, azt jelenti. Akkor elmondom, figyelj, Pinton!.. ..

Már az idő kerekét soha többé vissza ne forgasd! Végtelen ösfeketén ...

- Tudom! - ujjong a kisfiú. - Végtelen ösfeketén hullócsillag a lány ...

Berci fátyolosan, rekedten ismétli:

- . . . soha többé vissza ne forgasd ...

Aztán megállíthatatlanul kiszakad belőle élete első férfifájdalma:

- Szíriusz bácsi! Miért nem tetszett nekem soha mondani, hogy szörnyű ocsmány az élet! A sorsunkat valami fő gonosztevő irányítja! Mit vétett Csillagocska?! Miért kell elpusztulnia?!

A kapitány megfontoltan válaszol:

- Ami azt illeti, bizony vétett. Kémkedett a Föld ellenségeinek . . .

- De abbahagyta! Megbánta! Rájött, hogy helytelen, amit tesz!

Megakadályozta a Melinda katasztrófáját, megmentette ezer ember életét...

Kocsis János átveszi a szót!

- És most talán megmenti az egész emberiséget. Talán, mondom. Mert előbb meg kell találnunk őt, hogy ártalmatlanná tehesük azokat a bíbor tudósokat.

Berci keserveset sóhajt.

- Ha megtaláljuk!...

Szíriusz kapitány a fiú vállára teszi a kezét.

- Bizni kell, fiam ... Megtaláljuk!

AJeonida jó félórája figyel a gazdáját, aki, mint ketrecbe zárt fenevad, felalá jár a dolgozószobájában. Az ablaktól az íróasztalig és vissza ... az ablaktól az íróasztalig és vissza ...

- Magának mi baja, Viktor Szíriusz? Nem szól az emberhez, nem eszik, nem alszik. Megbántottam talán?

- Nem, nem, dehogyis.

- Akkor mitől ilyen feldúlt?... Vagy nem mondhatja meg? Talán titok?

- Nem titok. De maga úgyse tud segíteni.

- Én ne tudnék? Emlékezzék csak, amikor 2441ben elfelejtette annak a grúz barátjának a nevét. Nem én mondtam meg? 2450ben nem én gyógyítottam ki a lumbágójából? 2467ben nem én vittem maga után a Földre ...

- Elég! Elég! Tud segíteni, elismerem. És elmondom, mi bánt.

Leonida csak erre várt. Azonnal átveszi a parancsnokságot.

- Akkor először is üljön le ... Ügy. És most beszéljen!

Viktor Szíriusz engedelmeskedik.

- Kutyaszorítóba kerültünk...

- Nocsak! Kutyaszorítóba? Hogyan, miért?

- Csillagocska három napja nem jelentkezik. Az asszony alig hisz a fülének.

- Viktor Szíriusz! Ezért lógatja az orrát?! Ezt nevezi kutyaszorítóknak?! ... Csillagocskának biztosan valami halaszthatatlan dolga akadt otthon, azon a Bibor micsodán. Majd jön újra, ha ráér.. . Nem mondom, nekem is hiányzik, mert nagyon megszerettem, de ezért nem kerültünk kutyaszorítóba! Jól néznénk ki...

A kapitány megállítja a szóáradatot.

- Leonida! Maga nem tud semmit!

A rövid, kemény mondatnak félelmetes a hatása. Leonida meggörnyed, érzi, hogy baj van, várja a folytatást. Harminc évvel ezelőtt ugyanezt mondta a kapitány: Leonida! Maga nem tud semmit! Aztán hozzátette: Meghalt az édesanyám ... Félelmében fohászkodik egyet, aztán alázatosan várja, hogy lesújtson rá a Szörnyű Igazság.

- Tessék, mondhatja, elviselem.

- Csillaglány kém volt! Az emberiség ellenségeinek kémkedett. Leonida nem érti.

- Az emberiség ellenségeinek?... Vannak ellenségei az emberiségnek ?

- Vannak. Akik Csillagocskát a Holdra küldték... De ő szembeszegült velük. A pártunkra állt.

- No látja! Jó kislány az! Akkor hát még sincs semmi baj.

- De van. Mert azok megtudták! Csillagocskát elragadták! Csillagocska segítségért kiáltott! Csillagocska szétesett! Eltűnt ... Talán már nem is él...

Az asszony kezdi már érteni.

- Elragadták? ... Hát azért nem jön három napja!... Talán fogságban tartják!... És segítségért kiáltott? ... Hallották?

- Berci hallotta.

Leonida néni megdöbben.

- Viktor Szíriusz, nem értem magát. Ha az a kislány segítségért kiáltott, miért nem sietnek a segítségére?

- Mert nem tudjuk, hol van, hol keressük. Ezért vagyunk kutyaszorítóban. Érti már?

- Baj, baj ... Mondja csak, miért nem konzultál tudós barátaival? Mások bezzeg tud konzultálni! Sokszor napokig hiába várom!

Szíriusz komoran válaszol:

- Konzultáltam. Kocsis professzor töri a fejét, Renard főmérnök gondolkodik, Casteiro töpreng... Hiába. Nem tudunk

rájönni. Lehet a Földön, lehet a csillagok között, a világmindenségben. Leonida bólogat.

- Persze ... Csillaglány a csillagok között...

Hirtelen felragyog az arca

- Viktor. Szíriusz! Azt a kedves fiatalembert megkérdezte

már, aki a Földdel és a csillagokkal beszélget?

Szíriusz rácsodálkozik a fecsegő öregasszonyra.

- Roberto Namorára gondol?

- Az, az! Roberto!

- Ő kezdetben főszereplője volt az eseményeknek. Emlékszik: ő közvetítette a párbeszédünket a Bibor bolygóval.

A legújabb fejleményekről azonban nem tud.

- Mondja el neki is. Kérdezze meg őt is. Az a fiú minden

áldott nap beszélget a csillagokkal. Hátha megsajnálják, és

útbaigazítják őt.

Szíriusz kapitány megrökönyödve bámulja Leonidát.

- Megsajnálják Róbertot a csillagok?!... És útbaigazítják? ... Maga azt

képzeli, hogy a csillagok bebenéznek egy

kis tereferére Róbertéhoz, hogy meghányjákvessék a világ

dolgait?!

Leonida haragosan összevonja a szemöldökét.

- Kutya pogány ember maga, Viktor Szíriusz! Pedig éppen

eleget csámborgott a csillagok között. Tudhatná, hogy a csillagok hatalmasak! És

ha akarnak, segítenek!...

lloberto Namora a Központi Hírközlési Intézet tetőteraszára épített kényelmes kis bungalóban lakik. Itt kereste őt

fel Pierre. Most puha háncsfotelokban ülnek. Holdon termett

narancs levét iszogatják, és már jó félórája beszélgetnek.

- Nos, tudsz hát mindent. Szíriusz kapitány szerint kutyaszorítóba kerültünk!

Kutyaszorítóba! Li elmagyarázta, hogy

a régi emberek, amikor még kutyákat tartottak, azokat a kis

sikátorokat nevezték kutyaszorítónak, amibe az üldözött eb,

ha befutott, biztosan beszorult, elveszett... - Pierre felugrik. - Örület!

Miket zagyválok össze! Látod, Roberto, tehetetlenségünkben lassan elveszítjük az eszünket!

- Nyugalom, nyugalom! Igyál egy kortyot.

A jeges narancslé megnyugtatója Pierret.

- Egy szó, mint száz: Szíriusz bácsi arra kér, hogy segíts

nekünk.

- Szívvelélékkel segítek, de fogalmam sincs róla, mi

hasznomat látnátok. Szíriusz kapitányiak és neked természetesen mindent

megteszek, tehát részt veszek a kutató akcióban. Hátha éppen én látok meg

valamit... valami útmutató

jelzést, bizonyítékot...

Pierre részletes magyarázatba kezd:

- Tudod, hogy Csillagocska több mint egy hónapon át minden délben megjelent

Szíriusz bácsi konyhájában.

- Természetesen tudom, meséltétek... bár soha nem voltam jelen. De mondd

csak: mindig azonos időben érkezett?

- Nem, összevissza félórás, negyedórás eltérésekkel.

Ahogy felébredt, mondta.

- És mikor távozott?

Pierret meghökkentette a kérdés.

- Minden este 53 perccel később, mint az azt megelőző napon.

- Ejha! De pontosan tudod!

- Mert az első négy eltűnésének idejét véletlenül rögzítettük. Ez feltűnt

nekünk, és attól fogva mindig feljegyeztük

a piros fény felvillanását. Ez naponta 53 perccel később történt.

Roberto firkált valamit egy mágneses táblára, majd megkérdezte :

- Ezt az 53 perc csúszást mivel magyaráztátok?

- Tudod, akkor még elhittük neki, hogy térfotóját egy körülöttünk keringő

űrállomásról sugározzák a Holdra. Ügy véltük, hogy az űrállomás 24 óra 53

perc alatt teszi meg Hold

körüli útját, és a Hold túlsó oldaláról természetesen nem tud

minket besugározni.

- Elképzelésiek logikus volt. Egykét perccel előbb, mielőtt Holdunk túlsó oldalára fordultak volna, be kellett szüntetniük a sugárzást... Hm! Miért változtattátok meg ezt az elképzelést?

- Egyik okunk az volt, hogy az űrállomást nem találtuk sehol.

Roberto helyesel:

- Igen, igen, ez így igaz. Magam is részt vettem ebben a kutatásban. Bizonyíthatom, hogy egy képzeletbeli, 30 ezer kilométeres rádiuszú gömbön belül, amelynek középpontját a Hold jelentette, túvé tettük érte a világűr. Ott nem volt, ez biztos ... A másik ok?

- Bebizonyosodott, megközelítően pontos mérésekkel, hogy a sugárzást kibocsátó adónak nem az űrben, hanem a Földön kell lennie valahol. Valahol a Földön! Feltételeztük ugyanis, hogy Csillaglány adóállomása a fénysebességnél ötszázszor gyorsabban terjedő sugarakkal dolgozik.

Roberto felkapta a fejét, és gúnyosan elmosolyodott.

- Nono!... Alaposan elvetettétek a sulykot! Mit szól ehhez Szíriusz kapitány?

- Tudod mit? Kérdezd meg tőle magától!

Ifi ár bekebelezték Leonida néni remek uzsonnáját. Most ott kuporog a Négyek Tanácsa a nappali szobában: heverőn, puha szőnyegeken, öblös karosszékekben. Roberto Namora tisztéletteljesen feláll, és úgy teszi fel a kérdést:

- Ötszázszoros fénysebesség? ... Szíriusz kapitány, ez képtelenség!

- Igazad van, Roberto fiam, én is képtelenségnek tartom.

Tisztelen Einstein apót. De mégis... éppen ezer éve, hogy Kopernikust bolondnak vélték, mert azt hirdette, hogy a Föld forog a Nap körül... ötszázszoros fénysebesség... Nem, nem, én nem állítom, nem is hiszem, ők állították: a Bibor bolygó lakói. De beleillik logikai láncunkba!...

A képlet akkor teljes, ha az ötszázszoros gyorsulást behelyettesítem ... Mi aztán ellenőriztük, végeztünk több mint tízezer mérést, és egyezett! Még a legkisebb és legnagyobb földtávolsággal összehasonlítva is egyezett.

Roberto hallgat egy darabig, aztán inkább csak magának mondja:

- Hm ... Kopernikusz ... persze, akkor azt állítani, hogy a Föld forog a Nap körül, legalább akkora tiszteletlenség volt, mint most ez az ötszázszoros sebesség. Az einsteini elmélet megdönthetetlen... De rendben van, feltételelesen döntsük meg! Szóval bemértétek, hogy a sugárzás a Földről jön. És Csillaglány minden földi naphoz viszonyítva körülbelül 53 perccel később tűnt el.

- Igen - vágja rá a Négyek Tanácsa.

A kis Pinton még száz év múlva is emlékezni fog arra a mondatra, amit Roberto ez után mondott.

- De hiszen akkor nagyjából tudjuk, hogy hol keressük Csillagocskát!

Berci szinte áhítattal ismétli:

- Tudjuk?

- Persze!... Ez a körülbelül 53 perces eltolódás onnan adódik, hogy a Föld tengely körüli forgási ideje nem 24 óra, hanem 3 perc 56 másodperccel kevesebb. Ehhez még hozzá kell adni azt a körülbelül 23 foknak megfelelő utat, amennyit a Hold a földi Egyenlítő nyugatkeleti irányú forgásával majdnem párhuzamosan megtesz. A kettő együtt közel 53 perc. Ebből az következik, hogy a keresett adó éppen úgy nem tud felénk sugározni a Föld ellentétes oldaláról, mint a vélt űrállomás Holdunk takarásából.

Berci könyörögni kezd:

- Roberto! Kedves Roberto! Ez mind nagyon szép. Ha nagyon odafigyelek, talán értem is ... de kérlek, egyszerű szavakkal mondd meg, hol van Csillagocska.

Roberto készséggel válaszol:

- Szívesen. De nem lesz nagyon egyszerű. Csillagocska a Földnek azon hosszúsági fokán keresendő, amely az esti eltávozás, vagyis, a piros fény felvillanása pillanatában a glóbusz legkeletibb szélével látszólag, naponta egybeesett.

Szíriusz kapitány azonnal belátja a következtetés igazát.

- No, fiaim, szégyellhetjük magunkat! Erre magunktól is rájöhettünk volna!

Megszólal a házi videofonkészülék. Leonida néni jelentkezik a konyhából:

- Viktor Szíriusz! Bevallóm, hallgatóztam. No, mit szól hozzá? Győztem! Kegyesek voltak a csillagok!

Roberto szerényen megjegyzi:

- Örülök, hogy a segítségem némi haszonnal járt. Most azonnal tovább buzgólkodom: felhívom Jimmy barátomat a csillagvizsgálóból!

idefonbeszélgetés. Elhangzott 2430. június 29én. Roberto Namora híradós tiszt és Jimmy Osborn csillagász között. Kezdődött Sol152kor. Rögzítette Kocsis Bertalan, a Holdmérnöki Középiskola növendéke.

- Itt csillagvizsgáló.

- Itt Roberto Namora. Jimmyt keresem.

- Azonnal küldöm.

- Jimmy Osborn.

- Szervusz! Kapcsolj képre, Jimmy pajtás, hadd gyönyörködjem dús szakálladban és bajuszodban.

- Parancsolj ... gyönyörködj!... Jóholdat, Roberto!

- Jóholdat, öregfiú!

- Hogyhogy eszedbe jutottam?

- Ne bízd el magad. Nem te jutottál eszembe, hanem a ménkú nagy tudományod. Kérdeznék valamit.

- Parancsolj.

- Meg tudnád állapítani, hogy innen, a Holdról nézve, a Földnek melyik pontja, mondjuk melyik délköre volt éppen átfordulóban a glóbusz keleti kontúrvonalán a túlsó, nem látható oldalra, a következő napokon és időkben: május 27én, 17.44kor, május 28án 18.37kor, május 29én 19.30kor.

- Kérlek, azonnal. Betáplálom az adatokat a kisokosba...

Hamarosan megkapjuk a választ, de csak megközelítő pontossággal, mert mint tudjuk, a Hold keringési síkja nem a Föld

Egyenlítőjében fekszik, hanem ahhoz képest 5 fokos szöget

zár. Helyesebb és pontosabb lenne az eredmény, ha azt kérdezném, hogy az Egyenlítőnek melyik pontja fordult át a megadott időkben.

- Helyes, kérdezd ezt.

- Pillanat türelem... helyesbítettem a kérdést... így..

már itt is a válasz .. Ejnye, de érdekes! Az a gyanúm, hogy ti ezt a választ vártátok!...

- Ne játssz az idegeinkkel! Mondd már?

- Mondom. A megadott napokon és időkben az Egyenlítőnek mindig ugyanaz a pontja fordult át a Föld túloldalára

amelyet a nyugati hosszúság 140. foka metsz. így megfelel?

- Köszönjük, nagyon

- Éljen! Éljen! Megvan Csillaglány.

- öregfiú! Kik üvöltöznek ott nálad?

- Hosszú ... Egyszer majd elmesélem .. Még egyszer köszönöm ...

A intón csak nem tud magához térni az örömtől

- Megvan Csillaglány! Megvan Csillaglány!

Szíriusz kapitány csitítja a gyereket:

- Hát ilyen határozottan még nem állítanám. Valószínű,

hogy valahol a nyugati hosszúság 140. foka mentén tanyáznak, csak hogy ez a délkör, miként a többi is, húszezer kilométer hosszú!

- Hoppá! - Ezt a kis indulatszót Liuna- röppenti a levegőbe. - Akkor még nincs meg.

Berci már egy nagy térkép fölött hasal.

- Szíriusz bácsi! Keresem... 138... 139... 140! Ez az!

A nyugati hosszúság 140. foka . . Szerencsénk van! Alig halad át szárazföldön!

Tenger ... tenger ... tenger ...

- Mutasd! - érdeklődik a kapitány.

Már ketten kuporognak a szőnyegen, Aztán lassan a térkép

köré térdelnek valamennyien.

- Lássuk csak . . Északon az Alaszka félszigetet metszi.

Nem valószínű, hogy itt működne az adójuk. Zord az éghajlat, és rossz a rálátás szöge a Holdra ... Haladjunk lefelé ...

Most a Csendesóceán következik, ahol ezer és ezer kilométeren keresztül semmi földet nem jelez a térkép ... egészen az

Egyenlítőig ... sőt még azon is jócskán túl. No itt végre föld!

A MarquiSesszigetcsoport. Ettől délebbre Óceánia néhány ezer szigetekcskéje. És ismét csak tenger, egészen az Antarktiszig ...

Elhallgatnak. Lassacskán felállnak, tanácstalanul nézik

egymást. Végre Pierre kimondja, ami a szívét nyomja:

- Temérdek sziget!... Ki tudná azokat mind átkutatni!

Berci is elkesergi a maga bánatát:

- És ha visszagondolok Csillagocska utolsó, kétségbeesett szavaira, nincs is rá időnk!

Megszólal a házi videfon, Leonida néni jelentkezik:

- Viktor Szíriusz, a holdközín keresik. Vegye fel.

- Ki keres?

- A professzor úr.

A kapitány a készülék elé áll. Azonnal képre kapcsolja.

- Szervusz, János!

- Jóholdat, Viktor! Ni csak, derűsebb az arcod! Talán hallottatok valami jó hírt? Előbbre jutottatok?

- Talán egy kicsi lépéssel,

- No, akkor én is teszek hozzá még egy kicsi lépést... talán. Agyam szürke sejtjei ugyanis megemberelték magukat.

Azaz: eszembe jutott valami. Átugrom hozzád!

- Ne ugrálj. Az ugrálást bízd Csillagocskára. Te inkább minifurgonon jöjj. Várunk ...

ocsis professzor Leonida néniel közelharcot vív.

- Nem, nem! Köszönöm, nem kérek semmit!

Azt nem lehet, lelkem professzorom.

- Jó, rendben van. Kérek ...

- Hozom azonnal!

- Nem kell hoznia. Arra kérem, hogy üljön le egy székre, maradjon csendben, és hallgassa meg azt, amit mondok.

Leonida néni a szokatlan felszólításnak eleget tesz. Leül és hallgat.

Kocsis János elkezd:

- No ... szóval eszembe jutott valami. Töprengtem ezen a térfotódolgon. Amióta részese vagyok az eseményeknek, úgy érzem, mintha már hallottam volna róla . . valamikor régen.

Térfotó!... Nem a XX. századi holográfiára gondolok. Nem, nem! Annál sokkal többre!.. Szóval töprengtem ... Aztár felrémlett emlékezetemben egy kicsi, sárga bőrű ember, akivel vagy két évtizede Párizsban találkoztam. Fizikus volt

Meghívott az előadására, amit a térfotóról tart. Tudjátok, hogy kínosan rendes ember vagyok. Fél évszázadnyi feljegyzést, meghívót, naplót, értekezést őrzök otthon. Előkerestem

hát a hatvanas évek iratait, és 2462ben meg is találtam. Tessék, elhoztam.

HoiTo professzor, a Manilái Tudományegyetem fizika tanszékének professzora meghívja önt... stb. stb. Elmentem.

A kis manilai tudós szertelen dolgokról beszélt. Tagadhatatlanul nagy anyagismerettel rendelkezett, de következtetései

felelőtlenül merészek voltak. Az előadás botrányba fulladt.

HoiTo a végén már gorombán üvöltözött a hangosan kacagókra. Kis híján megverték... Nos, úgy gondolom, hogy

HoiTo tanárt meg kellene keresnünk. Ma 5055 éves lehet.

Hátha tud valamit mások térfotókísérleteiről. Úgy határoztam, hogy ezt a feladatot elvállalom.

Berci lángoló arccal felugrik.

- Elvállaljuk, édesapám! Elvállaljuk!... Ebből nem hagyhatsz ki! Te, én és Csibész graviplánra pattanunk, és meg sem állunk Maniláig!

Kocsis professzor jóízűt nevet.

- A fiam döntött. Am legyen ...

árizsig lunabusszal utaznak, az a legbiztonságosabb, legkényelmesebb. Ott az Ázsiai Graviplán Társaság menetrend szerinti járatára szállnak át, az ,röpíti őket Hongkongba. Innen majd valamilyen helyi járatral jutnak el Manilába. Az útnak ez az utolsó szakasza alig több ezer kilométernél. Félóra alatt még a leglassúbb rakétahajtású légi skatulya is megteszi Ez az útiterv.

Berci megállapodik Robertóval, hogy naponta küld naplóírszerű, írásos jelentést a Holdra,

E

Iső napi jelentés.

Utunk az Amarilla lunabuszon kellemetlen és hosszadalmas volt. Egyik útitársunk öreg hölgy tiltakozott a kapitánynál, amiért élő állatot viszünk magunkkal. Be kellett bizonyítanunk, hogy Csibész nem kutya, hanem gép. Ettől fogva mindenki velem akart játszani: csavargatták a fülét, nyomkodták az orrát. Alig tudtuk megmenteni a népszerűség kegyetlenségétől. Végül kikapcsoltuk, és dobozba zártuk. A plasztikinóban sokszor látott, ócska filmet játszottak. A vacsorára felszolgált hús rágós volt. Ő, Leonida néni tűzdelt bélszínje! Az olvasóteremben a magazinok régiek, szakadtak, a hangjuk nem működik. Az útbusz túlsúlyos teherrakományt cipelt, emiatt két órával később értünk Párizsba. Az ÁGT kontinentális graviplán ja nem várt meg minket. Csak holnap utazhatunk tovább... Párizsi Elszoktam a zajtól, emberek és gépek áradatától! A levegő elviselhetetlenül bűzös, por- és füstszagú. A Hold csodálatos tisztasága, rendje és csendje után itt minden piszkos, zsúfolt és lármás. Párizs húszmillió ember! Végre édesapám komoly, tudóshoz illő lakása megnyugtat. Beszéltem édesanyámmal videfonon. Jól van. Mindenkit

üdvözöl. Nápolyból! Két éve nem látott szobámban alszom.

Az ágyamat kinőttem...

ásodik napi jelentés.

Reggel 8kor indultunk Párizsból. Graviplánunk neve: Szibilla. Liuna biztosan tudja, ki volt ez a hölgy, itt nem ismeri senki. Édesapámtól nem kérdeztem. Európa fölött felhőtlen, tiszta volt az égbolt. Láttam hazámat húszezer méter magasból. Láttam a Balatont, a Dunát, a Tiszát! Utunk a Feketetenger és a Kaszpitenger fölött vezetett, majd átrepültük a

Himalája hegységet. 11.30kor leszálltunk Hongkongban.

A Hotel Macau ötvenedik emeletén lakunk. Tetőteraszunk keletre néz, alattunk a kikötő, ahol ezer és ezer vízi jármű, ősrégi dzsunkák és modern szárnyashajóóriások nyüzsögnek.

Odább, a messzi horizontig, a végtelen NanHaj kék vize csillog ... Még nem tudjuk, hogyan utazunk tovább. Édesapám

most tárgyal a szálló idegenforgalmi irodájában. A Fülöpszigeteki graviplánjárat csak hetenként egyszer közlekedik.

Arra négy napot kellene várnunk. De - mint mondták - rendelkezésünkre áll légitaxi, szárnyashajó vagy rakétacsónak ... Édesapám e pillanatban lépett be a szobába. Légitaxival repülünk. Ez a masina fel- és leszálláskor helikopter

rendszerű, vertikális haladáskor gázturbinahajtású. A hotel tetejéről startolunk egy óra múlva. Holnap remélhetőleg Manilából jelentkezhetem.

armadik napi jelentés.

Itt vagyunk hát a Fülöpszigeteken, melynek neve tagalok nyelven ChjauLuSzunn. Ezt légitaxink vezetőjétől tudom.

Azt is ő mondta, hogy ez a szigetország 7107 szigeten fekszik.
Azt tanácsolta, hogy ne Manila városában szálljunk meg
3 millió ember, gyárak, üzemek ezrei!, hanem a Manilaiöböl partján húzóódó
Maiolosban, Ez amolyan hétvégi település. Kusza mangroveerdő sűrűjében a
légzőgyökereken gibbonok függeszkednek dombok púposodnak. A dombokra
bambuszszövényvel kerített vendégházak épültek. Szellősek,
hűvösek, összkomfortosak ... de a bambuszgerendán smaragdszínű gyík alszik, a
videofonkészülék mellett mintás szárN

nyű óriáscsótány mászkál. A szobaasszony azt mondta, hogy
a trópusokon mindenütt így van. A gyík senkit se bánt, a csótány tiszta, szelíd
állat, azt eszi, amit az ember. De ha parancsoljuk, hoz egy musangot, az majd
elzavarja lakótársainkat. A musang megjött, a nemkívánatos állatok percek alatt
eltűntek - de ott maradt a musang.... Édesapám légitaxikkal berepült a
városba, hogy rhegkeresse azt az eg3etemet
Manilában öt van belőlük, ahol HoiTo tanít vagy tanított.
11 egyedik napi jelentés.

Jól aludtunk. A musang időnként az ágyunkra telepedett.
őrizte az álmunkat... Édesapám tegnapi útja sikerrel járt.
Megtalálta azt a főiskolát, amelynek fizika tanszékét HoirTo
vezette. Sajnos, így helyes, ahogy leírtam, múlt időben: vezette. HoiTo már
nem tanít ebben az iskolában. Apám bejelentkezett a rektornál, aki ma délelőtt
fogad minket. Most

hallom a televízióban, hogy a meteorológia tájfunveszélyt jelez, amely a
Sulutenger mentén alakult ki, és északi irányba
tart. Azaz pontosan felénk. Pilótánk szerint nem kell aggódnunk, mert elkerül
minket. Nyugodtan repülhetünk Manilába ... Gyorsan befejezem jelentésemet, mrt
légitaxink 10

perc múlva indul. Mindhármanmegyünk. A musang vigyáz
majd a házra ... laz ötödik napon nem érkezik jelentés. A
hatodikon sem. A
hetedikon sem ...

Szinusz kapitány titkolni igyekszik aggodalmát, de Leonida
néni és a gyerekek érzik, hogy baj van. Pierre ki is mondja:

- Az a keletázsiai öreg légitaxi tájfunban annyi, mint
egy .. . mint egy pihe!

- Tudtam én. tudtam ... - sopánkodik Leonida néni ,
hogy ennek a sok kalandozásnak egyszer rossz vége lesz! Szegény lelkem
professzorom! Szegény Berci gyerekem! Jaj!...

Mi történhetett velük abban a forgószelemben?!

- Nem kell pánikba esni - inti őket a kapitány. - Igaz,
Roberto három napja keresi Manilát, de nem jelentkezik. Miként a Fülöpszigetek
egyetlen városa sem. Ebből az következik: ha mi nem tudjuk őket hívni, nyilván
ők se minket.

Ez lehet az oka hallgatásuknak, nem más.

Pinton nyöszörög.

- Nem más ... nem más ... hátha mégis más ...

Liunát kegyetlenül kínozza kényszerű tehetetlensége. Cselekedni! Cselekedni! De
mit? ...

- Felhívom Róbertot, hátha mond valami újat.

- Félórája még semmit sem tudott.

- Azért felhívom ...

- Teljesen felesleges. Ha bármi hír befut hozzá, azonnal jelentkezik.

Megszólal a videfon harangjátéka.

- Talán Roberto!

Valóban Roberto. Sikerült kapcsolatot létesítenie Manilával.

Megtudta, hogy a luzoni Hírközlési Központot alaposan megrongálta a tájfun. Még
a tenger alatti kábelek is használhatatlanná váltak. Négy napig el.voltak zárva
a világtól. A hibákat

kijavították, az összeköttetés helyreállt. Kérésére utánanézték: a malolosi
települést elkerülte a tájfun, de Kocsis professzorok már nem laknak
ott.Tartózkodási helyük ismeretlen.

Pinton ijedezik:

- Ismeretlen? ... Hol lehetnek?

Szíriusz kapitányt megnyugtatja az előbb hallott hír.

- Nem hiszem, hogy komoly bajuk esett volna. János barátom az egész világot bejárta, bölcs, óvatos, tapasztalt férfi, Berci kemény izmú, mokány fiú, a tájfunnt megúszták ... Talán HoiTo professzort keresik valahol Óceániában. Rettentő nagy terület Óceánia! Majd csak előkerülnek ... fijlő is kerülnek másnapra.

Szól a videfon hívőjele. A kapitány bekapcsolja a készüléket.

- Itt Szíriusz.

- Roberto vagyok. Üdvözlöm, kapitány úr... Jó hír! , Pár perce beszéltem Kocsis professzorral. Egészségesek, semmi bajuk. Üdvözlötüket küldik.

- Hol vannak?

- Tahitiből jelentkeztek.

- Tahitiből? ... Hogy kerültek oda? Nem mondta?

- De. Azt mondta, hogy Polinéziában csavarogtak. Több napon át nem volt a Világ HírközzeL kapcsolatuk. Fontos üzenetet küldtek.

- Üzenetet? ... Nagyszerű! Halljuk!

- Olvasom szóról szóra:

NYOMRA AKADTUNK - MEGLEPŐ FORDULAT SZOMBATON DÉLUTÁN SZÍRIUSZ BÁCSI LAKÁSÁN BESZÁMOLÓT TARTUNK - LEGYETEK OTT - JÁNOS BERCI - CSIBÉSZ - PONT zombaton délután Szíriusz kapitány dolgozószobájában

van mindenki. A házigazda íróasztala mögött ül, Leonida néni az ajtó mellett egy hokedlin, Pierre, Liuna és Pinton a zöld kereveten, Roberto Namora Szíriusz kapitány jobbján. Velük szemben egy régi, ovális asztal mellett foglalnak helyet a messziről jöttek: Kocsis professzor és fia, Berci. Csibész az asztal közepén hasal. Az asztal muzeális értékű, négyszáz éves darab. A 2102ben elhunyt Nobeldíjas nagy orosz író:

Iván Ivanpvcis Martinov hagyatékából vásárolta Viktor Szíriusz egyik őse. Ezt természetesen csak Liuna tudja.

Elérkezett a pillanat: Szíriusz kapitány ünnepélyesen felemelkedik. Mosolyát őszülő szakálla és bajusza mögé rejti.

- Az összejevetelt ezennel megnyitom. Felkérem hírneves tudós barátomat, tartsa meg beszámolóját.

Kocsis János azonnal helyreigazítja az igen tisztelt előtte szólót.

- Nem én számolok be utunkról, hanem mind a hárman.

Berci alaposan részt vett a felderítésben, Csibész pedig bőséges és hasznos információt tárolt. Kezdd hát, fiam!

Berci mint győztes hadvezér néz körül népén - azaz izgatott hallgatóságán. Aztán az alkalomhoz illő komoly arcot ölt, feláll... és feljajdul!

s

- Aúúúú!... Bocsánatot kérek. Papeete régi kikötőjében egy macskaköves mólón gödörbe léptem. Kifordult a bokám.

Orvos tette helyre. Fáj még egy kicsit...

Pinton azonnal jó tanáccsal szolgál:

- Akkor ne ugrálj fel. Ül le, és úgy beszélj!

- Szegény gyermekem! Jöjjön, mutassa. Egy kis langyos ecetes vízzel azonnal beborogatom.

- Köszönöm, Leonida néni, most nem lehet.

- Miért ne lehetne? Az egészség fontosabb, mint a gyűlés.

Látja, látja .. . kellett magának abba a vademberek országába menni! Ha itthon marad, nem történik semmi baja.

Berci meggyőző erővel válaszol:

- Leonida néni! Utunk legszerencsésebb pillanata az volt, amikor kificamítottam a bokámat! Áldom érte... áldom érte Szent Leonidát!

- Nem szép dolog öregasszonnyal csúfolódni. Én csak jót akartam...

- Majd az is sorra kerül, kedves Leonida - békítgeti Kocsis professzor Hold Állam leghíresebb szakácsnőjét. - Borogathatja még eleget... Most kezdd el a mondókádat, fiam.

- Igenis, édesapám. Négy útijelentésemet megkaptátok. Az ötödiket már nem tudtam elküldeni, mert jött a tájfun. Légi taxink pilótája Saparu a neve, és a borneói murut törzsből származik nem tévedett. A pusztulás elkerülte Manilát. Kapcsolatunk a világgal, mint tudjátok, mégis megszűnt. Ezért én most úgy kezdem a beszámolót, hogy folytatom, vagyis következik ötödik napi jelentésem. Pontosan a megbeszélte időben érkezünk Manilába, az új Természettudományi Egyetem parkolóhelyére. Óriási, tízemeletes üvegpalota ragyogott a kegyetlen napfényben. Az épületben kellemes, hűvös levegő üdített. A rektor édesapámat nagy tisztelettel fogadta. Előadtuk kérdésünket: ismertee HoiTo professzort? Emlékszike rá? ... Csibész! Te következel!

- Egy pillanat! Hadd magyarázzam meg - szól közbe a professzor, hogy Csibészt mindenüvé magunkkal vittük, és ő a minket különösen érdeklő tájékoztatásokat rögzítette. Tehát Csibésztől... illetve Csibészből halljuk a rektor válaszát.

Indítsd, fiam!

Meleg, bársonyos bariton hangon beszél a rektor: Természetesen Ismertem. Ez még a régi épületünkben történt ... Mindketten fiatal tanárok voltunk. Neki tempóelőnye volt a pályán: már sikeres feltaláló, én szürke kis adjunktus. Ennek már több mint húsz éve. HoiTo lelkes, lobogó képzeletű, zseniális fizikus volt... kicsit egzaltált. Akkoriban azt hittük, hogy hamarosan abban a székben fog ülni - amelyben most én ülök.

Berci egyet csavarint Csibész fülén, a visszajátszás szünetel.

- Ekkor édesapám megkérdezte: HoiTo már akkoriban végzett sugárkísérleteket? Képek kivetítését a térbe? A rektor válasza: Persze! Hogyne! Már akkor az volt a vesszőparipája. Meg a terjedési sebességek módosítása! Ezzel elég sok gondot okozott az egyetemnek. A vezetőség nagyon is konzervatív volt. Nem nézték jó szemmel, hogy előadásaira tolongtak a fiatalok, és hangosan tüntettek mellette, és hogy a fizikai laboratóriumban végzett kísérleteiről nem tájékoztatta a kollégákat. Titkolózott. Körülvette őt legkedvesebb tanítványainak csoportja, a laborba csak nekik volt bejárásuk.

Egy alkalommal még a dékánt is kiutasította ...

Most ismét Berci mesél:

- Édesapám ekkor azt kérdezte, hogy volte HoiTónak családja. Érkezik a válasz: Volt. Egyik fiatal tanítványát vette feleségül, fejedelmi szépségű spanyol nőt. Meg kell jegyezmem, hogy- HoiTo, európai szemmel nézve, nem tartozott a kimondottan daliás férfiak csoportjába. Nagyszülei közül hárman fehérek, sőt indogermánok voltak, de az egyik nagypapa Mapouka szigetén született polinéz családból származott, és ő ennek a nagyapának a külsejét örökölte. Ahogy visszaemlékszem rá: sárga bőrű, alacsony, kiugró pofacsontú bennszülött áll előttem. Innen kapta a HoiTo nevet is. Erről a nagyapáról hihetetlen legendák keringtek a tanszéken. Azt híresztelték, hogy mesésen gazdag törzsfő vagy császár vagy ilyesféle.

Aranytáliból eszik, gyémántkoronát visel, sok mázsa kincs birtokosa. Regéltek kalóz ősökről is!... Ebben lehetett valami igazság, mert - jól emlékszem - egy alkalommal HoiTo vendége voltam, és a felesége színarany kehelybe töltötte a boromat. A kehely oldalára címert, díszes nagy betűt és egy évszámot domborított az ötvösművész. Az évszám: 1632. Ni csak - kiáltottam fel, ez a kehely valamikor Richelieu bíborosé volt! HoiTo dadogott valamit, hogy vacak másolat, kikapta a kezemből, és üvegpoharat hozott helyette. Történelem vagyok, szakterületem a XVII. századi angol, francia, spanyol terjeszkedés. Megesküszöm, hogy eredeti aranykincs volt a kezemben, valamelyik kalóz ős zsákmányolhatta... de, nem erőszakoltam a dolgot.

Liuna kipirult arccal szól közbe:

- Juj de izgalmas! Polinéz császár, aranykincs, Richelieu bíboros, gyönyörű spanyol donna! Olyan, mint egy régi Dumasregény! Berci elhúzza a száját.

- Kérlek, ne fitogtasd folyton irodalmi jártasságodat.

- Nem fitogtatom. Dumas nem fitogtatás. Nem olvastad A három testőrt?

- Nem olvastam egy testőrt sem, és nem tudom, ki volt Dumas! Nem is akarom tudni!

- De én igen! - lelkesedik Pinton. - Li kedves, elolvashatnám A három test őrt? Berci mérgesen odavágja:

- Jó, akkor nem mondom tovább a manilai rektort. Parancsolj, kedves Liuna, tarts irodalomtörténeti órát!

- Nem, nem! - tiltakozik a kislány. - Bocsásd meg, kedves Berci, hogy közbekotyogtam. Folytasd, kérlek ...

- No jó - békél meg a fiú. - Édesapám akkor azt kérdezte: Született gyermekük is? Hallgassátok meg a választ: Szomorú történet. Kislányuk született, de ez az édesanya életébe került. A kislány neve ... eszembe fog jutni, mert különös név, ritka név... Igen! Megvan! Ilolo! Ez polinéz nyelven azt jelenti, hogy fényes csillag.

- Állj meg! - kiabál Pierre. - Megkérdeztétek, hogy mikor született? Hány éves lehet most az a lány?

- Megkérdeztük - válaszol Berci. - A rektor azt mondta: talán húsz.

Mintha elektromos árammal telítődött volna mindenki. Egymásra néztek, és tudták, hogy ugyanarra gondoltak. A kis Pinton nem állta meg szó nélkül.

- Ilolo ... fényes csillag ... és húszéves ... Szíriusz kapitány térítette őket észre.

- Fékezzük a fantáziánkat, aztajánlom. Nem kell elsietni a következtetést. Felderítőinknek minden bizonnyal még sok minden van a magnószalagukon.

- Van bizony. Egyébként én akkor ugyanígy izgalomba jöttem, mint ti. Édesapám a következő matekpéldával hűtött le: A Földön körülbelül 10 milliárd ember él. Ha minden tízezerre jut egy fizikatanár, akkor az százezer fizikus. Mondjuk, minden harmadiknak van húszéves lánya. Vagyis a Földön 33 333 olyan húszéves lány él, akinek az apja fizikus!...

Ez lelohasztotta a lelkesedésemet, bár van itt néhány olyan . egyedi körülmény, ami alaposan kisebbiti ezt a nagy számot. Ezek: a fizikus térfotóval kísérletezik, sárga bőrű keletázsiai ... és a többi. Édesapám kifejtette: lehetséges, hogy nyomra akadunk, de nem biztos. Mindenesetre követni kell a nyomot. Megkérte hát a rektort, meséljen HoiTo további sorsáról... Csibész! Te következel!

Ezután már mindig csak baj és újra baj érte ezt a szerencsétlen embert. Felesége halála után egyre zavarosabban viselkedett. A kislánya eltűnt, állítólag rokonoknál helyezte el.

Hatéves korában került vissza az apjához. Gyönyörű gyerek , lett belőle, fekete hajú, fekete szemű. HoiTo erősen, elhanya, golta a tanszékét. Előfordult, hogy bejelentés nélkül hetekre eltűnt. A dékán szemet hunyt fegyelmezetlensége fölött. Sajnáltuk őt mindannyian ... De indulatkitörései egyre félelmetesebbekké váltak. Imádta a gyermekét. Egyszer egyik ifjú tanítványa véletlenül meglökte Ilolót, a kislány elesett, megütötte az orrát, és pár percig vérzett. HoiTo a fiút félholtra . verte ... Ebből az ügyből még sikerült valahogy kimosakodnia, de egy másik botránya - kísérletezés közben felrobbant a laboratóriuma, és egyik munkatársa meghalt - súlyos ítélettel végződött. Távoznia kellett az egyetemről. Én is tagja voltam a fegyelmi bizottságnak. Az ítélet kihirdetésekor HoiTo teljesen elvesztette az esztét.

Üvöltött, törtúzozott, fenyegetőzött: Lerombolom ezt az iskolának csúfolt csibésztanyát! Eltörlöm a föld színéről ezt a pizsok várost! Igazságot szolgáltatok! Isten leszek! Boruljatok le előttem!... Mentők vitték el, kényszerzubbonyban. Közveszélyes örültnek

nyilvánították. Ezért nem lett a munkatársa halálából bírósági ügy. Ügy hallottam, sokáig kórházban ápolták. Hogy hol, nem tudom. Soha többé nem láttam, nem tudom, mi történt vele ...

Berci kikapcsolja Csibész adószerkezetét.

- Édesapám, úgy érzem, itt vége van az első felvonásnak.

Átadnám neked a szót.

- Rendben van, átveszem. De tartsunk talán néhány perc szünetet.

Leonidában azonnal megszólal a háziasszony.

- Az jó lesz, lelkem professzorom, örömben, hogy szerencsésen hazaérkeztek, csináltam egy kis madártej. Azóta bizonyosan jól le is hűlt. Gyere, Liuna, kislányom, segítsd behozni ...

NYOLCADIK FEJEZET

amelyben Emilio Calvi főszerephez jut

JLlezdódik a második felvonás. A madártej elfogyott az utolsó csöppig, az izgalom felforrósodott. Mindenki úgy érezte, hogy nagy dolgok következnek . . .

Kocsis professzor beszélni kezd:

- Átvettem tehát a szót. Annál is inkább, mert az idegklinikát én találtam meg... véletlenül. Megtalálhatta volna Berci

is. Illetékes helyen érdeklődtünk, hány olyan kórház, intézet

van a Fülöpszigeteken, ahol annak idején HoiTót ápolhatták. Összesen 46 címet kaptunk. Ezt kétfelé osztottuk: 2323

videofonhívást bonyolítottunk le fejenként. Azaz én csak húszat, mert a nálam huszadiknak befutott Zamboanga városában az idegklinika igazgatója lelkiismeretes ember volt, átvizsgálta visszamenően a betegfelvételi könyveket, és megtalálta a 13 évvel ezelőtt kezelt HoiTo nevű ápoltat. Ő maga nem tudott róla semmi felvilágosítást adni, mivel csak két éve vezeti az intézetet. Az elmúlt 13 évben lecserélték a teljes or- vosi kart és az ápolószemélyzetet is. 2472 óta az Egyenlítő közelében öt év lett az egészségügyi szolgálati idő. Éppen elég,

higgye el, professzor úr.. . Legjobb lenne, ha személyesen

ide utazna. A városban keresünk valakit a régiek közül, aki

ismerte betegünket. Útra keltünk hát. Zamboanga Manilától

légvonalban mintegy 1200 kilométer. A hongkongi légitaxi

lassan, de. biztosan odaszálldogált velünk, útja egy teljes

óraig tartott. Zamboanga egy, a Sulutengerbe mélyen benyúló félszigetre épült.

Az óváros bambuszcölöp házaival,

bárkáival, száradni kifeszített hosszú kerítőhálóival ma is

pontosan olyan, mint ezer évvel ezelőtt volt. Később tudtam

meg, hogy védett tájmúzeum. A körülbelül százezer lakosú

modern, új város felhőkarcolói sablonosak, unalmasak. Egy

ilyen toronyépületben lakott Ursula nővér, öreg, ráncos bőrű

75

filippinó asszony. Valaha az idegklinika főápolónője volt.

Az igazgató ajánlatára hajlandónak mutatkozott fogadni minr

ket. Az egész beszélgetést rögzítettük ... Rajta, Csibész!

- Ursula nővért keressük.

Ezt én mondom.

- Maguk kik?

Ezt meg az öreg filippinó.

- Kocsis János vagyok Párizsból, 5 meg a fiam. Az intézet vezetője megígérte, hogy beszél Ursula nővérral.

- Ja, az új igazgató? Beszélt. Maguk bejöhetnek, de a kutya maradjon kint.

Bolhát hurcol a lakásomba!

- Jaj, kedves Ursula néni!

Ezt Berci mondja.

Ez a kutyuska naponta szokott fürödni, bolhának még színét se letta! Nagyon fiatal, elkódoroghat... ölbe veszem.

Tessék megengedni, hogy így bevihessem.

- Jó, nem bánom. De ne hogy letegye!... Na, foglaljanak

helyet, és mondják el, mit akarnak.

- Úgy tudjuk, hogy Ursula nővér főápolónő volt az idegklinikán ...

- Idegklinika? De megtisztelik! Közönséges bolondokháza volt. Még ma is az.

- De főnővér tetszett lenni? Igen?

- Jól tudják, valóban főnővér voltam. Harminc évig! Akkor még nem létezett ez az új törvény: az öt szolgálati év!...: öt év a trópusokon a szolgálati idő! Kényeskedni tudnak a mai fiatalok, de dolgozni nem! No mondják, miért jöttek.. Honnan jöttek?

- Manilából, és egy embert keresünk, akiről csak annyit tudunk, hogy 13 esztendővel ezelőtt az intézetben ápolták.

- No, az nem sok. Nekem a 30 év alatt volt vagy kétezer betegem. A nevét tudják legalább?

- Igen, tudjuk. HoiTo a neve, és fizikatanár volt a manilai egyetemen.

- Kedves Ursula néni! Tetszik rá emlékezni?

- Fiú! Te hízelegsz nekem!... Nem szükséges. HoiTo ápoltra nagyon jól emlékezem... de nem mondhatok róla semmit.

- Ezt úgy értsük, hogy nem tud róla semmit?

- Értsék úgy, hogy annak idején esküt tettem: betegeinkről soha senkinek felvilágosítást nem adok, nem teregetem íúy a titkaikat! Ez nem az ápolószemélyzet, hanem a kezelőorvos dolga.

- Drága Ursula néni! Ezt... ezt nem teheti velünk! Ez ... ez rettenetes lenne Csillagocska ... azaz Ilolo életéről van szó! Ilolót meg kell találnunk!... Ilolót meg kell mentenünk ! Pár másodpercig néma a szalag.

- Azt mondod, hogy Ilolo? ...

- Ursula nővér! Tetszik emlékezni Ilolóra is?!

- Ilolóra? Gyönyörű szép kicsi leányka volt... Sokszor bújt az ölembe ... sok szép sulu mesét mondtam neki... néha elaludt a karomban ... A kicsi Ilolo .. . akkor öthat éves volt... - Ursula nővér! Kérem, higgyen nekünk! Élethalálról van szó! Meg kell találnunk HoiTót és leányát, hogy megakadályozzuk egy készülő rémtettet! Emberek ezrei, talán százezrei pusztulnak el, ha idejében nem lépünk közbe!

- Maga akar közbelépni?! Maga meg ez a gyerek meg egy kiskutya?!

Figyeljete! Most jön édesapám nagy húzása!

- Ursulaaaa! Tudd meg, hogy én vagyok a nagy Varázslóóóó! Feloldalak fogadalmad alóóóóó! Beszélhetsz!... De felold a kis Varázslóóóóó is! Megcsavarta Csibész fülét, megnyomta az orrát.

- Oldd fel te is, kis Varázslóóóó!

- Vauuu! Feloldalak Ursulaaaa! Vauuu! Elmondhatsz mindent, amit tudsz! Az idegenek megmentik Ilooooooooo életééééét! Az öreg hölgy sakkhatt lett.

Na ... na ... nagy Varázsló! Te ... te ... teljesítem a parancsot ...

- Állítsd meg a rögzítőt, fiam ... Köszönöm.

- Ezt ügyesen csináltad, János! - dicséri Szífiusz kapitány a professzort.

- Hogy volt tovább?

- Vallott az öregasszony, mint a vízfolyás ... No de hallgassátok meg őt magát.

Nem hittem neked, uram, mindaddig, míg hatalmat be nem bizonyítottad: megszólalt az oktalan állat! Most már hiszek neked. Hiszem, hogy képes vagy szembeszállni a Gonnoossal. Ezért elmondok mindent, amit HoiTo ápoltról tudok.

Ötvenegynéhány éves, kis termetű ember volt, némi polinéz beütéssel. Eleinte nyomorult szegénynek véltük, de később valami rettenetes gazdagság szakadt a nyakába... Amikor hozzánk került, rongyos volt, és piszkos, és semmi állandó jövedelemmel nem rendelkezett. Hatéves kislánya járt be hozzá, pótolta némi gyümölcscsel a nem túl jó intézeti kosztot.

Emlékszem, azt hittük, a kislány a piacon lopkodja az ananászt meg a banánt... HoiTo az első hetekben rendkívül nyugtalanul viselkedett. Mindenkibe belekötött. Sokat volt kényszerzubbonyban és gumiszobában ... Később, úgy tetszett, beletörődött helyzetébe, csendesebb lett... Nem szerettem azt az embert. Minden nyomorúsága közepette is fölényes gőg áradt belőle. Magát mindenkinél különbnek tartotta. Egyszer így szólt hozzám: Ne felejtse, amit mondok, Ursula nővér! Eljő még az idő, amikor tudni fogja, hogy személyemben az Istent ápolta!... Tudják, nekem már sokmindenféle betegem volt: Napóleon, Paganini, Michelangelo tucatszám. Iste nem is volt vagy tíz darab. Ezeket szegényeket sajnáltam ... de HoiTótól félttem. Egyetlen jó tulajdonsága volt: rajongva szerette a kislányát, Ilolót. Ez a kislány jelentette zavaros életében a hajnali napsugarat. Kedves, okos, szerény, áldozatvállaló gyermek volt. Jöttére apja legvadabb őrjöngése is azonnal elcsitult... így telt el több mint egy esztendő, amikor egy látogatási napon Ilolo behozott egy ősz hajú, tekintélyes, idős bennszülöttet, aki akkor járt nálunk először. Én fogadtam és kísértem be őket ápoltunk szobájába. Tehát jelen voltam, és láttam, mi történt! Amikor a látogató meglátta HoiTót, leborult előtte a padlóra! Homlokát a földhöz verdeste, és valamilyen óceániai nyelvjárásban, amiből keveset értettem, magasztalni kezdte őt, császári felségnek szólította. HoiTo szemlátomást felélénkült, kiragygogott az arca, valósággal megnőtt... Két nap múlva az igazgatóság utasított minket, hogy készítsük elő HoiTo távozását. Azt suttogták, hogy maga a kormányzó videfOnált az igazgatónknak. Az tény - magam is láttam, HoiTóért egy akkora légpárnás kételtű jármű jött, hogy nem fért be a kapun ... Elvitték őt... Uram! Én ennyit tudok HoiTóról és a kislányáról. Elmentek ... azóta híréket se hallottam ...

- Berci fiam, köszönöm, elég.
Berci kikapcsolja Csibész lejátszóját.
Liuna lelkendezik:

- De hiszen ez hallatlanul érdekes és izgalmas! János bácsiék elindultak, hogy megkeressék HoiTo professzort, akitől tanácsot, útbaigazítást akartak kérni, és megtalálták ... igen, ki merem mondani: megtalálták magát Csillagocskát! Szíriusz kapitány egyetért a kislánnyal.

- Merész, de logikus a következtetésed. János barátom, nyilatkozzál: ti ott, Zambóangában, az Ursula nővérral folytatott beszélgetés után ugyanezt gondoltátok?

- Igen ... sőt még ennél is többet. A rendkívül sok közvetett bizonyíték azt látszott igazolni, hogy megtaláltuk! Nem a tudóst, akitől útbaigazítást akartunk kérni, hanem magát a holdbéli izgalmas események tettesét vagy tetteseit. Valószínűnek látszott, hogy nincsen semmiféle Bíbor bolygó, idegen lények, 500 fényév távolságából hozzánk ruccant Csillaglány, hanem van HoiTo, a zseniális és feltehetően örült fizikus, aki egész életében az anyag sugárzását kutatta, már húsz évvel ezelőtt térfotókísérleteket végzett, azóta bizonyosan tökéletesítette, és talán a fotont is igába fogta! Váratlanul dúsgazdag lett... és kiagyalt valami szörnyű bosszútervet! Ezt készíthették elő Csillaglány látogatásai a Holdon!... Most már tudtuk, hogy mit kell kérdeznünk egy titokzatos bennszülött császárról, aki a világ végén hatalmas szigetbirodalomban uralkodik, és félelmetes hatalom birtokába jutott...

Berci átveszi a szót, és sorolja a bizonyítékokat:

- Elsősorban van egy lánya, akinek egyezik a kora, a neve, de még a haja színe is! Ilolo fényes csillag! Azután..

De Kocsis professzor közbeszól:

- Ne bocsátkozzunk ismétlésekbe. Tény az, hogy megbizonyosodtunk: nyomára akadtunk azoknak, akiket keresünk!

Már csak egyetlen lépés választ el tőlük... de merre lépjük azt az egyetlen?

- Meg kellett találnunk egy szigetet Óceániában! Gombostűt a szalmakazalban! Reménytelen vállalkozásnak tűnt.

Szíriusz kapitány tiltakozik:

- Hohó! Volt egy támaszpontotok. Talán megfeledeztetek róla? A nyugati 140. délkör!

- Igen, a nyugati 140. délkör. Természetesen észben tartottuk, és ez volt az, utolsó kapaszkodó. Elhatároztuk, hogy megközelítjük. A hongkongi légitaxi nem vállalkozott a hosszú útra. Graviplánt béreltünk Manilán, és átugrottunk Tahiti szigetére.

Pierre elismeréssel szól:

- Jókora ugrás volt! Közben kiszámítottam a távolságot: közel 11 ezer kilométer!

Szíriusz kapitány Óceánia térképét vizsgálja.

- Úgy látom, hogy Tahitit pontosan a 150. délkör metszi. Tehát jócskán megközelítettétek a 140. délkört.

- Ez volt a célunk. Papeete, Tahiti fővárosa, az utolsó nagyváros, ahonnan kapcsolatot teremthettünk veletek és a világgal. Egyébként Tahitiról az idegenforgalmi propaganda azt állítja, hogy a világ legszebb szigete.

Liuna szól meg a maga mély, modorában:

- Hatszáz évvel ezelőtt született egy kisfiú. Amikor felnőtt, tőzsdeügynök lett. Élete derekán megundorodott ocsmány foglalkozásától... elkezdett festeni. Világhírű művész lett. Tahitiban élt...

Berci fölényesen legyint.

- Ott is halt meg. Gauguin volt a neve. Láttuk a múzeumát Papeetében.

- Úgy? Szóval múzeumokban járkáltatok! Biztosan strandoltatok is!

Kocsis János nevetve védi fia becsületét:

- Igenis strandoltunk, és járkáltunk múzeumokban, teaházakban, iskolákban, polinéz pálmakunyhókban, fehér vadászok és barna gyöngyhalászok tanyáján, templomban és halpiacon ... mindenütt, ahol emberektől kérdezősködni lehetett. De senki nem mondott semmi célravezetőt.

Pinton is részt kér a vitából:

- Szóval ügybuzgón kutattatok ... de közben jól éltetek!

Berci visszavág:

- Jól éltünk?!... Köszönöm az ilyen jó élelét! Hiszen ott ficamodott ki a bokám!

Leonidában azonnal felébred az irgalmas nővér.

- Szegény fiacskám!... Mondd el, hogy történt.

- Tetszik tudni, Papeete kikötőjében hosszú kómoló nyúlik be a korallzátony koszorúzata lagúnába. Innen indulnak

apró bárkáikkal a gyöngyhalászok. Ezeket figyeltük. Itt léptem bele egy gonosz gödörbe. Iszonyú fájdalom hasított a bokámba, és menten leültem.

Mozdulni sem tudtam. Persze

csődület támadt. Édesapám megkért egy fiatal fiút, fusson el a kikötőparancsnokságra, ott biztosan van videfon, hívja a mentőket!...

Félórába telt, amíg megérkeztek, elsősegélyben részesítettek, és beszállítottak a baleseti kórházba. Ott egy kedves, idős doktor bácsi vett kezelésbe. Emilio Calvi a neve,

olasz származású, és fogyatékosan beszél a világnyelvet...

Most hallgassátok meg kificamodott bokám helyreigazításának hangképét. Tartsd az orrod, Csibész!... Úgy ...

- Auuuu ...

tt kezdődik a felvétel.

- Ne féljél, te fiú... érzéstelenítem el...: nem fogja fájni!

Ez doktor Calvi hangja.

- Egy cseppet sem félek, doktor úr. Tessék csak csinálni nyugodtan.

- Vagy nagyszerű, bátor gyerek!... No még egy kicsi türelem ... Most fogsz egy kicsi érezni... Készen vagyunk!

Bravó! Bravissimo! Te fel sem szisszente! Nagyon bátran csinálta viselkedés!...

Kérlek, mondd meg te neved.

- Kocsis Bertalan.

- Furcsa név... ismerős név... Foglalkozás? Vagy diák?

- Holdmérnöki középiskolába járok.

- Holdmérnöki?... Érdekes van: holdmérnöki.. Lakásod?.

- Hold. 28as kupolaváros.

- Hogy ... hogyan? Hogy te mondod? Hold?

- Igen. A Holdon lakom.

- Ott te lakol? ... Kocsis Bertalan? ... Én hallottam hírét egy fiúnak, neve Kocsis Berci.

- Én vagyok, Bertalan - Berci, ugyanaz becézve.

- Te vagy Kocsis Berci?!... De hiszen akkor én ismerek

téged! Úgy értek, hogy a hangos magazinokból meg a televízorból. Tavaly az egész Óceánia összes sajtó rólatok áradoztál... Várjál csak, mondok: Szíriusz kapitány ... és Pierre ...

és az a kisfiú, Pi... Pio ...

- Pinton.

- Az, az, van Pinton! Aki megfagyta, lett dehibernálva, édesanyjával... Tudom! Conchita Ibanez!.. És volt ottan még egy kislány, van piros haj neki...

- Liuna.

- Igen, Liuna!... Köszönök... Van csodálatos! Egészen csodálatos!... No és a kutya!

- Csibész a neve, ő is itt van. Csibész, bújj elő!... Köszönj!

- Vau ... vau ...

- Köszönök vissza, Csibész: vau ... vau ... Nem te becsapsz. Tudok, hogy műkutya vagy, roboter ... De hiszen ...

de hiszen akkor ön van a te édesapa, a híres tudós: Kocsis János !

- Valóban, Kocsis János a nevem.

- Kocsis János professzor úr! Boldog vagyok, hogy megismerhette! Nahát, ha enyim feleség elmondom, hogy megint egy világhíresség találkoztam!... Lesz csodálkozás!

Most figyeljétek édesapámat!

- Találkozott egy másik világhírességgel is, doktor úr?

- Igen. De az nem jött ide. Engem hívtak oda. Volt hallatlanul izgalmas! Körülbelül egy hét előtte hívtak engem kislányhoz. Kislány volt beteg.

Gravitaxival jöttem értem. Tudod, micsoda a graviáxi ?

- Természetesen tudom. Mi is azzal utazunk.

- Én életemben először utazta gravitaxi. Repültünk keletre, mindig csak keletre, talán kétezer kilométer... Ott van

egy sziget. Kiszálláskor bekötés enyém szemem. Nem bántottak, voltak nagyon udvarias... Bekötés, hogy én ne lássa,

hol farok. A kötés kendőt csak bent a szobában levetni. Volt szalon, szépséges bútorzat, sok arany és selyem!.. . Ragyogta minden drágakő, és elefántcsont és kristály!... Fogadta egy

férfi engem, kislány apja. Bevezette hálósoba kislányhoz, aki feküdt ágyban mozdulatlan, mintha lenne halott.

Hú, de megijedtem! Rákiáltottam a doktorra:

- Nem volt halott?

- Nem, nem volta meghalva, csak volt klinikai halálba.

Sikerült őt visszacibálgatni életbe.

- Mi baja volt a kislánynak? Mi történt vele?

- Mondta apa, érte őt áramütés. Mondta, rázuhanta erősáramú kábel.

- Egészen biztos ön abban, hogy a kislány valóban áramütést szenvedett? Megállapította kétséget kizáróan?

- Igen, megállapította... azaz most, hogy mondja, nem is lenni olyan biztos ... Akkor örültem, hogy megmentettem

övé élet. De most mondok, lehetett akármilyen más energia, sokkolta őt meg, el volt vesztve eszmélete, égési nyomok is

voltak testén Három napig tartotta engem ott, kezelte kislány, aki gyógyult szépen ...

- Tudja a betege nevét, doktor úr?

- Igen, tudja... azaz hallotta én. Apja néha mondta neve... bennszülött volt a

hangzása, talán polinéz ... mindjárt jutja eszembe ... Li... Lilo ...

- Talán Ilolo.

- Az! Ilolo! Honnan te tudod, fiú?..: Valóban volt név övé Ilolo!

- Őket keressük: Ilolót és az apját.

- Keresik? Miért?

- Hosszú elmondani. De tessék elhinni, a Holdról jöttünk, és az egész keleti féltekét felkutattuk, hogy rájuk akadjunk. Élethalál kérdése! Sok ember élete függ attól, hogy megtaláljuk őket! El fogjuk mondani...

- Nem kell elmondasz. Hiszek Kocsis Jánosnak, és segítek. Csak kérdés tovább bátran!

- Az apa nevét is tetszett hallani?

- Nem. Apja neve egyszer sem hallottam. Mikor érkeztem oda, apa mondta, hogy ne haragudjak, nem árulhatja el neve.

Azt láttam rajta, hogy nem volt tiszta európai... volta ő félvér. Sárgás volt övé bőr, és mongoloid övé arc. Volt ötvenhatvan év közte, és a haja volt megőszült. Adta nekem sok arany honorárium, és fejedelmi ellátás, és volt nagyon boldog, hogy leány megmentettem...

- Le tudná írni, doktor úr, milyen volt a sziget és a ház, amelyben laktak?

- Szigetből nem sok láttam. Nagy sziget, sok szikla, csupa szikla! Magas fensíkba leszállt gép, volt kis légikikötő, tiszta kő és beton. És nem ház lakta, hanem inkább vár vagy erődítés, nagy épülettömbök és semmiféle ajtó és ablak. Hatalmas szürke falak és tornyok... Aztán bekötötték enyim szeme, és nem látta többé semmi...

- De a pilótát, aki a gravitaxit vezette, azt csak látta?!

- Igen, azt látta. Volt fajtiszta polinéz ember. De volt művelt. Jól beszélt világnyelv, sokkal jobban, mint én beszéli.

- És a légikikötőben látott embereket?

- Egyetlen embert látta. Ősz hajú, öreg, az is volt bennszülött. várt minket, ő kötötte be enyim szemem, ő vezette be engem épületbe, később ő szolgálta ki étkezés. Volt olyan, mint régen a lakájok.

- Milyen volt az ön vendégszobája ?

- Volt egyszerű, puritán, de nagyon tiszta, csak szükséges bútor. .. nem volt ablak, sima, fehér falak. Kondicionált, jó levegő, kellemes, hűvös, forró vízzel és hideg vízzel fürdőszoba ... csapból folyta édesvíz!

- A világítás?

- Igen, a világítás volt különös... Bizonyosan elektromos áram üzemelte, de nem izzótestek, nem csövek, hanem fényes, hideg lapok sugározta a fény... És az étkezés is volt egyszerű, de mindig volt friss. .. sok tej és gyümölcs és tengeri halak ...

- Kérem, mondja el, hogy viselekedett Ilolo!

- Ilolo ... van először eszméletlen... aztán térítettem magához ... lett csendes és hallgatag... és szomorú. Három napig ápoltam, akkor mondtam apa neki: el kell menni, enyim

betegek várnak. De mondom: visszajövök. Adtam orvosság.

ígértem, hogy két hét eltelte megnézem kislányt. Apa mondta: küld gravitaxi... és háláikodta nagyon. Akkor engem

hazahozta ide Papeete ...

Jl tt van vége a felvételnek.

A hallgatóság lelkes éljenzéssel és tapssal fejezi ki tetszését. Majd a következő dicséret hangzanak el:

Szíriusz kapitány: Nagyszerűen dolgoztatok. János! Tulajdonképpen megtaláltátok a fonál egyik végét. Most már csak fel kell gombolyítanunk!

Pierre: Mázlista vagy, Berci, hogy pontosán abba a lyukba léptél bele, és pontosan akkor, amikor kellett!

Liuna: A XXIII. században élt nagy kínai filozófus, Lao Szhiping szerint a szerencse nem vak. Nem véletlen, hogy a bátran, határozottan cselekvőket segíti. A nagy számok törvénye reá is vonatkozik.

Pinton: Azért ne feledkezzünk meg Csibész érdemeiről sem! Ő is ott volt.

Liuna: Csibész János bácsi műve! Csibész minden érdeme visszamutat az alkotójára!

Leonida néni: Túl sokat fecsegnek érdemről, alkotóról!

Mondják meg, mit készülnek tenni! Hogyan mentik meg Csillagocskámat? ...

Akármit határoznak, elfogadom. Részt kérek belőle!

. - Derék dolog - zárja a sort a kapitány, s mivel fonálgombolyítást tervezünk, szükségünk is lesz egy ilyen kitűnő, szakképzett hímzőszaktudósra, mint Leonida! Lesz dolga elég, ne féljen!

Liuna aggodalmas hangon kérdezi:

- De hol kezdjük el a gombolyítást?

- Melyik szállal?

Pinton azonnal rávágja:

- Természetesen azzal, amelyik ahhoz az olasz doktor bácsihoz vezet!

Szíriusz helyesel:

- A gyerekek igaza van. Calvi doktor nélkütegy lépéssel sem jutunk tovább.

- A pártunkra kell állítanunk - tanácsolja Pierre.

Berci kész javaslattal áll elő:

- Ezt a feladatot Szíriusz bácsinak kellene vállalnia. Emilio Calvi olyan nagy tisztelője, hogy vakon teljesítené bármilyen kérését.

Ismét Pinton jelentkezik.

- Bocsánat, de eszembe jutott: az lenne jó, ha Szíriusz bácsi meghívná afurcsa nevű doktor bácsit ide a Holdra!

Berci lelkesen felkiált:

- Nagyszerű! Ez a csöppség megint okosat mondott!

Pintont magával ragadja a lendület.

- Mondom tovább is! Felhívjuk videfonon, és én is beszélek vele!

- A terv egyre tetszetősebb - állapítja meg Kocsis professzor.

Pinton tovább üti a vasat.

- Ha apát megkérjük, biztosan elmegy érte a saját kis graviplánján, és elhozza!

Szíriusz nevet.

- Köszönjük, kisfiam. Pontosan így csináljuk. Pierre, hívd fel Roberto barátodat, kérd meg, hogy létesítsen kapcsolatot Tahitival. Hozza be nekünk Emilio Calvi orvost, Papeete ... a száma?

- Midi 5214...

itoberto arca mosolyog rájuk a videfon kis képernyőjéről.

- Kapcsolom Papeetét, beszéljete!

Szíriusz kapitány áll a készülék elé.

- Képre kapcsolok, doktor úr.

És ugyanabban a pillanatban, amikor Hold ÁHam 28as kupolavárosában, a XV. Lajos korabeli rokokó stílusban építetb,

agyoncifrázott kéjlok dolgozószobájában levő készülékben

feltűnik egy kopaszodó, szemüveges, simára beretvált bácsi

arca - innen 400 ezer kilométernyire, Papeete villanegyedében, egy szellős

bungalóban a kopaszodó bácsi élő eredetije

megdőbbenve. bámulja saját videfonja képernyőjét, amelyről

egy őszülő szakállú, komoly férfi tekint reá. Calvi doktor boldog izgalmában kiabálni kezd:

- Ne!... Ne szólja egy szót se!... Ismerem meg magát.

Igen! Ismerem meg!... Ön van Viktor Szíriusz! Ūrhajósorvoskapitány!... Egészen bizonyos!... Micsoda megtiszteltetésben vagyok!

- Nekem öröm, hogy megismerhettem, doktor úr - hajt fejet udvariasan Szíriusz. - Kérni szeretnék öntől valamit.

Emilio Calvi arca felragyog.

- Tőlem kérni? Igazán?... Teljesítem! Teljesítem! Bianco

megígérem, hogy teljesítve lesz!

Pinton suttogva kérdezi Liunától:

- Mi az a bianco?

- Pszt!... Ne zavard őket. Majd megmagyarázom..

Szíriusz kapitány kedvesen erőszakos:

- Szaván fogom, doktor úr! Egyetlen kérésem van: látogasson meg engem a Holdon.

- Hogy ... én a Holdon .. önt?

A kis olasz orvos arcán kavargó a rémület és az elragadtatás. Sokdioptriás szemüvege mögött pupillái ijedten összeszűkülnek, homlokára veritékcseppek ülnek, szája mosolyra húzódva megmered. Kis ideig beszélni se tud. Végre ki tudja nyögni:

- Ezt... ezt komolyan mondta, kapitány?

- A legkomolyabban. És bírom is már az ígéretét: bianco!

A neve után ítélve, ön olasz származású, bizonyára jól beszél olaszul, tehát tudnia kell, mit jelent a bianco!

Pinton türelmetlenkedik:

- Most már igazán mondd meg, mit jelent!

Liuna sebesen magyarázza:

- Bianco olasz szó, azt jelenti: üres, kitöltetlen. Bianco aláírás a legteljesebb bizalom jele: kitöltetlenül aláírt kötelezvény.

- Értem, köszönöm.

És azonnal buzgólkodni kezd.

Átbújik Szíriusz kapitány hóna alatt, a videfon elé furakodik, és mint a Négyek Tanácsának teljes jogú tagja átveszi az irányítást.

- Doktor bácsi! Kitöltetlenül alá tettett írni a kötelezvényt, ezt visszacsínálni nem lehet. Most már el kell jönnie!

Nem tehet mást!

Calvi doktor szíve megremegelegszik, amint nézi a csöppnyi gyermeket.

- Te a kis Pinton vagy, ugye?

- Igen, Pinton Casteiro vagyok.

- Van igazad, Pinton. Bianco aláírtam a kötelezvényt, állnom kell a szavamat, valóban nem tehetek mást. És mennék

is boldogan... de vannak akadályok. Első akadály van: mit szól hozzá enyim feleség?... Második akadály: még soha nem utazta én az űrben ... Van harmadik akadály: nem tudni, miért meghív éppen engem Szíriusz kapitány.

- Doktor bácsi! Mind a három akadályt elhárítjuk. Az első:

doktor néninek nem kell megmondani, hogy a Holdra jön.

Édesapám megy doktor bácsiért. Pár óra alatt elhozza, másnap visszaviszi. Ennyi időt valamelyik szomszéd szigeten bármelyik betegénél eltölthet. Igazam van?

- Igen, igen ... van igazad, fiacskám. Hány éves vagy te?

- Tíz ... de abból öt évet hibernálva töltöttem.

- Tehát eszedet tiédet csak öt éve használod!... és engem csábítasz bűnre, hazugságra. Milyen férj te leszel?!.. .

- Ezt tessék csak rám bízni. De menjünk tovább! Az űrben utazni irtó jó. Én már sokszor utaztam. Ne tessék félni! Édesapám a világ legjobb űrpilótája. Egy kis virágoskertecskében

úgy száll fel és úgy száll le, hogy egyetlen virágszirmoknak

nem esik bántódása... A harmadik kérdésre, hogy . miért

hívta meg Szíriusz bácsi Calvi bácsit, válaszolni tudok. Azért,

hogy egy borzasztóan fontos ügyben, amitől sok ember élete

függ, a segítségét kérje... És még valamit mondok: ha nem

tetszik akarni hazudni a felesége néninek, tessék tőle elkéredzkedni !

- Bravó! Bravó! Bravissimo! Pintonkám, ez a helyes beszéd! Engedelmeskedem neked!

- Örömmel hallom, doktor úr - veszi vissza a szót Szíriusz kapitány. - Közben Kocsis János barátom már beszélt

Perez Castéiroval. Holnap reggel indul a graviplánjával,

négy-négy és fél óra alatt ér Tahitiba. Estére már itt lehetnek. A fogkefén kívül nem kell hoznia semmit!... Szeretettel várjuk!

Pinton Casteiro harmincéves korában, 2501ben nősült meg. Felesége Francesca

Marini korzikai származású neves csillagász volt. Ötven évig éltek harmonikus, boldog házasságban. 2551. szeptember 5-én egyszerre, együtt haltak meg. Utasai voltak a VegaXV nevű űrhajónak, amelyet a 1178-as Prokyon-zónában ismeretlen idegen lények pusztítottak el.

Emilio Calvi játékosan tiszteleg.

- Rendben van, kapitány! Rajtam nem fog múlni a dolog!

Megigértém: megyek!

JLVJrülülük a nagy ebédlőasztalt. Elfogyasztották Leonida néni ünnepi ebédjét, sűrűn koccintgattak vendégük, új barátjuk egészségére, Helga asszony narancsai is ott pompáznak már a gyümölcsöstálon, amikor Szíriusz kapitány szólásra emelkedik.

- Kedves Emilio!... Mert ezután már csak így hívlak....

- Köszönök, vagyok nagyon megtisztelve.

- Átestél az ismerkedésen, megmutattuk neked kis birodalmunkat, a 23-as kupolavárost...

Pinton közbekotyog:

- ... mert.többre nem volt időnk!

- Úgy van, mert többre nem volt időnk. Elmondtuk alaposan részletezve Csillaglány szereplését a Holdon, nem lettél

beteg Leonida szoljankalevesétől, töltött tőkjétől, blincsikijétől... itt az ideje, hogy megtudd, mit kérünk tőled!

A kis olasz felugrik.

- Bianco! Bianco!

Kocsis János óva inti őt:

- Könnyelmű ember vagy, doki. Lehet, hogy a bőrödöt viszed vásárra.

- Akkor is bianco! Amit a ti bőrötök kibírja, azt enyim is kibírja. Amiben ti vagytok benne, én is vagyok benne!

Felharsan erre a Négyek Tanácsa lelkes éljenzése.

- Éljen Emilio bácsi! Éljen!

Calvi doktor kipirul.

- Segítek, amit tudok. Mi állunk a jó oldalon. Az az ember ... Mi is neki neve?

- HoiTo.

- Köszönök ... HoiTo, ki tudja, mit ellenétek tervez! Talán az egész emberiség ellen! Le kell őt leplez! Meg kell akadályoz! ... És azt a kedves kislányt

megment! Elhozni onnan a

veszedelemtől!... Tudom is, mit csinálom! Kislány apjának

mondtam, hogy két hét elmúlva újra kell látnom beteget.

Ő küld értem gravitaxi...

Liuna remekművű agyában ugyancsak szorgoskodnak a

szürke agysejtecskék. Pillanatok alatt elkészül a terve.

- Emilio bácsi! Tessék úgy intézni a dolgot, hogy egyedül

maradhasson Csillagocskával. Mondja azt, hogy le kell neki

egészen vetköznie, és szégyelli magát...

- Jó ötlet! - veszi át a szellemi stafétabotot Szíriusz kapitány. - Ha ez sikerül, súgd meg neki, hogy érte megyünk.

És kérdezd meg tőle a sziget nevét!

- Értek minden, teljesítek minden. Most megyek haza.

Gravitaxi jön értem három nap múlva ... hétfő, kedd, szerda.

Visz kislányhoz. Csütörtök jövök vissza. Péntek videfonálok

nektek ide a Ploldra.

éntek.

- Nem tudtam, hogy ma nagygyűlést tart a Négyek Tanácsa, és éppen minálunk - tréfálkozik Leonida néni .különbekészítettem volna tejszínhabos kakaót, sütöttem volna kalácsot.

- Nem lehet minket becsapni! - rikkant jókedvűen Berci,

aki a finom ételek és italok lelkes barátja. - Látom, ki vannak készítve a csészek, és érzem a friss kalács csodálatos illatát!

- Te szemfüles éhenkórász, hát mindent észre veszel! Na, üljetek le, azonnal behozom ... De mondjátok meg lelketekre, miért jöttetek így testületileg és egyszerre? Talán történt valami?

Liuna szemrehányóan néz a kedves öregasszonyra.

- Leonida néni!... Hiszen péntek van!

- Jó, jó, tudom, hogy péntek, van. Szerencsétlen nap .. 7

- Reméljük, hogy ma szerencsés péntek lesz! Hát nem tetszik emlékezni? ... Ma videfonál Calvi doktor!

- Ó, ó! Rövid eszem, hova teszem!... Hát vénül az ember, hiába!.. Pedig fel is írtam a konyhanaptárba: péntek, jönnek a gyerekek! Na, hozom az uzsonnát....

, Ne hozza! Majd utána isszák meg. - Szinusz kapitány lépett be e szavakkal a szobába. - Roberto jelezte, hogy hamarosan kapcsolja Papeetét. Gyertek be hozzám ... maga is, Leonida!

Nem kell kétszer mondani. Elfoglalják szokásos helyüket, ki párnán, ki szőnyegen, ki a karosszék támláján, és megbűvölten figyelik a videfont. Az egyelőre hallgat...

Leonida néni megkérdezi:

- A professzor miért nincs itt?

- Édesapámnak haza kellett mennie, valami fontos ügye adódott az egyetemen. Azt ígérte, hogy holnapután visszajön ...

Kicsi haranghangok!

- Pszt!... A videfon!

Roberto jelentkezik:

- Kapcsolom Papeetét.

Sípoló a hang, életlen a kép, de ő az! Calvi doktor!

- Vagyok Emilio bácsi!

- Itt Szíriusz ... Pontos vagy, Emilio! Remélem, jó hírt mondasz ... Itt vagyunk valamennyien.

- Nagyon jó hír mondok! Ilolo van makkegészséges. Üzenet átadva... Ilolo majdnem kibújta örömeiben bőréből!

Várja titeket, de kéri, legyetek nagyon óvatosak. Megpróbál még tájékoztatni, fog üzenni tinéktek, addig nem csinálni semmi! A sziget van Marquisesszigetcsoport benne, övé neve NukuHiva ...

- Szegény kislányom... - sápítozik Leonida - végre tudjuk, hol tartják rabságban!.. NukuHiva ... de ronda név!

fljenhajú Ainónál, Hold Állam főkönyvtárosánál tartják a megbeszélést.

- NukuHiva a Marquisesszigetcsoport legnagyobb szigete ... - Aiho asszony tart beszámolót. - Alaposan utánakeresgéltem. Marquises közigazgatásilag Ausztrália államhoz tartozik. Az Egyetemes vüáglexikovezt mondja róla: 2360ig mintegy 15.szigetén tízezer ember élt, fajilag tiszta polinézok. Kókuszdiót, kávé, vaníliát termeltek. 2360 nyarán a pontos dátumot nem ismerjük vulkánkitörések a szigetek nagy részét megsemmisítették. Mindössze három sziget élte túl a katasztrófát: NukuHiva, HivaOa és Eiao. Az életben maradt lakosság Eiao szigetén telepedett le. Számuk 2470ben 1800.

Viktor Szíriusz úgy véli, hogy az itt élő bennszülöttek választhatták uralkodójukká HoiTót. Ki tudja, milyen ezerágú, . bonyolult örökösödési törvény alapján.

Pierre vitatkozni kezd:

- Mindez csak lehet, de nem bizonyos. Valahogy nem illik a képbe a váratlanul jött iszonyú gazdagság. Ha voltak is arany- és gyémántkincsek, a szigeteket elsüllyesztő nagy világrengés azokat minden bizonnyal megsemmisítette.

- Vagy feltárta.

Ezt a kurta megjegyzést Aino asszony tette. Rácsodálkoznak. Ő azonban felmutat egy kis, kopott könyvecskét.

- Polinéziai népmesék. Van közöttük egy, amelyik a nagy Poukapouka istenről szól. Ez különösen érdekes. Egy részletét felolvasom: Először jött a Nagy Morgás, azután jöttek a Sodró Hullámok. Fejüket habtaraj takarta. Majd következtek a Nagy Kövér Fekete Felhők, fekete eső hullott belőlük. Legutoljára megjelent Poukapouka Isten. Fejéből lángot lövellt, mely kápráztató vörös fénnel vont be a Nagy Kövér Felhőket, testén izzó vérpatak csurgott alá, s felégetett mindent, mi

útját állta. Hegycsúcsok repültek levegőbe, Óriási Sziklák süllyedtek el, öreg Barázdált Falak omlottak alá. Barlangpalota nyílt meg, feltárva kincseit: aranyat, ékszert, gyémántot! Poukapouka Isten jóságos volt barna népéhez ...

Kocsis professzor reagál a példamesére.

- Előfordulhatott, hogy régi földmozgások betemetett barlangjait egy újabb vulkanikus földlökés feltárta, ismét láthatóvá tette. Ezek között lehetett kincsesbarlang is. E tájon évszázadokig virult a kalózkodás. Meséltem nektek egy aranykehelyről, mely HoiTo tulajdona volt...

Pierre készséggel elismeri:

- Igen ... meggyőztetek. így is történhetett..Liuna sóhajtozik:

- De jó volna már biztosat tudni! Csak telnek a napok, s közben Csillagocska élete veszélyben forog. Mikor indulunk a kiszabadítására?

- Bocsássatok meg, amiért véleményt nyilvánítok - kezdte mondókáját Lenhajú Aino, holott nem ismerem a történeteket olyan alaposan, mélyrehatóan, mint ti, de azt hiszem,

nem ilyen egyszerű a kérdés. Ezt a kis Ilolót nagyon szeretem, bájos, értékes ember. De nem csak az ő kiszabadításáról van szó. Ha jól informáltak, az a manilai tudós, az a HoiTo, ismeretlen és félelmetes hatalommal rendelkezik. Gyűlölködő, talán nem is épeszű ... talán az emberiség léte ellen tör.

Képzeljétek, ha valamilyen csellel megjelentek NukuHiva szigetén, és megszóktatitek vagy elraboljátok a lányát, haragjában mit fog tenni?!... Ugye rélelmetes elgondolni is?

- Igazad van, Aino. Nem ismerjük, csak sejtjük HoiTo erejét. Az a kevés, amit eddig kimutatott belőle, földi mértékkel alig mérhető. Meggondolatlanul nem zúdíthatjuk a Világállamra HoiTo gyűlöletét... Ha majd a tervezgetést a tettek

váltják fel, elsőnek, valamilyen útonmódon, őt kell ártalmatlanná tennünk!...

üldam Renard lakásán megszólal a videfon jelzőharangja.

Helga asszony éppfen A füge termesztése a Holdon című értekezését írja. Átszól a másik szobába a fiának:

- Pierre! Légy szíves, nézd meg, ki keres. Hanem nagyon fontos, később visszahívom.

- Igenis, édesanyám! - ugrik az udvarias fiú, és felveszi a videfon beszélőjét. - Adam Renard lakása.

Kellemes női hang jelentkezik:

- Itt a Manilai Videfon Központ. Emilio Calvi főorvos úr megbízásából egy hangszalagot játszom be önöknek, ha kívánják. Pierret elkapja valami tevékeny, lázas izgalom.

- Kívánjuk, természetesen kívánjuk! Csak egy perc türelmet kérek, szeretném magnóra venni. Bekapcsolom a készüléket!

A központ udvariasan visszaszól:

- Tessék nyugodtan előkészíteni mindent. Pontosán három perc múlva kezdem az adást.

Pierre villámgyorsan kapcsol... a magnó már felvételre

kész . . . aztán átugrik édesanyja dolgozószobájába:

- Anyu! Szenzációs újság! Calvi doktor ... tudod, az a papeetei orvos, aki Ilolót kezeli, valami magnóüzenetet küld videfonon!... Hagyd a fügéidet, gyere, hallgasd te is!

Az izgalom Helga asszonyra is átragad.

- Megyek azonnal!.. . Kár, hogy nincs itthon apád. Szinusz kapitányt kellene felhívni. ..

- Nincs már rá időnk ... a videfon!

- Itt a Manilai Videfon Központ. Lejátszom a hangszalagot.

ötös . . . négyes . . . hármas . . . kettes . . . egyes ... zéró...

És megszólal a hangszóróból Csillaglány!

„Ilolo vagyok, ti Csillagocskának neveztetek. Betegnek tettettem magam, ezért még egyszer meglátogatott Calvi doktor.

Ő viszi el ezt a hangszalagot. Eljuttatja hozzátok. Segítségért

könyörgök. Segítsetek rajtam és apámon! Ő a világ legzseniálisabb tudósa, de

sajnos beteg, nem épelméjű. Félelmetes hatalommal rendelkezik, iszonyú fegyver van a birtokában. Percek alatt az egész Földet, Holdastul, mindenestül fel tudná perzselni!... Apámat ártalmatlanná kell tenni, meg kell gyógyítani ... Legyetek

nagyon óvatosak! Minden vasárnapon az erőművek és a sugárzó erődök teljes személyzete - 77 mérnök és technikus - Eiao szigetére látogat a családjához. Ilyenkor kettesben maradok apával. Éjjel leszállhattok a sziget északi csúcsán, de csakis zajtalan géppel. A légikikötőt irányfények jelzik ... Vége.

A manilai videoközpont alkalmazottja kedvesen csicsereg:

- Kivánják még egyszer hallani?

Pierre komoran válaszol:

- Köszönjük: nem. Felvettük.

éhány perc múlva megérkezik Szíriusz kapitány, Kocsis professzor, Perez Casteiro, Roberto Namora, előkerül Berci, Liuna és Pinton, majd kissé megkésve Lenhajú. Aino és Leonida néni is. Szóval együtt van mindenki. Pierre lejátssza nekik Ilolo üzenetét...

Utána mélységes, fekete csend ...

Majd Liuna suttog ... alig hallani:

- Beteltek az idők! Halott a Föld örökre, egy zokogásba fúlt halálhörgés után! Sötét, visszhangtalan, szélcsendes éjszakán lebeg, mint puszta roncs, némaság van körötte .. .

Pinton megkérdezi:

- Ezt is te írtad?

- Nem. Hatszáz évvel ezelőtt egy délamerikai költő.

Pierre méltatlankodik:

- Li, kérlek, te a legdrámaibb pillanatokban előranciaigálsz egyegy verset, csak hogy fitogtasd irodalmi jártasságodat!

Egyéb se hiányzik nekünk! Halott a Föld!...

Helga asszony a kislány védelmére kel:

- Fiam, ne bánts. Liunát! Nagy bajban mindenki másképp reagál. Az ő érzékeny lelkében megjelenik egy költemény néhány sora, ami nagyon is ide illik ... én viszont egyszerűen megrettentem. Erőművek!... Sugárzó erődök!...

Leszállni éjjel, zajtalan géppel a pokol szikláira!... És annak az embernek iszonyú fegyver van a birtokában!... Édes gyermekeim, mibe keveredtetek?!... Szíriusz kapitány! Igaz lehet mindez?!... Mi itt békében élünk, ananászt nemesítünk, termővé varázsoljuk a Hóidat, és akkor ránk törhet szörnyű sugarával egy ... egy örült?!...

Viktor Szíriusz igyekszik megnyugtani a felzaklatott asszonyt.

- Szerencsénkre belekeveredtünk a dologba, talán idejében ... és meg tudjuk akadályozni a rémtettet.

Helga Renard riadtan tiltakozik:

- Megakadályozni?!... A fiamat nem engedem! A gyerekeket nem engedem! Nem vehetnek részt ebben a szörnyűségben !

Pierre bátran védi a maga igazát:

- De anyu!... Ez a mi ügyünk! Ezt mi derítettük fel! A végén nem maradhatunk ki belőle!

Az asszony egyre izgatottabb.

- Ezt már sokszor hallottam! Mindig ezt mondjátok: A

Részlet Jules Laforgue Gyászinduló a Föld halálára című verséből. Kálnoky László fordítása.

mi ügyünk! Nem maradhatunk ki belőle! ... Es egyszer majd nem jösztek vissza!

- Jaj, Helga néni! Miket tetszik beszélni! - Ezt Liuna mondja. - Hiszen a tervezett akció teljesen veszélytelen!

- Tervezett akció... és veszélytelen?! Szíriusz kapitány!

Igaz ez? Terveznek valamilyen akciót, és az veszélytelen?

- Nem, nem igaz. Nagyon is veszélyes. Életveszélyes. De

a gyerekeknek igazuk van: ez az ő ügyük, joguk van jelen

lenni, amikor megkíséreljük elhárítani a bajt. Bízom benne,

hogy sikerülni fog, és megígérem, hogy ha velünk jönnek, nagyon vigyázunk rájuk.

Pinton határozottan kijelenti:

- Én is megyek!

Berci letorkolja:

- Maradj csöndben, csöppség! Az akció nem gyerekek és nem lánynak való. Te és Liuna szépen itthon maradtok. De kárpótlásul kaptok egy rendkívül fontos feladatot. Roberto Hírköz intézetében székeltek majd, és tartani fogjátok velünk a rádiókapcsolatot. Minden percünkről beszámolunk, ígérem.

Pinton tiszteleg.

- Rendben van, elfogadom a megbízatást!

Liuna mosolyog.

- Természetesen én is elfogadom. Eszem ágában sem volt veletek menni.

Helga asszony látja, hogy a félelmesnek ígérkezett akció kezd játékká zsugorodni.

- Drága gyermekeim, ti úgy osztozkodtok a graviplán ülőhelyein, mintha sétarepülésre készülnétek. Hogy ki mégy, ki marad, azt Szíriusz kapitány, Kocsis professzor és Perez Casteiro fogja eldönteni..

KILENCEDIK FEJEZET

amelyben vakítóan csillog a sima, végtelen víztükör artim Gomes kormányzó fogadja öreg barátját.

- Viktor, Viktor, mibe akarsz belesodorni?! Azt kívánod, hogy ne jelentsem a Világkormánynak a dolgot. Bízjak mindent rátok: egy graviplánra, három felnőttre, két fiatal fiúra és egy kiskutyára!... Ha csak a fele igaz annak, amit feltételeztek, olyan veszély fenyegeti a Földet, amilyen még soha! Legalább száz szupergraviplánnak kellene részt vennie egy koncentrikus támadásban nem volna szabad semmit sem kockáztatnunk!

Szíriusz kapitány határozottan, keményen válaszol:

- Ez lenne a legszörnyűbb, legoktalanabb kockázatvállalás. HoiTo egy ekkora felvonulást biztosan megneszelne, fogadna minket, és irgalmatlanul elpusztítaná valamennyi szupergraviplánunkat! Higgyél nekem, Mártim! Akciónkat gondosan előkészítettük, mindenre számítottunk, a legteljesebb titokban tartottuk, és Ilolo velünk van. Bízom abban, hogy meglepjük HoiTót. Elfogjuk, ártalmatlanná tesszük, semlegesítjük birtokba vesszük, és az emberiség javára fordítjuk

NukuHiva félelmetes energiámentességét. Ha tervünk mégis

csődöt mondana, mozgósíthatod a Világállam teljes fegyveres erejét.

Elszenesedett tetemeinket hozzátok haza a Holdra...

A kormányzó döbbenetesen bámulja barátját, azután rájön, hogy Szíriusz kapitány viccelt.

- Félelmetes a humorod, Viktor!... Na, nem bánom, vállalom a felelősséget. Szabad kezet kaptok. Azt teszitek, amit akartok. De ...

if erei türelmetlenkedik.

- Tessék tovább mesélni, Szíriusz bácsi! Hogyan folytatta a kormányzó? Úgy kezdte, hogy de ...

- Úgy folytatta: de a gyermekeket nem vihetitek magáitokkal. Ez kormányzói parancs!

Derült égből villámcsapás! A Négyek Tanácsa dermedten hallgat. Végre Liuna tárgyilagosan megszólal:

- Pinton és én nem is akartunk részt venni az akcióban.

Vállaltuk volna a holdi kapcsolattartást. De Pierre és Berci kizárása nem sportszerű! Fellebbezni fogunk.

Pierre elkeseredetten felnevet.

- Kihez? Nem mondanád meg? ... Most nem fellebbezhetsz a kormányzóhoz! Legfeljebb Szent Leonidához?!

Liuna belátja: valóban nincsen fellebbezési fórum.

Berci - ölében a műpulisal - hosszasan hallgat. Csibész selymes szörét simogatja, fülét vakargatja... aztán megvonja vállát.

- Ha nem, hát nem - mondja bárányszelíden, a kormányzó bácsinak igaza van. Ebben a rajtaütéses támadásban minden megtörténhet.

- Leteszi Csibészt a padlót borító szőnyegre. A kiskutya azonnal Szíriusz bácsi heverője alá bújik.

- Na, én el is megyek. Ti nem jösztek?

Pinton azonnal jelentkezik: - Én igen.

Liuna is csatlakozik: - Igazad van. Ha nincs az akcióhoz közünk, miért maradjak!

Pierre nem mozdul.

- Nagyon csodálkozom rajtad, te híres Kocsis Berci, hogy . ilyen gerinctelenül lemondasz, és nem harcolsz a jogaidért!

- Széllel szemben? Ugyan minek?!... Gyere inkább te is. Itt nincs semmi keresnivalónk!

Pierre megdöbbenve észleli magán, hogy szót fogad a barátjának. Feláll, illedelmesen köszön, és távozik.

A szobában hárman maradnak: Szíriusz kapitány, Kocsis professzor és Perez Casteiro. Most Leonida lép be, megrakott tálcával.

- Egy kis villásreggelit hoztam... - Meghökkenve néz körül. - Hol vannak a gyerekek?

Kocsis professzor adja meg a választ:

- Megsértődtek, faképnél hagytak bennünket.

- Megsértődtek?... Gyerekek a felnőttekre?!... Ki hatlőtt ilyet!... Próbáltam volna megsértődni lánykoromban kaptam volna az apámtól!... Most mi lesz ezzel a rengeteg finom, zaftos virslivel?

Szíriusz kapitány csitítja méltatlankodó házvezetőnőjét:

- Hagyja csak itt, majd mi hárman megesszük.

- Maguk hárman?! Kötve hiszem. De hát csak tessék! Válják egészségükre! xznap este Liuna szerényen meghúzta a harangocskát Szíriusz kapitány háza kapuján. Leonida nyit ajtót.

- Te vagy az, kislányom? Viktor Szíriusz nincs itthon?

Elmentek együtt, mindhárman: a professzor és Pinton apukája meg a gazdám. Súgtakbúgtak egész nap!

- Nem baj, Leonida néni, csak Csibészért jöttem. Délelőtt, amikor mi távoztunk, ő ittmaradt.

- Csibész? Nem is láttam ... Na gyere, keressük meg! Könnyen megtalálják. A műpuli Szíriusz kapitány hatalmas karosszékében ül, és boldogan csóválja a farkát.

- Itt van a kis huncut! Nézd, hbgy örül neked.

- Csibész! Ide hozzám! - parancsolja Liuna, és a kutya már repül is az ölébe.

- Sajnálom, hogy délelőtt nem vártatok meg a virslit.: 5 Azt mondta Viktor Szíriusz, hogy megsértődtetek.

- Ó, dehogy! Szíriusz bácsi félreértette a helyzetet. Nekik nagyon fontos megbeszéltnivalójuk volt, amihez semmi közünk. Ezért illedelmesen eltávoztunk...

XA sibész Pierre ágyán fekszik. Pár perce hozta haza Liuna.

- Most, hogy együtt vagyunk mind a négyen, talán leszel szíves és megmagyarázod délelőtti furcsa viselkedésedet!

fordul Pierre Bercihez. - Talán megijedtél? Inadba szállt a bátorság? Lemondtál Csillagocska megmentéséről?!... Díszes alak vagy! Berci helyett Liuna válaszol:

- Ne beszélj butaságokat, Pierre! Berci viselkedett valaha is gyáván? Inkább az jellemző rá, hogy meggondolatlanul merész. Sokszor az érzelmei befolyásolják, és nem az esze!

- Eddig én is ezt hittem... de ahogy ma meghunyászkodott, az minden volt, csak nem bátorság!

Liuna gúnyosan mosolyog.

- Valóban nem volt bátorság... okosság volt. Csak te nem vetted észre. Berci nem akart könyörögni, nem akart vitatkozni, mert Berci tervez valamit... Nyisd már ki a szád, te málé! Jól mondom ? ...

Berci keleti udvariassággal mélyen meghajol Liuna előtt.

- Selamat helalyr, Merni Fogadja csodálatomat!... Logikája éles, mint a

dzsungelkés!

Pierre dühbe gurul.

- Ide figyelj, te hős magyar! Lehet, hogy tévedtem, és nem vagy gyáva. De szentelen annál inkább! Hagyd abba ezt az óceániai bohóckodást, és mondd meg világosan, mit tervezel.

- Légy nyugodt, idejében megtudod. Előbb hallgassuk meg Csibész tájékoztatóját.

Pierre elámul.

- Te ... te Csibészt... tudatosan ... hírszerzési céllal...

- Bizony, tudatosan, hírszerzési céllal hagytam ott Szíriusz bácsi lakásán. Miközben simogattam: vételre állítottam, aztán beküldtem a kapitány heverője alá.

Pinton tapsol örömeiben.

- Berci! Ezt ügyesen csináltad!... Akkor most megtudhatjuk, miben állapotok meg apáék!...

egtudták. A jelvételen Kocsis professzor kezdte a beszélgetést :

- Sajnálom a gyerekeket. Én a fiamat szívesen magammai vinném. Hasznát vennénk útközben.

Maláji nyelven: Jó napot, úrnóm!

- Nekem Pierre kimondottan hiányozni fog. Jobb híradós, mint én vagyok.

Pinton lelkesen kiabál: Hallod, mit mondott az apu!

Pierre savanyú arcot vág: Erkölcsi diadal. Köszönöm, nem erre vágyom.

- Mi a véleményed, Viktor?

- Ugyanaz, mint a tiéd, János. Ha időnk engedné, kiállnék a fiúk mellett, meggyőzném a kormányzót. Erre azonban gondolni sem szabad. A veszély óriási! És vasárnapig már

csak négy napunk van! Éjjelnappal készülődünk kell. Még

egy hetet nem várhatunk, ki tudja, hogy az az örült mit cselekszik?! ... De mi a véleményed a fiadról?

- Elég különösen viselkedett. Gyanúsan szelíd volt. Nem ilyenek ismerem.

- Én sem. Remélem, nem tervez valami örültséget. Például azt, hogy graviplánt szerez, és megelőz minket!

- A Holdon ilyen nagy teljesítményű, csillagjاراتú Sgraviplán most csak egy van, a Pénélopé. Testvérgépét, az Aphroditét szervizbe vitték. Üzemképtelen. A Pénélopénak nem

férközhet a közelébe senki. A 8as úrkikötőben őrzik.

Liuna felkiált: Ayam Kiti! Berci bólint: Igen, Ayam Kiti...

- Azt hiszem, Viktor, nyugodtak lehetünk, a te híres barátaid, köztük a fiam is, nem zavarhatják meg terveinket. És bevallom őszintén, örülök, hogy a Holdon maradnak biztonságban. Féltem és szeretem őket...

Drága János bácsi! Mi is szeretünk téged! - ez Liuna vallomása.

- Akkor térjünk a tárgyra! Az akció parancsnoka természetesen te leszel, János.

- Vállalom.

- Pilótánk pedig Perez Casteiro. Perez barátom, a Pénélopét te ismered legjobban.

- Rendben van.

- Én szükség esetén a fegyvereket kezelem. Támadok vagy védekezem.

- Támadó fegyvereket nem viszünk! Védekeznünk azonban kell. Elsősorban Casteiro elektromos erőterére gondolok.

- Ezt a gondolatodat gyorsan vedd el, Viktor. Az én erőterem aligha nyújt védelmet HoiTo félelmetes erejű sugaraival szemben. Ha itt lenne az a piros hajú, okos kislány, azt

kérdezné: Csúzliwa megyünk Napóleon ágyú ellen?!

Ezt kérdeznéd, igazán? - kíváncsiskodik Pinton. - Li kedves, ki volt az a Napóleon? Maradj csendben, figyelj!

- Mit szólsz ehhez, János? Elektrodinamikában te vagy szaktekintély!

- Casteirónak igaza van. De nézzük csak, milyen lehetőségünk marad?... Szerintem kétféle módszerrel próbálkozhatunk, ösi, nyers erővel: azaz meglepjük, lefogjuk, megkötözzük azt az embert, mielőtt csodafegyverei valamelyikével

megsemmisítene minket Ez az egyik. A másik módszer: a lézerrács.

r- Lézerrács? Az micsoda? Hallottál már erről, :- Hallottam, Perez. A lézerrács Kocsis János uv .aimánya. Ez a masina egy tetszőleges magassági pontból lézersugarak alkotta, sűrű lézerrácsot bocsát ki magából a talaj irányába. Ily módon izzó lézerkúp keletkezik, amelyen senki és semmi át nem hatolhat. A rács porrá égetné. Ezzel egy személyt vagy kisebb csoportot a másodperc törtrésze alatt el lehet fogni. Az egész készülék nem nagyobb, mint egy közepes kézibőrönd. Energiaforrását magában hordja ... Jól mondtam, János?

- Kitűnően. Legfeljebb azzal egészítem ki, hogy eddig csupán két mintapéldány készült belőle. Egyegy lézerketrec üzemideje két óra.

- Viszünk tehát két lézerketrecet. Továbbá: felderítés cél, jából egy repülő bogarat, 100 méter mikro vezetékkel.

Pinton kíváncsi: Mi az a repülő bogár? Pierre gyorsan megmagyarázza: Egy akkora mikrofon, mint egy légynek a feje... persze te életedben még legyet sem láttál! Na, a repülő bogár, mondjuk, 2 milliméter átmérőjű pici korong, távirányítással repülni is tud. Vezetéke 0,01 milliméter, azaz egy

szőke hajszálnál tízszer vékonyabb. 20 méter távolsáig érzel.

- A Pénelopé menet közben élesen sivít. Ezzel célunkat észrevétlenül megközelíteni képtelenség.

- Perez, a zajszintjét nem tudnád csökkenteni?

- Sajnos nem. De magunkkal vihetünk egy háromszemélyes kis mentő koleoptert. Ez teljesen zajtalanul száll fel és le.

Miközben a Pénelopé mint bázis stacionárius relatív mozdulatlanságban, kellő messzeségben a Földtől hátvédünk marad,

mi a koleopterral tökéletesen hangtalanul kiköthetünk a szigeten.

Liuna bevallja: Ez a stacionárius relatív mozdulatlanság sok nekem. Megmagyarázzátok, hogy mit jelent? Pierre vállalkozik rá: De csak később. Most hallgassuk Csibészt!

- Akoleopter már ágra viplánban van?

- Nem. Szombat estére készülnek el kötelező felülvizsgálatával. Ez olyan rutinellenőrzés. Szombaton éjjel a főszerelő átviszi a 8as úrkikötőbe, és beállítja a Pénelopé hátsó raktárterébe. Annak fedélrészre nyitható, onnan a koleopter stratolhat.

- Akkor hát minden rendben van. Vasárnap reggel indulhatunk !...

Pierre büntudattal, becsülettel belenéz Berci bogárfekete szemébe.

- Ne haragudj... nem voltam eszemnél. Szégyellem magamat ... Bocsáss meg!

- Nem történt semmi, Pierrekém. Most csak az a kérdés, hogy...

A fiú izgatottan barátja szavába vág:

Ne folytasd, kérlek! Természetesen mindenben benne vagyok! Elfogadom a tervedet, azaz szombaton éjjel elrejtőzünk

a koleopterban! És azután lesz, ami lesz!...

Liuna megdicséri Pierret:

- No lám, tudsz te okosan is viselkedni. Most itt az alkalom, hogy elmagyarázd, mi is az a stacionárius relatív mozdulatlanság.

- Kérlek, roppant egyszerű! Ha egy Föld körül mozgó testet ez esetben a gravitáns oly módon állítunk be, hogy annak mozgási iránya megegyezik a Föld forgási irányával, sebessége pedig a Föld forgási sebességével, akkor az a test a Földhöz viszonyítva állandóan egy helyben állni látszik. Ez a stacionárius állapot

- Valóban roppant egyszerű - nyugtázza a választ Liuna, bár egy kicsit még gondolkoznom kell rajta... No de térjünk vissza témánkhoz. Szerencsénk, hogy a Pénélopé éppen a 8as úrkikötőből indul. Ugyanis Ayam Kiti...
- Stop! Megállás! - rendelkezik Berci. - Ayam Kitit nem keverjük bele a dologba. Ha kitudódnék, derékba törne a pályája. Fog ez menni nélküle is! Első feladatunk kinyomozni, hol tárolják jelenleg a koleoptert.
. intőn jelenti másnap, hogy édesapjától megtudta: a koleopter a CSZM Casteiro Szkafander Művek nagy garázsában várja a felülvizsgálatot.
- És nem őrzi senki!
- Nagyszerű! - örül Berci a hírek. - Ismerem ezeket a kis mentő pillangókat. A vezetőfülke mögött van a raktártere, abban szűkösén megbújhatunk ketten.
Pinton kész haditervet ad elő.
- Szombaton, a délutáni műszak után mi négyen minifurgonnal a 212es kupola városba utazunk, apa gyárához. Mivel harmadik műszakot nem tartanak, a gyárban ilyenkor nincsen senki: egyetlen éjszakai portás őrzi. Természetesen nem lopózhatunk be, mert a portás bácsi észrevenne minket. Másképp csináljuk. A gyárkapu közelében szép kis játszótér épült a gyári gyerekeknek. Van rajta egy játék vár, bástyával, lőrésekkel. Abban meghúzzuk magunkat. Onnan látni fogjuk, mikor távozik a koleoptert felülvizsgáló mérnök. Akkor majd én és Li odamegyünk a portás bácsihoz, beszélgetünk vele, majd kitalálunk valamit... például azt, hogy iskolai feladatot dolgozatot kell írnom azokról, akik Hold Állam éjszakai nyugalalmát őrzik...

J. intőn meggyőző erővel magyarázza:

- Tetszik tudni, portás bácsi, dolgozatot kell írnom azokról, aki Hold Állam éjszakai nyugalalmát őrzik. Ezért jöttem ... Tessék nekem erről mesélni!
A portás - Sámuel Dingwall nyolcvanéves nyugállományú skót műszerész - rosszállóan csóválja a fejét.
- Pintonka, Pintonka!... Ilyen késő éjszaka nem volna szabad egyedül mászkálnod. Tudják a szüleid?
- Nem vagyok egyedül, portás bácsi. Liuna Stefi elkísért... Gyere be, Li! Liuna belép az üvegfalú portásfülkébe.
- Tetszik látni! Liuna nagylány! Ő vigyáz rám... Es nappal különben sem kereshetem fel azokat, akik éjjel dolgoznak, mert akkor nekik aludniuk kell.
- Hát ez igaz - ismeri el Sámuel Dingwall. - Így már más. Na miről beszéljek?
- Portás bácsi - szólal meg a lány, mielőtt mesélni tetszene, tessék rajtam segíteni. Elestem, és felhorzsoltam a lábamat ...
Mutatja. Valóban: karcolások és kis vérpöttyök éktelenkednek a térdén.
- Ejnye ... ejnye ... No, gyere be a szobámba. Azonnal fertőtleníttük és bekötöttük.
Elindul, Liuna követi. Pinton utánuk kiált:
- Portás bácsi! Én addig vigyázok a gyárra!
Az öreg kapuőr komótosan nevet.
- Nem jár erre a madár sem!
Sámuel Dingwall fiatalságát Skócia legészakibb vidékén, az Orkney szigeteken töltötte, ahol millió és millió vízimadár fészkel. Ott ragadt rá ez a szólásmondás. A XXV. századi Holdon madarak egyáltalában nem élnek.
Pinton a zsebéből kis világító végű ceruzát kotorász elő. Fényjelet ad Pierrehek és Bercinek.
Odabenn a portáslakásban Liuna kényeskedik:
- Jaj! Félek!... Csípni fog!... Tessék vigyázni!... Jaj!
Múlnak a másodpercek ... múlnak a percek ...
A két fiú besurran a CSZM gyárba. Hátukon kis zsák, abban a legmodernebb CSZM szkafander ...

asárnap kora reggel a 8as úrkikötőből félelmetes dübörgéssel, éles sivítással startol a Pénélopé csillagközi Sgraviplán. Fedélzetén három tiszteletreméltó és világhírű férfiúval. A hátsó raktártérben elhelyezett kis mentő koleopter két

iszonyúan álmos, zibbadt végtagú, reszketve összebújó potyautast rejteget. A raktártérben 0 Celsiusfok a hőmérséklet.

A potyautasok fáznak.

Már három teljes órája tart az út.

- Hi... hi... hideg van - vacogja Pierre.

- Mondtam, hogy bújjunk bele a szkafanderekbe. Akkor nem fáznánk ... - morog Berci.

- Ki gondolta, hogy a raktárteret nem fűtik.

- Fűtik, de csak fagypontra. Itt főleg élelmiszert szoktak tárolni. Ha nem fűtenek, már régen nem élnénk!

Pierre megdöbben.

- Te ezt tudtad?

Berci bevallja:

- Tudtam... de sajnos megfeledkeztem róla. Most fázhatunk ...

Ebben a pillanatban közvetlen közelükben hangszóró harsan:

- Pierre! Berci!

Utána riadt, néma csend. Majd nagy sokára Pierre szólani

próbál, de csak értelmetlen, egytagú hangok születnek a gégejében: - E ez ... Szí... ri... ka ... pi... vo ... volt...

A hangszóró azonnal válaszol:

- Bizony, Szíriusz kapitány volt! Két potyautas! Bújjatok elő! Vége a büntetésnek! Eleget fáztatok.

Berci dadogva kérdezi:

- Há ... hát Szíriusz bácsi ha ... hall minket?

- Minden szavakat!

- És te ... tetszett tudni, ho ... hogy itt vagyunk?

- De tudtam ám!

Pierre tépelődik:

- Liuna vagy Pinton ... elárult volna? Az nem lehet!

Most Casteirót hallják:

- Az valóban nem lehet! Az a piros hajú kislány és az ért fiam nem besúgó!

- De nem ám! - harsogja Viktor Szíriusz. - Na bújjatok

már elő! Nyugodtan kijöhettek. A raktártérben van levegő.

Az utasfülke ajtaja nyitva.

Előmászna. Siralmasan néznek ki. Pierre szólal meg először:

- Szíriusz bácsi, kérem... most mi történik velünk?..?

Visszavisznek?

A kapitány szigorúan, keményen beszél:

- Arra nincs időnk! Éjfélre el kell érünk NukuHiva szigetét!

- Vagy letesznek Párizsban?

- Arra sincs időnk. Több óra idővesztés lenne.

Pierre tanácstalan. De Berciben éled valami remény.

- Akkor ... lehetséges, hogy magukkal visznek? ...

- Mi mást tehetnének? - és már mosolyog Szíriusz kapitány.

- De ... de a kormányzó tiltó parancsa ...

- Édesapád indulás után azonnal beszélt a kormányzó úrral, és meggyőzte őt.

Engedélyezte, hogy velünk jöhessetek.

Pierre csak hitetlenkedik:

- De honnan tetszettek tudni, hogy a graviplánon vagyunk? Hiszen mukkanni sem mertünk!

Perez Casteiro elégedetlenül csóválja a fejét.

- Ejnye, Pierre Renard rádiós tiszt! Ön megfeledkezik erről a kis műszerról!

- és rámutat a Douglasféle önsúlymérőre. - Abban a percben, amikor emelkedni kezdünk, tudtam, hogy 114 kiló túlsúly van a fedélzeten.

Berci felrikkant:

- Hallottad?! Pierre Renard rádiós tiszt?!... Hallottad?

60 kiló vagyok én, 54 kiló te, az összesen 114!

A boldogan kiabáló gyereket az apja inti csendre.

- Kocsis Bertalan segédpilóta! Viselkedjék rendesen!

Szíriusz kapitány parancsokat osztogat:

- Rádiós tiszt! Segédpilóta! Azonnal foglalják el szolgálati helyeiket! .. Jelentsenek!

- Igenis! - harsogja a két boldog fiú. - Pierre Renard rádiós tiszt és Kocsis Bertalan másodpilóta a szolgálatot átvettük!

A Pénelopé csillagközi Sgraviplán ekkor lépett be az exoszférába, hárromezer kilométernyire a Föld felszínétől.

asteiro utasítja Bercit.

- Sebességet csökkenteni! Tízezer kilométer per óra!

Berci ügyesen és buzgón végzi a munkáját.

- Csökkentettem. Tízezer kilométer per óra.

- NukuHiva adatait tápláld be a vezérlőbe!

A fiú két perc múlva jelenti:

- NukuHiva sziget földrajzi fekvését betápláltam az automata vezérlő irányítójába. Ugyancsak betápláltam a Föld tengely körüli forgását, valamint a Naphoz viszonyított elmozdulását. Az irányító visszaigazolt mindent, és ráállt a pályára.

- Magasságot, sebességet tartjuk.

- Magasságot, sebességet tartjuk

Nyugatkeleti irányban haladnak, megközelítően az Egyenlítő síkjában. Alattuk, viszonylag közel, a Föld félelmetes, sötét, domború teste, fölöttük a fénylő Hold, mögöttük a lemenő Nap vakító lángcsíkja koszorúzza a nyugati horizontot.

Berci az infravörös kereső képernyőjét figyeli. Felülről bemászik valami fényes folt.

- Jelentem, Afrika fölött, az Ukerevető magasságában járunk.

Szíriusz kapitány hamiskásan mosolyog.

- Pierre fiam, éppen ideje lenne, hogy tájékoztasd helyzetünkről a Holdat, helyesebben Mártim Gomes kormányzót.

- Igen ... igenis ... azaz ...

Viktor Szíriusz rácsodálkozik.

- Mi az, fiú? Nehezedre esik?

- Bevallom ... szégyellem magam. Nem lehetne úgy, hogy én felhívom, és Szíriusz bácsi beszél?

- Nem lehet! Te vagy a rádiós tiszt... Talán nincs semmi mondanivalód a kormányzónak?

Pierre hallgat egy sort, lenyel egyt izgalomgombócot, majd férfias határozottsággal azt mondja:

- Van mondanivalóm!

Máris kapcsolja az adót.

- Itt Pénelopé ... itt Pénelopé ... Hívom a Holdat... hívom a Holdat...

Roberto Namora azonnal jelentkezik:

- Itt Hold ... itt Hold .. . Központi Híradástechnikai Intézet .. . Roberto Namora ...

- Jóholdat, Roberto!

- Jóholdat, Pierre! Te vagy az? Hát megkerültetek?!...

Két elveszett, kóbor lovag! Röpdöstetek valahol az űrben? .. .Már elsirattunk titeket...

- Légy szíves, ne csúfolkodj! Szolgálatban vagyok!

- Szolgálatban? Az más!... Tessék parancsolni, rádiós tiszt úr!

- A kormányzósági palotát kérem!

- Adom, .potyautas úr, azonnal adom!

És hallani lehet a kapcsolás kis kattogásait.

Liuna kedves hangja szólal meg:

- Kormányzósági palota. ...

- Li, jelentkezett a Pénelopé. Beszéljetelek.

- Itt Pénelopé ... itt Pénelopé ...

Liuna kitörő örömmel válaszol:

- Pierre! Te vagy?!... Minden rendben? ... Nincs semmi bajotok?

- Nincs. Rendben átvettük a szolgálatot. Közép-Afrika fölött haladunk ... A kormányzó bácsival szeretnék beszélni.

- Adom azonnal.

Kis szünet.

Pierrenek dobog a szíve: tak ... tak ... tak ...

- Itt Mártim Gomes.

No, Pierre! Most csak becsületesen, bátran!... tak ...

tak ... tak .. .

- Ko . . . kormányzó bácsi... tisztelettel jelentem ... a magam és Kocsis Berci... Berci nevében ... hogy nagyon sajnáljuk ... igen, sajnáljuk, ami történt.. . bocsánatot kérünk ... illetve nem tehetünk róla ... lelki kényszer ... igenis, lelki kényszer ... amiatt tettük ... vagyis ... ugyanis ...

A kormányzó nevet.

- Értem, fiam. Szépen, összefüggően elmagyaráztad. Annál is inkább értem, mert 74 évvel ezelőtt, amikor olyan idős voltam, mint ti, én sem engedelmeskedtem a szülői parancsnak, éppúgy, mint ti, és megszöktem, mint ti, elrejtőztem egy lunabuszon, és potyautasként érkeztem a Holdra!... Éri akkor megúsztam két hatalmas atyai pofonnal, más semmi bajom nem történt 7 7 Vigyázatok magatokra ti is. Epén,

egészségesen szeretnék titeket viszontlátni!

Pierrenek sírás fojtogatja a torkát.

- Igenis ... köszönjük ... épen, egészségesen . 7S

A kormányzó erélyesen közbeszól:

- Rádiós tiszt! Van jelentenivalója?

- Van! Tisztelettel jelentem, hogy tervszerűen, zavartalanul haladunk. Most hagyjuk el az Ukerevetavat.

- További jó utat kívánok! Köszönöm. Vége.

- Vége...

Kocsis János a hátsó ülésorban csendesen megjegyzi:

- Ez sikerült. Nagyszerű ember a ti kormányzótok.

Berci mint visszhang ismétli: - Bizony nagyszerű ember! ...

..ár az Indiaióceán fölött röpködnek, mintegy 500 kilométeres közelségben a Földhöz. Ez a titokzatos termoszféra, az 1000 Celsiusfok körüli Pokoli Hőség birodalma. A derék Pénelopé léghűtői ugyancsak dolgoznak. Casteiro csökkenté a sebességet ötezer kilométer per órára. Most majd hosszú ideig nem jelez az infravörös kereső szárazföldet. Víz ... víz ... víz... legalább két teljes órán keresztül, amíg el nem érik Szumátra szigetét...

Szumátrát hat perc alatt átrepülik... északra tőlük egy távoli világváros fényei világítják meg az acélfekete ég alját: az ötmillió lakosú Singapore ... Aztán a Délkínai tenger, majd Borneó tíz perc... Celebesz és a Malukutenger újabb tíz perc... Szigetek százai, ezrei, tízezrei...

Berci jókora térkép fölé hajolva bosszankodik:

- Ej!... Sziget sziget hátán! Nem győzöm őket azonosítani!... Megvan! Ez a Manokwari!... Hű de messze vagyunk még! Tizenegyezer kilométer!... Casteiro bácsi, nem

mehetnénk egy kicsit gyorsabban? Még ránk virrad! Hiszen napkelte felé haladunk!

Casteiro türelmesen magyaráz.

- A termoszférában nem gyorsulhatunk jobban. Hűtésünk nem engedi. De nem kell aggódnod. Helyi idő szerint éjfél után két órával érkezünk NukuHiva fölé ..

jfél után két óra .

JLijii után n.el UIU

A Pénelopé harmincezer méter magasságban, a Földhöz viszonyítva mozdulatlanul, egy helyben áll.

Berci nagy gonddal szemléli az infravörös kereső képernyőjét.

- Látom mind a hármat. NukuHiva pontosan a célkeresztben van. Tőle északnyugatészakra Eiao, délkeletre HivaOa.

Egymás közötti távolságuk 200200 kilométer. NukuHiván jelzőfények villognak. A két másik sziget tökéletesen sötét...

Szíriusz kapitány nagy elismeréssel állapítja meg:

- Akciónk első fázisát sikerrel teljesítettük. Perez barátom, ez a Pénelopé

asszonyosság remekül vizsgázott. Most következik a második fázis. A graviplán, Casteiróval és Pierrrel a fedélzetén helyben marad. János barátom, Berci és jómagam a koleopterba szállunk leereszkedünk NukuHiva repülőterére. Állandó rádiókapcsolatot tartunk a Pénelopéval.

Vegyük számba felszerelésünket és fegyvereinket. A két lézerrácsot és a három bénítópisztolyt a koleopterban helyeztük

el. Nektek itt hagyunk két bénítót. János, te hozod magaddal a repülő bogarat. Induljunk!... Bizzunk abban, hogy odalenn . csak apa és lánya tartózkodik ...

1 Elhelyezkednek a koleopterban.

Casteiro benyomja az indító automata gombját. A Pénelopé méltóságteljesen kinyitja műanyag fedelét - most olyan, mint egy óriási vízcicsibor mely repülni készülvén, széttárja kemény szárnyfedőit. A koleopter kecses ugrással valósággal kipattan a graviplánból. Aztán sebesen ereszkedni kezd a pislogó jelzőfények felé...

Harminc kilométer zuhanás! Az antigravitonok működnek, mégis úgy érzik mindhárman, hogy súlytalan testüket valami borzasztó erő húzza lefelé, a biztos megsemmisülésbe!.. . Aztán az utolsó két kilométeren fékeződik az esés ... fokozatosan libegéssé válik. Alattuk NukuHiva szigete. Tiszta bazaltszikla. Vulkanikus kúpos képződmények, a holdfényben tisztán kivehető

hullámtarajszegéllyel. Berci látja, hogy a sziget teljes területére, hegycsúcsra, szakadékba, völgybe, meredek hegyoldalakéi 3 ra beton épületóriások százait emelték. Hatalmas betonkockák, égnek meredő betonhengerek, tornyok, bástyák, kövér hangártetők, hegyes betonkúpok és betongömbök ... mintha játszadozó istenóriások építőkövei hevernének itt, egymásra hányt, szörnyű zűrzavarban! Nagy, zárt kapuk és keskeny ablaknyílások. Aztán világosan kiválik egy óriási, sima téglalap, irányfényekkel a szélein: ez a repülőtér. Egyetlen különös formájú légi jármű kókadozik az egyik sarkában. Különben teljesen üres ...

A koleopter halkán, puhán leereszkedik a beton közepére.

Megérkeztünk - gondolja Berci. - Vajon visszafelé is megtesszük az utat. .. vagy itt marad a testünk, nehezen azonosítható nyomokban ...

Nem mozdul semmi. Nem hallani semmit. Csak a reflektorok pislognak szabályos rendben, színeiket változtatva ...

Berci suttogva szól:

- Betolakodtunk halott ókori istenek hajdan volt birodalmába ...

Szíriusz kapitány lehelethalkán válaszol:

- Nagyon is élő erők működnek itt! Minden képzeletet felülmúló ez az építkezés!.. . Berci! János! Cipót cserélünk, vastag gumitalpút veszünk fel... zajtalanul kiszállunk ...

A telihold fényesen süt.

- Vajon ők hogyan közlekednek? - kíváncsiskodik Berci.

- Biztosan nem úgy, mint mi - vélekedik Kocsis professzor. - Liftek, mozgólépcsők, föld alatti mozgójárdák hordozzák az itt dolgozó embereket.

Szíriusz csendre inti őket:

- Pszt! Utánam! Halkan ... és gyalog!

Elöl Szíriusz kapitány lépked, kezében a repülő bogárral, övébe a bénítópisztolyt dugta... mögötte Berci, nála a másik pisztoly ... legvégül Kocsis János, hátán a lézerketrec táskája. Mintegy száz métert haladnak, amikor nyílás nélküli betonfalhoz érkeznek. Lapos tetejére csigalépcső vezet... Ekkor ... valahonnan, valamelyik épület belsejéből emberi hangok szűrődnek ki!

- Pszt! - figyelmeztet Szíriusz kapitány, majd elindul óvatosan fel a csigalépcsőn.

Kocsis János és fia követi.

A lapos tetőt simára sikálta szél és eső. Kis kürtőféle emelkedik az egyik sarkán, nyilván szellőztetőnyílás, és abból fény szűrődik. Óvatosan megközelítik, és már hallják is tisztán: alulról, a kürtőn keresztül jön a hang, ingerült beszédfoszlányok ... férfi és nő között!

Szíriusz kapitány előkészíti a repülő bogarat. Bekapcsolja. A pici mikrofon, maga után húzva mikronméretű vezetékét, repdesni kezd, majd gazdája irányításával leereszkedik a kürtőig. Szíriuszek a huzal innenső végéhez három fűldugót rögzítenek, azon keresztül minden szót kristálytisztán hallanak ...

zt hallják a fűldugókban:

- Megkövetelem! Az apád vagyok, és neked engedelmeskedned kell! Ez a törvény! HoiTo törvénye!

- Nekem nem törvényem! Ez lehetett a Végi polinéz törzs törvénye, de nem az enyém!

Ilolo és az apja! - suttogja Berci. Azonnal hívom Pierret! - mondja a kapitány. - Itt Szíriusz!... Itt Szíriusz ... Itt Pénelopé! Pierre, jól figyelj! Bedugaszolom az URHba a repülő bogár vonalát. Beszélgetést fogsz hallani: Ilolót és az apját. Azonnal közvetítsd a Holdra! Roberto vegye szalagra az egészet!

- A polinéz király lánya vagy! A törvény téged jobban kötelez, mint az egyszerű alattvalókat!

- Én egyetlen törvénynek engedelmeskedem: a lelkiismeretem törvényének, az igazságnak!

- Lelkiismeret?! Igazság?!... Micsoda buta, ósdi elvek!

Romantikus, kispolgári limlom! Nem erre oktattalak. Az uralkodó minden eszközt felhasználhat célja elérése érdekében!

- Ez Machiavelli tanítása a Fejedelemben!

- Honnan tudod?!

- Liuna mondta a Holdon.

- Liuna, Liunaaa!... Már megint arra a holdi népségre hivatkozol?!... Férgék! Rovarok! Eltaposom őket!... Igen!

Eltaposom, ahogy a te Machiavellid ajánlotta!... Hehehe!...

- Apám ... apám ...

E

- Ne siránkozz! Nem méltó hozzád! Királylány vagy! Királynő leszel, a Föld királynője!... Teérted van minden!

Munkám, életem, hatalmam, erőm! Anyád szépségét viseled a testeden, anyád szellemét hordod az agyadban! Anyád helyett te leszel királynő!

Szíriusz hácsi! Ez az ember bolond ...

- Megparancsolom, hogy most, azonnal foglald el helyed az akciócellában! Kisugározlak a Holdra, és a még hiányzó öt objektumot leközzvetíted! Megértetted?!

- Nem teszem meg!

- De megteszed!... Akkor az egész Hold pontosan becélözva előttem fekszik ... és én elkezdhetem,!

Nem! Nem!... Nem csinálom tovább! Félrevezettél!

Becsaptál! Gyermekkorom óta azzal hitegetsz, hogy boldoggá teszed az emberiséget! És én hittem neked! Engedelmeskedtem. Félrevezető szövegeket tanultam. Begyakoroltam, hogy idegen bolygó küldöttének nézzenek. Elhitettem velük hazug szövegeimet barátságról, egymás segítségéről, emberszeretetről. .. és te mit tettél?! Az úrkikötőben, az úrhajó érkezésekor kis híján elpusztítottál sok száz ártatlan férfit, nőt, gyermeket! Ha nem sikerül megállítanom azt az úrhajót... Borzalmas volt!

- Hehehe!... Jó kis zenebonát kevertem! Mi?... Csak egyetlen századmásodpercre irányítottam rájuk sugaram első fokozatát, a legszelídebbet... és elszippantottam minden elektromosságot! Hehehe!... Nagyszerű volt! Féltetek, reszkettek, nyöszörögtek, gyáva kukacokká változtak!

- Hazudsz! Bátrak voltak! Hősök!

- Jó, legyenek hősök voltak. De ha te... igen, ha te nem jársz túl roppant ügyesen az eszemen, pár pillanat múlva a te bátor hőseidnek már csak a hamuját szitálhattad volna...

Hehehe!... Nem haragudtam érte, büszke voltam rád. Hiszen Hold Állam díszpolgára lettél! Te, a Nagy Életmentő!.. ..

Roppant mulatságos volt... És most szépen bevonulsz az akciócellába. No ...

légy jó kislány ... apukád szépen kér ...

- Már nem vagy az apukám. Az emberiség ellensége vagy. Vedd tudomásul, nem engedem bántani a holdbéli embereket! Az életem árán is megmentem őket!

- Ő, te együgyű nőszemély! Mit fáj neked az a pár ezer holdlakó?! Utamban állnak, el kell pusztulniuk!... Hidd el, nem haragszom rájuk, nem gyűlölöm őket... egyszerűen én vagyok a kiszabott sorsuk, a végzetük. Ilolo kedvesem, tudod, egyszer kiszámítottam, még a manilai egyetemen, hogy a Föld összes kísérleti laboratóriumában az ember évente körülbelül ötmillió fehéregert és tengerimalacot öl meg, nemes célok érdekében! A Holdon mindössze tízezer ember él... tízezer fehéregér! Semmiség!

- Te ... te szörnyeteg!

- Hehehe!... Szörnyeteg, mondd. No jó. Nem bánom, kiválaszthatok tízet, a legkedvesebb barátaidat... ne mondd,

hogy fukar vagyok: legyen húsz... legyen száz! De eggyel se több! Ezeket megmentheted, elszállíthatod. De a többinek, egy bizonyos napon, egy bizonyos pillanatban el kell égnie!

Egyszerre megsemmisítem sugaraikkal a Hold valamennyi objektumát! Öt másodpercig fog tartani: felizzik és hamuvá omlik minden és mindenki!... Akkor villámgyorsan átteszem székhelyemet a Holdra, és onnan halálsugaraikkal igába kényszerítem az egész Földet! Én a világ királya leszek! Te a világ királynője!... Hehehe! Képzeld, kislányom, milyen mulatságos lesz: az emberek riadtan futkosni fognak, mint feltúrt bolyban a hangyák!... Jó, mi?

- Apám, vedd végre tudomásul, hogy nem leszek cinkostársad gonosz terved végrehajtásában!

- Gonosz terv?... Cinkostárs?... Űgy? Szóval te is bűnösnek tartasz? Beálltai az ellenségeim táborába!

János! Készítsd elő a lézerketrecet! Minden pillanatban szükségünk lehet rá!

- Nem, nem, apám. Én szeretlek. Tudom, hogy a világ valaha élt legnagyobb tudósa vagy! Emberek milliárdjait tehet. néd boldoggá, ha úgy használnád az erődöt, ahogyan ígérted!... Azt mondtad: Átveszed a hatalmat, de egy csepp versem fog folyni!

- Hohó! Nem is! Nem isi Egyetlen csepp vér sem fog folyni! Mert akit a sugaram elkap, abban a pillanatban porrá ég!

- Ez örület!... Apám! Ez örület!

- Örület? ... Tehát én örült vagyok!... Azt mondd te is, hogy örült vagyok!... Tévedsz! Téved a világ! Téved mindenki! Az én elmém kristálytisza! Ők az örültek! Ők! Ők!... De leszámolok velük! Leszámolok!... Ilolo! Azonnal menj be az akciócellába!

- Nem!

Te! .. Te!... Megöllek!

- Apám!

- No jó. Nem öllek meg. Gondolkozzunk csak logikusan: ha megölnék, ki lenne a királynő? Na ugye! Tehát nem öllek meg. Aranytrónusra ültetlek, aranykoronát teszek a fejedre ... hiszen te vagy az én egyetlen kicsi lányom ...

Ilolo ... Ilolo ... elringatlak .. suttog a bambusz, fú a szél... tarajos hullám partot ér. .. elefánt ballag, messze jár ... Ilolo alszik, csendes már ... Ne ... mégse! Ne aludj el, kislányom, amíg nem teljesítetted a kérésemet... tudod, azt az apróságot, hogy leközzetted az utolsó öt kupolavárost. Értsd meg, kedvesem ... értsd meg már végre, hogy csak akkor tudom elkezdni a sütögetést... hehehe ... ha egyszerre, valamennyit... mind a kétszázötvenkettőt... Ugye érted, kislányom?

- Nem! Nem! Nem! Nem tudsz rá kényszeríteni!... Tudd meg, hogy elmondok mindent Szíriusz kapitánynak!

- Te! ...Teeeeü!... Sátán!!!

- Jaj!... Jaj! ... Ne bánts!... Segítség! Ne bánts!

Gyorsan! Le a lépcsőn! A túloldalon ajtó nyílik a teraszra! Várj! Ne menj!...

Ilolo a teraszra menekült! Az apja
utána rohan!... Innen felülről jobban elkaphatjuk!

- Apám!... Ne bánts!

- Áruló!... Megszegted a törvényt! A törvény ítélkezni fog!... Én vagyok a törvény! Én ítélkezem! . . . ítéletem ...
Fénycsíkok izzanak, villámok cikáznak, mennykövek dübörögnek, tűz sistereg, csattan ... és csend.
énycsíkok izzanak, villámok cikáznak, mennykövek dübörögnek, tűz sistereg, csattan ... és csend.

A teraszon, embernél magasabb madárkalitka formájú fényketrecben kuporog HoiTo. A sűrű fényrács vakítóan világít. Szíriusz kapitány zengő hangja messzire hallatszik az éjszakában.

- Ne mondja ki az ítéletét, HoiTo professzor, mert megbánja! Ön a Hold Állam foglya!... Hozzá ne érjen a lézerrácshoz, mert éget!... És áthatolhatatlan! HoiTo, egy szót sem szól. A kuporgásból felemelkedik, szembefordul a lányával, és hosszan, meredten nézi. Ilolo Szíriusz kapitány mellé húzódik.

- Jaj... Szíriusz bácsi... jaj ...

- Nyugodj meg, kislányom! Most már semmi bajod nem eshet. Elviszünk innen.

- De . . . apával mi lesz?

A kapitány részvétellel nézi Gsillagocskát.

- Ugye tudod, hogy közveszélyes őrült.
Ilolo szomorúan lehajtja a fejét.

- Tudom ...

- Majd vigyázunk rá ... nem bántjuk. Pár percre el kell kábítanom, nehogy ellenállás közben megsérüljön. Kap egy csillapító injekciót is.. . és bezárjuk egy üres helyiségbe. Értessük a legközelebbi kórházat, onnan érte jönnek. Én is velük leszek ... elvisszük ... gondosan fogják ápolni.
HoiTo még mindig a lányát nézi. Amióta a tűzketrec foglya, le nem veszi róla a szemét. Végre megszólal:

- Te hoztad őket ide?

Ilolo csöndesen sírni kezd.

- Igen . . . hogy megmentselek téged és az emberiséget.

- Sikerült.

Most teljesen tiszta, parancsoló a hangja:

- A százkettesbe zárjatok!

Ilolo megborzong, reszket, mint a szélfúttá falevél.

- Apa ... ne!

HoiTo keményen rárivall:

- Hallgass! Ne ellenkezz!... - Szíriusz felé fordul. - Kérem, uram, ön, ha jól sejtem, Szíriusz kapitány.

- Az vagyok. Bocsásson meg, a körülmények úgy alakultak, hogy nem volt időm bemutatkozni.

- A körülmények ... vagyis ez a ketrec. Értem. Nem tesz semmit, formásokkal nem törődöm. Arra kérem önt, hogy a 102-es szobába zárjanak. Ennek az épületnek az alagsorában, a legalsó szinten megtalálják. Teljesen üres kis cella. Erős acélajtóval, amelyet belülről nem lehet kinyitni. Ha teljesíti a kérésemet, akkor megparancsolom a lányomnak ...

- Apám! Könyörgök, ne!

- Megparancsolom!

Ilolo alázatosan összehúzza magát.

- Igenis, apám. A százkettesbe.

Kocsis professzor most jött csak le a tetőről.

- Nekünk teljesen mindegy, hol helyezük el. Persze azért legyen benne egy kényelmes fekhely. Kap egy enyhe nyugtatót, aludni fog... HoiTo jól megnézi a beszélőt.

- Ember! Én magát valahonnan ismerem!

A professzor udvariassen meghajol.

- Kocsis János a nevem. Tizennyolc évvel ezelőtt találkoztunk Párizsban.

- Megvan! - örvendezik HoiTo, és most úgy társalog a

lézerketrecben, mintha tudományos konferencián venne részt.

- Eljött az előadásomra, figyelmesen végighallgatott... és nem nevetett ki. Emlékszem. Utána gratulált.

- Zseniálisnak tartottam az elméletét!

HoiTónak felcsillan a szeme.

- És a gyakorlat?!... Ilolo a Holdon, mint térfotó?!

- Csodálatos! Minden tiszteletem az öné!

HoiTo elgondolkozik. Arcán keserű mosolyra rendeződnek a ráncok.

- Kár, hogy későbbi- találkoztunk. Remekül dolgozhattunk volna együtt. Ez a tüzes madárkalitka a maga találmánya, kolléga úr?

- Az enyém.

- Ügyes ... Mit szól a fénysebességgyorsítómhoz?

- Hihetetlen!

- Pedig el kell .hinnie. - Kacsint egyet. - Magának elárulom : lassítani is lehet!

Kocsis János tisztelettel meghajol.

- Kolléga úr! Bámulom önt!... Szabad valamit kérdezniem?

- Kérdezzen csak. Most már szívesen válaszolok.

- Sehogyan sem tudok magamtói rájönni, honnan nyeri a rendelkezésére álló óriási energiát?

HoiTo önelégülten magyarázni kezdi:

- Egyszerű. A Földnek ezen a pontján legerősebb a vulkáni tevékenység. Láva és tengervíz! Kifogyhatatlan mennyiségben! Érti? E célra barkácsoltam egy kis szerkezetet. Itt dolgozik a lábunk alatt a világ legnagyobb teljesítményű erőművel

Szíriusz kapitány közbeszól:

- Most kaptam az értesítést. Professzor úr, a legjobb szanatóriumban fogjuk elhelyezni. Hamarosan meggyógyul, és tovább dolgozhat.

Ilolo bátortalanul kérdezi:

- Szíriusz bácsi... apát nem vihetnénk magunkkal?

- Szeretném... gondoltam rá, kislányom. Sajnos nem megy a dolog. A koleopter háromszemélyes. Eggyel több utast, vagyis téged még elbír. De ötöt már semmiképpen.

A Pénelopé itt nem tud leszállni, kicsi a repülőtér. Kétszer kellene megtennünk az utat a graviplánunkig és vissza, kétszer bezsilipelni a koleoptert, ez legkevesebb két óra. Közben ránk virradna. Jönnének Eiao szigetéről az emberek, összetűzés támadhatna, harc, halál.... Nem! Casteirp már. beszélt a papeetei kórházzal. Várnak minket. Félóra alatt ott vagyunk, gravitaxival újabb félórán belül visszarepülünk ide: Calvi doktor, két ápoló és én. Elszállítjuk édesapádat...

HoiTo véget vet a magyarázkodásnak:

- Ne akadékoskodj, kislányom. Minden úgy lesz jó, ahogy Szíriusz kapitány tervezi.

Ilolo szeméből könny csurog.

- Apám, meggyógyulsz ... meglátod.

- Igen, meglátom, meggyógyulok. Szíriusz kapitány, megígéri nekem, hogy amíg meggyógyulok, vigyáz a lányomra?

A kapitány komoran fejet hajt.

- Igen, megígérem.

- Akkor nincs több beszélőnivalónk. - Kocsis Jánoshoz fordul. - Professzor, tüntesse el ezt a madárkalitkát. Szavamat adom, hogy nem kísérek meg szökést. És mivel teljesen fegyvertelen vagyok, elkábítani is szükségtelen.

Kocsis János udvariasan válaszol:

- Hiszek önnek, HoiTo professzor.

Fordít egyet a kapcsolón. Az izzó lézerszálak eltűnnek.

Egyszerre sötét lesz. Csak a lakószoba nyitott ajtaján át hull némi fénysugár a teraszra. Berci azonnal meggyújtja kis kézi reflektorát. Éles fénye HoiTo arcába világít.

- Fiú! Irányítsd másfelé a lámpádat!... Ilolo, vezesd

vendégeinket a lifthez!... Parancsoljanak, uraim, fáradjanak a lányom után!...
Beszállhatunk a liftbe valamennyien.

Zajtalanul suhan lefelé a lift. Kis felvillanó számok jelzik az alagsori szinteket: 1... 2... 3... 4 ... 5 ... 6... A lift megáll, az ajtaja kinyílik: fehérre meszelt falú, sivár, üres folyosóba lépnek ki.

HoiTo furcsán mosolyog.

- Szíriusz kapitány! Nem fél, hogy csapdába csaltam?

- Nem. Elvesztette a játszmát, HoiTo, és ezt maga is tudja. Nem lesz a Föld ura, és a lányából nem lesz a Föld királynője. Tudjuk, hogy Ilolo végül is nem vállalta ezt a gonosz kalandot. Az emberiség mellé állt!

HoiTo ráemeli kis, ferde vágású szemét a hatalmas emberre.

- Ügy? ... Szóval mindent tudnak.

- Mindent.

A kis termetű, sárga bőrű ember most szinte barátságosan csevegni kezd:

- Tudja, kapitány, akkor vesztettem, amikor nem számoltam azzal az átkozott déleurópai, mindent túlromantizáló, érzelgős világszemlélettel. Nem számoltam azzal, hogy Ilolo anyja spanyol volt. Elmesélek magának valamit. Ez Manilán történt, fiatal tanár koromban. Az esküvőnk után pár hónappal gyanakodni kezdtem, hogy a feleségemnek titkos útjai vannak, nem őszinte hozzám, rejteget valamit előttem.. Szörnyű volt! Leskelődni, nyomozni kezdtem!... Követtem minden lépését... És egyszer tetten értem! Egy állatorvoshoz járt!... A laboratóriumomban felhasznált kísérleti állatok tetemét egy fedeles bádogtartályba gyűjtöttük, és mindennap elégettük, nehogy fertőzzenek. Ő talált köztük egy tengerimalacot, amelyik még mozgott, élt. Titokban elvitte az állatorvoshoz, aki megmentette, meggyógyította! ... Érti?! Meggyógyította a tengerimalacot!... Akkor vesztettem!...

Ne ... ne válaszoljon ...

A folyosóról fémajtók nyílnak: 100 ... 101 ... 102 ...

- Ez az. Már itt is vagyunk.

A hatalmas, rozsdamentes acélból készült kilincs ezüstszürkén csillog. Az ajtó belső oldalán nincs a kilincsnek párja.

A kis szoba teljesen üres.

Négy fehérre meszelt fal, sima mennyezet és kőpadló. Ablaka sincs. Egyetlen bútor áll benne, a szoba közepén egy bíbor karosszék.

- Nos, látja, ide bezárhatnak. Innen kijutni nem tudok.

Megpihenek ebben a fotelban, amíg értem jönnek ...

Ilolo felsír.

- Apa! Itt maradok veled!

HoiTo tiltakozik:

- Nem engedem! Érted?! Nem engedem!... Kocsis professzor, Szíriusz kapitány! Kérem, vigyék el innen!

Ilolo az apjához rohan. Átöleli.

- Apa!... Megcsókolhatlak?

- Ejnye! De megnehezíted az elválást!.. Jól van, csókolj meg. - Simogatja Ilolo fejét. - Élj boldogan, kislányom...

Na, most már menjenek!

Szíriusz vigasztalásnak szánja a megjegyzését:

- Nem lesz sokáig egyedül. Calvi doktorral én jövök vissza. Egy óra múltán itt leszünk.

- Menjenek! Menjenek! - kiabál gorombán HoiTo, iss leroskad a bíbor karosszékre. Szedelőzködnek, indulnak.

HoiTónak valami eszébe jut.

- Bocsássanak meg!... Szíriusz kapitány, kérnék még valamit.

- Kérjen. Teljesítem, ha tudom.

- Ó, ez könnyen teljesíthető! Azt a kis URHkészüléket hagyja itt nekem.. kölcsön, amíg visszajön értem. Közben szeretnék beszélgetni magukkal, a lányommal...

- Szívesen itthagynom, de attól tartok, nem sok hasznát veszi. Ezek az irdatlan vastag betonfalak leárnyékolják.
HoiTo büszkén tiltakozik:
- Tévedés! Tévedés!.. Nem betonfalak. Nem árnyékolnak. Jóvezető műközet! Ez is az én találmányom. Próbálja ki!
Hívja fel a graviplánt!
Szíriusz csodálkozva adja ki a parancsot:
- No, Berci, hívd őket!
- Itt Berci... itt Berci! Pénelopé jelentkez! Pénelopé jelentkez!
Szép tiszta hangon érkezik a válasz:
- Itt Pénelopé ... itt Pénelopé ...
- Adom Szíriusz kapitányt.
- Itt Szíriusz. Minden rendben. Pár perc múlva indulunk vissza. Ilolót magunkkal visszük ... Vége.
- No látja! - büszkélkedik HoiTo.
Szíriusz hangjában tisztelet és elismerés:
- Egyre inkább csodálom önt, professzor úr. Kívánom, hogy minél hamarabb teljesen meggyógyuljon, ésóriási tudását az emberiség hasznára fordítsa.
- Ámen - mondja rá gúnyosan HoiTo. - Elég volt a prédikációból, kapitány!
Menjenek már a csudába!...
A 102es szoba fémajtaja becsukódik. Az óriási kilincs nagy csattanással zár...

alán tizenöt perce van úton a Pénelopé. A délnyugati horizonton már felcsillannak Papeete fényei...

Megszólal a rövidhullámú vevő:

- HoiTo hívja Szíriusz kapitányt... HoiTo hívja Szírúsa kapitányt...
- Itt Pénelopé! Adom Szíriusz kapitányt.
- Itt Szíriusz.
- Jó reggelt, kapitány! Hogy utaznak?
- Köszönöm, minden rendben. Keleten az ég alján fényes csíkot látok. Virrad, professzor úr! Virrad!... Bízni kell benne! Igaz, a Földön még minden sötét, fekete... Ön hogy van?
- Köszönöm... Életem legjelentősebb eseménye előtt néhány másodperccel. Kérem, közölje, milyen messzire jutottak.
Ilolo rémulten belesikolt a készülékbe:
- Jaj! Apa!... Ne tedd meg!
HoiTo bosszúsan válaszol:
- Kérem, kapitány, magyarázza meg, ennek az oktan lánynak: a fizika törvényei szerint nem lehetséges, hogy a kecske is jóllakjék, és a káposzta is megmaradjon!
- Megmagyarázom.
- Akkor most válaszoljon a kérdésemre.
- Berci! Pozíciójelentést kérek!
Bercinek vadul dobog a szíve. Majd kiugrik a helyéből. Ezt a kecskedolgot valaki már mondta ... Igen! Szíriusz bácsi!... Emlékezik ... Csibészt nem illik visszaadni, de a képességeire szükségünk lenne. Ezt a kérdést szerintem úgy kellene megoldani, hogy a kecske is jóllakjék, és a káposzta is megmaradjon ... Akkor megmaradt a kecske is, a káposzta is. Most mi lesz a kecskével?... Mi lesz a káposztával? ... Homályos minden ... de érez valamit, aminek könyörtelenül be kell következnie!
Szíriusz rászól:
- Megnémultál?
- Nem... bocsánat. Pozíciónk: magasság tengerszint fölött 500 kilométer, távolság NukuHiva szigetétől nyugatra 1000 kilométer.

HoiTo nyugtázza a vételt:

- Köszönöm. Jó gyorsan haladnak. Akkor már semmi bajuk nem eshet. Ne féljenek, nem atommal csinálom. Nem szennyezem be drága szigeteimet, szépséges tengeremet. Csak

hátra kell dőlnöm, a bíbor karosszék támlája kapcsolja az áramkört. .. néhány tonna régimódi plasztik minden problémát megold. Ilolo fájdalmasan felsóhajt:

- Apa ...

Másodpercekig meredt mozdulatlan. Ceend. Csak a Pénelopé hajtóművei dolgoznak rendületlenül.

Azután Perez Casteiro jelent szárazon, tárgyilagosan:

- A keleti horizonton óriási fény villant fel. Több ezer méter magasra csapott a láng. A felhők tűzpirosra színeződtek. Óriási korom- és porfelhő borítja az eget.

Ilolo arca szobormozdulatlan.

Viktor Szíriusz komoran kérdezi:

- Kislányom, te tudtad, hogy a 102es szobában lehet bekapcsolni az önmegsemmisítőt ?

Tudtam.

A kapitány nem képes azonnal megszólalni. Köszörüli a torkát:

- Khm ... khm ... Sajnálatos ... de talán így a legjobb, neki is, nekünk is. Perez barátom, azt javasolom, forduljunk vissza. Nézzük meg, mi történt NukuHiva szigetével...

J. ízezer méter magasságban mozdulatlanul áll a Pénelopé.

A teljes napkorong kibújt már a Csendesóceán indigókék vizéből ...

A koromfelhőt elfújta a hajnali szél.

Északra kis halványszürke pont: Eiao.

Délkeletre kis halvány narancsszínű pont: HivaOa.

Casteiro tompa hangon jelenti:

- Pontosán NukuHiva szigete fölött állunk.

Szíriusz megjegyzi:

- Kitűnő a megvilágítás. Szabad szemmel jól látni minr . dent.

Kocsis János megkérdezi:

- Mit látsz, Viktor? Mi van alattunk?

Szíriusz szomorúan válaszol:

- Semmi... csak a vakítóan csillogó, sima, végtelen víztükör ...

EPILÓGUS

amelyben tulajdonképpen nem történik semmi

.Harangoznak a bejárati ajtón, amikor Leonida néni éppen fánkot süt. Forrón gyöngyöző valódi disznósírban úszkálnak a sötétbarnára piruló, kövér, szalagos tészták. Így szereti Viktor Szíriusz, így szeretik a gyerekek ... Hol lehet most az a két könnyelmű fiú?... Hol lehet az a három könnyelmű férfi? ... Hogy nem nő be a fejük lágya! Mióta nem látta őket... Mikor jönnek meg végre? ... A harang újból szól!...

Jó, jó, nem vagyok süket!

Leonida lecsapja a szűrőkanalat, siet ajtót nyitni. Vajon kit váraoztattam meg?

- Jóhódat, kedves Leonida!

- A ... a kormányzó úr!... Bocsásson meg, hogy nem jöttem azonnal. Fánkot sütök éppen.

- Nagyon célszerű művelet. Mert lehet, hogy a hősök éhesek lesznek.

- A hősök? ... Miféle hősök?

- Viktor Szíriusz és barátai.

- Viktor? ... Hát jönnek?! Nem esett bántódásuk?

- Semmi bajuk. Jönnek mind a hatan.

Hatan?... Leonida hamar megszámlolja az ujjain: Viktor,

Kocsis professzor, Perez Casteiro, Pierre és Berci... de hiszen ez csak öt!

- Ki a hatodik?

- Természetesen Csillagocska.

- Csilla ... Csillagocska is jön? .. Hozzák magukkal?

- Hozzák bizony! Minden pillanatban itt lehetnek. A Pénelopé már bezsilipelt a 8as úrkikötőben.

- Jaj!... Mit tegyek?!... A levesesfazék! A forró víz!

Amibe Csillagocska belelógatja a lábát!... Vénül az ember, lelke kormányzóm, megfeledkezik mindenről!

Mártim Gomes rácsodálkozik.

- Micsoda levesesfazék? Micsoda forró víz?... Miről beszél, kedves Leonida?

- Hát nem tudja? Persze, honnan is tudná! Szóval Csillagocska mindig úgy érkezett onnan az úrból, hogy megjelent a konyhában, mirrt egy szellem lebegett a tűzhely fölött, és a lába belelógott a levesbe. Ezt játszotta velem minden alkalommal.

- Kedves Leonida, Csillagocska most nem a konyhába fog megérkezni, a lábát sem lógatja bele semmibe. Harangozni fog a kapun, belép, és azt mondja: Jóholdat, Leonida néni!

- A... nem hiszem én ezt, lelkem kormányzóm! Maga be akarja csapni a szegény öregasszonyt. Viktor Szíriusz is ezt mondta, amikor a kislány először jött hozzánk, aztán mégis a konyhába érkezett, a tűzhely fölé, és belelógott a lába a levesembe!

A kormányzó jóízűen nevet.

- Higgyen nekem, Leonida, most másképpen lesz ..

Újból szól a kapuharang.

- Jaj! Itt vannak! Itt vannak!.. Mit tegyek?

- Engedje be őket.

- Igen ... igenis ...

Kicsapódik az előszoba ajtaja, indián diadalüvöltéssel rohant be Pinton, éles csaholással Csibész.

- Uff! Uff!... Vau! Vau!... Győzelem! Vége a Gonosznak!

Utánuk lépked Liuna, csöndesen, illedelmesen.

- Jóholdat, Leonida néni, kormányzó bácsi! Berci videfonált az úrállomásról, hogy egyenesen ide jönnek... Furcsa szagot érzek ...

Leonida rémülten felkiált:

- Jaj! Odaég a fánk! - és fürgén fut ki a konyhába.

Most egy kis nyugalom ereszkedik a szobára. Liuna halkán megjegyzi:

- Hát győztünk, kormányzó bácsi.

- Igen, így is lehet mondani.

- Értem. Győztünk is meg veszítettünk is:

- Ez az igazság. Győztünk: a Föld nem pusztul el, az emberiség tovább halad a maga békés útján. De Csillagocska elvesztette az apját, a tudomány elveszített egy rendkívül értékes tudóst, és vele pusztultak nagyszerű találmányai.

Liuna töpreng egy kicsit ilyenkor kurta, piros hajtincseit csavargatja, majd beszélni kezd... és most nem szól közbe senki:

- Édesanyám szokta volt mondani, hogy a NAGY TALÁLMÁNYOK általában nem véletlenül született, egyedi termékei valamely tudós elmének. A társadalmi szükséglet hozza azokat létre, kényszeríti az erre alkalmas szellemet a vajúadásra. Ezért az emberi létet irányító jelentős találmányokat - másrészt korban, egymástól függetlenül - néha többen is kitalálták. Az ősember fázott Szibériában, Észak-Amerika földjén, Európában, ezért mindenütt rájött a tűz- gyújtás módjára. Feltalálta a tüzet. Terhet kellett cipelnie, hatalmas szálfákat, súlyos kötömböket: feltalálta a kereket Kínában, Egyiptomban meg a Húsvétszigeteken is. Kitalálta a papírgyártást a II. században Kelet-Ázsiában és ezer év múlva Olaszországban. Egy ismeretlen kínai vegyész, alig pár száz évvel a nagy Buddha születése után, emberölésre alkalmas fekete port kevert káliumnitrátból, kénből és faszénből ... és megismételte ezt a jócselekedetet a XIV. században Berthold Schwarz atya, a szent életű szerzetes. Ferde

szemű kis emberek fakockákra betűket faragtak, azokat egymás mellé és egymás alá sorakoztatták, festékekkel bekenték, kinyomtatták. így született a könyv. Újra kitalálta ugyanezt három évszázad múlva a derék Johannes Gutenberg mester.

Lehet, hogy HoiTo most elveszett találmányai valaki más

.agyában fogannak majd újra... Lehet, hogy az én gyermekeimet szolgáló

elektromos energia látatengervíz nászból
születik ... Jaj! Bocsánatot kérek! Sokat beszéltem!
A kormányzó nézi nézi a pipacskarcsú kislányt, s közben
a szíve megmelegsik. Nem tudja, honnan is tudhatná, hogy
amikor ő már csak egy adat lesz Hold Állam történelemkönyveiben, ez a kislány
fogja elvágni a szalagot a feltárt és
újjáépített nukleáris, HoiTo Erőmű felavatásán.
Megkondul - immár harmadszor - a kapuharang.
- Leonida néni! Harangoztak!
- Megyek, lelkem, megyek ...
A nyíló ajtó fénykeretében végre Csillagocská áll.

- Jóholdat, Leonida néni!
- Jaj ... jaj, lelkem . . . hát nem a tűzhelyen ... mégiscsak
itt az ajtóban ...
- Ezután már mindig így lesz.
Leonida néni hevesen átöleli a szeretett vendéget, és bőségesen ömlenek
meghatottsága termelte könnyei. Aztán hirtelen ijedten felsikolt: .
- Jaj!... Magának teste van!... Hiszen maga már nem
kísértet!
Most tódulnak be a többiek: Kocsis professzor, Perez Casteiro, Pierre, Berci és
Szíriusz kapitány. Vidáman köszöngetnek:
- Jóholdat kívánunk! Itt volnánk valamennyien!
Viktor Szíriusz a házvezetőnőjéhez fordul.
- Kedves Leonida! Bejelentem, hogy megszapordtunk ... Kislányom,
mutatkozz be Leonida néninek!
- Ilolo HoiTo vagyok.
Leonida ijedten rábámul.
- Micsoda? ... Ki maga?
- Csillaglány vagyok, de az igazi nevem Ilolo HoiTo.
Az asszony nagy igyekezettel csücsöríti a száját.
- Ho ... to .. lo ... li... ilo ... Szent Leonida! Mikor
fogom megtanulni ezt a faramuci nevet!
Nevetést fakaszt a próbálkozása.
- Ilolo HoiTo! - harsogja Berci. - Roppant könnyű! Tessék csak ide figyelni!
Ilolo a személyi neve, mint például nekem a Berci. Gyönyörű név! Csupa muzsika!
Ilolo! Ilolo!...
Na, szóval ezt tetszik érteni. HoiTo a családi neve. Az édesapja volt HoiTo ...
Berci hirtelen megakad a mondókájában. Elkomorul. Sötét
fátyol ereszkedik a gondolataira, és minden homályba vész.
Nem tudja, hogyan folytassa ...
- Az édesapja . . . ugyanis ... azaz ...
Szomorú csend.
A kormányzó szólal meg nagy sokára:
- Ilolo édesanyja már nagyon régen meghalt. És most
elveszítette az édesapját is. HoiTo professzor, halála előtt,
Szíriusz kapitány gondjaira bízta a leányát.
Leonida néni bólogat.
- Ertem, lelkem kormányzóm ..: értem ... Csillagocskát
Viktor Szíriuszra bízták. Ő meg természetesen énreám fogja
bízni... Érik az embert meglepetések. Kilencvenegy éves
koromban szép nagylányom született!
Leonida néni kijelentésén mindenki nevet.
Egyedül Ilolo marad komoly, néma, mozdulatlan.
Szemét ellepi a könny. Egy kis csepp kibuggyan, lassan
csordogál lefelé a halovány arcon.
Amelyen most - mint a hajnalpirkadat - valami mosolyr
féle kezd derengeni...

Tartalom

ELSŐ FEJEZET

amelyben 51 ártatlan betűről esik szó..... 7

MÁSODIK FEJEZET

amelyben az AX52es fordítógép a főszereplő..... 31

HARMADIK FEJEZET

amelyben két hölgy szerepel: Aphrodité és Pénélopé ..	55
NEGYEDIK FEJEZET	
amelyben Leonida néni híres húslevese is bekapcsolódik a cselekménybe.....	77
ÖTÖDIK FEJEZET	
amelyben felüti fejét a kétkedés ördöge.....	106
HATODIK FEJEZET	
amelyben tízezred másodpercek méretnek meg.....	130
HETEDIK FEJEZET	
amelyben Roberto Namora fején találja a szöveget.....	153
NYOLCADIK FEJEZET	
amelyben Emilió Calvi főszerephez jut.....	175
KILENCEDIK FEJEZET	
amelyben vakítóan csillog a sima, végtelen víztükör	198
EPILOGUS	
amelyben tulajdonképpen nem történik semmi.....	227

LÁSZLÓ ENDRE

Szíriusz kapitány és Csshagfany

A szerző nagy sikert aratott Jóhoidat, Szíriusz kapitány! c. regényének folytatását kapja az olvasó.

A hangjátékokból már ismert kalandok hőseit egy titokzatos

,küldött keresi fel: Csillaglány, aki elképesztő képességekkel rendelkezik.

Lábát belelógatja Leonida néni tűzforró levesébe - és semmi baja nem történik.

Könnyedén átsétál házak falán, graviplánok acélüveg ajtaján, emberek testén.

Váratlanul megjelenik a kormányozhatatlan, halálba zuhanó úrhajó parancsnoki fülkéjében - és a kapitány engedelmeskedik

neki. Küldői árulással vádolják, eltüntetik. Élete veszélyben

forog ... A béke és barátság jelszóval kezdődött kapcsolatkeresésből az egész

Földet elpusztítani készülő világkatasztrófa bontakozik ki. Berci azt állítja:

Ha megmentjük Csillagocskát, megmentjük az emberiséget is. Vajon hogyan sikerül ez nekik?

A rádióhallgató gyerekek is biztosan szívesen találkoznak

majd újra kedvelt hőseikkel, hogy elkísérjék őket az újabb

kalandokra.

MÓRA FERENC KÖNYVKIADÓ

Tíz éven felülieknek

ISBN 963 11 3870 4

Móra Ferenc Ifjúsági Könyvkiadó, Budapest

Felelős kiadó: Sziládi János igazgató

Szakra Lapnyomda 835936, Budapest, 1984

Felelős vezető: Csöndes Zoltán vezérigazgató

Felelős szerkesztő: Dani Erzsébet

Műszaki vezető: Szakálos Mihály

Képszerkesztő: Gáspár Imre

Műszaki szerkesztő: Rucsek Andrea

62 000 példány

Terjedelem: 14,55 A5 iv. IF 516